

Opracowano na podstawie: t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1489, 1579, 1823, 1948, 1954, 2003, z 2017 r. poz. 935.

U S T A W A

z dnia 16 lipca 2004 r.

Prawo telekomunikacyjne¹⁾

DZIAŁ I

Postanowienia ogólne

Rozdział 1

Zakres ustawy

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady wykonywania i kontroli działalności polegającej na świadczeniu usług telekomunikacyjnych, dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych lub świadczeniu usług towarzyszących, zwanej dalej „działalnością telekomunikacyjną”;
- 2) prawa i obowiązki przedsiębiorców telekomunikacyjnych;
- 3) prawa i obowiązki użytkowników oraz użytkowników urządzeń radiowych;
- 4) warunki podejmowania i wykonywania działalności polegającej na dostarczaniu sieci i udogodnień towarzyszących oraz świadczeniu usług

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 2002/21/WE z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 108 z 24.04.2002);
- 2) dyrektywy 2002/20/WE z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 108 z 24.04.2002);
- 3) dyrektywy 2002/19/WE z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz ich łączenia (Dz. Urz. WE L 108 z 24.04.2002);
- 4) dyrektywy 2002/22/WE z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i praw użytkowników odnoszących się do sieci i usług łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 108 z 24.04.2002);
- 5) dyrektywy 2002/58/WE z dnia 12 lipca 2002 r. w sprawie przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 201 z 31.07.2002);
- 6) dyrektywy 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 249 z 17.09.2002);
- 7) dyrektywy 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/UE (Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 62);
- 8) dyrektywy 89/336/EWG z dnia 3 maja 1989 r. o zbliżeniu praw państw członkowskich dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. Urz. L 139 z 23.05.89).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie – z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej – dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

telekomunikacyjnych, w tym sieci i usług służących rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów radiofonicznych i telewizyjnych;

- 5) warunki regulowania rynków telekomunikacyjnych;
- 6) warunki świadczenia usługi powszechnej;
- 7) warunki ochrony użytkowników usług, w szczególności w zakresie prawa do prywatności i poufności;
- 8) warunki gospodarowania częstotliwościami, zasobami orbitalnymi oraz numeracją;
- 9) warunki przetwarzania danych w telekomunikacji i ochrony tajemnicy telekomunikacyjnej;
- 10) zadania i obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, w zakresie telekomunikacji;
- 11) wymagania, jakim powinny odpowiadać urządzenia radiowe;
- 12) funkcjonowanie administracji telekomunikacji, jej współdziałanie z innymi organami krajowymi oraz instytucjami Unii Europejskiej w zakresie regulacji telekomunikacji;
- 13) wymagania dotyczące udogodnień dla osób niepełnosprawnych w zakresie dostępu do usług telekomunikacyjnych.

2. Celem ustawy jest stworzenie warunków dla:

- 1) wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych;
- 2) rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej;
- 3) zapewnienia ładu w gospodarce numeracją, częstotliwościami oraz zasobami orbitalnymi;
- 4) zapewnienia użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych;
- 5) zapewnienia neutralności technologicznej;
- 6) zapewnienia użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostępu do usług telekomunikacyjnych równoważnego poziomowi dostępu, z jakiego korzystają inni użytkownicy końcowi.

3. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów oraz przepisów ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2016 r. poz. 639 i 929).

Art. 2. Określenia użyte w ustawie oznaczają:

- 1) abonent – podmiot, który jest stroną umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej z dostawcą publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 2) aparat publiczny – publicznie dostępny telefon, w którym połączenie opłacane jest automatycznie, w szczególności za pomocą monety, żetonu, karty telefonicznej lub karty płatniczej;
- 3) aparatura – aparaturę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. poz. 556, z 2010 r. poz. 679, z 2012 r. poz. 1445, z 2015 r. poz. 2281 oraz z 2016 r. poz. 542);
- 4) dostarczanie sieci telekomunikacyjnej – przygotowanie sieci telekomunikacyjnej w sposób umożliwiający świadczenie w niej usług, jej eksploatację, nadzór nad nią lub umożliwianie dostępu telekomunikacyjnego;
- 5) dostęp do lokalnej pętli abonenckiej – korzystanie z lokalnej pętli abonenckiej lub lokalnej podpętli abonenckiej pozwalające na pełne wykorzystanie możliwości lokalnej pętli abonenckiej (pełny dostęp do lokalnej pętli abonenckiej) lub wykorzystanie części możliwości lokalnej pętli abonenckiej przy zachowaniu możliwości korzystania z lokalnej pętli abonenckiej przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego (współdzielony dostęp do lokalnej pętli abonenckiej);
- 6) dostęp telekomunikacyjny – korzystanie z urządzeń telekomunikacyjnych, udogodnień towarzyszących lub usług świadczonych przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, na określonych warunkach, w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych, w tym świadczenia za ich pomocą usług świadczonych drogą elektroniczną lub usług dostarczania nadawanych treści, polegające w szczególności na:
 - a) dostępie do elementów sieci i udogodnień towarzyszących, także poprzez podłączenie urządzeń za pomocą środków stacjonarnych lub niestacjonarnych, w tym na dostępie do lokalnej pętli abonenckiej oraz urządzeń i usług niezbędnych do świadczenia usług w lokalnej pętli abonenckiej,
 - b) dostępie do budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej,

- c) dostępie do odpowiednich systemów oprogramowania, w tym do systemów wsparcia operacyjnego,
 - d) dostępie do translacji numerów lub systemów zapewniających analogiczne funkcje,
 - e) dostępie do sieci telekomunikacyjnych, w tym na potrzeby roamingu,
 - f) dostępie do systemów dostępu warunkowego,
 - g) dostępie do usług sieci wirtualnych,
 - h) dostępie do systemów informacyjnych lub baz danych na potrzeby przygotowywania i składania zamówień, świadczenia usług, konserwacji, usuwania awarii, reklamacji oraz fakturowania;
- 7) elektroniczny przewodnik po programach – środki lub rozwiązania techniczne umożliwiające wybór programów, stosowane w systemach telewizji cyfrowej, zawierające dodatkowe dane opisujące programy występujące w cyfrowym sygnale telewizyjnym;
- 7a) fale radiowe – fale elektromagnetyczne o częstotliwościach niższych niż 3000 GHz, rozchodzące się w przestrzeni bez pomocy sztucznego przewodnika;
- 8) infrastruktura telekomunikacyjna – urządzenia telekomunikacyjne, oprócz telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, oraz w szczególności linie, kanalizacje kablowe, słupy, wieże, maszty, kable, przewody oraz osprzęt, wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji;
- 8a) instalacja telekomunikacyjna budynku – elementy infrastruktury telekomunikacyjnej, w szczególności kable i przewody wraz z osprzętem instalacyjnym i urządzeniami telekomunikacyjnymi, poczynwszy od punktu połączenia z publiczną siecią telekomunikacyjną (przełącznica kablowa) lub od urządzenia systemu radiowego do gniazda abonenckiego;
- 9) instrukcja – opracowaną przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego szczegółową instrukcję w zakresie prowadzonej przez niego rachunkowości regulacyjnej, zawierającą opis przyjętych w jego przedsiębiorstwie sposobów wyodrębnienia aktywów i pasywów, przychodów i kosztów na działalności w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym;
- 10) interfejs – układ elektryczny, elektroniczny lub optyczny, z oprogramowaniem lub bez oprogramowania, umożliwiający łączenie, współpracę i wymianę

sygnałów o określonej postaci pomiędzy urządzeniami połączonymi za jego pośrednictwem zgodnie z odpowiednią specyfikacją techniczną;

- 11) interfejs programu aplikacyjnego – oprogramowanie umożliwiające łączenie, współpracę, wymianę informacji pomiędzy aplikacjami dostarczonymi przez nadawców lub dostawców usług a urządzeniami telewizji cyfrowej służącymi do przekazywania cyfrowych sygnałów umożliwiającymi świadczenie usług telewizyjnych lub radiowych;
- 12) interfejs radiowy – interfejs umożliwiający połączenie drogą radiową, współpracę i wymianę informacji pomiędzy urządzeniami radiowymi;
- 13) interoperacyjność usług – zdolność sieci telekomunikacyjnych do efektywnej współpracy w celu zapewnienia wzajemnego dostępu użytkowników do usług świadczonych w tych sieciach;
- 14) kalkulacja kosztów – wyliczanie przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego kosztów związanych ze świadczeniem usług, odrębnie dla każdej z usług, dla której przedsiębiorca jest obowiązany prowadzić kalkulację kosztów, zgodnie z zatwierdzonym na dany rok obrotowy przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej „Prezesem UKE”, opisem kalkulacji kosztów;
- 15) kolokacja – udostępnianie fizycznej przestrzeni lub urządzeń technicznych w celu umieszczenia i podłączenia niezbędnego sprzętu operatora podłączającego swoją sieć do sieci innego operatora lub korzystającego z dostępu do lokalnej pętli abonenckiej;
- 16) (uchylony)
- 17) komunikat – każdą informację wymienianą lub przekazywaną między określonymi użytkownikami za pośrednictwem publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych; nie obejmuje on informacji przekazanej jako część transmisji radiowych lub telewizyjnych transmitowanych poprzez sieć telekomunikacyjną, z wyjątkiem informacji odnoszącej się do możliwego do zidentyfikowania abonenta lub użytkownika otrzymującego informację;
- 18) konsument – osobę fizyczną wnioskującą o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub korzystającą z takich usług dla celów niezwiązanych bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub wykonywaniem zawodu;

- 19) lokalna pętla abonencka – fizyczny obwód łączący zakończenie sieci z punktem dostępu do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w szczególności z przełącznicą główną lub równoważnym urządzeniem;
- 20) lokalna podpętla abonencka – częściowa lokalna pętla abonencka łącząca zakończenie sieci z pośrednim punktem dostępu do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w szczególności z koncentratorom lub innym urządzeniem dostępu pośredniego do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej;
- 20a) multipleks – zespolony strumień danych cyfrowych, składający się z dwóch lub więcej strumieni utworzonych z danych wchodzących w skład treści programów radiofonicznych lub telewizyjnych, oraz danych dodatkowych, obejmujących w szczególności dane związane z systemem dostępu warunkowego lub usługami dodatkowymi;
- 21) numer alarmowy – numer ustalony w ustawie lub w planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych udostępniany służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy;
- 22) numer geograficzny – numer ustalony w planie numeracji krajowej, w którym część ciągu cyfr zawiera wskaźnik obszaru geograficznego, wykorzystywany do kierowania połączeń do stałej lokalizacji zakończenia sieci;
- 23) numer niegeograficzny – numer ustalony w planie numeracji krajowej, który nie zawiera ciągu cyfr określającego wskaźnik obszaru geograficznego, w szczególności numer zakończenia ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, numer, do którego połączenia są bezpłatne albo o podwyższonej opłacie;
- 23a) odbiornik cyfrowy – urządzenie konsumenckie służące do odbioru cyfrowych transmisji telewizyjnych zawierające co najmniej tuner (obejmujący głowicę wysokiej częstotliwości i demodulator), demultiplekser i dekodery odbieranych usług oraz wyświetlacz obrazu (i DTV) albo niezawierające takiego wyświetlacza obrazu;
- 23b) operator multipleksu – podmiot, który:
 - a) uzyskał rezerwację częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej na rozpowszechnianie lub rozprowadzanie programów telewizyjnych lub radiofonicznych w sposób cyfrowy drogą rozсиwczą naziemną w multipleksie oraz

- b) prowadzi działalność telekomunikacyjną i posiada własną infrastrukturę telekomunikacyjną lub zawarł umowę o świadczenie usługi transmisji sygnału multipleksu z operatorem sieci nadawczej;
- 23c) operator sieci nadawczej – przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługi transmisji sygnałów radiodfuzyjnych drogą rozsiewczą naziemną;
- 24) (uchylony)
- 24a) połączenie – fizyczne lub logiczne połączenie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych pozwalające na przesłanie przekazów telekomunikacyjnych;
- 25) połączenie sieci – fizyczne i logiczne połączenie publicznych sieci telekomunikacyjnych użytkowanych przez tego samego lub różnych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, celem umożliwienia użytkownikom korzystającym z usług lub sieci jednego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego komunikowania się z użytkownikami korzystającymi z usług lub sieci tego samego lub innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego albo dostępu do usług dostarczanych przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego; połączenie sieci stanowi szczególny rodzaj dostępu telekomunikacyjnego realizowanego pomiędzy operatorami;
- 26) połączenie telefoniczne – połączenie ustanowione za pomocą publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, pozwalające na dwukierunkową łączność głosową;
- 27) przedsiębiorca telekomunikacyjny – przedsiębiorcę lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, który wykonuje działalność gospodarczą polegającą na dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych, świadczeniu usług towarzyszących lub świadczeniu usług telekomunikacyjnych, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny, uprawniony do:
 - a) świadczenia usług telekomunikacyjnych, zwany jest „dostawcą usług”,
 - b) dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia usług towarzyszących, zwany jest „operatorem”;
- 27a) przekaz telekomunikacyjny – treści rozmów telefonicznych i innych informacji przekazywanych za pomocą sieci telekomunikacyjnych;
- 27b) przyłącze telekomunikacyjne:

- a) odcinek linii kablowej podziemnej, linii kablowej nadziemnej lub kanalizacji kablowej, zawarty między złączem rozgałęźnym a zakończeniem tych linii lub kanalizacji w obiekcie budowlanym,
 - b) system bezprzewodowy łączący instalację wewnętrzną obiektu budowlanego z węzłem publicznej sieci telekomunikacyjnej – umożliwiającą korzystanie w obiekcie budowlanym z publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 28) (uchylony)
- 29) publiczna sieć telekomunikacyjna – sieć telekomunikacyjną wykorzystywaną głównie do świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 30) publicznie dostępna usługa telefoniczna – usługę telekomunikacyjną dostępną dla ogółu użytkowników, dla inicjowania i odbierania, bezpośrednio lub pośrednio, połączeń telefonicznych krajowych lub krajowych i międzynarodowych, za pomocą numeru lub numerów ustalonych w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji telefonicznej;
- 31) publicznie dostępna usługa telekomunikacyjna – usługę telekomunikacyjną dostępną dla ogółu użytkowników;
- 32) rachunkowość regulacyjna – szczególny, w stosunku do rachunkowości prowadzonej na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2016 r. poz. 1047), rodzaj rachunkowości prowadzonej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w odniesieniu do jego działalności w zakresie świadczenia dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym, zgodnie z zatwierdzoną na dany rok obrotowy przez Prezesa UKE instrukcją;
- 32a) radiolokacja – określanie położenia, prędkości lub innych parametrów obiektu lub uzyskiwanie informacji dotyczących tych parametrów dzięki właściwościom propagacyjnym fal radiowych;
- 33) ruchoma publiczna sieć telekomunikacyjna – publiczną sieć telekomunikacyjną, w której zakończenia sieci nie mają stałej lokalizacji;
- 34) rynek detaliczny – rynek wyrobów i usług w zakresie usług telekomunikacyjnych dla użytkowników końcowych;
- 34a) sieć dostępu – część sieci telekomunikacyjnej pomiędzy zakończeniem sieci a punktem, w którym możliwe jest uzyskanie dostępu telekomunikacyjnego,

obejmująca w szczególności łączy abonentów, urządzenia do koncentracji łączy abonentów lub urządzenia do zarządzania siecią dostępu;

- 35) sieć telekomunikacyjna – systemy transmisyjne oraz urządzenia komutacyjne lub przekierowujące, a także inne zasoby, w tym nieaktywne elementy sieci, które umożliwiają nadawanie, odbiór lub transmisję sygnałów za pomocą przewodów, fal radiowych, optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną, niezależnie od ich rodzaju;
- 36) służba radiokomunikacyjna – nadawanie, przesyłanie lub odbiór fal radiowych dla wypełnienia zadań określonych dla danej służby w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych;
- 37) służba radiokomunikacyjna amatorska – służbę radiokomunikacyjną mającą na celu nawiązywanie wzajemnych łączności, badania techniczne oraz indywidualne szkolenie wykonywane w celach niezarobkowych przez uprawnione osoby wyłącznie dla potrzeb własnych;
- 38) stacjonarna publiczna sieć telekomunikacyjna – publiczną sieć telekomunikacyjną, w której zakończenia sieci mają stałą lokalizację;
- 38a) sygnał multipleksu – sygnał radiowy transmitowany z użyciem kanału lub bloku częstotliwościowego w służbie radiodifuzyjnej, przenoszący treści zawarte w multipleksie;
- 39) system dostępu warunkowego – środki lub rozwiązania techniczne, które powodują, że dostęp do zrozumiałej formy zabezpieczonych transmisji radiowych lub telewizyjnych jest uwarunkowany posiadaniem abonamentu lub uprzednio uzyskanego indywidualnego zezwolenia;
- 40) szkodliwe zaburzenie elektromagnetyczne – zaburzenie elektromagnetyczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, które przekracza dopuszczalne poziomy zaburzeń;
- 40a) szkodliwe zakłócenia – zakłócenia, które:
 - a) zagrażają funkcjonowaniu służby radionawigacyjnej lub innej służby radiokomunikacyjnej związanej z bezpieczeństwem lub
 - b) w sposób poważny pogarszają, utrudniają lub wielokrotnie przerywają wykonywanie służby radiokomunikacyjnej działającej zgodnie z przepisami prawa;

- 41) świadczenie usług telekomunikacyjnych – wykonywanie usług za pomocą własnej sieci, z wykorzystaniem sieci innego operatora lub sprzedaż we własnym imieniu i na własny rachunek usługi telekomunikacyjnej wykonywanej przez innego dostawcę usług;
- 42) telekomunikacja – nadawanie, odbiór lub transmisję informacji, niezależnie od ich rodzaju, za pomocą przewodów, fal radiowych bądź optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną;
- 43) telekomunikacyjne urządzenie końcowe – urządzenie telekomunikacyjne przeznaczone do podłączenia bezpośrednio lub pośrednio do zakończeń sieci;
- 44) udogodnienia towarzyszące – usługi towarzyszące, infrastrukturę fizyczną oraz inne urządzenia lub elementy związane z siecią telekomunikacyjną lub usługami telekomunikacyjnymi, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług lub które mogą służyć do tego celu, i obejmują między innymi budynki lub wejścia do budynków, okablowanie budynków, anteny, wieże i inne konstrukcje nośne, kanały, przewody, maszty, studzienki i szafki;
- 44a) usługi towarzyszące – usługi związane z siecią lub usługami telekomunikacyjnymi, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług, lub które mogą służyć do tego celu, i obejmują między innymi systemy translacji numerów lub systemy o równoważnych funkcjach, systemy dostępu warunkowego i elektroniczne przewodniki po programach, jak również inne usługi, takie jak usługi identyfikacji, lokalizacji oraz sygnalizowania obecności;
- 45) urządzenie radiowe – urządzenie telekomunikacyjne, które celowo emituje lub odbiera fale radiowe na potrzeby radiokomunikacji lub radiolokacji, lub urządzenie telekomunikacyjne, które musi zostać uzupełnione o dodatkowy element, aby mogło celowo emitować lub odbierać fale radiowe na potrzeby radiokomunikacji lub radiolokacji;
- 46) urządzenie telekomunikacyjne – urządzenie elektryczne lub elektroniczne przeznaczone do zapewniania telekomunikacji;
- 47) usługa o wartości wzbogaczonej – każdą usługę telekomunikacyjną wymagającą przetworzenia danych o lokalizacji;

- 48) usługa telekomunikacyjna – usługę polegającą głównie na przekazywaniu sygnałów w sieci telekomunikacyjnej;
- 49) użytkownik – podmiot korzystający z publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej lub żądający świadczenia takiej usługi;
- 50) użytkownik końcowy – podmiot korzystający z publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej lub żądający świadczenia takiej usługi, dla zaspokojenia własnych potrzeb;
- 51) (uchylony)
- 52) zakończenie sieci – fizyczny punkt, w którym abonent otrzymuje dostęp do publicznej sieci telekomunikacyjnej; w przypadku sieci stosujących komutację lub przekierowywanie, zakończenie sieci identyfikuje się za pomocą konkretnego adresu sieciowego, który może być przypisany do numeru lub nazwy abonenta;
- 53) zasoby orbitalne – pozycje na orbicie geostacjonarnej lub orbity satelitarne, które są lub mogą być wykorzystywane do umieszczania sztucznych satelitów Ziemi przeznaczonych do zapewniania telekomunikacji.

Art. 3. 1. Do stosunków prawnych z zakresu telekomunikacji stosuje się przepisy Prawa telekomunikacyjnego, o ile wiążące Rzeczpospolitą Polską ratyfikowane umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej.

2. Jeżeli wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe, w tym wiążące uchwały organizacji międzynarodowych ustanowionych tymi umowami, przewidują jednakowe traktowanie podmiotu polskiego i podmiotu obcego, minister właściwy do spraw informatyzacji zapewni również w aktach wykonawczych do niniejszej ustawy jednakowe traktowanie tych podmiotów.

3. Dla zwiększenia efektywności telekomunikacji minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić do stosowania wymagania i zalecenia międzynarodowe o charakterze specjalistycznym, w tym dotyczące bezpieczeństwa i prawidłowości telekomunikacji, gospodarowania numeracją, częstotliwościami oraz zasobami orbitalnymi, ustanawiane w szczególności przez:

- 1) Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU);
- 2) Europejską Konferencję Administracji Pocztowych i Telekomunikacyjnych (CEPT);

- 3) Europejski Komitet do spraw Normalizacji Elektrotechniki (CENELEC);
- 4) Międzynarodową Komisję Elektrotechniczną (IEC);
- 5) Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych (ETSI).

4. Wymagania i zalecenia, o których mowa w ust. 3, zwane są dalej „przepisami międzynarodowymi”.

Art. 4. Przepisów art. 143 nie stosuje się do wykonywania działalności telekomunikacyjnej oraz używania urządzeń radiowych przez:

- 1) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane, komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej lub przez niego nadzorowane oraz organy i jednostki organizacyjne nadzorowane lub podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – dla własnych potrzeb;
- 2) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej lub przez niego nadzorowane, organy i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w odniesieniu do sieci telekomunikacyjnej eksploatowanej przez te organy i jednostki na potrzeby Kancelarii Prezydenta, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i administracji rządowej;
- 3) jednostki sił zbrojnych obcych państw oraz jednostki organizacyjne innych zagranicznych organów państwowych, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną – na czas pobytu;
- 4) jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego – dla własnych potrzeb;
- 5) jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych – dla własnych potrzeb;
- 6) misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – wyłącznie

w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów oraz pod warunkiem uzyskania zgody, o której mowa w art. 148b;

- 7) jednostki organizacyjne Służby Więziennej – dla własnych potrzeb;
- 8) jednostki organizacyjne Krajowej Administracji Skarbowej – dla własnych potrzeb.

Art. 5. 1. Minister Obrony Narodowej oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, mogą w zakresie swojej właściwości określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wykonywania działalności telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 4 pkt 1 i 3, a także używania urządzeń radiowych przez podległe, nadzorowane i podporządkowane organy i jednostki organizacyjne oraz jednostki wymienione w art. 4 pkt 3, uwzględniając zakres zadań wykonywanych przez te organy i jednostki.

2. Prezes Rady Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady wykonywania działalności telekomunikacyjnej, a także używania urządzeń radiowych przez jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu, uwzględniając zakres zadań wykonywanych przez te jednostki.

2a. Prezes Rady Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady wykonywania działalności telekomunikacyjnej, a także używania urządzeń radiowych przez jednostki organizacyjne Centralnego Biura Antykorupcyjnego, uwzględniając zakres zadań wykonywanych przez te jednostki.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wykonywania działalności telekomunikacyjnej, a także używania urządzeń radiowych przez jednostki organizacyjne Krajowej Administracji Skarbowej, uwzględniając zakres zadań wykonywanych przez te jednostki.

4. Prezes Rady Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wykonywania działalności telekomunikacyjnej przez organy i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – w odniesieniu do sieci telekomunikacyjnej eksploatowanej przez te organy i jednostki na potrzeby Kancelarii Prezydenta, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i administracji rządowej, uwzględniając zakres zadań wykonywanych przez te organy i jednostki.

Art. 6. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny lub podmiot, który uzyskał pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 143 ust. 1, rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych lub przydział numeracji, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 4, jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE informacji niezbędnych do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków, określonych w art. 192 ust. 1.

2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, powinno być proporcjonalne do celu, jakiemu ma służyć, oraz zawierać:

- 1) wskazanie przedsiębiorcy lub podmiotu, o którym mowa w ust. 1;
- 2) datę;
- 3) wskazanie żądanych informacji oraz okresu, którego dotyczą;
- 4) wskazanie celu, jakiemu informacje mają służyć;
- 5) wskazanie terminu przekazania informacji adekwatnego do zakresu tego żądania, nie krótszego niż 7 dni;
- 6) uzasadnienie;
- 7) pouczenie o zagrożeniu karą, o której mowa w art. 209 ust. 1.

3. Prezes UKE może zastosować do pozyskania informacji, o których mowa w ust. 1, opracowane przez siebie formularze, dążąc do ujednolicenia i zapewnienia spójności pozyskanych danych.

Art. 6a. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE informacji dotyczących lokalizacji i rodzaju posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej lub publicznej sieci telekomunikacyjnej, zlokalizowanych na obszarze objętym żądaniem, na potrzeby związane z ubieganiem się o dostęp telekomunikacyjny przez jednostki samorządu terytorialnego lub określenia zasadności interwencji publicznej w sektorze telekomunikacyjnym.

Art. 6b. 1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE wykazu:

- 1) obszarów, które w poprzednim roku zostały objęte zasięgiem dostarczanej przez tego operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej;
- 2) nowych obszarów, które w bieżącym roku zostaną objęte zasięgiem publicznej sieci telekomunikacyjnej, wraz z określeniem warunków, na jakich to nastąpi.

2. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE informacji o planowanym rozwoju sieci i usług, który mógłby wywrzeć wpływ na usługi hurtowe świadczone przez tego operatora.

3. Przedsiębiorca o znaczącej pozycji rynkowej na rynku hurtowym jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE danych księgowych dotyczących rynków detalicznych związanych z tym rynkiem hurtowym.

4. Do przekazywania danych i informacji, o których mowa w ust. 1–3 oraz art. 6a, stosuje się odpowiednio art. 6 ust. 2 i 3.

Art. 7. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego roczne przychody z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku obrotowym przekroczyły kwotę 4 milionów złotych, jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE:

- 1) rocznego sprawozdania finansowego w terminie do dnia 30 czerwca;
- 2) danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych w terminie do dnia 31 marca.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego roczne przychody z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku obrotowym były równe lub mniejsze od kwoty 4 milionów złotych, jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE, w terminie do dnia 31 marca, danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy służących do przekazywania Prezesowi UKE danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, kierując się koniecznością zapewnienia Prezesowi UKE informacji niezbędnych do właściwego realizowania jego obowiązków.

Art. 8. 1. Prezes UKE zapewnia dostęp do informacji otrzymanych od przedsiębiorców telekomunikacyjnych organom regulacyjnym innych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze

Gospodarczym, zwanych dalej „państwami członkowskimi”, i Komisji Europejskiej, z wyjątkiem przypadków określonych w ustawie.

2. Prezes UKE informuje przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o udostępnieniu informacji dostarczonej uprzednio przez tego przedsiębiorcę na żądanie Prezesa UKE.

Art. 9. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny może zastrzec informacje, dokumenty lub ich części zawierające tajemnicę przedsiębiorstwa, dostarczane na żądanie Prezesa UKE lub na podstawie przepisów ustawy.

2. Prezes UKE może uchylić zastrzeżenie w drodze decyzji, jeżeli uzna, że dane te są niezbędne.

3. Zastrzeżenie uwzględnia się przy ogłaszaniu informacji lub dokumentów oraz zapewnianiu dostępu do informacji publicznej.

4. W przypadku ustawowego obowiązku przekazania informacji lub dokumentów otrzymanych od przedsiębiorców innym organom krajowym, zagranicznym organom regulacyjnym lub Komisji Europejskiej, informacje i dokumenty przekazuje się wraz z zastrzeżeniem i pod warunkiem jego przestrzegania.

Rozdział 2

Wykonywanie gospodarczej działalności telekomunikacyjnej

Art. 10. 1. Działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zwanego dalej „rejestrem”. Wpisowi do rejestru podlega również działalność telekomunikacyjna prowadzona przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z państwa członkowskiego albo państwa, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, który czasowo świadczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi na zasadach określonych odpowiednio w przepisach Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo w przepisach innej umowy regulującej swobodę świadczenia usług.

1a. Działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 880, 1045, 1777 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 903), niebędąca działalnością gospodarczą, prowadzona przez jednostkę samorządu terytorialnego, także w formie

niewyodrębnionej w ramach jej osobowości prawnej, jak również w formie porozumienia, związku lub stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, porozumienia komunalnego, spółki kapitałowej lub spółdzielni z udziałem jednostki samorządu terytorialnego wymaga uzyskania wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.

2. Organem prowadzącym rejestr oraz rejestr jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji jest Prezes UKE.

3. (uchylony)

4. Wpisu do rejestru dokonuje się na podstawie złożonego przez przedsiębiorcę lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów pisemnego wniosku zawierającego następujące dane:

- 1) firmę przedsiębiorcy lub nazwę innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, jego siedzibę i adres;
- 2) oznaczenie formy prawnej przedsiębiorcy lub innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 4) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym lub innym właściwym rejestrze prowadzonym w państwie członkowskim lub innym państwie określonym w ust. 1, o ile przedsiębiorca taki numer posiada;
- 5) oznaczenie osoby, która jest upoważniona do kontaktowania się w imieniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, z Prezesem UKE, jej siedzibę, adres lub numer telefonu;
- 6) imię, nazwisko, adres i numer telefonu osoby, która jest upoważniona do kontaktowania się w imieniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów w nagłym przypadku związanym z funkcjonowaniem sieci telekomunikacyjnej lub świadczeniem usługi telekomunikacyjnej, której dotyczy wniosek;
- 7) ogólny opis sieci telekomunikacyjnej, usługi telekomunikacyjnej lub usług towarzyszących, których dotyczy wniosek;
- 8) obszar, na którym będzie wykonywana działalność telekomunikacyjna;
- 9) przewidywaną datę rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej.

5. Wraz z wnioskiem przedsiębiorca lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów składa oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych są zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności telekomunikacyjnej, której dotyczy wniosek, wynikające z ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.”.

6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5, powinno również zawierać:

- 1) firmę przedsiębiorcy lub nazwę innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, jego siedzibę i adres;
- 2) oznaczenie miejsca i daty złożenia oświadczenia;
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy lub innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

7. (uchylony)

8. Prezes UKE dokona wpisu przedsiębiorcy lub innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów do rejestru w terminie do 7 dni od dnia wpływu tego wniosku wraz z oświadczeniem, o którym mowa w ust. 5.

9. Jeżeli Prezes UKE nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 8, a od dnia wpływu wniosku o wpis do rejestru upłynęło 14 dni, przedsiębiorca lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów może rozpocząć wykonywanie działalności telekomunikacyjnej po uprzednim zawiadomieniu na piśmie Prezesa UKE. Nie dotyczy to przypadku, w którym Prezes UKE wezwał przedsiębiorcę lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów do uzupełnienia wniosku o wpis do rejestru przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 8.

10. Do wniosku o wpis do rejestru stosuje się odpowiednio art. 64 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, 868 i 996).

11. (uchylony)

12. Wniosek o wpis do rejestru, załączniki dołączane do tego wniosku oraz wpis do rejestru nie podlegają opłacie skarbowej.

13. Rejestr obejmuje następujące dane:

- 1) kolejny numer wpisu, zwany dalej „numerem z rejestru”;
- 2) datę wpływu wniosku o wpis do rejestru oraz datę dokonania wpisu;
- 3) dane, o których mowa w ust. 4 pkt 1–8;
- 4) inne informacje wskazane w ustawie.

14. Rejestr może być prowadzony w systemie informatycznym.

15. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje działalności telekomunikacyjnej, o której mowa w ust. 1, zwolnionej z obowiązku dokonania wpisu do rejestru, mając na uwadze charakter, zakres i rodzaj takiej działalności.

Art. 11. 1. Prezes UKE w terminie 7 dni od dnia dokonania wpisu, wydaje z urzędu zaświadczenie o wpisie do rejestru, zwane dalej „zaświadczeniem”.

2. Zaświadczenie powinno zawierać:

- 1) numer z rejestru;
- 2) dane, o których mowa w art. 10 ust. 13 pkt 2 i 3;
- 3) informację o prawach przysługujących przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu na podstawie ustawy.

3. W przypadku gdy dane zawarte w zaświadczeniu różnią się od danych zawartych w rejestrze, przyjmuje się, że wiążący charakter mają dane zawarte w rejestrze.

4. Wydanie zaświadczenia nie podlega opłacie skarbowej.

Art. 12. 1. Jeżeli nastąpiła zmiana danych, o których mowa w art. 10 ust. 4 pkt 1–8, przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany niezwłocznie złożyć pisemny wniosek do Prezesa UKE o dokonanie zmiany wpisu w rejestrze.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać numer z rejestru oraz numer identyfikacji podatkowej.

3. Prezes UKE na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, dokonuje zmiany wpisu w rejestrze i wystawia aktualne zaświadczenie. Przepisy art. 11 stosuje się odpowiednio.

Art. 13. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wpis lub zmianę wpisu:

- 1) do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych,
- 2) do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji

– kierując się dążeniem do uproszczenia i ułatwienia podejmowania działalności w zakresie telekomunikacji, a także koniecznością zapewnienia Prezesowi UKE informacji niezbędnych do właściwego realizowania jego obowiązków.

Art. 13a. Przepisy art. 10 ust. 4–6, 8–10 i 12–14 oraz art. 11 i art. 12 stosuje się odpowiednio do wpisów dotyczących działalności, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji. Oświadczenie, o którym mowa w art. 10 ust. 5, w przypadku składającego wniosek o wpis do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji powinno wskazywać również, iż znane mu są i spełnia on warunki wykonywania działalności, której dotyczy wniosek, wynikające z ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

Art. 14. (uchylony)

Rozdział 3

Postępowanie konsultacyjne

Art. 15. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach:

- 1) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie,

- 2) nałożenia, zniesienia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji lub nieposiadającego takiej pozycji,
 - 3) (uchylony)
 - 3a) decyzji dotyczących dostępu, o którym mowa w art. 139,
 - 4) innych wskazanych w ustawie oraz w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych
- przeprowadza postępowanie konsultacyjne, umożliwiając zainteresowanym podmiotom wyrażenie na piśmie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia.

Art. 16. 1. Prezes UKE ogłasza rozpoczęcie postępowania konsultacyjnego, określając przedmiot i termin postępowania konsultacyjnego i udostępniając projekt rozstrzygnięcia wraz z uzasadnieniem. Prezes UKE informuje o wszczęciu postępowania konsultacyjnego Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem UOKiK”. W sprawach dotyczących rynków transmisji radiofonicznych i telewizyjnych Prezes UKE informuje o wszczęciu postępowania konsultacyjnego również Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zwanego dalej „Przewodniczącym KRRiT”.

2. O ile Prezes UKE nie ustali dłuższego terminu, postępowanie konsultacyjne trwa 30 dni od dnia ogłoszenia rozpoczęcia tego postępowania. Wyniki tego postępowania ogłaszane są w siedzibie oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanej dalej „stroną podmiotową BIP UKE”, poprzez ogłoszenie niezastrzeżonych stanowisk uczestników tego postępowania.

Art. 17. 1. W wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na bezpośrednie i poważne zagrożenie konkurencyjności lub interesów użytkowników, Prezes UKE może bez przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego wydać decyzję w sprawach, o których mowa w art. 15, na okres nieprzekraczający 6 miesięcy.

2. Wydanie kolejnej decyzji w sprawach, o których mowa w ust. 1, w tym również decyzji w treści odpowiadającej – z wyjątkiem okresu obowiązywania – decyzji wydanej uprzednio, poprzedza się postępowaniem konsultacyjnym. Decyzja

ta wyłącza stosowanie decyzji, o której mowa w ust. 1, przed upływem okresu jej obowiązywania.

Art. 17a. Prezes UKE publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o toczących się postępowaniach konsultacyjnych wraz z dodatkowymi dokumentami i stanowiskami uczestników, które nie stanowią tajemnicy przedsiębiorstwa (niezastrzeżone stanowiska uczestników postępowania konsultacyjnego).

Art. 17b. Do spraw, o których mowa w art. 15, nie stosuje się przepisu art. 79a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Rozdział 4

Postępowanie konsolidacyjne

Art. 18. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 15, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przesyłając Komisji Europejskiej, Organowi Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej, zwanemu dalej „BEREC”, i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem.

2. Jednocześnie z czynnościami, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE dokumenty przekazane Komisji Europejskiej oraz zamieszcza otrzymane w tej sprawie opinie i decyzje.

Art. 19. 1. Prezes UKE przyjmuje rozstrzygnięcie uwzględniając w możliwie najszerszym zakresie przedstawione, w terminie jednego miesiąca od dnia otrzymania projektu rozstrzygnięcia, opinie Komisji Europejskiej, BEREC lub organu regulacyjnego innego państwa. O przyjęciu rozstrzygnięcia Prezes UKE zawiadamia Komisję Europejską.

2. Jeżeli w zakresie ustalenia znaczącej pozycji rynkowej oraz w zakresie zamiaru zdefiniowania rynku właściwego różnego od tych, które zdefiniowano w zaleceniu Komisji Europejskiej w sprawie właściwych rynków produktów i usług w sektorze łączności elektronicznej podlegających regulacji *ex ante*, zwanym dalej „zaleceniem Komisji”, Komisja Europejska poinformuje Prezesa UKE o swojej opinii, w której stwierdzi, że proponowane rozstrzygnięcie stanowi przeszkodę

w funkcjonowaniu jednolitego rynku lub o swoich poważnych wątpliwościach co do zgodności tego środka z przepisami prawa Unii Europejskiej, Prezes UKE zawiesza postępowanie na okres 2 miesięcy. W przypadku gdy w tym okresie Komisja Europejska wyda decyzję, w której wezwie do wycofania w całości lub w części projektu rozstrzygnięcia, Prezes UKE uwzględnia stanowisko Komisji Europejskiej i dokonuje zmiany projektu rozstrzygnięcia lub umarza postępowanie w terminie 6 miesięcy od dnia wydania decyzji przez Komisję Europejską.

2a. W przypadku dokonania przez Prezesa UKE zmiany projektu rozstrzygnięcia na podstawie ust. 2 stosuje się przepisy art. 15–20. Nie stanowi zmiany projektu rozstrzygnięcia zmiana uzasadnienia tego projektu.

2b. Prezes UKE przekazuje Komisji Europejskiej i BEREC informacje o wszystkich przyjętych ostatecznie rozstrzygnięciach, o których mowa w art. 18.

3. Prezes UKE uwzględnia przy stosowaniu ustawy w największym możliwie stopniu wytyczne Komisji Europejskiej w sprawie analizy rynku i ustalania znaczącej pozycji rynkowej oraz zalecenie Komisji w ich aktualnym brzmieniu, a w przypadku odstąpienia od ich stosowania powiadamia Komisję Europejską, uzasadniając swe stanowisko.

Art. 19a. 1. Jeżeli w odniesieniu do rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 18, w zakresie nałożenia, zmiany lub uchylecia obowiązku nałożonego na operatora na podstawie art. 34, art. 36–40, art. 42, art. 45 lub art. 46, Komisja Europejska w terminie, o którym mowa w art. 19 ust. 1, zawiadomi Prezesa UKE oraz BEREC o powodach uznania, że projekt rozstrzygnięcia stanowiłby przeszkodę do tworzenia jednolitego rynku lub że istnieją poważne wątpliwości co do zgodności tego rozstrzygnięcia z prawem Unii Europejskiej – rozstrzygnięcie to nie może zostać przyjęte przez kolejne trzy miesiące od dnia otrzymania zawiadomienia przez Prezesa UKE.

2. W trzymiesięcznym terminie, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE ściśle współpracuje z Komisją Europejską oraz z BEREC w celu określenia najwłaściwszego i najskuteczniejszego rozstrzygnięcia spełniającego cele, o których mowa w art. 189 ust. 2, biorąc jednocześnie pod uwagę opinie uczestników rynku i konieczność zapewnienia rozwoju spójnej praktyki regulacyjnej.

3. Jeżeli BEREC podziela stanowisko Komisji Europejskiej wyrażone w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE współpracuje z BEREC w celu określenia najwłaściwszego i najskuteczniejszego rozstrzygnięcia.

4. Przed upływem trzymiesięcznego terminu, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE może:

- 1) zmienić lub wycofać projektowane rozstrzygnięcie, uwzględniając w jak największym stopniu zawiadomienie Komisji Europejskiej, o którym mowa w ust. 1, oraz opinię BEREC albo
- 2) podtrzymać swoje projektowane rozstrzygnięcie.

5. W terminie jednego miesiąca od wydania przez Komisję Europejską zalecenia zawierającego zobowiązanie do zmiany lub wycofania projektowanego rozstrzygnięcia lub wycofania przez Komisję Europejską zastrzeżeń odnośnie do projektowanego rozstrzygnięcia, w przypadku gdy BEREC nie podziela stanowiska Komisji Europejskiej, nie wydał opinii lub jeżeli Prezes UKE zmienił lub utrzymał projektowane rozstrzygnięcie zgodnie z ust. 4, Prezes UKE powiadamia Komisję Europejską i BEREC o przyjęciu ostatecznego rozstrzygnięcia. Termin, o którym mowa w zdaniu poprzednim, może być wydłużony przez Prezesa UKE w przypadku potrzeby przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego, o którym mowa w art. 15.

6. Jeżeli Prezes UKE postanowi nie zmieniać lub nie wycofywać projektowanego rozstrzygnięcia pomimo negatywnego stanowiska wyrażonego przez Komisję Europejską w zaleceniu, o którym mowa w ust. 5, przedstawia uzasadnienie.

7. Prezes UKE może wycofać projektowane rozstrzygnięcie na każdym etapie postępowania.

Art. 20. 1. Przepis art. 17 stosuje się odpowiednio do spraw objętych postępowaniem konsolidacyjnym.

2. Prezes UKE powiadamia niezwłocznie Komisję Europejską, BEREC i organy regulacyjne innych państw członkowskich o wydaniu decyzji, o której mowa w art. 17 ust. 1, przedstawiając uzasadnienie.

DZIAŁ II

Regulowanie rynku telekomunikacyjnego

Rozdział 1

Analiza rynku, postępowanie w sprawie określania rynków właściwych, nakładania, zmiany i uchylania obowiązków regulacyjnych

Art. 21. 1. Prezes UKE przeprowadza analizę rynku w zakresie wyrobów i usług telekomunikacyjnych.

2. Prezes UKE, nie później niż w terminie 3 lat od podjęcia poprzedniego rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 3 lub 4 dotyczącego danego rynku właściwego, notyfikuje Komisji Europejskiej projekt rozstrzygnięcia kończącego postępowanie, o którym mowa w art. 22 ust. 1.

3. Prezes UKE w przypadku rynków niezgłoszonych wcześniej Komisji Europejskiej, nie później niż w terminie 2 lat od przyjęcia zmienionego zalecenia Komisji, notyfikuje Komisji Europejskiej projekt rozstrzygnięcia kończącego postępowanie, o którym mowa w art. 22 ust. 1.

4. Prezes UKE w uzasadnionych przypadkach może zwrócić się do Komisji Europejskiej z wnioskiem o przedłużenie terminu, o którym mowa w ust. 2, o maksymalnie 3 lata. W przypadku niezgłoszenia przez Komisję Europejską sprzeciwu w ciągu jednego miesiąca od wystąpienia z wnioskiem przez Prezesa UKE, termin ulega przedłużeniu zgodnie z wnioskiem.

Art. 22. 1. Po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 21 ust. 1, Prezes UKE przeprowadza postępowanie w celu:

- 1) określenia rynku właściwego, zgodnie z prawem konkurencji, uwzględniając uwarunkowania krajowe oraz w największym możliwie stopniu zalecenie Komisji i wytyczne, o których mowa w art. 19 ust. 3, w zakresie wyrobów i usług telekomunikacyjnych, zwanego dalej „rynkiem właściwym”;
- 2) ustalenia, czy na rynku właściwym występuje przedsiębiorca telekomunikacyjny o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy telekomunikacyjni zajmujący kolektywną pozycję znaczącą;
- 3) wyznaczenia przedsiębiorcy telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, w przypadku stwierdzenia, że na rynku właściwym nie występuje

skuteczna konkurencja oraz nałożenia na tego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmujących kolektywną pozycję znaczącą obowiązków regulacyjnych;

- 4) utrzymania, zmiany albo uchylenia obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmujących kolektywną pozycję znaczącą przed przeprowadzeniem analizy rynku.

2. Przez obowiązek regulacyjny rozumie się obowiązek, o którym mowa w art. 34, art. 36–40, art. 42, art. 44, art. 44b, art. 45, art. 46 lub art. 72 ust. 3.

Art. 23. 1. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 22 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym nie występuje przedsiębiorca telekomunikacyjny o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy telekomunikacyjni zajmujący kolektywną pozycję znaczącą:

- 1) wydaje postanowienie, w którym:
 - a) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 22 ust. 1 pkt 1,
 - b) stwierdza, że na tym rynku właściwym występuje skuteczna konkurencja – jeżeli na tym samym rynku właściwym nie występował przedsiębiorca telekomunikacyjny o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy telekomunikacyjni zajmujący kolektywną pozycję znaczącą albo
- 2) wydaje decyzję, w której:
 - a) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 22 ust. 1 pkt 1,
 - b) stwierdza, że na tym rynku właściwym występuje skuteczna konkurencja,
 - c) uchyla nałożone obowiązki regulacyjne – jeżeli na tym samym rynku właściwym występował przedsiębiorca telekomunikacyjny o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy telekomunikacyjni zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, którzy utracili tę pozycję.

2. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, określa termin uchylenia obowiązków regulacyjnych, uwzględniając sytuację działających na rynku przedsiębiorców telekomunikacyjnych objętych tą decyzją.

3. Do projektu rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu konsultacyjnym.

4. Decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 2, ogłasza się na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 24. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 22 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca telekomunikacyjny o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy telekomunikacyjni zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wydaje decyzję, w której:

- 1) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 22 ust. 1 pkt 1;
- 2) wyznacza przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmujących kolektywną pozycję znaczącą oraz:
 - a) nakłada obowiązki regulacyjne, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 1 ust. 2, lub
 - b) utrzymuje nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli przedsiębiorca telekomunikacyjny lub przedsiębiorcy telekomunikacyjni nie utracili tej pozycji, lub
 - c) zmienia lub uchyla nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli przedsiębiorca telekomunikacyjny lub przedsiębiorcy telekomunikacyjni nie utracili tej pozycji, ale warunki na rynku właściwym uzasadniają zmianę lub uchylenie tych obowiązków.

Art. 25. 1. Jeżeli przed wydaniem decyzji, o której mowa w art. 24, na tym samym rynku właściwym występował przedsiębiorca telekomunikacyjny o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy telekomunikacyjni zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, którzy utracili tę pozycję, Prezes UKE, w drodze decyzji, określa termin uchylenia obowiązków regulacyjnych, uwzględniając sytuację działających na rynku przedsiębiorców telekomunikacyjnych objętych tą decyzją.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, ogłasza się na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 25a. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny zajmuje znaczącą pozycję rynkową, jeżeli na rynku właściwym samodzielnie posiada pozycję ekonomiczną odpowiadającą dominacji w rozumieniu przepisów prawa wspólnotowego.

2. Prezes UKE przy ocenie pozycji rynkowej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego na rynku właściwym bierze pod uwagę kryteria wymienione w wytycznych Komisji, o których mowa w art. 19 ust. 3.

3. Dwóch lub więcej przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmuje kolektywną pozycję znaczącą, jeżeli nawet przy braku powiązań organizacyjnych lub innych związków między nimi posiadają na rynku właściwym pozycję ekonomiczną odpowiadającą dominacji w rozumieniu przepisów prawa wspólnotowego.

4. Prezes UKE przy ustalaniu, czy dwóch lub więcej przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmuje kolektywną znaczącą pozycję na rynku właściwym ocenia cechy rynku właściwego, w szczególności udział przedsiębiorców w tym rynku oraz jego przejrzystość.

5. Jeżeli ocena nie wskazuje na brak kolektywnej pozycji znaczącej dwóch lub więcej przedsiębiorców telekomunikacyjnych, dodatkowo stosuje się w szczególności następujące kryteria:

- 1) niską elastyczność popytu,
- 2) podobne udziały w rynku,
- 3) wysokie prawne lub ekonomiczne bariery dostępu do rynku,
- 4) integrację pionową, której towarzyszy zbiorowa odmowa dostaw,
- 5) brak równoważącej siły nabywczej,
- 6) brak potencjalnej konkurencji

– które nie muszą być spełnione łącznie.

Art. 25b. W przypadku określenia rynku właściwego odbiegającego od zalecenia Komisji Prezes UKE poddaje projekt rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 23 ust. 1 albo w art. 24, postępowaniu konsolidacyjnemu.

Art. 25c. Rozstrzygnięcie, o którym mowa w art. 23 ust. 1 albo w art. 24:

- 1) wydaje się po zasięgnięciu opinii Prezesa UOKiK wydanej w formie postanowienia;
- 2) ogłasza się na stronie podmiotowej BIP UKE;
- 3) w jak największym stopniu uwzględnia opinie i wspólne stanowiska przyjmowane przez BEREC.

Art. 25d. W przypadku rynku właściwego uznanego decyzją Komisji Europejskiej za rynek ponadnarodowy Prezes UKE przeprowadza jego analizę

w porozumieniu z organami regulacyjnymi innych państw członkowskich. Przepis art. 23 lub 24 stosuje się odpowiednio.

Art. 25e. 1. Przedsiębiorcę telekomunikacyjnego zajmującego znaczącą pozycję na rynku właściwym można uznać za zajmującego znaczącą pozycję na innym rynku właściwym, jeżeli powiązania pomiędzy tymi rynkami są tego rodzaju, że umożliwiają przeniesienie siły rynkowej przedsiębiorcy z rynku właściwego na drugi rynek właściwy (rynek powiązany), wzmacniając pozycję tego przedsiębiorcy.

2. W celu uniemożliwienia przeniesienia znaczącej pozycji z rynku właściwego na rynek powiązany, Prezes UKE, po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 21 ust. 1, może nałożyć na rynku powiązanym na przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, obowiązki, o których mowa w art. 36–40 oraz w art. 42.

3. W przypadku gdy nałożenie obowiązków, o których mowa w art. 36–40 oraz w art. 42, nie doprowadziło do uniemożliwienia przeniesienia znaczącej pozycji z rynku właściwego na rynek powiązany, Prezes UKE może nałożyć na rynku powiązanym na przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, obowiązki, o których mowa w art. 46.

Art. 25f. 1. Prezes UKE, w przypadku niedotrzymania terminów, o których mowa w art. 21 ust. 2–4, może wystąpić do BEREC z wnioskiem o konsultację w sprawie analizy wskazanego rynku i utrzymania, zmiany albo uchylecia obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmujących kolektywną pozycję znaczącą przed przeprowadzeniem analizy rynku.

2. W ciągu 6 miesięcy od uzyskania wyniku konsultacji od BEREC, Prezes UKE powiadamia Komisję Europejską o projektowanym rozstrzygnięciu.

Rozdział 2

Dostęp telekomunikacyjny

Art. 26. 1. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni negocjując postanowienia umowy o dostępie telekomunikacyjnym, są obowiązani uwzględniać obowiązki na nich nałożone.

2. Informacje uzyskane w związku z negocjacjami mogą być wykorzystane wyłącznie zgodnie z ich przeznaczeniem i podlegają obowiązkowi zachowania poufności, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

3. O ile ustawa nie stanowi inaczej, przepisy tego rozdziału odnoszące się do przedsiębiorców telekomunikacyjnych mają zastosowanie odpowiednio do podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5, 7 i 8.

4. Operator państwa członkowskiego ubiegający się o dostęp telekomunikacyjny nie jest obowiązany dokonywać wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 10, jeżeli nie wykonuje działalności telekomunikacyjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 26a. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do prowadzenia negocjacji o zawarcie umowy o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączenia sieci oraz w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, którego obowiązek zapewnienia wynika z nałożonych na tego operatora obowiązków regulacyjnych, na wniosek innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5, 7 i 8, w celu świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych oraz zapewnienia interoperacyjności usług.

Art. 27. 1. Prezes UKE może, na pisemny wniosek każdej ze stron negocjacji o zawarcie umowy o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączenia sieci albo z urzędu, w drodze postanowienia, określić termin zakończenia negocjacji o zawarcie tej umowy, nie dłuższy niż 90 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie telekomunikacyjnym.

2. W przypadku niepodjęcia negocjacji o zawarcie umowy o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączenia sieci, odmowy połączenia sieci telekomunikacyjnych przez podmiot do tego obowiązany lub niezawarcia umowy o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączenia sieci w terminie, o którym mowa w ust. 1, lub niezawarcia umowy w terminie 90 dni licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie telekomunikacyjnym, każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy.

2a. Prezes UKE może, na pisemny wniosek każdej ze stron negocjacji o zawarcie umowy o dostępie telekomunikacyjnym prowadzonych z operatorem obowiązany do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, którego obowiązek zapewnienia wynika z nałożonych na tego operatora obowiązków regulacyjnych, albo z urzędu, w drodze postanowienia, określić termin zakończenia negocjacji o zawarcie tej

umowy, nie dłuższy niż 90 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie telekomunikacyjnym.

2b. Z zastrzeżeniem ust. 2, w przypadku niepodjęcia negocjacji przez podmiot obowiązany do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, odmowy udzielenia dostępu telekomunikacyjnego przez podmiot do tego obowiązany lub niezawarcia umowy o dostępie telekomunikacyjnym w terminie, o którym mowa w ust. 2a, lub niezawarcia umowy o dostęp telekomunikacyjny w terminie 90 dni licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie telekomunikacyjnym, każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2 i 2b, powinien zawierać projekt umowy o dostępie telekomunikacyjnym, zawierający stanowiska stron w zakresie określonym ustawą, z zaznaczeniem tych części umowy, co do których strony nie doszły do porozumienia.

4. Strony są obowiązane do przedłożenia Prezesowi UKE, na jego żądanie, w terminie 14 dni, swoich stanowisk wobec rozbieżności oraz dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku.

Art. 28. 1. Prezes UKE podejmuje decyzję o dostępie telekomunikacyjnym w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 27 ust. 2 i 2b, biorąc pod uwagę następujące kryteria:

- 1) interes użytkowników sieci telekomunikacyjnych;
- 2) obowiązki nałożone na przedsiębiorców telekomunikacyjnych;
- 2a) rozwój nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej, w tym promowanie efektywnego inwestowania w dziedzinie infrastruktury oraz technologii innowacyjnych;
- 3) promocję nowoczesnych usług telekomunikacyjnych;
- 4) charakter zaistniałych kwestii spornych oraz praktyczną możliwość wdrożenia rozwiązań dotyczących technicznych i ekonomicznych aspektów dostępu telekomunikacyjnego, zarówno zaproponowanych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych będących stronami negocjacji, jak też mogących stanowić rozwiązania alternatywne;
- 5) zapewnienie:
 - a) integralności sieci oraz interoperacyjności usług,

- b) niedyskryminujących warunków dostępu telekomunikacyjnego,
- c) rozwoju konkurencyjnego rynku usług telekomunikacyjnych;
- 6) pozycje rynkowe przedsiębiorców telekomunikacyjnych, których sieci są łączone;
- 7) interes publiczny, w tym ochronę środowiska;
- 8) utrzymanie ciągłości świadczenia usługi powszechnej.

2. Prezes UKE podejmuje decyzję o zapewnieniu podmiotom, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5, 7 i 8, dostępu telekomunikacyjnego w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 27 ust. 2 i 2b, biorąc pod uwagę kryteria, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, pkt 5 lit. a i c oraz pkt 6–8, oraz potrzeby obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, a także specyficzny charakter zadań wykonywanych przez te podmioty.

3. Decyzja o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączenia sieci może zawierać postanowienia, o których mowa w art. 31 ust. 2 i 3.

4. Decyzja o dostępie telekomunikacyjnym zastępuje umowę o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie objętym decyzją.

5. W przypadku zawarcia przez zainteresowane strony umowy o dostępie telekomunikacyjnym, decyzja o dostępie telekomunikacyjnym wygasa z mocy prawa w części objętej umową.

6. Decyzja o dostępie telekomunikacyjnym może zostać zmieniona przez Prezesa UKE na wniosek każdej ze stron, której ona dotyczy, lub z urzędu, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych, skutecznej konkurencji lub interoperacyjności usług.

7. W sprawach dochodzenia roszczeń majątkowych, z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków wynikających z decyzji o dostępie telekomunikacyjnym, właściwa jest droga postępowania sądowego.

8. Prezes UKE wydaje decyzję o dostępie telekomunikacyjnym obejmującą wszystkie ustalenia niezbędne do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, jeżeli jedną ze stron jest przedsiębiorca telekomunikacyjny, na którego został nałożony obowiązek na podstawie art. 34 i art. 45.

Art. 29. Prezes UKE może z urzędu, w drodze decyzji, zmienić treść umowy o dostępie telekomunikacyjnym lub zobowiązać strony umowy do jej zmiany,

w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych, skutecznej konkurencji lub interoperacyjności usług.

Art. 30. 1. Do zmian umów o dostępie telekomunikacyjnym stosuje się odpowiednio przepisy art. 26–28 i 33.

2. Do wniosku o zmianę umowy o dostępie telekomunikacyjnym, która została przynajmniej raz zmieniona, dołącza się jednolity tekst tej umowy zawierający wszelkie dokonane zmiany.

Art. 31. 1. Warunki dostępu telekomunikacyjnego i związanej z tym współpracy przedsiębiorcy telekomunikacyjni ustalają w umowie o dostępie telekomunikacyjnym, zawartej na piśmie pod rygorem nieważności.

2. Umowa o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączenia sieci powinna zawierać postanowienia dotyczące co najmniej:

- 1) umiejscowienia punktów połączenia sieci telekomunikacyjnych;
- 2) warunków technicznych połączenia sieci telekomunikacyjnych;
- 3) rozliczeń z tytułu:
 - a) zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego oraz wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych,
 - b) niewykonania lub nienależytego wykonania świadczonych wzajemnie usług telekomunikacyjnych;
- 4) sposobów wypełniania wymagań:
 - a) w zakresie interoperacyjności usług, integralności sieci, postępowań w sytuacjach szczególnych zagrożeń oraz awarii, zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej i ochrony danych w sieci,
 - b) dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej;
- 5) procedur rozstrzygania sporów;
- 6) postępowania w przypadkach:
 - a) zmian treści umowy,
 - b) badań interoperacyjności usług świadczonych w połączonych sieciach telekomunikacyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem badań jakości usług telekomunikacyjnych,
 - c) przebudowy połączonych sieci telekomunikacyjnych,
 - d) zmian oferty usług telekomunikacyjnych,

- e) zmian numeracji;
- 7) warunków rozwiązania umowy, dotyczących w szczególności zachowania ciągłości świadczenia usługi powszechnej, jeżeli jest świadczona w łączonych sieciach telekomunikacyjnych, ochrony interesów użytkowników, a także potrzeb obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 8) rodzajów wzajemnie świadczonych usług telekomunikacyjnych.

3. Umowa o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączenia sieci może także zawierać, w zależności od rodzajów łączonych sieci, odpowiednie postanowienia dotyczące:

- 1) zapewnienia ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych w przypadku rozwiązania umowy;
- 2) warunków kolokacji na potrzeby połączenia sieci;
- 3) utrzymania jakości świadczonych usług telekomunikacyjnych;
- 4) efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości lub zasobów orbitalnych;
- 5) współwykorzystywania zasobów numeracji, w tym zapewnienia:
 - a) równego dostępu do usług polegających na udzielaniu informacji o numerach abonentów, do numerów alarmowych oraz innych numeracji uzgodnionych w skali międzynarodowej, z zastrzeżeniem wymagań podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5, 7 i 8,
 - b) przenoszenia numerów;
- 6) świadczeń dodatkowych, a także usług pomocniczych i zaawansowanych, związanych z wzajemnym świadczeniem usług telekomunikacyjnych, a w szczególności:
 - a) pomocy konsultanta operatora,
 - b) krajowej i międzynarodowej informacji o numerach telefonicznych,
 - c) usługi prezentacji identyfikacji linii wywołującej i wywoływanej,
 - d) przekierowania połączeń telefonicznych,
 - e) usług połączeń telefonicznych realizowanych za pomocą karty telefonicznej,
 - f) realizacji bezpłatnych połączeń telefonicznych lub usług o podwyższonej opłacie,

- g) realizacji usług sporządzania wykazów wykonywanych usług telekomunikacyjnych, fakturowania lub windykacji.

Art. 32. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dla zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności w zakresie dotyczącym:

- 1) prowadzenia negocjacji w sprawie połączenia sieci telekomunikacyjnych,
- 2) wykonywania obowiązków związanych z połączeniem sieci telekomunikacyjnych dotyczących spełniania wymagań w zakresie interoperacyjności usług, integralności sieci, postępowań w sytuacjach szczególnych zagrożeń i awarii oraz zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej,
- 3) zapewnienia podmiotom, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5, 7 i 8, dostępu telekomunikacyjnego do publicznej sieci telekomunikacyjnej,
- 4) zachowania poufności informacji związanych z zapewnieniem dostępu telekomunikacyjnego,
- 5) rozliczeń z tytułu wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnej oraz niewykonania lub nienależytego wykonania świadczonych wzajemnie usług telekomunikacyjnych

– w celu zapewnienia skutecznej konkurencji na rynku telekomunikacyjnym i ochrony użytkowników końcowych.

Art. 33. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny obowiązany na podstawie art. 34 lub art. 45 oraz podmiot, o którym mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5, 7 i 8, będący stroną umowy o dostępie telekomunikacyjnym, przekazuje tekst tej umowy Prezesowi UKE w terminie 14 dni od dnia jej podpisania.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3, umowy o dostępie telekomunikacyjnym, o których mowa w ust. 1, są jawne. Prezes UKE udostępnia je nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom na ich wniosek.

3. Prezes UKE, na wniosek strony umowy o dostępie telekomunikacyjnym, może wyrazić zgodę, aby niektóre postanowienia umowy były wyłączone z obowiązku jawności. Wyłączenie to nie może obejmować rozliczeń z tytułu dostępu telekomunikacyjnego.

Art. 34. 1. Prezes UKE, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 24 pkt 2 lit. a, może, w drodze decyzji, nałożyć na operatora o znaczącej pozycji rynkowej

obowiązek uwzględniania uzasadnionych wniosków przedsiębiorców telekomunikacyjnych o zapewnienie im dostępu telekomunikacyjnego, w tym użytkowania elementów sieci oraz udogodnień towarzyszących, w szczególności biorąc pod uwagę poziom konkurencyjności rynku detalicznego i interes użytkowników końcowych.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, może w szczególności polegać na:

- 1) zapewnieniu możliwości zarządzania obsługą użytkownika końcowego przez uprawnionego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego i podejmowania rozstrzygnięć dotyczących wykonywania usług na jego rzecz;
- 2) zapewnieniu określonych elementów sieci telekomunikacyjnej, w tym dostępu do nieaktywnych elementów sieci lub urządzeń telekomunikacyjnych, linii, łączy lub lokalnych pętli abonenckich; obowiązek udostępnienia lokalnych pętli abonenckich może dotyczyć pętli lub podpętli, w warunkach pełnego dostępu lub dostępu współdzielonego, wraz z kolokacją, dostępem do połączeń kablowych i odpowiednich systemów informacyjnych;
- 3) oferowaniu usług na warunkach hurtowych w celu ich dalszej sprzedaży przez innego przedsiębiorcę;
- 4) przyznawaniu dostępu do interfejsów, protokołów lub innych kluczowych technologii niezbędnych dla interoperacyjności usług, w tym usług sieci wirtualnych;
- 5) zapewnieniu infrastruktury telekomunikacyjnej, kolokacji oraz innych form wspólnego korzystania z budynków;
- 6) zapewnieniu funkcji sieci niezbędnych do zapewnienia pełnej interoperacyjności usług, w tym świadczenia usług w sieciach inteligentnych;
- 7) zapewnieniu usług roamingu w sieciach ruchomych;
- 8) zapewnieniu systemów wspierania działalności operacyjnej lub innych systemów oprogramowania niezbędnych dla skutecznej konkurencji, w tym systemów taryfowych, systemów wystawiania faktur i pobierania należności;
- 9) zapewnieniu udogodnień towarzyszących w dziedzinie transmisji radiofonicznych lub telewizyjnych;
- 10) zapewnieniu połączenia sieci lub urządzeń telekomunikacyjnych oraz udogodnień z nimi związanych;

- 11) prowadzeniu negocjacji w sprawie dostępu telekomunikacyjnego w dobrej wierze oraz utrzymywaniu uprzednio ustanowionego dostępu telekomunikacyjnego do określonych sieci telekomunikacyjnych, urządzeń lub udogodnień towarzyszących;
- 12) świadczeniu usług telekomunikacyjnych z uwzględnieniem pierwszeństwa zgodnie z art. 176a ust. 2 pkt 3;
- 13) zapewnieniu dostępu do usług towarzyszących, w tym usług identyfikacji, lokalizacji i sygnalizowania obecności.

3. Wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego o zapewnienie mu dostępu telekomunikacyjnego uważa się za uzasadniony, jeżeli uwzględnia on zakres obowiązku ustalonego w decyzji, o której mowa w ust. 1, oraz warunki, o których mowa w art. 35 ust. 1.

Art. 35. 1. Prezes UKE może określić w decyzji, o której mowa w art. 34 ust. 1, w zakresie niezbędnym dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania sieci telekomunikacyjnej, techniczne lub eksploatacyjne warunki, jakie przedsiębiorca telekomunikacyjny zapewniający dostęp telekomunikacyjny lub przedsiębiorcy telekomunikacyjni korzystający z takiego dostępu będą musieli spełnić.

2. Przy ustalaniu zakresu obowiązku dostępu telekomunikacyjnego Prezes UKE uwzględnia w szczególności:

- 1) techniczną i ekonomiczną możliwość korzystania lub instalowania konkurencyjnych urządzeń, mając na uwadze tempo rozwoju rynku oraz rodzaj wzajemnych połączeń sieci lub dostępu telekomunikacyjnego, w tym możliwość zastosowania innych rozwiązań związanych z dostępem telekomunikacyjnym, takich jak dostęp do kanalizacji kablowej;
- 2) możliwość zapewnienia proponowanego dostępu telekomunikacyjnego z uwzględnieniem posiadanej pojemności sieci;
- 3) wstępne inwestycje dokonane przez właściciela urządzeń lub udogodnień towarzyszących, mając na uwadze ryzyko inwestycyjne oraz przy uwzględnieniu infrastruktury zrealizowanej w całości lub części ze środków publicznych, z której korzysta przedsiębiorca telekomunikacyjny;
- 4) konieczność zapewnienia konkurencji w dłuższym okresie, w tym promowanie efektywnego inwestowania w dziedzinie infrastruktury oraz technologii innowacyjnych;

- 5) odpowiednie prawa własności intelektualnej;
- 6) świadczenie usług obejmujących swoim zasięgiem kontynent europejski.

Art. 36. Prezes UKE może, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 24 pkt 2 lit. a, w drodze decyzji, nałożyć na operatora o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek równego traktowania przedsiębiorców telekomunikacyjnych w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków w porównywalnych okolicznościach, a także oferowanie usług oraz udostępnianie informacji na warunkach nie gorszych od stosowanych w ramach własnego przedsiębiorstwa, lub w stosunkach z podmiotami zależnymi.

Art. 37. 1. Prezes UKE może, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 24 pkt 2 lit. a, w drodze decyzji, nałożyć na operatora o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek ogłaszania lub udostępniania informacji w sprawach zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, dotyczących informacji księgowych, specyfikacji technicznych sieci i urządzeń telekomunikacyjnych, charakterystyki sieci, zasad i warunków świadczenia usług oraz korzystania z sieci, a także opłat.

2. Prezes UKE określa w decyzji, o której mowa w ust. 1, stopień uszczegółowienia informacji oraz formę, miejsce i terminy ogłaszania lub udostępniania tych informacji.

3. Prezes UKE może żądać od operatora o znaczącej pozycji rynkowej dostarczania dokumentów oraz udzielania informacji w celu weryfikacji obowiązków, o których mowa w ust. 1, w art. 36 i art. 42.

4. Informacje, o których mowa w ust. 3, są publikowane na stronie podmiotowej BIP UKE z uwzględnieniem interesu operatora dostarczającego informacje.

Art. 38. 1. Prezes UKE może, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 24 pkt 2 lit. a, w drodze decyzji, nałożyć na operatora o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej w sposób umożliwiający identyfikację przepływów transferów wewnętrznych związanych z działalnością w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, zgodnie z przepisami art. 49–54.

2. Operator prowadzi rachunkowość regulacyjną zgodnie z zatwierdzoną przez Prezesa UKE szczegółową instrukcją.

Art. 39. 1. Prezes UKE może, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 24 pkt 2 lit. a, w drodze decyzji, nałożyć na operatora o znaczącej pozycji rynkowej obowiązki:

- 1) kalkulacji uzasadnionych kosztów świadczenia dostępu telekomunikacyjnego, wskazując sposoby kalkulacji kosztów, jakie operator powinien stosować na podstawie przepisów rozporządzenia, o którym mowa w art. 51, zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa UKE opisem kalkulacji kosztów;
- 2) stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, uwzględniających zwrot uzasadnionych kosztów operatora.

1a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE wskazuje metody ustalania opłat, które będzie stosował w przypadkach, o których mowa w ust. 4.

2. Operator, na którego został nałożony obowiązek, o którym mowa w ust. 1, przedstawia Prezesowi UKE, na jego żądanie, szczegółowe uzasadnienie wysokości opłat ustalonych w oparciu o uzasadnione koszty.

3. W celu weryfikacji wysokości kosztów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes UKE przeprowadza badanie, o którym mowa w art. 53 ust. 5.

4. W przypadku:

- 1) braku możliwości przeprowadzenia badania, o którym mowa w art. 53 ust. 5, z przyczyn leżących po stronie operatora,
- 2) odmowy wyrażenia opinii przez podmiot uprawniony do przeprowadzenia badania, o którym mowa w art. 53 ust. 5, z uwagi na zaistnienie okoliczności uniemożliwiających jej sformułowanie z przyczyn leżących po stronie operatora,
- 3) wyrażenia przez podmiot uprawniony do przeprowadzenia badania, o którym mowa w art. 53 ust. 5, opinii negatywnej albo opinii z zastrzeżeniami,
- 4) wystąpienia różnic pomiędzy wysokością opłat ustalonych przez operatora a wysokością kosztów zweryfikowanych zgodnie z ust. 3

– Prezes UKE ustala wysokość opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego lub ich maksymalny albo minimalny poziom stosując metody wskazane zgodnie z ust. 1a. Ustalenie powyższych opłat następuje w odrębnej decyzji.

5. Prezes UKE ustalając opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego bierze pod uwagę promocję efektywności i zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienie maksymalnych korzyści dla użytkowników końcowych, jak również zwrot uzasadnionych kosztów.

6. W przypadku gdy operator poniósł wydatki na nowe przedsięwzięcie inwestycyjne, w tym budowę sieci nowej generacji, Prezes UKE, ustalając opłaty z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, bierze pod uwagę wykonane przez operatora inwestycje oraz umożliwia temu operatorowi uzyskanie rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego w nowe przedsięwzięcie inwestycyjne kapitału, uwzględniając ryzyko typowe dla konkretnego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.

Art. 40. 1. Prezes UKE może, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 24 pkt 2 lit. a, w drodze decyzji, nałożyć na operatora o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek ustalania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w oparciu o ponoszone koszty.

1a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE wskazuje sposoby weryfikacji i ustalania opłat, o których mowa w ust. 3 i 4.

2. Operator, na którego został nałożony obowiązek, o którym mowa w ust. 1, przedstawia Prezesowi UKE uzasadnienie wysokości opłat ustalonych w oparciu o ponoszone koszty.

3. W celu oceny prawidłowości wysokości opłat ustalonych przez operatora, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE może zastosować sposoby weryfikacji opłat wskazane zgodnie z ust. 1a.

4. W przypadku, gdy według przeprowadzonej oceny, o której mowa w ust. 3, wysokość opłat ustalonych przez operatora jest nieprawidłowa, Prezes UKE ustala wysokość opłat lub ich maksymalny albo minimalny poziom stosując sposoby ustalania opłat wskazane zgodnie z ust. 1a, biorąc pod uwagę promocję efektywności i zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienie maksymalnych korzyści dla użytkowników końcowych. Ustalenie opłat następuje w odrębnej decyzji.

5. W przypadku gdy operator poniósł wydatki na nowe przedsięwzięcie inwestycyjne, w tym budowę sieci nowej generacji, Prezes UKE, ustalając wysokość opłat lub ich maksymalny albo minimalny poziom w decyzji, o której mowa w ust. 4, bierze pod uwagę wykonane przez operatora inwestycje oraz umożliwia temu operatorowi uzyskanie rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego w nowe przedsięwzięcie inwestycyjne kapitału, uwzględniając ryzyko typowe dla konkretnego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.

Art. 41. 1. Opłaty za wzajemne korzystanie z połączonych sieci związane z realizacją przenoszenia numerów między sieciami powinny uwzględniać ponoszone koszty.

2. Opłaty za wzajemne korzystanie z połączonych sieci i za dostęp telekomunikacyjny związane z realizacją wyboru dostawcy usług powinny uwzględniać ponoszone koszty.

Art. 42. 1. Prezes UKE może nałożyć, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 24 pkt 2 lit. a, w drodze decyzji, na operatora o znaczącej pozycji rynkowej, na którego został nałożony obowiązek równego traktowania zgodnie z art. 36, lub wraz z tym obowiązkiem, obowiązek przygotowania i przedstawienia w określonym terminie projektu oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym, której stopień szczegółowości określi w decyzji.

2. Oferta ramowa o dostępie telekomunikacyjnym powinna określać warunki i zasady współpracy z operatorem, o którym mowa w ust. 1, oraz opłaty za usługi w zakresie dostępu telekomunikacyjnego.

3. Oferta ramowa o dostępie telekomunikacyjnym powinna składać się z wyodrębnionych pakietów, które będą zawierać odpowiednie, ze względu na wykonywaną przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych działalność telekomunikacyjną, elementy dostępu telekomunikacyjnego.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, zakres oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączeń sieci, łączy dzierżawionych oraz zapewnienia dostępu do lokalnej pętli abonenckiej, dostępu do urządzeń dostępu szerokopasmowego oraz dostępu do węzłów sieci telekomunikacyjnej używanych na potrzeby szerokopasmowej transmisji danych kierowanej do lokalnej pętli abonenckiej, biorąc pod uwagę potrzeby rynku, rozwój konkurencyjności oraz interoperacyjność usług.

5. Oferta ramowa o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączeń sieci powinna zawierać przejrzystą i kompletną listę usług oraz technicznych i ekonomicznych warunków ich świadczenia, oferowanych przez operatora.

6. Jeżeli operator, oprócz obowiązku, o którym mowa w ust. 1, został obowiązany do zapewnienia dostępu do lokalnej pętli abonenckiej, oferta ramowa o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie dostępu do lokalnej pętli abonenckiej powinna zawierać co najmniej:

- 1) warunki zapewnienia dostępu do lokalnej pętli abonenckiej;
- 2) usługi kolokacyjne;
- 3) warunki dostępu do systemów informacyjnych;
- 4) warunki świadczenia usług.

Art. 43. 1. Prezes UKE zatwierdza projekt oferty ramowej, jeżeli odpowiada on przepisom prawa i potrzebom rynku wskazanym w decyzji nakładającej obowiązek przedłożenia oferty ramowej albo zmienia przedłożony projekt oferty ramowej i go zatwierdza, a w przypadku nieprzedstawienia oferty ramowej w terminie – samodzielnie ustala ofertę ramową.

2. W przypadku zmiany zapotrzebowania na usługi lub zmiany warunków rynkowych Prezes UKE może z urzędu lub na uzasadniony wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego zobowiązać operatora do przygotowania zmiany oferty ramowej w całości lub w części. W przypadku nieprzedstawienia przez zobowiązanego operatora zmiany oferty ramowej w określonym terminie, Prezes UKE samodzielnie ustala zmiany oferty ramowej w całości lub w części.

3. Wniosek operatora o zatwierdzenie projektu oferty ramowej lub jej zmiany zawiera informacje i dokumenty wykazujące zgodność oferty ramowej z wymogami prawa i obowiązkami regulacyjnymi, o których mowa w art. 24 pkt 2 lit. a.

4. Prezes UKE publikuje zatwierdzone oferty ramowe lub ich zmiany na stronie podmiotowej BIP UKE.

5. W przypadku zniesienia obowiązku stosowania oferty ramowej, umowy zawarte na podstawie oferty ramowej na czas nieokreślony mogą być rozwiązane lub zmienione nie wcześniej niż po upływie 90 dni od dnia, w którym zniesiono ten obowiązek.

6. Operator, na którego został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 42 ust. 1, jest obowiązany do zawierania umów o dostępie telekomunikacyjnym na warunkach nie gorszych, dla pozostałych stron umowy, niż określone w zatwierdzonej ofercie, o której mowa w ust. 1, lub ustalonej decyzją Prezesa UKE.

Art. 43a. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny o znaczącej pozycji rynkowej, na którego nałożone zostały obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, może złożyć do Prezesa UKE wniosek o zatwierdzenie propozycji:

- 1) szczegółowych warunków wykonywania obowiązków regulacyjnych wcześniej nałożonych na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego lub
 - 2) innych zobowiązań przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, które mogą się przyczynić do skutecznej realizacji obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, rozwoju równoprawnej i skutecznej konkurencji, rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej lub zapewnienia użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych
- zwanych dalej „szczegółowymi warunkami regulacyjnymi”.

2. W ramach postępowania w sprawie zatwierdzenia szczegółowych warunków regulacyjnych Prezes UKE może:

- 1) prowadzić z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym uzgodnienia dotyczące szczegółowych warunków regulacyjnych, w tym zwoływać spotkania robocze przedstawicieli Prezesa UKE i upoważnionych do dokonywania uzgodnień przedstawicieli przedsiębiorcy telekomunikacyjnego oraz organizacji społecznych, jeżeli zostały dopuszczone do udziału w postępowaniu na prawach strony;
- 2) wzywać przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, we wskazanym terminie, do uzupełnienia propozycji szczegółowych warunków regulacyjnych lub dokonania w nich zmian;
- 3) żądać przedłożenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, we wskazanym terminie, wyjaśnień związanych z propozycjami szczegółowych warunków regulacyjnych;
- 4) zasięgać opinii ekspertów lub biegłych w zakresie związanym z propozycjami szczegółowych warunków regulacyjnych.

3. Prezes UKE, w drodze decyzji, zatwierdza albo odmawia zatwierdzenia szczegółowych warunków regulacyjnych w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

4. Prezes UKE może zatwierdzić szczegółowe warunki regulacyjne zawarte we wniosku przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jeżeli są one zgodne z przepisami prawa, nałożonymi na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązkami regulacyjnymi, potrzebami rynku telekomunikacyjnego oraz mogą się przyczynić do skutecznej realizacji obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę

telekomunikacyjnego, rozwoju równoprawnej i skutecznej konkurencji, rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej lub zapewnienia użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych.

5. Decyzja zatwierdzająca szczegółowe warunki regulacyjne może zostać wydana z zastrzeżeniem warunków lub terminów.

6. Do decyzji w sprawie zatwierdzenia szczegółowych warunków regulacyjnych stosuje się przepisy o postępowaniu konsultacyjnym.

Art. 44. W szczególnych przypadkach Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na operatorów o znaczącej pozycji rynkowej inne obowiązki w zakresie dostępu telekomunikacyjnego niż wymienione w art. 34, art. 36–40 i art. 42.

Art. 44a. 1. Niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego dotyczącego nałożenia obowiązków, o których mowa w art. 44, innych niż przewidziane w art. 44b ust. 1, Prezes UKE występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uzyskanie zgody na nałożenie tych obowiązków. Do wniosku Prezes UKE dołącza projekty rozstrzygnięć wraz z uzasadnieniem.

2. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia przez Komisję Europejską wniosku, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE, w drodze decyzji, nakłada, zgodnie z wnioskiem, obowiązki, o których mowa w art. 44.

Art. 44b. 1. Jeżeli wcześniej nałożone obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 34, art. 36–40 i art. 42, nie zapewniły na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych skutecznej konkurencji oraz istnieją na tym rynku lub rynkach istotne i trwałe problemy konkurencyjne lub zawodność rynku, Prezes UKE może, po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 21 ust. 1, w zakresie tego rynku hurtowego lub rynków hurtowych, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego zintegrowanego pionowo obowiązek rozdziału funkcjonalnego, polegający na wykonywaniu działalności związanej ze świadczeniem usług hurtowego dostępu telekomunikacyjnego przez wyodrębnioną, niezależnie działającą jednostkę organizacyjną, zwaną dalej „wydzieloną jednostką organizacyjną”, lub przez kilka wydzielonych jednostek organizacyjnych.

2. Wydzielona jednostka organizacyjna zapewnia dostęp telekomunikacyjny innym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, w tym przedsiębiorcy

telekomunikacyjnemu, o którym mowa w ust. 1, oraz innym jednostkom organizacyjnym tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w takich samych terminach i na takich samych warunkach, w tym dotyczących poziomów cen i usług, oraz przy użyciu tych samych systemów i procesów.

3. Przed nałożeniem na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązku rozdziału funkcjonalnego Prezes UKE występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uzyskanie zgody na nałożenie obowiązku rozdziału funkcjonalnego, do którego dołącza:

- 1) wyniki analizy, o której mowa w art. 21 ust. 1, w zakresie rynku hurtowego albo rynków hurtowych, potwierdzające, że wcześniej nałożone obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego nie zapewniły na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych, o których mowa w ust. 1, skutecznej konkurencji oraz że istnieją na tym rynku lub rynkach istotne i trwałe problemy konkurencyjne lub zawodność rynku;
- 2) uzasadnioną ocenę, że w rozsądnym terminie nie zaistnieje lub zaistnieje w niewielkim stopniu na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych, o których mowa w ust. 1, skuteczna i trwała konkurencja w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej;
- 3) analizę spodziewanego wpływu nałożenia obowiązku rozdziału funkcjonalnego na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, w tym na sytuację pracowników wydzielonej jednostki organizacyjnej, na działalność Prezesa UKE oraz na rynek telekomunikacyjny, w tym ocenę wpływu na motywację do inwestowania na rynku telekomunikacyjnym, a także informację o spodziewanym wpływie na konkurencję na tym rynku oraz o potencjalnych skutkach dla konsumentów;
- 4) uzasadnienie zastosowania rozdziału funkcjonalnego jako najskuteczniejszego środka naprawczego, który ma na celu rozwiązanie problemów związanych z konkurencją lub usunięcie zidentyfikowanych nieprawidłowości na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych;
- 5) projekt decyzji w sprawie rozdziału funkcjonalnego obejmujący określenie:
 - a) charakteru i stopnia rozdziału funkcjonalnego, ze wskazaniem w szczególności statusu prawnego wydzielonej jednostki organizacyjnej, biorąc pod uwagę stanowisko przedsiębiorcy, na którego ma być nałożony

obowiązek rozdziału funkcjonalnego co do tego statusu, o ile takie stanowisko zostało przedstawione przez niego w ramach postępowania konsultacyjnego,

- b) początkowych składników majątkowych wydzielonej jednostki organizacyjnej oraz rodzaju dostarczanych produktów lub usług przez tę jednostkę,
- c) rozwiązań w zakresie zarządzania wydzieloną jednostką organizacyjną, w tym zasad dotyczących stworzenia w tej jednostce odpowiedniej struktury zachęt zapewniających niezależność pracowników wydzielonej jednostki organizacyjnej od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, innych jednostek tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, spółek od niego zależnych, wobec niego dominujących lub z nim powiązanych w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030, z późn. zm.²⁾),
- d) trybu realizacji obowiązku rozdziału funkcjonalnego, w tym harmonogramu realizacji tego obowiązku,
- e) zasad zapewniających przejrzystość procedur operacyjnych, w szczególności w odniesieniu do innych zainteresowanych przedsiębiorców telekomunikacyjnych,
- f) programu monitorowania przestrzegania obowiązku rozdziału funkcjonalnego, obejmującego w szczególności publikację przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, corocznego sprawozdania lub obowiązek przeprowadzania przez niezależnych audytorów cyklicznych audytów.

4. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia przez Komisję Europejską wniosku, o którym mowa w ust. 3, Prezes UKE, w drodze decyzji, nakłada obowiązek rozdziału funkcjonalnego.

5. Uzasadnienie decyzji nakładającej obowiązek rozdziału funkcjonalnego, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać wykazanie zaistnienia przesłanek, o których mowa w ust. 1, oraz zasadności nałożenia tego obowiązku, w tym:

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 265 i 1161, z 2015 r. poz. 4, 978, 1333 i 1830 oraz z 2016 r. poz. 615 i 996.

- 1) informację o wynikach analizy, o której mowa w art. 21 ust. 1, w zakresie rynku hurtowego albo rynków hurtowych, potwierdzającą, że wcześniej nałożone obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu telekomunikacyjnego nie zapewniły na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych, o których mowa w ust. 1, skutecznej konkurencji oraz że istnieją na tym rynku lub rynkach istotne i trwałe problemy konkurencyjne lub zawodność rynku;
- 2) uzasadnioną ocenę, że w rozsądnym terminie nie zaistnieje lub zaistnieje w niewielkim stopniu na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych, o których mowa w ust. 1, skuteczna i trwała konkurencja w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej;
- 3) analizę spodziewanego wpływu nałożenia obowiązku rozdziału funkcjonalnego na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, w tym na sytuację pracowników wydzielonej jednostki organizacyjnej, na działalność Prezesa UKE oraz na rynek telekomunikacyjny, w tym ocenę wpływu na motywację do inwestowania na rynku telekomunikacyjnym, a także informację o spodziewanym wpływie na konkurencję na tym rynku oraz o potencjalnych skutkach dla konsumentów;
- 4) uzasadnienie zastosowania rozdziału funkcjonalnego jako najskuteczniejszego środka naprawczego, który ma na celu rozwiązanie problemów związanych z konkurencją lub usunięcie zidentyfikowanych nieprawidłowości na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych.

Art. 44c. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 44b ust. 4, Prezes UKE przeprowadza, zgodnie z art. 21, skoordynowaną analizę rynków właściwych związanych z siecią dostępu oraz nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla inne obowiązki regulacyjne.

Art. 44d. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, na którego nałożono obowiązek, o którym mowa w art. 44b ust. 1, może podlegać innym obowiązkom regulacyjnym w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 34, art. 36–40, art. 42 i art. 44, w odniesieniu do rynków, na których jego pozycję uznano za znaczącą.

Art. 44e. Osoba lub osoby kierujące wydzieloną jednostką organizacyjną nie mogą jednocześnie świadczyć pracy lub wykonywać innych zajęć na jakiegokolwiek podstawie u przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 44b ust. 1,

lub w innej niż wydzielona jednostka organizacyjna jednostce organizacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 44b ust. 1, lub w spółce od niego zależnej, wobec niego dominującej lub z nim powiązanej w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, ani pełnić funkcji w ich organach lub pełnić na rzecz tych podmiotów funkcji doradczych.

Art. 44f. 1. Do wydzielonej jednostki organizacyjnej, w przypadku gdy nie ma ona formy odrębnej osoby prawnej, w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy o oddziale przedsiębiorcy.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, o którym mowa w art. 44b ust. 1, obowiązany jest do wyboru nazwy wydzielonej jednostki organizacyjnej, w terminie określonym w decyzji, o której mowa w art. 44b ust. 4. Nazwa handlowa powinna pozwalać na identyfikację tej jednostki jako jednostki wydzielonej od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 44b ust. 1, i być przez niego używana w obrocie handlowym.

3. Wydzielona jednostka organizacyjna jest odrębnym pracodawcą w ramach przedsiębiorstwa przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 44b ust. 1, za którego uprawnienia i obowiązki pracodawcy wykonuje osoba lub osoby kierujące wydzieloną jednostką organizacyjną.

4. Osoba lub osoby kierujące wydzieloną jednostką organizacyjną uprawnione są do reprezentowania jej na zewnątrz na zasadach prokury oddziałowej.

Art. 44g. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny o znaczącej pozycji rynkowej zintegrowany pionowo, w celu zapewnienia wszystkim dostawcom usług świadczącym usługi na rzecz użytkowników końcowych, w tym samemu sobie, możliwości oferowania równoważnych usług użytkownikom końcowym, jest obowiązany zawiadomić Prezesa UKE o planowanym przeniesieniu środków majątkowych lokalnej sieci dostępu lub ich znacznej części na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot. Zawiadomienia dokonuje się najpóźniej na sześć miesięcy przed planowanym przeniesieniem środków majątkowych.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie zawiadamia Prezesa UKE o każdej zmianie planowanego przeniesienia środków

majątkowych lokalnej sieci dostępu lub ich znacznej części na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot.

3. Prezes UKE przeprowadza skoordynowaną analizę rynków właściwych związanych z siecią dostępu w terminie 6 miesięcy od uzyskania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 albo 2, w celu określenia wpływu działań, o których mowa w ust. 1, na te rynki i niezwłocznie zawiadamia przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, o jej zakończeniu.

4. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia Prezesa UKE o przeniesieniu środków majątkowych lokalnej sieci dostępu lub ich znacznej części na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot.

5. Prezes UKE po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 4, w oparciu o wyniki analizy, o której mowa w ust. 3, przeprowadza postępowanie, o którym mowa w art. 22, i nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla obowiązki regulacyjne.

6. Odrębna osoba prawna lub nowo zawiązany podmiot, o których mowa w ust. 1, może podlegać obowiązkom regulacyjnym w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 34, art. 36–40, art. 42 i art. 44 w odniesieniu do rynków, na których jej lub jego pozycję uznano za znaczącą.

Art. 45. Prezes UKE może, biorąc pod uwagę adekwatność danego obowiązku do zidentyfikowanego problemu, proporcjonalność oraz cele określone w art. 1 ust. 2, z uwzględnieniem art. 1 ust. 3, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego kontrolującego dostęp do użytkowników końcowych obowiązki regulacyjne niezbędne do zapewnienia użytkownikom końcowym tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego komunikowania się z użytkownikami innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w tym obowiązek wzajemnego połączenia sieci.

Rozdział 3

Regulowanie usług na rynku detalicznym

Art. 46. 1. Jeżeli w wyniku analizy przeprowadzonej zgodnie z art. 21 Prezes UKE stwierdzi, że:

- 1) dany rynek detaliczny nie jest skutecznie konkurencyjny,

- 2) obowiązki, o których mowa w art. 34–40, art. 42, art. 44 i art. 45 nie doprowadziłyby do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 189 ust. 2,
- 3) realizacja uprawnień abonenta, o którym mowa w art. 72 ust. 1, nie doprowadziłaby do osiągnięcia celu, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 4, i nie spełnia celów, o których mowa w art. 189 ust. 2

– nakłada co najmniej jeden z obowiązków, o których mowa w ust. 2, na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej na danym rynku detalicznym.

2. Prezes UKE w celu ochrony użytkownika końcowego może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej na rynku usług detalicznych następujące obowiązki:

- 1) nieustalania zawyżonych cen usług;
- 2) nieutrudniania wejścia na rynek innym przedsiębiorcom;
- 3) nieograniczania konkurencji poprzez ustalanie cen usług zaniżonych w stosunku do kosztów ich świadczenia;
- 4) niestosowania nieuzasadnionych preferencji dla określonych użytkowników końcowych, z wyłączeniem przewidzianych w ustawie;
- 5) niezobowiązywania użytkownika końcowego do korzystania z usług, które są dla niego zbędne.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE może w szczególności:

- 1) określić maksymalne ceny usług albo
- 2) określić wymagany przedział cen usług ustalony na podstawie cen stosowanych na porównywalnych rynkach państw członkowskich, albo
- 3) nałożyć obowiązek:
 - a) prowadzenia rachunkowości regulacyjnej zgodnie z zatwierdzoną przez Prezesa UKE instrukcją lub
 - b) prowadzenia kalkulacji kosztów usług zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa UKE opisem kalkulacji kosztów, lub
 - c) określania cen usług na podstawie kosztów ich świadczenia, lub
- 4) nałożyć obowiązek przedstawiania do zatwierdzenia cennika lub regulaminu świadczenia usług.

4. Prezes UKE w decyzji nakładającej obowiązek, o którym mowa w ust. 3 pkt 3 lit. b, określi sposoby kalkulacji kosztów usług świadczonych na danym rynku

detalicznym, jakie powinien stosować przedsiębiorca telekomunikacyjny, na podstawie przepisów rozporządzenia, o którym mowa w art. 51.

Art. 47. (uchylony)

Art. 48. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, na którego nałożono obowiązek, o którym mowa w art. 46 ust. 3 pkt 4, przedkłada Prezesowi UKE projekty cenników i regulaminów świadczenia usług wraz z uzasadnieniem, w terminie co najmniej 30 dni przed planowanym terminem wprowadzenia w życie cennika lub regulaminu świadczenia usług lub ich zmian.

2. Prezes UKE, w drodze decyzji, w terminie 30 dni od dnia przedłożenia projektu cennika, regulaminu świadczenia usług lub ich zmiany, może zgłosić sprzeciw, jeżeli projekt cennika lub regulaminu jest sprzeczny z decyzją, o której mowa w art. 46 ust. 2, lub z przepisami ustawy i zobowiązać przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do przedstawienia poprawionego cennika lub regulaminu, w części objętej sprzeciwem.

3. Prezes UKE może zażądać od obowiązanego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego przedłożenia dodatkowych dokumentów lub udzielenia dodatkowych informacji. Do tego czasu termin, o którym mowa w ust. 2, zawiesza się.

4. Cennik i regulamin świadczenia usług lub ich zmiany objęte sprzeciwem Prezesa UKE nie wchodzi w życie.

5. Cennik i regulamin świadczenia usług lub ich zmiany podlegają publikacji na stronie podmiotowej BIP UKE, na koszt przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

Rozdział 4

Rachunkowość regulacyjna i kalkulacja kosztów

Art. 49. 1. Celem rachunkowości regulacyjnej jest wyodrębnienie i przypisanie aktywów, pasywów, przychodów i kosztów przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do działalności w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub działalności w zakresie usług na rynku detalicznym, tak jakby każdy rodzaj działalności był świadczony przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, a także ustalenie przychodów i związanych z nimi kosztów odrębnie dla każdej z usług objętych kalkulacją kosztów.

2. Rachunkowość regulacyjną prowadzi się w sposób umożliwiający identyfikację przepływów transferów wewnętrznych pomiędzy poszczególnymi rodzajami działalności, o których mowa w ust. 1.

Art. 50. 1. Rachunkowość regulacyjną prowadzi przedsiębiorca telekomunikacyjny, na którego nałożono ten obowiązek na podstawie art. 38 lub art. 46.

2. Kalkulację kosztów prowadzi przedsiębiorca telekomunikacyjny, na którego nałożono ten obowiązek na podstawie art. 39 lub art. 46.

Art. 51. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposoby przypisania aktywów i pasywów, przychodów i kosztów do działalności lub usług, o których mowa w art. 49 ust. 1,
- 2) sposoby kalkulacji kosztów usług w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym,
- 3) sposób i terminy dokonywania aktualizacji wyceny określonych rodzajów środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz dokonanych od tych środków i wartości odpisów amortyzacyjnych,
- 4) tryb i terminy uzgadniania i zatwierdzania przez Prezesa UKE opracowanej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego instrukcji oraz opisu kalkulacji kosztów,
- 5) zakres i terminy przekazywania Prezesowi UKE:
 - a) sprawozdań z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, przyjmując zasadę, iż dane zawarte w sprawozdaniach są sprawdzalne w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości,
 - b) wyników kalkulacji kosztów

– mając na celu promocję efektywności, zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienia maksymalnej korzyści dla użytkowników końcowych, a także uwzględniając konieczność ochrony konsumentów i konkurentów przed nadużywaniem przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych, na których nałożono obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, ich pozycji rynkowej, konieczność stymulowania rozwoju rynku telekomunikacyjnego oraz konieczność umożliwienia działalności kontrolnej Prezesowi UKE wobec działalności wykonywanej przez tych przedsiębiorców.

Art. 52. Przedsiębiorca telekomunikacyjny przechowuje dokumentację związaną z prowadzeniem rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, stosując odpowiednio przepisy rozdziału 8 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

Art. 53. 1. Prezes UKE określi corocznie, w drodze decyzji, dla przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, na którego nałożył obowiązek prowadzenia kalkulacji kosztów, wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału, który przedsiębiorca telekomunikacyjny stosuje w kalkulacji kosztów, uwzględniając udokumentowane koszty pozyskania kapitału, pozycję przedsiębiorcy na rynku kapitałowym, typowe ryzyko związane z zaangażowaniem kapitału, zwłaszcza dla nowych przedsięwzięć inwestycyjnych, oraz koszty zaangażowania kapitału na porównywalnych rynkach.

2. Prezes UKE, w drodze decyzji, zatwierdza instrukcję i opis kalkulacji kosztów w trybie i terminach, o których mowa w art. 51 pkt 4.

3. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 2, może dokonać zmian w przedłożonych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do zatwierdzenia projektach instrukcji lub opisu kalkulacji kosztów, jeżeli zmian tych nie dokona przedsiębiorca telekomunikacyjny na wezwanie Prezesa UKE w trybie i terminach, o których mowa w art. 51 pkt 4.

4. Prezes UKE może zasięgać opinii niezależnych biegłych rewidentów lub ekspertów w przypadku wątpliwości dotyczących opracowanej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego instrukcji i opisu kalkulacji kosztów oraz rzetelności i wiarygodności danych zawartych w sprawozdaniach z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej i wynikach kalkulacji kosztów.

5. Roczne sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej oraz wyniki kalkulacji kosztów podlegają badaniu zgodności z przepisami prawa oraz zatwierdzonymi przez Prezesa UKE instrukcją i opisem kalkulacji kosztów, na koszt przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku obrotowego, przez niezależnego od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego biegłego rewidenta.

6. Biegłego rewidenta do przeprowadzenia badania, o którym mowa w ust. 5, powołuje Prezes UKE.

7. Roczne sprawozdanie z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, wyniki kalkulacji kosztów oraz opinia biegłego rewidenta z badania, o którym mowa w ust.

5, podlegają publikacji na stronie podmiotowej BIP UKE w terminie 8 miesięcy od zakończenia roku obrotowego.

Art. 54. 1. Prezes UKE nakłada, w drodze decyzji, na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązany na podstawie art. 38 lub art. 46 do prowadzenia rachunkowości regulacyjnej, obowiązek publikowania na stronie podmiotowej BIP UKE zatwierdzonej instrukcji, tak aby zapewniona była prezentacja sposobów wyodrębniania i przypisywania aktywów i pasywów, przychodów i kosztów.

2. Prezes UKE nakłada, w drodze decyzji, na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązany na podstawie art. 39 lub art. 46 do prowadzenia kalkulacji kosztów, obowiązek publikowania na stronie podmiotowej BIP UKE zatwierdzonego opisu kalkulacji kosztów, tak aby zapewniona była prezentacja głównych grup kosztów oraz sposobów ich przypisania na poszczególne rodzaje usług.

3. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek publikowania na stronie podmiotowej BIP UKE cen stosowanych przez tego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego.

4. Prezes UKE w decyzjach, o których mowa w ust. 1–3, określa, z zachowaniem wymogów dotyczących ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa, zakres publikacji instrukcji lub opisu kalkulacji kosztów lub cen stosowanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, mając na celu zapobieganie nadużywaniu przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych zobowiązanych na podstawie ust. 1–3 ich znaczącej pozycji w sprawach cen, a w szczególności nieuzasadnionemu zawyżaniu lub zaniżaniu cen, stosowaniu presji cenowej w stosunku do konkurentów poprzez zawężanie przedziału między cenami dostępu telekomunikacyjnego i cenami detalicznymi oraz stosowaniu nieuzasadnionych przywilejów cenowych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych o znaczącej pozycji.

Art. 55. (uchylony)

DZIAŁ III

Ochrona użytkowników końcowych i usługa powszechna

Rozdział 1

Świadczenie usług telekomunikacyjnych użytkownikom końcowym

Art. 56. 1. Świadczenie usług telekomunikacyjnych odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

2. Umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawiera się w formie pisemnej lub elektronicznej za pomocą formularza udostępnionego na stronie internetowej dostawcy usług. Wymóg formy pisemnej lub elektronicznej nie dotyczy umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawieranej przez dokonanie czynności faktycznych obejmujących w szczególności umowy o świadczenie usług przedpłaconych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej, publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług.

3. Umowa o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, wymagająca formy pisemnej lub elektronicznej, powinna, z zastrzeżeniem ust. 5, w jasnej, zrozumiałej i łatwo dostępnej formie określać w szczególności:

- 1) strony umowy, w tym nazwę (firmę), adres i siedzibę dostawcy usług;
- 2) świadczone usługi ze wskazaniem elementów składających się na opłatę abonamentową;
- 3) termin oczekiwania na przyłączenie do sieci lub termin rozpoczęcia świadczenia usług;
- 4) okres, na jaki została zawarta umowa, w tym minimalny okres wymagany do skorzystania z warunków promocyjnych;
- 5) pakiet taryfowy, jeżeli na świadczone usługi obowiązują różne pakiety taryfowe;
- 6) sposób składania zamówień na pakiety taryfowe oraz dodatkowe opcje usługi;
- 7) sposoby dokonywania płatności;
- 8) okres rozliczeniowy;
- 9) tryb i warunki dokonywania zmian umowy oraz warunki jej przedłużenia i rozwiązania;

- 10) ograniczenia w zakresie korzystania z udostępnionych abonentowi przez dostawcę usług telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług lub na jego zlecenie;
- 11) dane dotyczące funkcjonalności świadczonej usługi obejmujące informacje:
 - a) czy zapewniane są połączenia z numerami alarmowymi,
 - b) czy gromadzone są dane o lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, z którego wykonywane jest połączenie,
 - c) o wszelkich ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych,
 - d) o wszelkich ograniczeniach w dostępie lub korzystaniu z usług i aplikacji,
 - e) o procedurach wprowadzonych przez dostawcę usług w celu pomiaru i organizacji ruchu w sieci, aby zapobiec osiągnięciu lub przekroczeniu pojemności łącza, wraz z informacją o ich wpływie na jakość świadczonych usług,
 - f) o działaniach, jakie dostawca usług jest uprawniony podejmować w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa lub integralności sieci i usług;
- 12) dane dotyczące jakości usług, w szczególności minimalne oferowane poziomy jakości usług, w tym czas wstępnego przyłączenia, a także inne parametry jakości usług, jeżeli zostały określone przez Prezesa UKE na podstawie art. 63 ust. 2a;
- 13) sposoby informowania abonenta o wyczerpaniu pakietu transmisji danych w przypadku usługi dostępu do sieci Internet świadczonej w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej oraz o możliwości bieżącej kontroli stanu takiego pakietu przez abonenta;
- 14) zakres usług serwisowych oraz sposoby kontaktowania się z podmiotami, które je świadczą;
- 15) zakres odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, wysokość odszkodowania oraz zasady i terminy jego wypłaty, w szczególności w przypadku gdy nie został osiągnięty określony w umowie poziom jakości świadczonej usługi;
- 16) zasady, tryb i terminy składania oraz rozpatrywania reklamacji;

- 17) informację o postępowaniach w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich i postępowaniach przed stałymi polubownymi sądami konsumenckimi przy Prezesie UKE;
- 18) sposób uzyskania informacji o aktualnym cenniku usług oraz kosztach usług serwisowych;
- 19) zasady umieszczenia danych abonenta w spisie abonentów w przypadku umowy dotyczącej świadczenia usług głosowych;
- 20) sposób przekazywania abonentowi informacji o zagrożeniach związanych ze świadczoną usługą, w tym o sposobach ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych;
- 21) wszelkie opłaty należne w momencie rozwiązania umowy, w tym warunki zwrotu telekomunikacyjnych urządzeń końcowych ze wskazaniem, na czyj koszt zwrot ma nastąpić.

4. Umowa o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej poza elementami, o których mowa w ust. 3, powinna określać numer przydzielony abonentowi, a w przypadku przyłączenia do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – także adres zakończenia sieci.

4a. W przypadku konsumenta początkowy okres obowiązywania umowy określony w umowie, o której mowa w ust. 1, zawieranej z danym dostawcą usług na czas określony nie może być dłuższy niż 24 miesiące.

4b. Dostawca usług zapewnia użytkownikowi końcowemu możliwość zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych również na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

5. Dane, o których mowa w ust. 3 pkt 6–8 i 10–21, na podstawie wyraźnego postanowienia umowy, mogą być zawarte w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.

6. Dostawca usług może umożliwić abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej lub elektronicznej zmianę warunków umowy, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 4–7, za pomocą środków porozumiewania się na odległość, w szczególności telefonicznie lub przy użyciu poczty elektronicznej lub faksu. Dostawca usług obowiązany jest jednak utrwalić oświadczenie abonenta złożone w sposób określony w zdaniu pierwszym i przechowywać je do końca obowiązywania umowy na zmienionych warunkach i udostępniać jego treść abonentowi na jego

żądanie, zgłoszone w szczególności w trakcie postępowania reklamacyjnego. W przypadku zmiany warunków umowy dokonanej telefonicznie powinna być utrwalona cała rozmowa. Jednocześnie dostawca usług obowiązany jest do potwierdzenia abonentowi faktu złożenia oświadczenia o zmianie warunków umowy oraz jego zakresu i terminu wprowadzenia zmian w terminie ustalonym z abonentem, ale nie później niż w ciągu jednego miesiąca od dnia zlecenia zmiany. Abonentowi przysługuje prawo odstąpienia od dokonanej zmiany warunków umowy, bez podania przyczyn, poprzez złożenie oświadczenia w formie pisemnej w terminie 10 dni od dnia otrzymania potwierdzenia. Do zachowania tego terminu wystarczy wysłanie oświadczenia przed jego upływem.

6a. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 6, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta w tym celu adres poczty elektronicznej lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość. Potwierdzenie powinno zawierać:

- 1) treść zmiany warunków umowy dokonanej za pomocą środków porozumiewania się na odległość lub w przypadku, gdy treść zmiany ze względu na jej objętość utrudniać będzie abonentowi zapoznanie się z nią – odesłanie do miejsca na stronie internetowej dostawcy, gdzie abonent może się z nią zapoznać;
- 2) informację o złożeniu przez abonenta oświadczenia o zmianie warunków umowy oraz jej zakresie i terminie wprowadzenia tych zmian.

6b. W przypadku braku możliwości dostarczenia potwierdzenia, o którym mowa w ust. 6, w sposób określony w ust. 6a lub na żądanie abonenta dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza potwierdzenie w formie pisemnej.

7. Abonentowi nie przysługuje prawo odstąpienia od dokonanej zmiany warunków umowy, o którym mowa w ust. 6, jeżeli dostawca usług, za zgodą abonenta, rozpoczął świadczenie usług zgodnie ze zmienionymi warunkami umowy.

8. W razie braku potwierdzenia abonentowi faktu złożenia oświadczenia o zmianie warunków umowy oraz jego zakresu i terminu wprowadzenia zmian, o których mowa w ust. 6, termin, w którym abonent może odstąpić od dokonanej zmiany warunków umowy, wynosi trzy miesiące i liczy się od dnia złożenia oświadczenia o zmianie warunków umowy. Jeżeli jednak abonent po rozpoczęciu biegu tego terminu otrzyma potwierdzenie, termin ulega skróceniu do 10 dni od dnia otrzymania tego potwierdzenia.

9. Do zmiany warunków umowy w trybie, o którym mowa w ust. 6, nie stosuje się art. 60a.

Art. 57. 1. Dostawca usług nie może uzależniać zawarcia umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej od:

- 1) (uchylony)
- 2) niezawierania z innym dostawcą usług umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej;
- 3) udzielenia informacji lub danych, innych niż określone w art. 161 ust. 2, w przypadku użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną.

2. Dostawca usług może uzależnić zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do sieci, od:

- 1) dostarczenia przez użytkownika końcowego dokumentów potwierdzających możliwość wykonania zobowiązania wobec dostawcy usług wynikającego z umowy;
- 2) pozytywnej oceny wiarygodności płatniczej użytkownika końcowego wynikającej z danych będących w posiadaniu dostawcy usług lub udostępnionych mu przez biuro informacji gospodarczej w trybie określonym w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1015 i 1188 oraz z 2015 r. poz. 396); dostawca usług powiadamia użytkownika końcowego o wystąpieniu takiego zastrzeżenia.

3. Dostawca usług może odmówić użytkownikowi końcowemu zawarcia umowy o zapewnienie przyłączenia do sieci lub o świadczenie usług telekomunikacyjnych lub zawrzeć umowę o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do sieci na warunkach mniej korzystnych dla użytkownika końcowego w wyniku negatywnej oceny wiarygodności płatniczej dokonanej na podstawie informacji udostępnionych przez biuro informacji gospodarczej, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, w szczególności poprzez żądanie zabezpieczenia wierzytelności wynikających z tej umowy.

4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawieranych przez dokonanie czynności faktycznych, o których mowa w art. 56 ust. 2.

5. Warunki umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do sieci, nie mogą uniemożliwiać lub utrudniać abonentowi korzystania z prawa do zmiany dostawcy usług świadczącego publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne.

6. W przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, związanego z ulgą przyznaną abonentowi, wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Roszczenie nie przysługuje w przypadku rozwiązania przez konsumenta umowy przed rozpoczęciem świadczenia usług, chyba że przedmiotem ulgi jest telekomunikacyjne urządzenie końcowe.

Art. 58. (uchylony)

Art. 59. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych określający w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dane, o których mowa w art. 56 ust. 3 pkt 6–8 lub 10–21, jest obowiązany podać ten regulamin do publicznej wiadomości poprzez publikację na swojej stronie internetowej i dostarczać nieodpłatnie abonentowi wraz z umową o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, a także na każde jego żądanie, w formie pisemnej lub elektronicznej.

2. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dla abonentów niebędących stroną umowy zawartej w formie pisemnej lub elektronicznej jest obowiązany do określenia zakresu i warunków wykonywania usług telekomunikacyjnych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych oraz podania tego regulaminu do publicznej wiadomości.

3. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany do przedłożenia regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, w terminie przez niego określonym.

Art. 60. Regulamin świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych niewymagających zawarcia umowy w formie pisemnej lub elektronicznej za pomocą formularza udostępnionego na stronie internetowej dostawcy usług powinien określać w szczególności:

- 1) nazwę (firmę), adres i siedzibę dostawcy usług;
- 2) świadczone usługi ze wskazaniem elementów składających się na opłatę za świadczenie usług;
- 3) standardowe warunki umowy, w tym wskazanie minimalnego czasu trwania umowy, jeżeli taki został określony;
- 4) sposoby dokonywania płatności;
- 5) ograniczenia w zakresie korzystania z udostępnionych abonentowi przez dostawcę usług telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług lub na jego zlecenie;
- 6) dane dotyczące funkcjonalności świadczonej usługi obejmujące informacje:
 - a) czy zapewniane są połączenia z numerami alarmowymi,
 - b) czy gromadzone są dane o lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, z którego wykonywane jest połączenie,
 - c) o wszelkich ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych,
 - d) o wszelkich ograniczeniach w dostępie lub korzystaniu z usług i aplikacji,
 - e) o procedurach wprowadzonych przez dostawcę usług w celu pomiaru i organizacji ruchu w sieci, aby zapobiec osiągnięciu lub przekroczeniu pojemności łącza, wraz z informacją o ich wpływie na jakość świadczonych usług,
 - f) o działaniach, jakie dostawca usług jest uprawniony podejmować w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa lub integralności sieci lub usług;
- 7) dane dotyczące jakości usług, w szczególności minimalne oferowane poziomy jakości usług, w tym czas wstępnego przyłączenia, a także inne parametry

jakości usług, jeżeli zostały określone przez Prezesa UKE na podstawie art. 63 ust. 2a;

- 8) sposoby informowania abonenta o wyczerpaniu pakietu transmisji danych w przypadku usługi dostępu do sieci Internet świadczonej w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej oraz o możliwości bieżącej kontroli stanu takiego pakietu przez abonenta;
- 9) zakres usług serwisowych oraz sposoby kontaktowania się z podmiotami, które je świadczą;
- 10) zakres odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, wysokość odszkodowania oraz zasady i terminy jego wypłaty;
- 11) zasady, tryb i terminy składania oraz rozpatrywania reklamacji;
- 12) sposób uzyskania informacji o aktualnym cenniku usług oraz kosztach usług serwisowych;
- 13) zasady umieszczenia danych abonenta w spisie abonentów w przypadku umowy dotyczącej świadczenia usług głosowych;
- 14) sposób przekazywania abonentowi informacji o zagrożeniach związanych ze świadczoną usługą, w tym o sposobach ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych;
- 15) rodzaj działań, które dostawca usług może podjąć w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa lub integralności sieci lub usług lub z zagrożeniami i podatnością na takie zagrożenia;
- 16) rekomendowane sposoby zabezpieczenia przez abonenta telekomunikacyjnego urządzenia końcowego.

Art. 60a. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych:

- 1) doręcza na piśmie abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej lub elektronicznej treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 1b,
- 2) doręcza na piśmie abonentowi niebędącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej lub elektronicznej, który udostępnił swoje dane, o których mowa w ust. 1a, treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy określonych

w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 1b, oraz

- 3) podaje do publicznej wiadomości treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych

– z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie.

Okres ten może być krótszy, jeśli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.

1a. Abonent niebędący stroną umowy zawartej na piśmie w celu otrzymywania, w określonych w ustawie przypadkach, informacji i zawiadomień, może udostępnić dane:

- 1) w przypadku abonenta będącego osobą fizyczną:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) numer ewidencyjny PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru ewidencyjnego PESEL – nazwę i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość,
 - c) adres korespondencyjny;
- 2) w przypadku abonenta niebędącego osobą fizyczną:
 - a) nazwę,
 - b) numer identyfikacyjny REGON lub numer identyfikacji podatkowej (NIP), lub numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym lub innym właściwym rejestrze prowadzonym w państwie członkowskim,
 - c) siedzibę i adres korespondencyjny.

1b. Na żądanie abonenta, który udostępnił swoje dane, o których mowa w ust. 1a, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, drogą elektroniczną

na wskazany przez abonenta w tym celu adres poczty elektronicznej lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość.

2. W razie skorzystania z prawa wypowiedzenia umowy, o którym mowa w ust. 1, dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych nie przysługuje zwrot ulgi, o której mowa w art. 57 ust. 6, o czym abonent powinien zostać także poinformowany.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli konieczność wprowadzenia zmian, o których mowa w ust. 1:

- 1) wynika bezpośrednio ze zmiany przepisów prawa albo z usunięcia niedozwolonych postanowień umownych;
- 2) wynika z decyzji Prezesa UKE, o której mowa w art. 63 ust. 2a.

3a. W przypadku, gdy proponowana zmiana warunków umowy określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wynika bezpośrednio ze zmiany przepisów prawa, powoduje obniżenie cen usług telekomunikacyjnych, dodanie nowej usługi lub wynika z decyzji Prezesa UKE dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych podaje do publicznej wiadomości treść proponowanych zmian, z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem ich w życie. Okres ten może być krótszy, jeśli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.

4. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych niezwłocznie informuje na piśmie abonentów będących stroną umowy zawartej w formie pisemnej lub elektronicznej o zmianie nazwy (firmy), adresu lub siedziby dostawcy usług, chyba że abonent złożył żądanie otrzymywania tych informacji drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta w tym celu adres poczty elektronicznej lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość. Informacja o powyższych zmianach nie stanowi zmiany warunków umowy.

5. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dla abonentów niebędących stroną umowy pisemnej niezwłocznie podaje do publicznej wiadomości

informacje o zmianie nazwy (firmy), adresu lub siedziby dostawcy usług. Informacja o powyższych zmianach nie stanowi zmiany warunków umowy określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.

Art. 60b. 1. Abonent, z wyłączeniem abonenta korzystającego z publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług oraz abonenta usług przedpłaconych polegających na rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów telewizyjnych drogą naziemną, kablową lub satelitarną, podaje dostawcy usług następujące dane:

- 1) w przypadku abonenta będącego osobą fizyczną:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) numer PESEL, jeżeli go posiada, albo nazwę, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, a w przypadku cudzoziemca, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego albo Konfederacji Szwajcarskiej – numer paszportu lub karty pobytu;
- 2) w przypadku abonenta niebędącego osobą fizyczną:
 - a) nazwę,
 - b) numer identyfikacyjny REGON lub NIP lub numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo ewidencji działalności gospodarczej, lub innym właściwym rejestrze.

2. Abonent podaje dane, o których mowa w ust. 1, przy zawieraniu umowy w formie pisemnej lub elektronicznej. Abonent będący stroną umowy o świadczenie usług przedpłaconych w publicznej sieci telekomunikacyjnej podaje dane, o których mowa w ust. 1, dostawcy usług. Dane mogą być podane również drogą elektroniczną albo w inny sposób określony przez dostawcę tych usług.

3. Dostawca usług rozpoczyna świadczenie usług telekomunikacyjnych:

- 1) nie wcześniej niż po potwierdzeniu zgodności podanych przez abonenta danych z danymi określonymi w ust. 1:
 - a) pkt 1, zawartymi w dokumencie potwierdzającym tożsamość abonenta będącego osobą fizyczną,
 - b) pkt 2, zawartymi we właściwym rejestrze albo
- 2) po podaniu przez abonenta danych określonych w ust. 1 i potwierdzeniu ich drogą elektroniczną przy wykorzystaniu:

- a) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym banku krajowego,
- b) danych weryfikowanych za pomocą kwalifikowanego certyfikatu podpisu elektronicznego,
- c) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym dostawcy usług telekomunikacyjnych, jeżeli dane abonenta zostały już zweryfikowane w związku z inną umową,
- d) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym, który spełnia wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 20a ust. 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114 oraz z 2016 r. poz. 352).

4. Potwierdzenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, dostawca usług może dokonać również za pośrednictwem osoby trzeciej działającej w imieniu dostawcy usług.

5. Minister właściwy do spraw informatyzacji wskaże, w drodze obwieszczenia, systemy teleinformatyczne zapewniające wiarygodność i autoryzację ich użytkownika, o których mowa w ust. 3 pkt 2 lit. d.

Art. 61. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych ustala ceny usług telekomunikacyjnych, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

2. Ceny usług telekomunikacyjnych są ustalane na podstawie przejrzystych, obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów.

3. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych określa w cenniku usług telekomunikacyjnych, zwanym dalej „cennikiem”, ceny za przyłączenie do sieci, za usługi, za obsługę serwisową oraz szczegółowe informacje dotyczące stosowanych pakietów cenowych oraz opustów.

4. Cennik jest podawany przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych do publicznej wiadomości oraz jest dostarczany abonentowi, który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a, nieodpłatnie wraz z warunkami umowy lub umową, jeżeli strony zawarły umowę w formie pisemnej, o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, a także na każde jego żądanie.

5. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych doręcza na piśmie abonentowi, który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 5a, oraz podaje do publicznej wiadomości treść każdej proponowanej zmiany w cenniku, z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie. Okres ten może być krótszy, jeśli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji zmiany w cenniku, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tej zmiany w życie.

5¹. W przypadku, gdy proponowana zmiana w cenniku wynika bezpośrednio ze zmiany przepisów prawa, powoduje obniżenie cen usług telekomunikacyjnych, dodanie nowej usługi lub wynika z decyzji Prezesa UKE dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych podaje do publicznej wiadomości treść proponowanych zmian, z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem ich w życie. Okres ten może być krótszy, jeśli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.

5a. Na żądanie abonenta, który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza treść każdej proponowanej zmiany w cenniku drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta w tym celu adres poczty elektronicznej lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5 i 5a, abonent powinien zostać poinformowany także o tym, że w razie skorzystania z prawa wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji podwyższenia cen dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych nie przysługuje zwrot ulgi, o której mowa w art. 57 ust. 6.

6a. Przepisu ust. 6 nie stosuje się, jeżeli konieczność wprowadzenia zmiany, o której mowa w ust. 5, następuje na skutek zmiany przepisów prawa.

7. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany do przedłożenia cennika Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, w terminie przez niego określonym oraz każdorazowo po dokonaniu zmian w cenniku.

Art. 61a. 1. Jeżeli konieczność wprowadzenia zmiany warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub w cenniku usług telekomunikacyjnych, wynika wyłącznie ze zmiany stawki podatku od towarów i usług stosowanej dla usług telekomunikacyjnych, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 60a ust. 1 i 1b oraz art. 61 ust. 5 i 5a, poprzez podanie do publicznej wiadomości informacji:

- 1) o zmianie warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, zmianie w cenniku usług telekomunikacyjnych, terminie ich wprowadzenia, wraz ze wskazaniem miejsca udostępnienia treści zmiany lub warunków umowy lub cennika uwzględniających tę zmianę;
- 2) o prawie wypowiedzenia umowy przez abonenta w przypadku braku akceptacji tych zmian;
- 3) o konieczności zwrotu ulgi, o której mowa w art. 57 ust. 6, w przypadku skorzystania przez abonenta z prawa do wypowiedzenia umowy.

2. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych może podać do publicznej wiadomości informacje o zmianach, o których mowa w ust. 1, z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed wprowadzeniem tych zmian w życie wyłącznie w przypadku, kiedy publikacja aktu prawnego, z którego wynika zmiana stawki podatku od towarów i usług stosowanej dla usług telekomunikacyjnych, następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed wejściem w życie zmiany tej stawki.

Art. 62. 1. Prezes UKE, kierując się potrzebą zwiększenia dostępności informacji dotyczących zasad świadczenia usług telekomunikacyjnych dla użytkowników końcowych, publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE informacje

dotyczące podstawowych praw i obowiązków abonentów publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym informacje dotyczące:

- 1) usługi powszechnej;
- 2) standardowych warunków umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej;
- 3) wskazania, jakie sposoby wykorzystania usług telekomunikacyjnych są niezgodne z prawem lub stanowią rozpowszechnianie szkodliwych treści, w tym przypadki naruszenia praw autorskich i pokrewnych, oraz wskazania konsekwencji prawnych tych czynów;
- 4) sposobów ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych podczas korzystania z publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 5) sposobów pozasądowego rozwiązywania sporów między konsumentami a przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi.

2. Prezes UKE może zażądać od przedsiębiorców telekomunikacyjnych przekazania danych koniecznych do opracowania informacji, o których mowa w ust. 1, określając formę, w jakiej dane te mają być przekazywane. Do żądania stosuje się art. 6 ust. 2.

3. Prezes UKE może nałożyć na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązek publikowania na ich stronach internetowych lub w punktach obsługi klienta informacji, o których mowa w ust. 1.

Art. 62a. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługę dostępu do sieci Internet podający do publicznej wiadomości, w szczególności w materiałach informacyjnych lub promocyjnych, lub określający w umowie o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych prędkość transmisji danych, informuje na żądanie Prezesa UKE o stosowanej metodzie pomiaru, na podstawie której dokonuje pomiaru wskaźnika tej prędkości.

2. Prezes UKE może w terminie 14 dni od dnia przekazania informacji, o której mowa w ust. 1, zgłosić w formie decyzji sprzeciw co do stosowanej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego metody pomiaru, jeżeli nie gwarantuje ona użytkownikom końcowym przejrzystych informacji o parametrach jakościowych usługi lub nie zapewnia rzetelnego pomiaru. Niezgłoszenie sprzeciwu przez Prezesa UKE w terminie 14 dni od dnia przekazania informacji uważa się za wyrażenie przez

Prezesa UKE zgody na stosowanie przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego metody pomiaru.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE nakłada na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek stosowania określonej metody, na podstawie której przedsiębiorca dokonuje pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, mając na uwadze potrzebę zagwarantowania użytkownikom końcowym przejrzystych informacji o parametrach jakościowych usługi.

4. Prezes UKE jest uprawniony do przeprowadzania badania, czy prędkość transmisji danych mierzona za pomocą metody pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, co do której Prezes UKE nie zgłosił sprzeciwu, o którym mowa w ust. 2, lub określonej w decyzji Prezesa UKE, o której mowa w ust. 2 lub 6 nie jest mniejsza niż prędkość transmisji danych, o której mowa w ust. 1.

5. Jeżeli w wyniku badania, o którym mowa w ust. 4, Prezes UKE ustalił, że prędkość transmisji danych mierzona za pomocą metody pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, co do której Prezes UKE nie zgłosił sprzeciwu, o którym mowa w ust. 2, lub określonej w decyzji Prezesa UKE, o której mowa w ust. 2 lub 6 jest mniejsza niż prędkość transmisji danych, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE nakłada w drodze decyzji na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego świadczącego usługę dostępu do sieci Internet obowiązek dostosowania tej prędkości transmisji danych do prędkości transmisji danych, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

6. W przypadku nieprzekazania informacji, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE wydaje decyzję, w której nakłada na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek stosowania określonej metody pomiaru, na podstawie której przedsiębiorca dokonuje pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, mając na uwadze potrzebę zagwarantowania użytkownikom końcowym przejrzystych informacji o parametrach jakościowych usługi.

Art. 63. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych publikuje aktualne informacje o jakości tych usług.

2. Prezes UKE może zażądać przekazania informacji, o których mowa w ust. 1.

2a. W celu zapobiegania pogorszeniu się jakości usług telekomunikacyjnych oraz utrudnieniom lub spowolnieniom ruchu w sieciach telekomunikacyjnych Prezes UKE, po uprzednim skonsultowaniu z Komisją Europejską, może określić dla danego

przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w drodze decyzji, minimalne wymogi w zakresie jakości tych usług, mając na uwadze zapewnienie rozwoju konkurencji i wspieranie zdolności użytkowników do dostępu do informacji oraz ich rozpowszechniania lub korzystania z dowolnych aplikacji i usług. Prezes UKE przed ustanowieniem tych wymogów udostępnia Komisji Europejskiej oraz BEREC projekt decyzji wraz z uzasadnieniem. Podejmując decyzję Prezes UKE uwzględnia w jak największym stopniu opinie i zalecenia Komisji Europejskiej.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, wskaźniki dotyczące jakości poszczególnych usług oraz treść, formę, terminy i sposób publikowania informacji, o których mowa w ust. 1, kierując się potrzebą zapewnienia użytkownikom końcowym dostępu do wyczerpujących i przejrzystych informacji.

Art. 63a. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych świadczący usługę dostępu do sieci Internet w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do oferowania pakietów transmisji danych oraz do natychmiastowego nieodpłatnego informowania abonenta o przekroczeniu przez abonenta limitu transmisji danych w ramach wybranego przez abonenta pakietu.

Art. 64. 1. Dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej obejmującej usługę telekomunikacyjną z dodatkowym świadczeniem, które może być realizowane przez inny podmiot niż dostawca usługi telekomunikacyjnej, zwanej dalej „usługą o podwyższonej opłacie”, jest obowiązany podawać wraz z numerem tej usługi przekazywanym bezpośrednio abonentom, cenę za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenę za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, ze wskazaniem ceny brutto oraz nazwę podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie.

2. Podmiot podający do publicznej wiadomości informację o usłudze o podwyższonej opłacie jest obowiązany podawać wraz z numerem tej usługi cenę za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenę za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, ze wskazaniem ceny brutto oraz nazwę podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie.

3. W przypadku gdy informacja o usłudze o podwyższonej opłacie, o której mowa w ust. 2, podawana jest do publicznej wiadomości w sposób graficzny:

- 1) tło informacji nie może utrudniać lub uniemożliwiać zapoznania się z ceną za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceną za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie,
- 2) rozmiar czcionki ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceny za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, nie może być mniejszy niż 60% rozmiaru czcionki numeru tej usługi oraz
- 3) czas prezentacji ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceny za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, nie może być krótszy niż czas prezentacji numeru tej usługi.

4. W przypadku gdy usługa o podwyższonej opłacie świadczona jest w sposób powtarzalny na podstawie uprzedniego oświadczenia woli abonenta, jej dostawca jest obowiązany:

- 1) wraz z informacją, o której mowa w ust. 1, podać informację o zasadzie korzystania z usługi w sposób przejrzysty i czytelny dla abonenta oraz
- 2) umożliwić abonentowi dokonanie skutecznej i natychmiastowej rezygnacji z usługi w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat.

5. Dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej jest obowiązany bezpłatnie zapewnić abonentowi będącemu stroną zawartej umowy określenie progu kwotowego, dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku, dla każdego miesiąca kalendarzowego, po przekroczeniu którego dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej będzie obowiązany do:

- 1) natychmiastowego poinformowania abonenta o fakcie jego przekroczenia;
- 2) zablokowania na żądanie abonenta możliwości wykonywania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie i odbierania połączeń z takich numerów, chyba że nie będą powodowały obowiązku zapłaty po stronie abonenta.

Dostawca jest obowiązany oferować abonentom co najmniej trzy progi kwotowe, które wynoszą 35, 100 i 200 złotych.

6. W przypadku publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telekomunikacyjnych obowiązek, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, uważa się za wykonany, jeżeli dostawca publicznie dostępnej usługi telefonicznej wykonał co najmniej trzy próby połączenia z abonentem w ciągu 24 godzin od chwili przekroczenia progu kwotowego.

7. Dostawca usługi o podwyższonej opłacie jest obowiązany bezpłatnie zapewnić użytkownikowi końcowemu publicznej sieci telekomunikacyjnej, każdorazowo, przed rozpoczęciem naliczania opłaty za połączenie telefoniczne, informację o cenie za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenie za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie. Jeżeli w trakcie połączenia telefonicznego zmianie ulegnie wysokość opłaty dostawca usługi o podwyższonej opłacie obowiązany jest poinformować użytkownika końcowego o fakcie zmiany wysokości opłaty na 10 s przed zmianą jej wysokości.

8. Świadczenie usługi o podwyższonej opłacie odbywa się na podstawie umowy zawartej w sposób określony w art. 56 ust. 2 zdanie drugie.

Art. 64a. Dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej jest obowiązany, na żądanie abonenta, do:

- 1) nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery usług o podwyższonej opłacie oraz połączeń przychodzących z takich numerów,
- 2) nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery poszczególnych rodzajów usług o podwyższonej opłacie oraz połączeń przychodzących z takich numerów,
- 3) umożliwienia abonentowi określenia maksymalnej ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceny za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, i nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery usług o podwyższonej opłacie, których cena przekracza cenę maksymalną określoną przez abonenta w żądaniu, oraz połączeń przychodzących z takich numerów

– chyba że takie połączenia nie będą powodowały obowiązku zapłaty po stronie abonenta.

Art. 65. 1. Podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, o którym mowa w art. 64 ust. 1, w terminie co najmniej na 7 dni przed dniem rozpoczęcia świadczenia tej usługi, przekazuje Prezesowi UKE w formie pisemnej i elektronicznej informacje o:

- 1) swojej nazwie (firmie), adresie i siedzibie;
- 2) nazwie, rodzaju i zakresie świadczonej usługi o podwyższonej opłacie;
- 3) numerze lub numerach wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie;

4) terminie rozpoczęcia świadczenia usługi o podwyższonej opłacie.

2. Prezes UKE prowadzi jawny rejestr numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie zawierający informacje, o których mowa w ust. 1. W rejestrze zamieszcza się również datę przekazania informacji Prezesowi UKE.

3. Prezes UKE zamieszcza rejestr, o którym mowa w ust. 2, na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 66. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych w sieci stacjonarnej udostępnia swoim abonentom, po cenie uwzględniającej koszty, aktualny spis swoich abonentów posiadających przydzielone numery, z obszaru strefy numeracyjnej, w której znajduje się zakończenie sieci abonenta, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

2. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczy swoim abonentom usługę informacji o numerach telefonicznych, obejmującą co najmniej jego abonentów, którzy udostępnili swoje dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a.

Art. 67. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych udostępnia niezbędne dane innym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym prowadzącym spisy abonentów lub świadczącym usługę informacji o numerach telefonicznych, w tym usługę ogólnokrajowego spisu abonentów oraz usługę informacji o numerach obejmującej wszystkich abonentów publicznie dostępnych usług telefonicznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwaną dalej „ogólnokrajową informacją o numerach telefonicznych”.

2. Udostępnienie danych następuje na podstawie umowy, do której stosuje się odpowiednio przepisy art. 27–31. W umowie określa się w szczególności formę udostępnienia danych.

3. Do usługi informacji o numerach telefonicznych oraz do sporządzania spisu abonentów i związanego z tym udostępniania danych stosuje się odpowiednio przepisy art. 161 i art. 169.

Art. 68. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych zapewnia użytkownikom końcowym, w tym korzystającym z aparatów publicznych, możliwość uzyskania połączenia z konsultantem dostawcy usług, w tym w celu uzyskania informacji dotyczących alternatywnych taryf, jeżeli takie są dostępne.

Art. 69. Abonent publicznie dostępnej usługi telefonicznej może żądać zmiany przydzielonego numeru, jeżeli wykaże, że korzystanie z przydzielonego numeru jest uciążliwe.

Art. 70. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca wykonywania działalności, abonent będący stroną umowy zawartej w formie pisemnej lub elektronicznej z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora, wykorzystujący przydzielony numer należący do planu numeracji krajowej, może żądać przeniesienia przydzielonego numeru w ramach istniejącej sieci tego samego operatora na obszarze:

- 1) o tym samym wskaźniku obszaru geograficznego – w przypadku numerów geograficznych;
- 2) całego kraju – w przypadku numerów niegeograficznych.

Art. 71. 1. Abonent będący stroną umowy z dostawcą usług, w której przydzielany jest abonentowi numer z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, może żądać przy zmianie dostawcy usług przeniesienia przydzielonego numeru do istniejącej sieci operatora na:

- 1) obszarze geograficznym – w przypadku numerów geograficznych;
- 2) terenie całego kraju – w przypadku numerów niegeograficznych.

1a. (uchylony)

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przenoszenia numerów pomiędzy stacjonarnymi i ruchomymi publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi.

2a. Wymiana informacji pomiędzy dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru odbywa się drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 78 ust. 4.

3. Za przeniesienie przydzielonego numeru nie pobiera się opłat od abonenta.

4. Prezes UKE prowadzi bazę danych zawierającą przeniesione numery, o których mowa w ust. 1. Baza danych jest częścią systemu, o którym mowa w art. 78 ust. 4.

5. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej posiadający przydział numeracji z planu numeracji krajowej oraz operator, któremu udostępniono numerację na podstawie umowy, o której mowa w art. 128, jest obowiązany połączyć tę sieć bezpośrednio lub za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej innego

operatora z bazą danych, o której mowa w ust. 4. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej posiadający przydział numeracji z planu numeracji krajowej oraz operator, któremu udostępniono numerację na podstawie umowy, o której mowa w art. 128, jest obowiązany dokonywać na bieżąco aktualizacji danych w bazie, o której mowa w ust. 4.

6. Prezes UKE, na podstawie danych zawartych w bazie danych, o której mowa w ust. 4, może umożliwić, na stronie internetowej UKE, identyfikację dostawcy usług dla danego numeru publicznej sieci telekomunikacyjnej.

Art. 71a. Abonent, o którym mowa w art. 71, żądając przeniesienia przydzielonego numeru może rozwiązać umowę z dotychczasowym dostawcą usług bez zachowania terminów wypowiedzenia określonych w rozwiązywanej umowie. W takim przypadku abonent jest obowiązany do uiszczenia opłaty dotychczasowemu dostawcy usług w wysokości nieprzekraczającej opłaty abonamentowej za okres wypowiedzenia, nie wyższej jednak niż opłata abonamentowa za jeden okres rozliczeniowy, powiększonej o roszczenie związane z ulgą przyznaną abonentowi obliczoną proporcjonalnie do czasu pozostającego do zakończenia trwania umowy.

Art. 71b. 1. Przeniesienie numeru, o którym mowa w art. 71, następuje nie później niż w terminie 1 dnia roboczego od dnia wskazanego w umowie o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych z przeniesieniem przydzielonego numeru jako dnia rozpoczęcia świadczenia usług przez nowego dostawcę usług.

2. W przypadku niedotrzymania terminu, o którym mowa w ust. 1, abonentowi przysługuje od dotychczasowego dostawcy usług jednorazowe odszkodowanie za każdy dzień zwłoki w wysokości 1/4 sumy opłat miesięcznych liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych, a w przypadku abonentów usługi przedpłaconej w wysokości 1/4 sumy wartości doładowań konta z ostatnich trzech miesięcy, chyba że brak możliwości realizacji przeniesienia numeru nastąpił z przyczyn leżących po stronie systemu, o którym mowa w art. 78 ust. 4. W przypadku gdy opóźnienie w przeniesieniu numeru nastąpiło z przyczyn nieleżących po stronie dotychczasowego dostawcy usług, przysługuje mu zwrot wypłaconego odszkodowania lub jego części od podmiotu, z winy którego nastąpiło opóźnienie.

3. W przypadku przeniesienia numeru bez zgody abonenta, za każdy dzień od dnia aktywacji numeru w nowej sieci abonentowi przysługuje od nowego dostawcy

usług jednorazowe odszkodowanie w wysokości 1/2 średniej opłaty miesięcznej liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych, a w przypadku abonentów usługi przedpłaconej w wysokości 1/2 sumy wartości doładowań konta z ostatnich trzech miesięcy.

4. Kwotę odszkodowania, o którym mowa w ust. 2 i 3, oblicza się na podstawie liczby dni, które upłyną do dnia:

- 1) przeniesienia numeru w przypadku, o którym mowa w ust. 2;
- 2) aktywacji numeru w sieci dotychczasowego dostawcy usług lub uzyskania zgody abonenta na aktywację numeru w sieci nowego dostawcy w przypadku, o którym mowa w ust. 3.

Art. 72. 1. Abonent publicznie dostępnej usługi telefonicznej będący stroną umowy z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora o znaczącej pozycji rynkowej może wybrać dowolnego dostawcę publicznie dostępnych usług telefonicznych, którego usługi są dostępne w połączonych sieciach.

2. Z tytułu dokonania wyboru dostawcy publicznie dostępnych usług telefonicznych, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje roszczenie w stosunku do abonenta.

3. Kierując się potrzebami abonentów w zakresie wyboru dostawcy usług, Prezes UKE, po przeprowadzeniu zgodnie z art. 21 analizy rynku usług świadczonych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, może, w drodze decyzji, o której mowa w art. 24, nałożyć na wyznaczonego operatora o znaczącej pozycji na tym rynku obowiązek realizacji na rzecz abonentów przyłączonych do jego sieci uprawnienia, o którym mowa w ust. 1.

Art. 73. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, warunki korzystania z uprawnień, o których mowa w art. 69–72, uwzględniając dostępność publicznie dostępnych usług telefonicznych, możliwości techniczne publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz istniejące zasoby numeracji.

Art. 74. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych będący stroną umowy, w której przydzielany jest abonentowi numer z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych i operator umożliwiający odbieranie połączeń za pomocą tego numeru, są obowiązani zapewnić możliwości do realizacji uprawnień abonenta,

o których mowa w art. 69–72, polegające na stworzeniu odpowiednich warunków technicznych lub zawarciu umowy, o której mowa w art. 31 albo art. 128, a jeżeli możliwości takie istnieją – zapewnić ich realizację.

2. Na wniosek dostawcy albo operatora, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może, w drodze decyzji, na czas określony, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji określonego uprawnienia, o którym mowa w art. 69–72, jeżeli techniczne możliwości sieci wnioskodawcy nie pozwalają na realizację uprawnienia w całości lub części, określając harmonogram przystosowania tej sieci do realizacji uprawnienia objętego wnioskiem.

3. Prezes UKE może nałożyć karę, o której mowa w art. 209 ust. 1 pkt 15–17, na dostawcę oraz na operatora, o których mowa w ust. 1, jeżeli:

- 1) nie zapewniają określonych w ust. 1 możliwości realizacji uprawnień abonenta;
- 2) nie realizują uprawnień abonentów, gdy istnieją możliwości ich realizacji;
- 3) realizują uprawnienia abonentów niezgodnie z przepisami ustawy lub rozporządzenia, o którym mowa w art. 73.

Art. 75. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne, zapewnia użytkownikom końcowym możliwość wybierania wieloczęstotliwościowego (DTMF).

Art. 76. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne, zapewnia przekazywanie danych i sygnałów w celu ułatwienia oferowania udogodnień prezentacji identyfikacji linii wywołującej i wybierania wieloczęstotliwościowego (DTMF), o których mowa w art. 75 i art. 171 ust. 1, pomiędzy sieciami operatorów państw członkowskich.

Art. 77. (uchylony)

Art. 78. 1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany nieodpłatnie udostępniać Prezesowi UKE informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego:

- 1) w czasie rzeczywistym – w przypadku operatora ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej,
- 2) w trybie wsadowym – w przypadku operatora stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej

– w celu udostępnienia tych danych, za pośrednictwem systemu, o którym mowa w ust. 4, odpowiednio do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego albo właściwym terytorialnie jednostkom służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy.

2. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych jest obowiązany, dla zapewnienia funkcjonalności systemu, o którym mowa w ust. 4, nieodpłatnie przekazywać Prezesowi UKE:

- 1) w przypadku abonenta będącego konsumentem – dane, o których mowa w art. 161 ust. 2 pkt 4–6 i art. 169 ust. 1,
- 2) w przypadku abonenta niebędącego konsumentem – numer abonenta oraz siedzibę lub miejsce wykonywania działalności gospodarczej, firmę lub nazwę i formę organizacyjną tego abonenta, a w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – także nazwę miejscowości oraz ulicy, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione abonentowi

– o ile abonent udostępnił te dane.

3. Informacją dotyczącą lokalizacji zakończenia sieci jest w przypadku:

- 1) stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – dokładny adres zainstalowania zakończenia sieci;
- 2) ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej – geograficzne położenie urządzenia końcowego użytkownika publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.

4. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny być przekazywane do systemu, w którym są gromadzone i nieodpłatnie udostępniane:

- 1) centralnemu punktowi systemu powiadamiania ratunkowego – w przypadku połączeń do numeru alarmowego „112” oraz do numerów alarmowych ustalonych dla Policji, Państwowej Straży Pożarnej i dysponenta zespołów ratownictwa medycznego, chyba że służba ustawowo powołana do niesienia pomocy, wykorzystująca dany numer alarmowy, posiada własny punkt centralny mogący współpracować z systemem albo
- 2) innym niż wymienione w pkt 1 służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy – w przypadku połączeń do innych numerów alarmowych.

5. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych przekazuje, dla zapewnienia funkcjonalności systemu, o którym mowa w ust. 4, aktualne dane,

o których mowa w ust. 2, niezwłocznie, jednak nie później niż w ciągu 24 godzin od dnia zaistnienia ich zmiany, a jeżeli zmiany takie nie nastąpiły nie rzadziej niż raz w miesiącu.

6. Prezes UKE zarządza systemem, o którym mowa w ust. 4, oraz jest uprawniony do przetwarzania zgromadzonych w nim informacji i danych w celach związanych z zapewnieniem funkcjonalności systemu.

6a. Prezes UKE może określić, w drodze decyzji, dla danego operatora, szczegółowe wymagania dotyczące dokładności i niezawodności lokalizacji zakończenia sieci dla ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, biorąc pod uwagę możliwości techniczne i perspektywy rozwoju sieci danego operatora oraz potrzebę dokładnego lokalizowania zakończenia sieci w celu efektywnego niesienia pomocy przez służby ustawowo do tego powołane. W decyzji określa się także harmonogram dostosowania sieci do określonych w decyzji wymagań w zakresie dokładności i niezawodności lokalizacji zakończenia sieci.

7. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, organizację i funkcjonowanie systemu, o którym mowa w ust. 4, warunki gromadzenia i przekazywania do tego systemu informacji i danych od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i ich udostępniania odpowiednio centrom powiadamiania ratunkowego oraz jednostkom terytorialnym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy oraz sposób wymiany informacji pomiędzy dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru, biorąc pod uwagę sprawność działania systemu, a także potrzebę wspierania obsługi przenoszenia numerów oraz efektywność niesienia pomocy przez te służby i zapewnienie ciągłości świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych, dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia usług towarzyszących.

7a. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, organizację i funkcjonowanie centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego oraz punktów centralnych służb, o których mowa w ust. 4 pkt 1, mając na uwadze zapewnienie sprawnej dystrybucji udostępnianych przez system, o którym mowa w ust. 4, informacji i danych właściwym terytorialnie centrom powiadamiania ratunkowego oraz jednostkom służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy.

8. Przekazywanie danych, o którym mowa w ust. 2, nie wymaga zgody abonenta.

Art. 79. 1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne, zapewnia użytkownikom końcowym swojej sieci oraz użytkownikom końcowym z innych państw członkowskich, w przypadku gdy jest to technicznie i ekonomicznie wykonalne, możliwość dostępu:

- 1) w Unii Europejskiej do usług wykorzystujących numery niegeograficzne oraz możliwość korzystania z takich usług oraz
- 2) do wszystkich numerów w Unii Europejskiej, w tym numerów uwzględnionych w krajowych planach numeracji, numerów należących do przestrzeni numerowej telefonii europejskiej, zwanej dalej „ETNS”, i do powszechnej międzynarodowej sieci bezpłatnych numerów telefonicznych (UIFN), niezależnie od technologii i urządzeń wykorzystywanych przez operatora.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przypadków, gdy wywoływany abonent ograniczył połączenia przychodzące od użytkowników końcowych zlokalizowanych w poszczególnych obszarach geograficznych.

3. Prezes UKE, na wniosek operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne, może, w drodze decyzji, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli ze względów technicznych lub ekonomicznych wnioskodawca nie ma możliwości realizacji tego obowiązku w całości lub części. W przypadku zawieszenia realizacji obowiązku na czas oznaczony, Prezes UKE określi harmonogram przystosowania sieci wnioskodawcy do realizacji obowiązku objętego wnioskiem.

Art. 79a. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych pozwalających na wywołania międzynarodowe realizuje wywołania przychodzące do ETNS i wychodzące z ETNS, według stawek zbliżonych do stawek stosowanych w przypadku wywołań do innych państw członkowskich i z tych państw.

Art. 79b. Prezes UKE może, gdy jest to uzasadnione ochroną użytkowników końcowych przed nadużyciami z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej, w drodze decyzji, nakazać przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu zablokowanie dostępu do numerów lub usług oraz nałożyć obowiązek wstrzymania pobierania opłat za połączenia lub usługi zrealizowane po wydaniu tej decyzji.

Art. 79c. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych zapewnia, w miarę możliwości technicznych, użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostęp do świadczonych przez siebie usług telefonicznych równoważny dostępowi do usług telefonicznych, z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych.

2. Prezes UKE publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o dostępnych na rynku urządzeniach końcowych przystosowanych do używania przez użytkowników końcowych będących osobami niepełnosprawnymi.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące świadczenia udogodnień dla osób niepełnosprawnych przez dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostępu równoważnego dostępowi do usług telefonicznych z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych.

Art. 80. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza abonentowi nieodpłatnie z każdą fakturą podstawowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych zawierający informację o zrealizowanych płatnych połączeniach z podaniem, dla każdego typu połączeń, liczby jednostek rozliczeniowych odpowiadającej wartości zrealizowanych przez abonenta połączeń.

1a. W przypadku usługi przedpłaconej świadczonej w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej dla abonenta, który ma przydzielony numer oraz udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a, podstawowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych jest dostarczany na jego żądanie i obejmuje wyłącznie usługi wykonane po złożeniu żądania przez tego abonenta. Pierwszy wykaz jest dostarczany abonentowi w terminie 14 dni od dnia złożenia przez niego żądania, a każdy kolejny w terminie do 10. dnia miesiąca kalendarzowego. Za dostarczenie wykazu może być pobierana opłata w wysokości określonej w cenniku.

2. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza na żądanie abonenta, który ma przydzielony numer, szczegółowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych, za który może być pobierana opłata w wysokości określonej w cenniku.

3. Szczegółowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych powinien zawierać informację o zrealizowanych płatnych połączeniach, z podaniem, dla

każdego połączenia: numeru wywoływanego, daty oraz godziny rozpoczęcia połączenia, czasu jego trwania oraz wysokości opłaty za połączenie z wyszczególnieniem ceny brutto i netto.

4. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza szczegółowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych poczynwszy od odpowiednio bieżącego okresu rozliczeniowego albo miesiąca, w którym abonent złożył pisemne żądanie, do końca okresu rozliczeniowego albo miesiąca, w czasie którego upływa uzgodniony z abonentem termin zaprzestania dostarczania tego wykazu.

5. Wykaz, o którym mowa w ust. 4, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza:

- 1) w przypadku abonenta będącego stroną umowy pisemnej – wraz z fakturą wystawioną za okres rozliczeniowy, którego dotyczy ten wykaz;
- 2) w przypadku usługi przedpłaconej świadczonej w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej dla abonenta, który ma przydzielony numer oraz udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a – pierwszy wykaz jest dostarczany abonentowi w terminie 14 dni od dnia złożenia przez niego żądania, a każdy kolejny w terminie do 10. dnia miesiąca kalendarzowego.

6. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza, na żądanie abonenta, szczegółowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych obejmujący:

- 1) w przypadku abonenta będącego stroną umowy pisemnej z dostawcą – okresy rozliczeniowe poprzedzające nie więcej niż 12 miesięcy okres rozliczeniowy, w którym abonent złożył żądanie;
- 2) w przypadku usługi przedpłaconej świadczonej w publicznej sieci telekomunikacyjnej dla abonenta, który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a – okres nie dłuższy niż 12 miesięcy poprzedzających termin złożenia przez abonenta żądania.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, szczegółowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych dostarcza się w terminie 14 dni od dnia złożenia żądania przez abonenta.

Rozdział 2

Świadczenie usługi powszechnej

Art. 81. 1. Usługę powszechną stanowi zestaw usług telekomunikacyjnych, wraz z udogodnieniami dla osób niepełnosprawnych, świadczonych z wykorzystaniem dowolnej technologii, z zachowaniem dobrej jakości i po przystępnej cenie, które powinny być dostępne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Przez przedsiębiorcę wyznaczonego rozumie się przedsiębiorcę, który został wyznaczony w drodze decyzji, o której mowa w art. 82 ust. 4 albo w art. 83.

3. Do zestawu usług telekomunikacyjnych, o którym mowa w ust. 1, zalicza się następujące usługi:

- 1) przyłączenie zakończenia sieci w stałej lokalizacji umożliwiające komunikację głosową, faksową i przesyłanie danych, w tym funkcjonalny dostęp do sieci Internet, którego prędkość umożliwia korzystanie z aplikacji używanych powszechnie w drobnych bieżących sprawach życia codziennego, w szczególności korzystanie z poczty elektronicznej lub aplikacji umożliwiających dokonywanie płatności;
- 2) utrzymanie łącza abonenckiego z zakończeniem sieci, o którym mowa w pkt 1, w gotowości do realizacji połączeń telefonicznych krajowych i międzynarodowych;
- 3) połączenia telefoniczne krajowe i międzynarodowe;
- 4) ogólnokrajową informację o numerach telefonicznych, dostępną również dla użytkowników aparatów publicznych lub innych punktów dostępowych umożliwiających komunikację głosową;
- 5) udostępnianie ogólnokrajowego spisu abonentów;
- 6) świadczenie usług telefonicznych za pomocą aparatów publicznych lub innych punktów dostępowych umożliwiających komunikację głosową.

4. (uchylony)

5. W przypadku:

- 1) szkół publicznych,
- 2) szkół niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych, w których realizowany jest obowiązek szkolny lub obowiązek nauki,
- 3) (uchylony)

- 4) publicznych centrów kształcenia ustawicznego, centrów kształcenia praktycznego, młodzieżowych ośrodków wychowawczych, młodzieżowych ośrodków socjoterapii, specjalnych ośrodków szkolno-wychowawczych, specjalnych ośrodków wychowawczych i poradni psychologiczno-pedagogicznych,
- 5) publicznych placówek doskonalenia nauczycieli i publicznych bibliotek pedagogicznych,
- 6) publicznych bibliotek,
- 7) szkół wyższych

– zwanych dalej „jednostkami uprawnionymi”, przedsiębiorca wyznaczony, zgodnie z art. 82 ust. 4 albo art. 83, do świadczenia usługi, o której mowa w ust. 3 pkt 1, świadczy także usługę przyłączenia do sieci w celu zapewnienia korzystania z usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu.

6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymaganą przepływność łącza dla usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu jednostek uprawnionych, mając na uwadze zwiększenie dostępności usług telekomunikacyjnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz konieczność budowania kompetencji cyfrowych.

Art. 81a. 1. Prezes UKE dokonuje oceny dostępności, jakości świadczenia i przystępności cenowej usług, o których mowa w art. 81 ust. 3.

2. Wyniki oceny, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE zamieszcza na stronie podmiotowej BIP UKE w celu ich skonsultowania z zainteresowanymi podmiotami, w szczególności użytkownikami końcowymi, konsumentami i przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi. Do konsultacji stosuje się odpowiednio art. 16 ust. 2.

Art. 82. 1. Jeżeli wyniki oceny oraz konsultacji, o których mowa w art. 81a, wykazały, że którakolwiek z usług, o których mowa w art. 81 ust. 3, nie jest dostępna lub świadczona z zachowaniem dobrej jakości i po przystępnej cenie, Prezes UKE niezwłocznie ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE konkurs na przedsiębiorcę wyznaczonego do realizacji obowiązku świadczenia tej usługi na obszarze wskazanym przez Prezesa UKE.

2. Prezes UKE ustala warunki konkursu, kierując się stopniem rozwoju usług telekomunikacyjnych, potrzebami użytkowników końcowych oraz potrzebą

minimalizacji zniekształceń lub ograniczeń konkurencji na danym obszarze w zakresie usługi, której świadczenie jest przedmiotem konkursu.

3. W ogłoszeniu o konkursie określa się:

- 1) usługę, której świadczenie jest przedmiotem konkursu, oraz ogólne wymagania dotyczące jej świadczenia;
- 2) obszar, na którym ma być świadczona usługa, o której mowa w pkt 1;
- 3) czy w decyzji, o której mowa w ust. 4, zostaną nałożone obowiązki, o których mowa w art. 91;
- 4) inne wymagane informacje, o których mowa w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 5.

4. Prezes UKE, w drodze decyzji, wyznacza do świadczenia usługi, której świadczenie było przedmiotem konkursu, przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, który w konkursie zaoferował najniższy prognozowany koszt netto świadczenia tej usługi, biorąc pod uwagę zdolność ekonomiczną i techniczną tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do świadczenia tej usługi.

5. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagany zakres ogłoszenia o konkursie, zakres oferty na świadczenie usług wchodzących w skład usługi powszechnej i wymaganej dokumentacji oraz tryb postępowania konkursowego w sprawie wyłonienia przedsiębiorcy wyznaczonego, mając na uwadze potrzebę zachowania przejrzystości i obiektywności postępowania.

Art. 83. W przypadku braku ofert spełniających warunki konkursu na świadczenie usługi powszechnej lub poszczególnych usług wchodzących w jej skład, Prezes UKE wyznacza, w drodze decyzji, do świadczenia usługi, której świadczenie było przedmiotem konkursu, przedsiębiorcę telekomunikacyjnego świadczącego taką usługę, biorąc pod uwagę zdolność ekonomiczną i techniczną tego przedsiębiorcy do świadczenia tej usługi na danym obszarze, potrzebę wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz zapewnienie dostępności tych usług.

Art. 83a. Prezes UKE informuje Komisję Europejską o wyznaczeniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego obowiązującego do świadczenia usług, o których mowa w art. 81 ust. 3, oraz każdorazowo o nałożeniu, zniesieniu, utrzymaniu lub zmianie obowiązków regulacyjnych w stosunku do takiego przedsiębiorcy.

Art. 84. Prezes UKE sporządza listę przedsiębiorców wyznaczonych oraz publikuje ją na stronie podmiotowej BIP UKE, podając zakres świadczonych przez tych przedsiębiorców usług i obszar, na jakim mają obowiązek ich świadczenia.

Art. 85. 1. W decyzjach, o których mowa w art. 82 ust. 4 i art. 83, Prezes UKE określa w szczególności:

- 1) usługę, o której mowa w art. 81 ust. 3, do której świadczenia jest wyznaczony przedsiębiorca, oraz wymagania dotyczące świadczenia tej usługi, biorąc pod uwagę przepisy Unii Europejskiej dotyczące jakości usług;
- 2) obszar, na którym ma być świadczona usługa, o której mowa w pkt 1;
- 3) termin rozpoczęcia świadczenia usługi, o której mowa w pkt 1;
- 4) okres świadczenia usługi, o której mowa w pkt 1;
- 5) obowiązki przedsiębiorcy wyznaczonego dotyczące zakresu, formy, terminu i miejsca publikacji informacji dotyczących świadczenia usługi, o której mowa w pkt 1.

1a. W decyzji, o której mowa w art. 82 ust. 4, Prezes UKE określa zaoferowany przez przedsiębiorcę wyznaczonego, prognozowany koszt netto świadczenia usługi, której świadczenie było przedmiotem konkursu.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu konsultacyjnym.

Art. 86. Przedsiębiorca wyznaczony do świadczenia usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3, nie może odmówić zawarcia umowy o świadczenie tej usługi, jeżeli użytkownik końcowy spełni warunki wynikające z regulaminu świadczenia usługi. Przedsiębiorca wyznaczony do świadczenia usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3 pkt 1, nie może odmówić zawarcia umowy o świadczenie usługi, o której mowa w art. 81 ust. 5.

Art. 87. Przedsiębiorca wyznaczony zawiera, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku, umowę, o której mowa w art. 86, w której określa w szczególności termin rozpoczęcia świadczenia usługi.

Art. 88. Prezes UKE ustala, w drodze decyzji, dla każdego przedsiębiorcy wyznaczonego do świadczenia usługi wchodzącej w skład usługi powszechnej polegającej na świadczeniu usługi telefonicznej za pomocą aparatów publicznych lub innych punktów dostępowych umożliwiających komunikację głosową, minimalną

liczbę aparatów publicznych lub innych punktów dostępowych umożliwiających komunikację głosową, w tym przystosowanych dla osób niepełnosprawnych, jakie powinny być dostępne na obszarze, na którym dany przedsiębiorca wyznaczony ma świadczyć tę usługę, biorąc pod uwagę stan telefonizacji oraz uzasadnione potrzeby mieszkańców na tym obszarze.

Art. 89. Przedsiębiorca wyznaczony jest obowiązany zapewnić osobom niepełnosprawnym dostęp do świadczonej przez siebie usługi powszechnej przez oferowanie:

- 1) urządzeń końcowych przystosowanych do używania przez osoby niepełnosprawne, jeżeli używanie takiego urządzenia jest niezbędne do zapewnienia im dostępu do usługi powszechnej;
- 2) udogodnień ułatwiających osobom niepełnosprawnym korzystanie z usługi powszechnej.

Art. 90. (uchylony)

Art. 91. 1. (uchylony)

2. Prezes UKE kierując się uwarunkowaniami krajowymi może, w decyzjach, o których mowa w art. 82 ust. 4 i art. 83, nałożyć na przedsiębiorcę wyznaczonego obowiązek:

- 1) stosowania ujednoliconych taryf świadczenia usługi, do której świadczenia został wyznaczony, na obszarze świadczenia tej usługi lub
- 2) stosowania określonych przez Prezesa UKE maksymalnych cen połączeń w przypadku usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3 pkt 4 i 6 lub
- 3) zapewnienia specjalnego pakietu cenowego.

3. Przedsiębiorca, na którego nałożono obowiązek, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, w celu zapewnienia konsumentom o niskich dochodach i o szczególnych potrzebach społecznych dostępu i korzystania z publicznie dostępnych usług oferuje specjalny pakiet cenowy, który świadczony będzie na warunkach innych niż zwykłe warunki komercyjne.

4. W przypadku wyboru przez konsumenta specjalnego pakietu cenowego, przedsiębiorca wyznaczony może żądać przedłożenia dokumentów potwierdzających niskie dochody lub szczególne potrzeby społeczne konsumenta.

Art. 91a. 1. Przedsiębiorca wyznaczony przedkłada Prezesowi UKE projekt:

- 1) cennika w zakresie specjalnego pakietu cenowego i podstawowego pakietu cenowego;
- 2) regulaminu świadczenia usługi powszechnej albo poszczególnych usług wchodzących w jej skład lub ich zmiany, wraz z uzasadnieniem, w terminie co najmniej 30 dni przed planowanym wprowadzeniem ich w życie.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku przedłożenia Prezesowi UKE projektu, o którym mowa w ust. 1, lub jego zmiany w trybie art. 48 ust. 1.

3. Prezes UKE może, w drodze decyzji, w terminie 30 dni od dnia przedłożenia projektu, o którym mowa w ust. 1, lub jego zmiany zgłosić sprzeciw do projektu lub jego części, jeżeli projekt ten lub jego zmiana jest sprzeczny z decyzją, o której mowa w art. 82 ust. 4 lub art. 83.

4. W decyzji, o której mowa w ust. 3, Prezes UKE może zobowiązać przedsiębiorcę wyznaczonego do przedstawienia w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji poprawionego projektu, o którym mowa w ust. 1, lub jego zmiany.

5. Prezes UKE może żądać od przedsiębiorcy wyznaczonego przedłożenia dodatkowych dokumentów lub udzielenia dodatkowych informacji. Bieg terminu do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 3, ulega zawieszeniu od dnia wysłania żądania Prezesa UKE do dnia doręczenia do UKE tych dokumentów lub informacji.

6. Projekt, o którym mowa w ust. 1 lub jego zmiany, w zakresie objętym sprzeciwem Prezesa UKE, nie wchodzi w życie.

7. Cennik w zakresie specjalnego pakietu cenowego i podstawowego pakietu cenowego oraz regulamin świadczenia usługi powszechnej albo poszczególnych usług wchodzących w jej skład lub ich zmian podlegają publikacji na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 92. 1. Przedsiębiorca wyznaczony jest obowiązany do przedłożenia Prezesowi UKE cennika i regulaminu świadczenia usługi, do której świadczenia został wyznaczony, w terminie 2 tygodni od wprowadzenia ich postanowień w życie i każdorazowo po dokonaniu w nich zmian.

2. Prezes UKE zamieszcza cennik i regulamin, o których mowa w ust. 1, na stronie podmiotowej BIP UKE.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku przedłożenia Prezesowi UKE projektu cennika i regulaminu świadczenia usług lub ich zmiany w trybie art. 48 ust. 1.

Art. 93. 1. Przedsiębiorca wyznaczony, dostarczając udogodnienia i usługi dodatkowe w stosunku do usługi, do której świadczenia został wyznaczony, lub usługi, o której mowa w art. 81 ust. 5, ustanawia warunki korzystania z nich w taki sposób, aby abonent nie był zobligowany do płacenia za udogodnienia lub usługi dodatkowe, które nie są konieczne do świadczenia zamówionej usługi.

2. Przedsiębiorca wyznaczony umożliwia rozłożenie na raty opłaty za przyłączenie zakończenia sieci, o którym mowa w art. 81 ust. 3 pkt 1.

3. Przedsiębiorca wyznaczony zapewnia abonentom możliwość nieodpłatnego zablokowania połączeń wychodzących do określonych kategorii numeracji lub usług.

4. Przedsiębiorca wyznaczony bezpłatnie blokuje połączenia wychodzące powyżej określonej wartości w okresie rozliczeniowym, jeżeli wartość ta została wskazana w umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych, a abonent nie dokonał zabezpieczenia wierzytelności wynikających z tej umowy.

4a. Przedsiębiorca wyznaczony zapewnia abonentom możliwość korzystania z usług w granicach sumy przedpłaconej lub w granicach określonej przez abonenta górnej kwoty faktury.

5. Przedsiębiorca wyznaczony dostarcza, na żądanie abonenta, szczegółowy, bezpłatny wykaz wykonanych na jego rzecz usług, o których mowa w art. 81 ust. 3, do świadczenia których został wyznaczony, w formie uniemożliwiającej osobom trzecim bezpośredni dostęp do informacji w nich zawartych, tak aby abonent mógł weryfikować i kontrolować opłaty ponoszone z tytułu korzystania z tych usług.

Art. 94. (uchylony)

Art. 94a. W przypadku gdy przedsiębiorca wyznaczony zamierza zbyć środki majątkowe lokalnej sieci dostępu lub ich znaczną część, na rzecz odrębnej osoby prawnej należącej do innego właściciela, informuje on Prezesa UKE w celu zbadania przez niego wpływu takiej transakcji na zapewnianie i świadczenie usług, o których mowa w art. 81 ust. 3 pkt 1 i 3, oraz nałożenia, zmiany bądź uchylenia obowiązków regulacyjnych, o których mowa w art. 46 ust. 2. Zawiadomienia dokonuje się najpóźniej na sześć miesięcy przed planowanym przeniesieniem środków majątkowych.

Art. 95. 1. Przedsiębiorcy wyznaczonemu przysługuje dopłata do kosztów świadczonych przez niego usług, do których świadczenia został wyznaczony, zwana dalej „dopłatą”, w przypadku ich nierentowności.

2. Dopłatę ustala Prezes UKE w wysokości kosztu netto świadczenia usługi, do której świadczenia przedsiębiorca został wyznaczony. Koszt netto świadczenia tej usługi dotyczy tylko kosztów, których przedsiębiorca wyznaczony nie poniósłby, gdyby nie miał obowiązku jej świadczenia.

2a. W przypadku wyznaczenia przedsiębiorcy w drodze decyzji, o której mowa w art. 82 ust. 4, dopłata nie może być wyższa niż zaoferowany w konkursie prognozowany koszt netto świadczenia usługi, do świadczenia której ten przedsiębiorca został wyznaczony.

3. Kalkulacja kosztu netto, o którym mowa w ust. 2, w zależności od usługi, do której świadczenia dany przedsiębiorca został wyznaczony, powinna uwzględniać:

- 1) koszty bezpośrednio związane ze świadczeniem usługi powszechnej;
- 2) przychody ze świadczenia usługi powszechnej;
- 3) korzyści pośrednie związane ze świadczeniem usługi powszechnej.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania kosztu netto usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3, kierując się obowiązującymi w tym zakresie przepisami Unii Europejskiej.

Art. 96. 1. Przedsiębiorca wyznaczony może złożyć wniosek o dopłatę w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego, w którym, zdaniem tego przedsiębiorcy, wystąpił koszt netto. Prezes UKE niezwłocznie zamieszcza na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wpłynięciu wniosku przedsiębiorcy wyznaczonego o dopłatę, z zastrzeżeniem art. 9.

2. Przedsiębiorca wyznaczony przedstawia Prezesowi UKE wyliczoną wysokość kosztu netto, a także rachunki lub inne dokumenty zawierające dane lub informacje służące za podstawę obliczenia tego kosztu netto. Do przeprowadzenia analizy tej dokumentacji Prezes UKE powołuje biegłego rewidenta.

3. Prezes UKE, w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku, weryfikuje koszt netto i w zależności od wyników tej weryfikacji przyznaje, w drodze decyzji, ustaloną kwotę dopłaty bądź odmawia jej przyznania.

4. Prezes UKE odmawia przyznania dopłaty, jeżeli stwierdzi, że zweryfikowany koszt netto nie stanowi uzasadnionego obciążenia przedsiębiorcy wyznaczonego.

Art. 97. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni, których przychód z działalności telekomunikacyjnej w roku kalendarzowym, za który przysługuje dopłata, przekroczył 4 miliony złotych, są obowiązani do udziału w pokryciu dopłaty.

Art. 98. 1. Prezes UKE, niezwłocznie po ustaleniu należnej dopłaty, rozpoczyna postępowanie w sprawie ustalenia przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do pokrycia dopłaty i wysokości ich udziału w dopłacie.

2. Prezes UKE ustala jednolity wskaźnik procentowego udziału wszystkich przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do udziału w pokryciu dopłaty, biorąc pod uwagę wysokość dopłaty, która podlega pokryciu. Wysokość udziału danego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w pokryciu dopłaty, nie wyższa niż 1% jego przychodów, ustalana jest proporcjonalnie do wysokości przychodów tego przedsiębiorcy w danym roku kalendarzowym, uzyskanych z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej.

3. Prezes UKE ustala, w drodze decyzji, kwotę udziału w pokryciu dopłaty dla przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

4. Kwota dopłaty podlega administracyjnej egzekucji należności pieniężnych.

5. Jeżeli kwota dopłaty uzyskana została od przedsiębiorcy w drodze egzekucji, kwotę wydatków związanych z przekazaniem egzekwowanej należności przedsiębiorcy wyznaczonemu, uprawnionemu do otrzymania dopłaty oraz opłatę komorniczą pokrywa przedsiębiorca telekomunikacyjny obowiązany do udziału w pokryciu dopłaty, przeciwko któremu toczyło się to postępowanie egzekucyjne.

Art. 99. 1. Kwotę ustaloną w decyzji, o której mowa w art. 98 ust. 3, wpłaca się na wyodrębniony rachunek UKE wykorzystywany do transferów pieniężnych od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, obowiązanego do udziału w pokryciu dopłaty, do przedsiębiorcy wyznaczonego, uprawnionego do otrzymania tej dopłaty, w terminie 1 miesiąca od dnia otrzymania tej decyzji.

2. Odsetki od środków zgromadzonych na rachunku, o którym mowa w ust. 1, powiększają kwotę zgromadzonych środków.

3. Prezes UKE po uzyskaniu wpłat na rachunek UKE niezwłocznie przekazuje dopłatę przedsiębiorcy wyznaczonemu, uprawnionemu do jej otrzymania proporcjonalnie do uzyskanych wpłat.

4. Jeżeli ustalona kwota dopłaty przewyższa kwotę środków zgromadzonych na rachunku UKE, obowiązek dopłaty w kolejnym roku kalendarzowym powiększa się o zaległą kwotę.

5. Prezes UKE zamieszcza na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdanie obejmujące końcowe wyniki ustaleń dotyczące:

- 1) kosztów netto świadczenia usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3;
- 2) badania dokumentacji;
- 3) udziałów przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do pokrycia dopłaty;
- 4) wysokości przekazanej dopłaty przedsiębiorcy wyznaczonemu;
- 5) wyceny korzyści niematerialnych dla przedsiębiorców wyznaczonych, wynikających ze świadczenia usługi powszechnej.

Art. 100. (uchylony)

Art. 101. 1. Przedsiębiorca wyznaczony może przerwać albo w istotnym zakresie ograniczyć świadczenie usługi, do której świadczenia został wyznaczony, lub zmienić warunki świadczenia tej usługi, jeżeli zachodzą uzasadnione okoliczności uniemożliwiające spełnienie wymagań dotyczących:

- 1) zachowania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych w przypadku awarii sieci telekomunikacyjnej lub w sytuacjach szczególnego zagrożenia,
 - 2) zachowania ochrony integralności sieci,
 - 3) interoperacyjności usług,
 - 4) zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej lub ochrony danych w sieci, spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej
- informując Prezesa UKE o przyczynach, czasie trwania lub przewidywanym terminie, w którym świadczenie usługi powszechnej będzie przerwane, ograniczone lub zostaną zmienione warunki świadczenia tej usługi.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, abonentom sieci przedsiębiorcy wyznaczonego przysługuje w tej sprawie skarga do Prezesa UKE, który rozpatruje ją w terminie 7 dni od dnia jej wniesienia.

3. Przedsiębiorca wyznaczony może:

- 1) ograniczyć świadczenie usług telekomunikacyjnych w pierwszej kolejności usług niewchodzących w skład usługi powszechnej, utrzymując świadczenie

usług niepowiększających zadłużenia abonenta, w tym przekazywanie połączeń do abonenta lub połączeń bezpłatnych, jeżeli abonent pozostaje w opóźnieniu z płatnością należności za wykonanie usług telekomunikacyjnych przez okres dłuższy niż jeden okres rozliczeniowy lub w przypadku wskazanym w art. 93 ust. 4 lub w art. 57 ust. 3;

- 2) ograniczyć lub zawiesić świadczenie usług telekomunikacyjnych, jeżeli abonent uporczywie narusza warunki regulaminu świadczenia usług lub umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych albo podejmuje działania utrudniające, albo uniemożliwiające świadczenie lub korzystanie z usług telekomunikacyjnych.

4. Przedsiębiorca wyznaczony może jednostronnie rozwiązać umowę z abonentem, któremu ograniczył lub zawiesił świadczenie usług telekomunikacyjnych, po uprzednim bezskutecznym wezwaniu abonenta do:

- 1) zapłaty należności w terminie nie krótszym niż 15 dni, w przypadku zwłoki w płatności za wykonane usługi telekomunikacyjne;
- 2) usunięcia przyczyn zawieszenia lub ograniczenia świadczenia usług w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 2.

5. W przypadku sporu co do wysokości należności, odłączenie nie może nastąpić do czasu rozstrzygnięcia sporu, pod warunkiem zapłaty należności bieżących.

Art. 102. 1. Przedsiębiorca wyznaczony, który z przyczyn nieleżących po jego stronie nie może dalej świadczyć usługi, do której świadczenia został wyznaczony, informuje Prezesa UKE o zamiarze zaprzestania świadczenia tej usługi, a także o działaniach prowadzących do zachowania ciągłości jej świadczenia.

2. Przedsiębiorca wyznaczony nie może zaprzestać świadczenia usługi, do której świadczenia został wyznaczony, do czasu przejęcia jej świadczenia przez innego przedsiębiorcę wyznaczonego.

Art. 103. 1. Przedsiębiorca wyznaczony do udostępniania ogólnokrajowego spisu abonentów lub świadczenia usługi ogólnokrajowej informacji o numerach telefonicznych jest obowiązany do świadczenia tych usług wszystkim użytkownikom końcowym.

1a. Abonent publicznej sieci telefonicznej, który ma przydzielony numer, ma prawo do zamieszczenia swoich danych w ogólnokrajowym spisie abonentów i ogólnokrajowej informacji o numerach telefonicznych.

2. Jeżeli przedmiotem decyzji, o której mowa w art. 82 ust. 4 albo art. 83, jest obowiązek udostępniania ogólnokrajowego spisu abonentów, Prezes UKE określa w tej decyzji szczegółowe warunki świadczenia tej usługi, w tym formę i zakres jej świadczenia, a także stopień szczegółowości danych abonentów, które będą objęte tym spisem.

2a. Jeżeli przedmiotem decyzji, o której mowa w art. 82 ust. 4 albo art. 83, jest obowiązek świadczenia usługi ogólnokrajowej informacji o numerach telefonicznych, Prezes UKE określa w tej decyzji szczegółowe warunki świadczenia tej usługi, w tym jej zakres, a także stopień szczegółowości danych abonentów, które będą objęte tą informacją.

3. Do usługi ogólnokrajowej informacji o numerach abonentów oraz do sporządzania ogólnokrajowego spisu abonentów i związanego z tym udostępniania danych stosuje się przepisy art. 161 i art. 169.

4. Ogólnokrajowy spis abonentów oraz ogólnokrajowa informacja o numerach abonentów powinny być uaktualniane przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego nie rzadziej niż raz na rok.

Rozdział 3

Odpowiedzialność za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usług telekomunikacyjnych

Art. 104. 1. Do odpowiedzialności przedsiębiorców telekomunikacyjnych za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi telekomunikacyjnej stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego, z zastrzeżeniem ust. 2 oraz art. 107 ust. 1.

2. Przedsiębiorca wyznaczony odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi powszechnej jedynie w zakresie określonym ustawą.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi powszechnej było wynikiem winy umyślnej, rażącego niedbalstwa przedsiębiorcy wyznaczonego lub następstwem czynu niedozwolonego.

4. Przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługi międzynarodowe odpowiada za ich niewykonanie lub nienależyte wykonanie w zakresie i na zasadach

ustalonych w umowach międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

Art. 105. 1. Za każdy dzień przerwy w świadczeniu usługi powszechnej lub usługi, o której mowa w art. 81 ust. 5, płatnej okresowo abonentowi przysługuje odszkodowanie w wysokości $1/15$ średniej opłaty miesięcznej liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych, jednak za okres nie dłuższy niż ostatnie 12 miesięcy.

2. Odszkodowanie nie przysługuje, jeżeli w okresie rozliczeniowym łączny czas przerw był krótszy od 36 godzin.

3. Niezależnie od odszkodowania, za każdy dzień, w którym nastąpiła przerwa w świadczeniu usługi telefonicznej płatnej okresowo trwająca dłużej niż 12 godzin, abonentowi przysługuje zwrot $1/30$ miesięcznej opłaty abonamentowej.

4. Z tytułu niedotrzymania z winy przedsiębiorcy wyznaczonego:

- 1) terminu zawarcia umowy, o którym mowa w art. 87, lub
 - 2) określonego w umowie o świadczenie usługi powszechnej lub usługi, o której mowa w art. 81 ust. 5, terminu rozpoczęcia świadczenia tych usług
- za każdy dzień przekroczenia terminu przysługuje użytkownikowi końcowemu od przedsiębiorcy wyznaczonego odszkodowanie w wysokości $1/30$ określonej w umowie miesięcznej opłaty abonamentowej, stosowanej przez tego przedsiębiorcę za świadczenie usługi powszechnej lub usługi, o której mowa w art. 81 ust. 5, płatnej okresowo.

Art. 106. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany do rozpatrzenia reklamacji usługi telekomunikacyjnej.

2. Jeżeli reklamacja usługi telekomunikacyjnej nie zostanie rozpatrzona w terminie 30 dni od dnia jej złożenia, uważa się, że została ona uwzględniona. Przez rozpatrzenie reklamacji rozumie się wysłanie przed upływem tego terminu przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych odpowiedzi o uwzględnieniu lub nieuwzględnieniu reklamacji.

3. W przypadku uwzględnienia reklamacji usługi telekomunikacyjnej opłata, o której mowa w art. 80 ust. 2, podlega zwrotowi.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania reklamacyjnego oraz warunki, jakim powinna odpowiadać reklamacja usługi telekomunikacyjnej za:

- 1) niedotrzymanie z winy przedsiębiorcy wyznaczonego terminu zawarcia umowy o świadczenie usługi powszechnej lub usługi, o której mowa w art. 81 ust. 5,
- 2) niedotrzymanie z winy dostawcy usług określonego w umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych terminu rozpoczęcia świadczenia tych usług,
- 3) niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi telekomunikacyjnej,
- 4) nieprawidłowe obliczenie należności z tytułu świadczenia usługi telekomunikacyjnej

– mając na uwadze niezbędną ochronę interesu użytkownika końcowego.

Art. 107. 1. Prawo dochodzenia w postępowaniu sądowym lub w postępowaniach, o których mowa w art. 109 i art. 110, roszczeń określonych w ustawie, przysługuje użytkownikowi końcowemu po wyczerpaniu drogi postępowania reklamacyjnego.

2. Drogę postępowania reklamacyjnego w przypadku, o którym mowa w ust. 1, uważa się za wyczerpaną, jeżeli reklamacja nie została uwzględniona lub dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych nie zapłacił dochodzonej należności w terminie 30 dni od dnia, w którym reklamacja usługi telekomunikacyjnej została uwzględniona.

Art. 108. 1. Roszczenia dochodzone na podstawie art. 105 przedawniają się z upływem 12 miesięcy od końca okresu rozliczeniowego, w którym zakończyła się przerwa w świadczeniu usługi telekomunikacyjnej, albo od dnia, w którym usługa została nienależycie wykonana lub miała być wykonana.

2. Bieg przedawnienia roszczeń zawiesza się na okres od dnia wniesienia reklamacji usługi telekomunikacyjnej do dnia udzielenia na nią odpowiedzi, nie dłużej jednak niż na okres przewidziany do rozpatrzenia reklamacji.

Rozdział 4

Sposoby rozstrzygania sporów

Art. 109. 1. Spór cywilnoprawny między konsumentem a dostawcą publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych może być zakończony polubownie w drodze postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich.

2. Postępowanie w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich prowadzi Prezes UKE, który w tym zakresie jest podmiotem uprawnionym do prowadzenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich w rozumieniu ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich (Dz. U. poz. 1823).

3. W zakresie nieuregulowanym stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich.

4. Postępowanie w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich prowadzi się na wniosek konsumenta albo z urzędu, jeżeli wymaga tego ochrona interesu konsumenta.

5. Wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich zawiera co najmniej elementy określone w art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich, z tym że wnioskodawca może wносить o przedstawienie stronom propozycji rozwiązania sporu.

6. Do wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich dołącza się uzasadnienie żądania strony oraz kopie posiadanych przez wnioskodawcę dokumentów potwierdzających informacje zawarte we wniosku.

7. Prezes UKE odmawia rozpatrzenia sporu w przypadku, gdy jego przedmiot wykracza poza kategorie sporów objęte właściwością Prezesa UKE.

8. Prezes UKE może odmówić rozpatrzenia sporu w przypadku, gdy:

- 1) wnioskodawca nie podjął przed złożeniem wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich próby kontaktu z dostawcą publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i bezpośredniego rozwiązania sporu, w tym nie wyczerpał drogi postępowania reklamacyjnego;
- 2) spór jest błahy lub wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich spowoduje uciążliwość dla dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 3) sprawa o to samo roszczenie między tymi samymi stronami jest w toku albo została już rozpatrzona przez Prezesa UKE, sąd polubowny, inny właściwy podmiot albo sąd;

- 4) wartość przedmiotu sporu jest niższa od progu finansowego określonego w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie ust. 12;
- 5) wnioskodawca złożył wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich po upływie roku od dnia, w którym podjął próbę kontaktu z dostawcą publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i bezpośredniego rozwiązania sporu;
- 6) rozpatrzenie sporu spowodowałoby poważne zakłócenie działania Prezesa UKE.

9. W toku postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich Prezes UKE zapoznaje dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych z roszczeniem konsumenta, przedstawia stronom sporu przepisy prawa mające zastosowanie w sprawie oraz propozycję rozwiązania sporu.

10. Prezes UKE pisemnie upoważnia pracownika Urzędu Komunikacji Elektronicznej do prowadzenia postępowań w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich. Upoważniony pracownik Urzędu Komunikacji Elektronicznej jest osobą prowadzącą postępowanie w rozumieniu ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich. Upoważnienie udzielane jest na czas określony.

11. Prezes UKE cofa pracownikowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej upoważnienie przed upływem okresu, na jaki zostało udzielone, w przypadku:

- 1) rażącego naruszenia prawa przy wykonywaniu funkcji;
- 2) skazania prawomocnym wyrokiem za popełnione umyślnie przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 3) choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie zadań;
- 4) złożenia rezygnacji.

12. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb prowadzenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich,
- 2) wysokość progu finansowego wartości przedmiotu sporu, którego nieosiągnięcie skutkować może odmową rozpatrzenia sporu,
- 3) sposób wnoszenia wniosków o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich,

- 4) sposób wymiany informacji między stronami postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub przesyłką pocztową,
 - 5) szczegółowe kwalifikacje osób prowadzących postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich oraz minimalny czas, na jaki jest udzielane upoważnienie,
 - 6) termin na wyrażenie przez strony zgody na przedstawioną propozycję rozwiązania sporu lub na zastosowanie się do niej
- mając na uwadze konieczność zapewnienia łatwego dostępu do postępowania, sprawnego rozwiązywania sporów oraz bezstronnego i niezależnego prowadzenia postępowania.

Art. 110. 1. Stałe polubowne sądy konsumenckie przy Prezesie UKE, zwane dalej „sądami polubownymi”, tworzone są na podstawie umów o zorganizowaniu takich sądów, zawartych przez Prezesa UKE z organizacjami pozarządowymi reprezentującymi konsumentów, przedsiębiorców telekomunikacyjnych lub operatorów pocztowych. Koszty administracyjne funkcjonowania sądów polubownych pokrywa Prezes UKE.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, określają w szczególności zasady pokrywania kosztów wynagrodzenia arbitrów oraz zwrotu kosztów poniesionych w związku z wykonywaniem czynności arbitra.

3. Sądy polubowne rozpatrują spory:

- 1) o prawa majątkowe wynikłe z umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, zawartych pomiędzy konsumentami i przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi;
- 2) o prawa majątkowe wynikłe z umów o świadczenie usług pocztowych.

4. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności i ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia, regulamin organizacji i działania sądów polubownych przy Prezesie UKE, w tym:

- 1) wewnętrzną organizację sądów polubownych,
- 2) tryb funkcjonowania sądów polubownych,
- 3) czynności jurysdykcyjne i administracyjne sądów polubownych i ich organów,
- 4) wymagania dotyczące kwalifikacji i bezstronności arbitrów

– mając na uwadze zasady niezawisłości, przejrzystości, kontrydiktoryjności, skuteczności i reprezentacji oraz specyfikę spraw telekomunikacyjnych i pocztowych.

5. W postępowaniu przed sądami polubownymi w zakresie nieuregulowanym ustawą stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego.

DZIAŁ IV

Gospodarowanie częstotliwościami i numeracją

Rozdział 1

Gospodarowanie częstotliwościami

Art. 111. 1. Przeznaczenie dla poszczególnych służb radiokomunikacyjnych częstotliwości lub zakresów częstotliwości, zwanych dalej „częstotliwościami”, oraz ich użytkowanie określa się w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości.

2. Częstotliwości mogą być użytkowane jako:

- 1) cywilne;
- 2) rządowe;
- 3) cywilno-rządowe.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, Krajową Tablicę Przeznaczeń Częstotliwości, realizując politykę państwa w zakresie gospodarki zasobami częstotliwości, spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej oraz telekomunikacji, z uwzględnieniem:

- 1) międzynarodowych przepisów radiokomunikacyjnych;
- 2) kierunków i celów polityki w zakresie planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania widma radiowego określonych w wieloletnich programach dotyczących polityki w zakresie widma radiowego przyjętych przez Parlament Europejski i Radę na mocy art. 8a ust. 3 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz. Urz. WE L 108 z 24.04.2002, str. 33);
- 3) wymagań dotyczących:
 - a) zapewnienia warunków do harmonijnego rozwoju służb radiokomunikacyjnych oraz dziedzin nauki i techniki, wykorzystujących zasoby częstotliwości,
 - b) wdrażania nowych, efektywnych technik radiokomunikacyjnych,

- c) obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Art. 112. 1. Prezes UKE ustala plany zagospodarowania częstotliwości oraz zmiany tych planów z własnej inicjatywy lub:

- 1) na wniosek organu, na rzecz którego jest dokonywana rezerwacja częstotliwości, przy współpracy z tym organem;
- 2) w miarę potrzeb i możliwości technicznych, w pozostałych zakresach częstotliwości.

2. W odniesieniu do częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania programów radiofonicznych i telewizyjnych Prezes UKE ustala plany zagospodarowania częstotliwości oraz zmiany tych planów w uzgodnieniu z Przewodniczącym KRRiT na jego wniosek lub z własnej inicjatywy.

3. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 2, dotyczy liczby i rodzaju planowanych częstotliwości i sieci oraz zasięgu i lokalizacji stacji nadawczych.

4. Plany zagospodarowania częstotliwości oraz ich zmiany uwzględniają w szczególności:

- 1) politykę państwa w zakresie gospodarki częstotliwościami;
- 2) politykę państwa w zakresie radiofonii i telewizji oraz telekomunikacji;
- 3) spełnianie wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej;
- 4) spełnianie wymagań dotyczących obronności i bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 5) uzgodnione przeznaczenia częstotliwości w ramach Unii Europejskiej;
- 6) potrzebę efektywnego wykorzystania częstotliwości, a także założenia polityki wydawania uprawnień wymagających rezerwacji częstotliwości, zawarte we wniosku organu, o którym mowa w ust. 2;
- 7) konieczność zapewnienia neutralności technologicznej i usługowej;
- 8) zasadę zmniejszania ograniczeń sposobu wykorzystania widma.

5. Plany zagospodarowania częstotliwości oraz ich zmiany nie mogą naruszać dokonanych rezerwacji częstotliwości.

6. Prezes UKE udziela nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom informacji o możliwości wykorzystania częstotliwości.

7. Prezes UKE publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE informację o przystąpieniu do opracowania planu zagospodarowania określonego zakresu

częstotliwości lub do opracowania jego zmiany, w tym projekt planu zagospodarowania określonego zakresu częstotliwości lub projekt jego zmiany. Przepisy o postępowaniu konsultacyjnym stosuje się.

8. Przepisu ust. 7 nie stosuje się do planu zagospodarowania częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych i telewizyjnych w sposób analogowy.

Art. 113. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wykonywania określonych służb radiokomunikacyjnych w przewidzianych dla nich zakresach częstotliwości, z uwzględnieniem wymagań stosowanych przy określaniu Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wykorzystywania zakresów częstotliwości przeznaczonych dla urządzeń używanych w przemyśle, medycynie lub nauce, z uwzględnieniem wymagań przyjmowanych przy określaniu Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości.

Art. 114. 1. Rezerwacja częstotliwości lub zasobów orbitalnych, zwana dalej „rezerwacją częstotliwości”, określa częstotliwości lub zasoby orbitalne, które w okresie rezerwacji pozostają w dyspozycji podmiotu, na rzecz którego dokonano rezerwacji, przeniesiono uprawnienia do częstotliwości lub uprawnienia do dysponowania częstotliwościami na cele związane z uzyskiwaniem pozwoleń radiowych.

2. Rezerwacji częstotliwości dokonuje, zmienia lub cofa Prezes UKE. Rezerwacji częstotliwości na cele rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes UKE dokonuje, zmienia lub cofa w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez Przewodniczącego KRRiT w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu.

2a. Porozumienie, o którym mowa w ust. 2, nie jest wymagane w przypadku dokonania, zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób analogowy, na które Przewodniczący KRRiT odpowiednio: udzielił, zmienił lub cofnął koncesję.

3. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się dla podmiotu, który spełnia wymagania określone ustawą oraz jeżeli częstotliwości objęte wnioskiem:

- 1) są dostępne;
- 2) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodnie z wnioskiem;
- 3) mogą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami;
- 4) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami, pozwoleniami radiowymi lub decyzjami, o których mowa w art. 144a i art. 144b;
- 5) mogą być wykorzystywane w sposób efektywny;
- 6) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonej w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub umowach, których Rzeczpospolita Polska jest stroną – w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Decyzję w sprawie rezerwacji częstotliwości wydaje Prezes UKE w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku przez podmiot ubiegający się o rezerwację częstotliwości, z zastrzeżeniem ust. 4a.

4a. Jeżeli dokonanie rezerwacji częstotliwości wymaga przeprowadzenia przetargu, aukcji, konkursu albo uzgodnień międzynarodowych, Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie rezerwacji częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia ogłoszenia wyników przetargu, aukcji, konkursu albo zakończenia uzgodnień międzynarodowych.

4b. Informację o dokonaniu rezerwacji częstotliwości Prezes UKE niezwłocznie publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE. Informacja ta zawiera nazwę podmiotu, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości, zakres częstotliwości objętych rezerwacją oraz okres, na jaki została udzielona rezerwacja.

5. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się na czas określony, nie dłuższy niż 15 lat, biorąc pod uwagę:

- 1) charakter usług świadczonych przez podmiot wnioskujący o rezerwację częstotliwości;
- 2) inwestycje konieczne dla wykorzystywania rezerwowanych częstotliwości;

3) międzynarodowe kierunki rozwoju wykorzystywania częstotliwości.

6. Dopuszcza się dokonywanie rezerwacji częstotliwości na rzecz kilku użytkowników.

6a. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, Prezes UKE, w drodze decyzji, wydanej w trybie art. 114a, ustala warunki współkorzystania z częstotliwości w szczególności w zakresie:

- 1) zapewnienia możliwości zarządzania obsługą użytkownika końcowego przez uprawnionego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego i podejmowania rozstrzygnięć dotyczących wykonywania usług na jego rzecz;
- 2) przyznawania dostępu do interfejsów, protokołów lub innych kluczowych technologii niezbędnych do zapewnienia interoperacyjności usług.

7. W przypadku częstotliwości użytkowanych jako cywilno-rządowe Prezes UKE dokonuje rezerwacji częstotliwości w uzgodnieniu z zainteresowanymi podmiotami, o których mowa w art. 4.

8. Przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do podmiotów, o których mowa w art. 4, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego.

Art. 114a. 1. W sprawach spornych dotyczących współkorzystania z częstotliwości Prezes UKE może, na wniosek użytkownika współkorzystającego z częstotliwości, w drodze postanowienia, nałożyć na użytkowników współkorzystających z częstotliwości, z wyjątkiem użytkowników wskazanych w art. 4, obowiązek podjęcia negocjacji dotyczących współkorzystania z częstotliwości, określając jednocześnie termin ich zakończenia, nie dłuższy niż 30 dni, licząc od dnia wydania postanowienia.

2. W przypadku niepodjęcia negocjacji, o których mowa w ust. 1, przez podmiot do tego obowiązany lub braku zawarcia przez strony porozumienia, warunki współkorzystania z częstotliwości określa, na wniosek strony, Prezes UKE, w drodze decyzji, biorąc pod uwagę efektywne wykorzystanie częstotliwości. W przypadku częstotliwości wykorzystywanych dla celów rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje decyzję w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez

Przewodniczącego KRRiT w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu decyzji w sprawie współkorzystania jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu.

3. Wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny zawierać stanowiska poszczególnych użytkowników w zakresie współkorzystania z częstotliwości, z wyszczególnieniem tych kwestii, co do których strony nie doszły do porozumienia.

4. Strony są obowiązane do przedłożenia Prezesowi UKE, na jego żądanie, w terminie 14 dni, dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku oraz swoich stanowisk wobec rozbieżności.

5. W sprawach, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może wydać, na wniosek jednej ze stron, postanowienie, w którym określa warunki współkorzystania z częstotliwości do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu zgodnie z ust. 2.

Art. 115. 1. W rezerwacji częstotliwości określa się:

- 1) uprawniony podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości, oraz jego siedzibę i adres;
- 2) zakres częstotliwości lub pozycje orbitalne objęte rezerwacją;
- 3) obszar, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości;
- 4) rodzaje służby radiokomunikacyjnej;
- 5) termin, w jakim podmiot jest uprawniony do rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości;
- 6) warunki do wydania pozwolenia radiowego uwzględniające warunki wynikające z umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną;
- 7) (uchylony)
- 8) okresy wykorzystywania częstotliwości;
- 9) zobowiązania podmiotu podjęte w ramach przetargu, aukcji albo konkursu, o ile zostały podjęte.

2. W rezerwacji częstotliwości można określić w szczególności:

- 1) warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 146;
- 2) wymagania dotyczące zapobiegania szkodliwym zaburzeniom elektromagnetycznym lub kolizjom z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, pozwoleniami lub decyzjami o prawie do wykorzystania częstotliwości;
- 2a) termin, w jakim podmiot jest obowiązany rozpocząć wykorzystywanie częstotliwości;

- 3) obowiązki ochronne w zakresie promieniowania elektromagnetycznego;
- 4) (uchylony)
- 5) proporcjonalne i niedyskryminujące ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją mogące polegać na określeniu rodzaju:
 - a) sieci radiowych lub rodzaju technik dostępu radiowego, które mogą być używane z wykorzystaniem tych częstotliwości, z zastrzeżeniem art. 115¹ ust. 1,
 - b) usługi telekomunikacyjnej, która powinna być świadczona z wykorzystaniem tych częstotliwości, z zastrzeżeniem art. 115¹ ust. 2,
 - c) usługi telekomunikacyjnej objętej zakazem świadczenia z wykorzystaniem tych częstotliwości, z zastrzeżeniem art. 115¹ ust. 3.

2a. W rezerwacji częstotliwości można zwolnić z obowiązku uzyskania pozwolenia radiowego, jeżeli określono warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 146.

3. W rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną lub rozsiewczą satelitarną dokonuje się ponadto:

- 1) określenia programów telewizyjnych lub radiofonicznych umieszczonych w multipleksie, zwanych dalej „audiowizualnymi składnikami”;
- 2) uporządkowania w multipleksie jego audiowizualnych składników;
- 3) określenia proporcji udziału w multipleksie jego audiowizualnych składników;
- 4) określenia obszaru, na którym mogą być rozpowszechniane lub rozprowadzane audiowizualne składniki multipleksu;
- 5) określenia wykorzystania pojemności systemów transmisyjnych.

4. W rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną dokonuje się ponadto określenia:

- 1) parametrów i standardów technicznych cyfrowej transmisji telewizyjnej;
- 2) warunków zarządzania przepływnością dla aktualizacji oprogramowania systemowego odbiorników cyfrowych służących do odbioru cyfrowych transmisji naziemnych;
- 3) wykorzystania pojemności multipleksu.

Art. 115¹. 1. Prezes UKE może określić w rezerwacji częstotliwości ograniczenie sposobu wykorzystywania objętych nią częstotliwości, o którym mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5 lit. a, w przypadku gdy wprowadzenie takiego ograniczenia jest uzasadnione koniecznością:

- 1) uniknięcia szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub szkodliwych zakłóceń;
- 2) ochrony ludności przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych;
- 3) zapewnienia odpowiedniej jakości technicznej usługi;
- 4) zapewnienia jak najszerszego współużytkowania częstotliwości;
- 5) zagwarantowania efektywnego wykorzystania częstotliwości;
- 6) zapewnienia realizacji celu leżącego w interesie publicznym, w szczególności takiego jak:
 - a) ochrona życia i zdrowia ludzi,
 - b) wspieranie spójności społecznej, regionalnej lub terytorialnej,
 - c) unikanie nieefektywnego wykorzystywania częstotliwości,
 - d) promowanie różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów, w szczególności poprzez świadczenie nadawczych usług radiowych i telewizyjnych.

2. Ograniczenie, o którym mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5 lit. b, Prezes UKE może określić w przypadku, gdy wprowadzenie takiego ograniczenia jest uzasadnione koniecznością realizacji celu leżącego w interesie publicznym, o którym mowa w ust. 1 pkt 6.

3. Ograniczenie, o którym mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5 lit. c, Prezes UKE może określić w przypadku, gdy jest to uzasadnione koniecznością ochrony usług związanych z zapewnieniem ochrony życia i zdrowia ludzi.

4. Do decyzji o rezerwacji częstotliwości w zakresie ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją, o których mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5, stosuje się przepisy o postępowaniu konsultacyjnym. W przypadku przetargu, aukcji albo konkursu przepis stosuje się do projektu decyzji.

Art. 115². Podmiot, o którym mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. z 2014 r. poz. 1160, z 2015 r. poz. 200 oraz z 2016 r. poz. 615), wykonujący zadania z zakresu łączności kolejowej

w ramach Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym (ERTMS) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykorzystuje częstotliwości do wykonywania tych zadań na podstawie decyzji o rezerwacji częstotliwości wydanej przez Prezesa UKE po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw transportu. Przepisu art. 116 ust. 1 nie stosuje się.

Art. 115a. 1. W przypadku zwolnienia części pojemności multipleksu z powodu rezygnacji użytkownika tej części pozostali użytkownicy multipleksu w terminie 30 dni od dnia tej rezygnacji, mogą przedłożyć Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji i Prezesowi UKE, uzgodniony sposób wykorzystania zwolnionej części pojemności tego multipleksu, w szczególności umieszczenia w multipleksie nowego programu, pod warunkiem, że program ten uzyskał koncesję na rozpowszechnianie programu w sposób cyfrowy, drogą rozсиewczą naziemną w multipleksie zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji.

2. W przypadku nieprzedstawienia w terminie, o którym mowa w ust. 1, sposobu wykorzystania zwolnionej części pojemności multipleksu stosuje się odpowiednio przepisy ustawy w zakresie przeprowadzania konkursu na rezerwację częstotliwości na cele rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych.

3. Jeżeli Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji oraz Prezes UKE nie wyrażą sprzeciwu do sposobu wykorzystania zwolnionej części pojemności multipleksu, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania, uważa się go za uzgodniony.

Art. 115b. W okresie przejściowym, w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 649), Prezes UKE wskazuje w rezerwacji częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozсиewczą naziemną w multipleksie:

- 1) warunki zarządzania przepływnością w multipleksie;
- 2) warunki wykorzystywania częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej w okresie przejściowym;
- 3) terminy zakończenia wykorzystywania częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej do rozpowszechniania programu telewizyjnego w sposób analogowy drogą

rozsiewczą naziemną na obszarze wykorzystania częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej;

- 4) terminy rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej do rozpowszechniania programu telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną na obszarze wykorzystania częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej.

Art. 116. 1. W przypadku braku dostatecznych zasobów częstotliwości podmiot, dla którego zostanie dokonana rezerwacja częstotliwości, jest wyłaniany w drodze:

- 1) konkursu – w przypadku rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania w sposób cyfrowy lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych;
- 2) przetargu albo aukcji – w pozostałych przypadkach.

2. Prezes UKE ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE informację o zajętych zasobach częstotliwości oraz aktualizuje ją nie rzadziej niż raz w miesiącu.

3. W przypadku wpłynięcia wniosku o rezerwację częstotliwości, która nie została ujęta w informacji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE informację o dostępności częstotliwości i wyznacza zainteresowanym podmiotom termin 14 dni na zgłoszenie zainteresowania rezerwacją częstotliwości oraz informuje o tym wnioskodawcę. Jeżeli w terminie wyznaczonym przez Prezesa UKE zgłoszone zostanie na piśmie lub drogą elektroniczną zainteresowanie przekraczające dostępne zasoby częstotliwości, oznacza to brak dostatecznych zasobów częstotliwości.

4. Zgłoszenie zainteresowania rezerwacją częstotliwości, o którym mowa w ust. 3 w zdaniu drugim, nie wymaga złożenia wniosku o rezerwację częstotliwości.

5. Termin zakończenia przetargu, aukcji albo konkursu nie może być dłuższy niż 8 miesięcy od dnia wpłynięcia wniosku, o którym mowa w ust. 3 w zdaniu pierwszym.

6. Przetarg, aukcję i konkurs przeprowadza Prezes UKE.

7. Przetarg, aukcja oraz konkurs są postępowaniami odrębnymi od postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości. Do przetargu, aukcji i konkursu nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

8. Prezes UKE dokonuje rezerwacji częstotliwości na kolejny okres na wniosek podmiotu, który w czasie wykorzystywania przedmiotowych częstotliwości nie

naruszył rażąco warunków wykorzystywania częstotliwości określonych w ustawie, przepisach wykonawczych i decyzji o rezerwacji częstotliwości, a w przypadku nadawcy – także jeżeli posiada koncesję na kolejny okres, po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego w tej sprawie, z zastrzeżeniem ust. 9 oraz art. 114 ust. 3. Przy udzielaniu rezerwacji częstotliwości na kolejny okres przetargu, aukcji ani konkursu nie przeprowadza się.

9. Prezes UKE w porozumieniu z Prezesem UOKiK może, w drodze decyzji, odmówić rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, jeżeli przemawia za tym potrzeba zapewnienia równoważnej i skutecznej konkurencji lub istotnego zwiększenia efektywności wykorzystania częstotliwości, w szczególności w przypadku gdy dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres mogłoby doprowadzić do nadmiernego skupienia częstotliwości przez dany podmiot lub grupę kapitałową, w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184, 1618 i 1634), w której znajduje się dany podmiot. W przypadku wydania decyzji o odmowie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres stosuje się ust. 1–7.

10. Wniosek, o którym mowa w ust. 8, należy złożyć nie wcześniej niż 12 miesięcy przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości i nie później niż 6 miesięcy przed upływem tego okresu.

11. Wniosek złożony wcześniej niż 12 miesięcy przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości Prezes UKE pozostawia bez rozpoznania. Do wniosku złożonego później niż 6 miesięcy przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości nie stosuje się ust. 8.

12. Prezes UKE może, z własnej inicjatywy, ogłosić przetarg, aukcję albo konkurs na rezerwację częstotliwości w przypadku posiadania wiedzy o zainteresowaniu dostępnymi zasobami częstotliwości, które przekracza dostępne zasoby częstotliwości.

Art. 116a. 1. W przypadku wystąpienia przez podmiot, który uzyskał rezerwację częstotliwości, z wnioskiem o zmianę rezerwacji w celu optymalizacji wykorzystania częstotliwości lub ich ochrony przed szkodliwymi zakłóceniami, przepisu art. 116 ust. 1 nie stosuje się, chyba że wniosek dotyczy zmiany rezerwacji w zakresie:

- 1) rozszerzenia zakresu częstotliwości objętych rezerwacją;
- 2) rozszerzenia obszaru rezerwacji.

2. Jeżeli wniosek dotyczy zmiany rezerwacji częstotliwości w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub pkt 2, Prezes UKE niezwłocznie publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE informację o złożeniu wniosku, wyznaczając termin 14 dni na wyrażenie zainteresowania rezerwacją częstotliwości w zakresie wskazanym w ust. 1 pkt 1 lub pkt 2. Zgłoszenie zainteresowania uzyskaniem rezerwacji częstotliwości nie jest równoznaczne z obowiązkiem wzięcia udziału w przetargu, aukcji albo konkursie.

3. W przypadku gdy zgłosi się co najmniej jeden podmiot wyrażający zainteresowanie, o którym mowa w ust. 2, Prezes UKE w terminie 7 dni od dnia otrzymania zgłoszenia zawiadamia wnioskodawcę o konieczności przeprowadzenia przetargu, aukcji albo konkursu. W przypadku niewycofania wniosku przez wnioskodawcę w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, Prezes UKE ogłasza przetarg, aukcję albo konkurs. Przepis art. 123 ust. 6 pkt 4 stosuje się odpowiednio.

4. Do przetargu, aukcji albo konkursu, o których mowa w ust. 3, stosuje się przepisy art. 116 ust. 5–7 i art. 118–119, przy czym podmioty uczestniczące w przetargu, aukcji albo konkursie, inne niż podmiot wnioskujący o zmianę rezerwacji częstotliwości, występują z wnioskiem o dokonanie na ich rzecz rezerwacji częstotliwości objętej przetargiem, aukcją albo konkursem, a podmiot wnioskujący o zmianę rezerwacji częstotliwości objętej przetargiem, aukcją albo konkursem występuje z wnioskiem o wydanie decyzji zmieniającej rezerwację częstotliwości dokonanej na rzecz tego podmiotu. Przepis art. 123 ust. 6 pkt 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 117. (uchylony)

Art. 118. 1. Przetarg, aukcję albo konkurs ogłasza się niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego w tej sprawie.

2. Ogłoszenie o przetargu, aukcji albo konkursie publikuje się na stronie podmiotowej BIP UKE. W ogłoszeniu o przetargu, aukcji i konkursie określa się przedmiot i zakres przetargu, aukcji albo konkursu, warunki uczestnictwa oraz kryteria oceny ofert zgodnie z art. 118a ust. 1, 2a i 3.

2a. Prezes UKE może odwołać przetarg, aukcję albo konkurs w terminie na złożenie ofert określonym w ogłoszeniu o przetargu, aukcji albo konkursie, jeżeli taka możliwość została zastrzeżona w treści ogłoszenia. Informację o odwołaniu przetargu, aukcji albo konkursu wraz ze wskazaniem przyczyn Prezes UKE zamieszcza na

stronie podmiotowej BIP UKE. Prezes UKE nie udziela informacji o podmiotach, które złożyły oferty w odwołanym przetargu, aukcji albo konkursie.

2b. Oferty złożone w ramach odwołanego przetargu, aukcji albo konkursu, zwracane są bez otwierania. Zwrot wniesionego wadium następuje w terminie 7 dni od dnia odwołania przetargu albo aukcji.

3. Wraz z ogłoszeniem o przetargu, aukcji albo konkursie Prezes UKE publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE dokumentację przetargową, aukcyjną albo konkursową, zwaną dalej „dokumentacją”.

4. Prezes UKE, z zastrzeżeniem ust. 4a i 5, określa w dokumentacji warunki uczestnictwa w przetargu, aukcji albo konkursie oraz wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta, a także kryteria oceny ofert. Prezes UKE może określić w dokumentacji minimum kwalifikacyjne.

4a. Określając warunki uczestnictwa w aukcji, Prezes UKE może wskazać zasoby częstotliwości o właściwościach odpowiadających częstotliwościom z zakresu, którego dotyczy aukcja, posiadanie których wyłącza od udziału w aukcji podmiot dysponujący tym zasobem lub podmioty z grupy kapitałowej, w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, dysponującej tym zasobem.

5. Warunki uczestnictwa w konkursie w zakresie dodatkowych obowiązków i zadań przedsiębiorcy dotyczących zawartości programowej, w tym warunków dotyczących transmisji obowiązkowej, określa Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji na wniosek Prezesa UKE, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, uwzględniając pozaekonomiczne interesy narodowe dotyczące kultury, języka i pluralizmu mediów.

6. W dokumentacji określa się, które części oferty uczestnika przetargu, aukcji albo konkursu będą stanowiły zobowiązania, o których mowa w art. 115 ust. 1 pkt 9.

7. Dokumentację udostępnia się za opłatą, która nie może przekroczyć kosztów wykonania dokumentacji. Opłata jest pobierana przez Urząd Komunikacji Elektronicznej.

Art. 118a. 1. Kryteriami oceny ofert w przetargu są:

- 1) zachowanie warunków konkurencji;
- 2) wysokość kwoty zadeklarowanej przez uczestnika przetargu;

3) inne niż określone w pkt 1 i 2 obiektywne kryteria, jeżeli zostały zamieszczone w dokumentacji.

2. Wyboru najistotniejszego kryterium oceny ofert w przetargu dokonuje Prezes UKE w dokumentacji spośród kryteriów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, mając na uwadze cele regulacyjne i stan konkurencji na rynku.

2a. Kryterium oceny ofert w ramach aukcji jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez uczestnika aukcji.

3. Kryteriami oceny ofert w konkursie są:

- 1) zachowanie warunków konkurencji;
- 2) inne niż określone w pkt 1 obiektywne kryteria, jeżeli zostały zamieszczone w dokumentacji.

4. W sprawie zachowania warunków konkurencji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 3 pkt 1, Prezes UKE zasięga opinii Prezesa UOKiK.

5. Badanie ofert w przetargu, aukcji albo konkursie odbywa się w dwóch etapach.

Art. 118b. 1. Podmiotem wyłonionym, o którym mowa w art. 116 ust. 1, jest uczestnik przetargu, aukcji albo konkursu, który:

- 1) spełnił warunki uczestnictwa w przetargu, aukcji albo konkursie;
- 2) osiągnął minimum kwalifikacyjne, jeżeli zostało określone w dokumentacji;
- 3) na liście, o której mowa w art. 118c ust. 1, zajął najwyższą pozycję bądź też – w przypadku kiedy przetarg, aukcja albo konkurs dotyczy więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości – pozycję nie niższą niż liczba rezerwacji częstotliwości, których przetarg, aukcja albo konkurs dotyczy.

2. W przypadku rezygnacji z rezerwacji częstotliwości przed jej dokonaniem na rzecz podmiotu wyłonionego, w tym niezłożenia wniosku, o którym mowa w art. 118c ust. 4, lub wystąpienia po stronie podmiotu wyłonionego okoliczności, o których mowa w art. 123 ust. 6 pkt 1 i 2, podmiotem wyłonionym staje się uczestnik przetargu, aukcji albo konkursu zajmujący kolejną pozycję na liście, o której mowa w art. 118c ust. 1, i spełniający warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.

Art. 118c. 1. Wyniki przetargu, aukcji albo konkursu ogłasza się w siedzibie oraz na stronie podmiotowej BIP UKE, w formie listy uczestników przetargu, aukcji albo konkursu, którzy spełnili warunki uczestnictwa oraz osiągnęli minimum

kwalifikacyjne, jeżeli zostało określone w dokumentacji, uszeregowanych w kolejności według malejącej liczby uzyskanych punktów. Jeżeli przedmiotem przetargu, aukcji albo konkursu były różne zakresy częstotliwości, Prezes UKE sporządza odrębną listę wyników przetargu, aukcji albo konkursu dla każdego z zakresu częstotliwości.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3, po przeprowadzeniu przetargu, aukcji albo konkursu właściwy organ prowadzi dla każdej rezerwacji częstotliwości odrębne postępowanie.

3. Jeżeli przedmiotem przetargu, aukcji albo konkursu była więcej niż jedna rezerwacja, właściwy organ prowadzi odrębne postępowanie dla każdej z tych rezerwacji.

4. Stronami postępowania, o którym mowa w ust. 2 i 3, są uczestnicy przetargu, aukcji albo konkursu, którzy złożyli wnioski o rezerwację częstotliwości w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyników przetargu, aukcji albo konkursu.

Art. 118d. 1. Prezes UKE z urzędu lub na wniosek uczestnika przetargu, aukcji albo konkursu złożony w terminie 21 dni od dnia ogłoszenia wyników przetargu, aukcji albo konkursu, w drodze decyzji, unieważnia przetarg, aukcję albo konkurs, jeżeli zostały rażąco naruszone przepisy prawa lub interesy uczestników przetargu, aukcji albo konkursu.

2. Uczestnikowi przetargu, aukcji albo konkursu od decyzji w sprawie unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu przysługuje wniosek do Prezesa UKE o ponowne rozpatrzenie sprawy, a po wyczerpaniu tego trybu – skarga do sądu administracyjnego.

3. Uczestnikowi przetargu, aukcji albo konkursu nie przysługuje inny tryb kontroli rozstrzygnięć podejmowanych w przetargu, aukcji albo konkursie niż określony w ust. 1 i 2.

4. Po unieważnieniu przetargu, aukcji albo konkursu, jeżeli jest możliwe usunięcie w ten sposób naruszeń przepisów prawa lub interesów uczestników przetargu, aukcji albo konkursu, które stanowiły przyczynę unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu, Prezes UKE przeprowadza czynności niezbędne do usunięcia tych naruszeń.

5. Czynności, o których mowa w ust. 4, przeprowadza się:

- 1) w oparciu o warunki uczestnictwa w przetargu, aukcji albo konkursie, wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta oraz kryteria oceny ofert,

określone przed unieważnieniem przetargu w ogłoszeniu o przetargu, aukcji albo konkursie oraz dokumentacji;

- 2) w stosunku do ofert złożonych w terminie przed unieważnieniem przetargu, aukcji albo konkursu.

6. W przypadku gdy istnieje potrzeba przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 4, Prezes UAE ocenia oferty i zasięga opinii Prezesa UOKiK w stosunku do tych ofert.

7. Zmiana wyników przetargu, aukcji albo konkursu będąca konsekwencją unieważnienia przetargu, aukcji albo konkursu stanowi podstawę wznowienia postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości dokonanej po przeprowadzeniu tego przetargu, aukcji albo konkursu.

8. Podmiotem wyłonionym po przeprowadzeniu czynności, o których mowa w ust. 4, nie może zostać podmiot, który został wyłoniony przed unieważnieniem przetargu, aukcji albo konkursu i zrezygnował z rezerwacji częstotliwości przed jej dokonaniem, w tym nie złożył wniosku, o którym mowa w art. 118c ust. 4, lub nie uiścił zadeklarowanej jednorazowej opłaty.

9. W przypadku gdy zgodnie z warunkami przetargu, aukcji albo konkursu uczestnik złożył więcej niż jedną ofertę, ust. 8 stosuje się wyłącznie do oferty, w stosunku do której podmiot wyłoniony przed unieważnieniem przetargu, aukcji albo konkursu zrezygnował z rezerwacji częstotliwości przed jej dokonaniem, w tym nie złożył wniosku, o którym mowa w art. 118c ust. 4, lub nie uiścił zadeklarowanej jednorazowej opłaty.

10. Postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości nie wznowia się, jeżeli od dnia ogłoszenia wyników przetargu, aukcji albo konkursu upłynęło 10 lat.

11. Decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości nie uchyla się, jeżeli od dnia jej doręczenia lub ogłoszenia upłynęło 10 lat.

Art. 118e. 1. Prezes UAE uznaje, w drodze decyzji, przetarg, aukcję albo konkurs za nierozstrzygnięty:

- 1) jeżeli żaden z uczestników nie spełnił warunków uczestnictwa w przetargu, aukcji albo konkursie bądź nie osiągnął minimum kwalifikacyjnego, jeżeli zostało określone w dokumentacji;
- 2) w przypadku gdy w sytuacji, o której mowa w art. 118b ust. 2, nie ma innych uczestników. W przypadku przetargu, aukcji albo konkursu, które dotyczyły

różnych rezerwacji częstotliwości, uznanie przetargu, konkursu lub aukcji za nierozstrzygnięte odnosi się tylko do rezerwacji częstotliwości, dla której na liście nie ma innych uczestników.

2. Przetarg, aukcja albo konkurs są nierozstrzygnięte, jeżeli w terminie wskazanym w dokumentacji do przetargu, aukcji albo konkursu nie przystąpił żaden podmiot. Informacja w tej sprawie jest publikowana na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 119. 1. W ogłoszeniu o przetargu albo aukcji określa się również wysokość wadium.

2. Wysokość wadium nie może być niższa niż 5% opłaty rocznej za prawo do dysponowania częstotliwością, o której mowa w art. 185 ust. 4, i wyższa niż 200% tej opłaty, jednakże nie niższa niż 500 złotych. W przypadku przetargu i aukcji na kilka rezerwacji – wysokość wadium i obowiązek wpłaty dotyczą każdej rezerwacji.

3. Wycofanie oferty z przetargu albo aukcji po upływie terminu na składanie ofert, niezadeklarowanie kwoty pierwszego postąpienia w aukcji lub rezygnacja przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 118b ust. 1 lub 2, z uzyskania rezerwacji częstotliwości, w tym niezłożenie wniosku, o którym mowa w art. 118c ust. 4, powoduje utratę wadium.

4. W przypadku gdy uczestnik przetargu albo aukcji został podmiotem wyłonionym dla więcej niż jednej rezerwacji, przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do każdej oferty.

5. Wadium wniesione przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 118b ust. 1 lub 2, podlega zaliczeniu na poczet opłaty za rezerwację częstotliwości. W przypadku gdy wadium jest wyższe od tej opłaty, Prezes UKE w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyników przetargu albo aukcji zwraca nadwyżkę.

6. Wadium wniesione przez uczestnika przetargu albo aukcji, który spełnił warunki uczestnictwa w przetargu albo aukcji oraz osiągnął minimum kwalifikacyjne, jeżeli zostało określone w dokumentacji, podlega zwrotowi w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji o dokonaniu rezerwacji częstotliwości dla podmiotu wyłonionego, a w przypadku uczestnika przetargu albo aukcji, który nie spełnił warunków uczestnictwa w przetargu albo aukcji lub nie osiągnął minimum kwalifikacyjnego – w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia wyników przetargu albo aukcji albo uznania ich za nierozstrzygnięte.

Art. 120. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, tryb ogłaszania przetargu, aukcji oraz konkursu zapewniający właściwe poinformowanie podmiotów zainteresowanych uzyskaniem rezerwacji częstotliwości, a także:

- 1) szczegółowe wymagania co do treści ogłoszenia i zawartości dokumentacji,
- 2) warunki i tryb organizowania, przeprowadzania i zakończenia przetargu, aukcji oraz konkursu, w tym:
 - a) powoływania i pracy komisji przetargowej, komisji aukcyjnej oraz komisji konkursowej,
 - b) sposób wpłaty i zwrotu wadium – w przypadku przetargu oraz aukcji – kierując się potrzebą zapewnienia obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminujących żadnego uczestnika warunków przetargu, aukcji oraz konkursu, jak również przejrzystych warunków podejmowania rozstrzygnięć.

Art. 121. (uchylony)

Art. 122. 1. Z wyłączeniem rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób analogowy, Prezes UKE dokonuje zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości, jeżeli:

- 1) podmiot dysponujący rezerwacją złoży wniosek o zmianę podmiotu dysponującego rezerwacją, w którym wskaże podmiot, który będzie dysponował rezerwacją w wyniku tej zmiany,
- 2) podmiot wskazany we wniosku, o którym mowa w pkt 1, wyrazi zgodę na przejęcie uprawnień i obowiązków wynikających ze zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją oraz
- 3) podmiot wskazany we wniosku, o którym mowa w pkt 1, spełnia wymagania określone ustawą.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dotyczący części zakresu częstotliwości lub pozycji orbitalnych objętych rezerwacją lub części obszaru, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości, powinien również określać:

- 1) zakres częstotliwości lub pozycji orbitalnych, którymi dysponował będzie podmiot wskazany we wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1;

- 2) obszar, zgodnie z administracyjnym podziałem kraju, na którym będą mogły być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany we wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1;
- 3) propozycję podziału uprawnień, innych niż określone w pkt 1 i 2, oraz obowiązków wynikających z rezerwacji, w tym zobowiązań, o których mowa w art. 115 ust. 1 pkt 9, odpowiednio do zakresu częstotliwości lub pozycji orbitalnych objętych rezerwacją lub obszaru, na którym będą mogły być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany we wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

3. Prezes UKE odmawia zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości w zakresie, o którym mowa w ust. 1 lub ust. 2, jeżeli:

- 1) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, iż wnioskowana zmiana nie przyczyni się do osiągnięcia celów określonych w art. 1 ust. 2, lub
- 2) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, iż podmiot, który został wskazany we wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub ust. 2, nie wywiąże się z obowiązków wynikających z rezerwacji częstotliwości, w tym zobowiązań, o których mowa w art. 115 ust. 1 pkt 9, lub
- 3) propozycja podziału uprawnień, innych niż określone w ust. 2 pkt 1 i 2, oraz obowiązków wynikających z rezerwacji częstotliwości, w tym zobowiązań, o których mowa w art. 115 ust. 1 pkt 9, nie odpowiada zakresowi częstotliwości lub pozycji orbitalnych objętych rezerwacją lub obszarowi, na którym mają być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany we wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

4. Z wyjątkiem zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości oraz zmian, o których mowa w ust. 2, postanowienia rezerwacji częstotliwości nie ulegają zmianie.

5. Zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości dokonaną w drodze przetargu, aukcji albo konkursu Prezes UKE dokonuje po zasięgnięciu opinii Prezesa UOKiK w sprawie zachowania warunków konkurencji.

6. Decyzję w sprawie zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości na cele rozpowszechniania w sposób cyfrowy lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes UKE podejmuje w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.

7. Przepisów ust. 1–6 nie stosuje się do podmiotów, o których mowa w art. 4.

8. Prezes UKE ogłasza niezwłocznie na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wydaniu decyzji o zmianie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości obejmującą nazwę (firmę) podmiotu, na rzecz którego przeniesiono rezerwację częstotliwości, zakres częstotliwości, obszar objęty rezerwacją oraz okres obowiązywania rezerwacji.

Art. 122¹. 1. Podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości może częstotliwości objęte rezerwacją wydzierżawić lub przekazać do użytkowania na podstawie innego tytułu prawnego na rzecz innego podmiotu.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości, zawiadamia Prezesa UKE, a w przypadku częstotliwości przeznaczonych na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych – także Przewodniczącego KRRiT, o wydzierżawieniu częstotliwości lub przekazaniu ich do użytkowania, nie później niż w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy.

3. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 2, określa się podmiot, na rzecz którego wydzierżawiono lub któremu przekazano do użytkowania częstotliwości objęte rezerwacją, jego adres lub siedzibę oraz okres, na jaki umowa została zawarta. Jeżeli umowa dotyczy udostępnienia części zakresu częstotliwości objętych rezerwacją lub części obszaru, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości, zawiadomienie powinno również określać:

- 1) zakres częstotliwości, którymi będzie dysponował podmiot wskazany w zawiadomieniu lub
- 2) obszar, na którym będą mogły być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany w zawiadomieniu.

4. Podmiot, któremu częstotliwości zostały wydzierżawione lub przekazane do użytkowania, obowiązany jest wykorzystywać je zgodnie z przepisami ustawy oraz wymogami określonymi w rezerwacji częstotliwości.

5. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości lub zakazać ich wykorzystywania przez podmiot, o którym mowa w ust. 4, w przypadku:

- 1) zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 123 ust. 1 pkt 3 i 8;

2) gdy wykorzystywanie tych częstotliwości przez ten podmiot mogłoby doprowadzić do zakłócenia konkurencji, w szczególności poprzez nadmierne skupienie częstotliwości przez dany podmiot lub przez grupę kapitałową, w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów – w tym zakresie Prezes UKE zasięga opinii Prezesa UOKiK.

6. W przypadku częstotliwości przeznaczonych na potrzeby rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje decyzję, o której mowa w ust. 5 pkt 2, w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.

7. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w przypadku wygaśnięcia lub rozwiązania umowy o wydzierżawienie częstotliwości lub ich przekazanie do użytkowania na rzecz innego podmiotu.

8. Prezes UKE niezwłocznie ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE treść zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, oraz w przypadku podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 5, informację o jej treści.

9. Podmiot, któremu częstotliwości zostały wydierżawione lub przekazane do użytkowania i któremu wydano decyzję o zakazie wykorzystywania częstotliwości, o której mowa w ust. 5, nie może ubiegać się o wydanie pozwolenia radiowego z wykorzystaniem tych częstotliwości.

Art. 122a. 1. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w art. 123 ust. 1 pkt 7, Prezes UKE uzna, że pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem sieci telekomunikacyjnych nie jest wystarczające, może, w drodze decyzji, zobowiązać podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości do wykorzystywania częstotliwości w sposób zgodny z tymi zobowiązaniami, określając:

- 1) harmonogram realizacji pokrycia zasięgiem sieci telekomunikacyjnych,
 - 2) obszary, które mają zostać objęte zasięgiem sieci telekomunikacyjnych lub odsetek mieszkańców, który ma zostać objęty tym zasięgiem
- biorąc pod uwagę potrzeby użytkowników końcowych, potrzeby rynku i rozwój techniki telekomunikacyjnej.

2. W sprawach decyzji, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 16 i 17.

Art. 123. 1. Rezerwacja częstotliwości może zostać zmieniona lub cofnięta, w drodze decyzji Prezesa UKE, w przypadku:

- 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z rezerwacją powoduje szkodliwe zakłócenia lub szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne;
- 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości;
- 3) wystąpienia okoliczności prowadzących do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 4) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją w terminie, o którym mowa w art. 115 ust. 2 pkt 2a, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;
- 5) zaprzestania wykorzystywania częstotliwości przez co najmniej 6 miesięcy, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;
- 6) wystąpienia powtarzających się naruszeń warunków wykorzystania częstotliwości lub obowiązku wnoszenia opłat za częstotliwości;
- 7) niewywiązywania się z zobowiązań, o których mowa w art. 115 ust. 1 pkt 9, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;
- 8) częstotliwości objęte rezerwacją są wykorzystywane w sposób nieefektywny.

2. Niezależnie od przesłanek, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może zmienić rezerwację w zakresie warunków wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 146, również jeżeli praca urządzenia radiowego jest zakłócana przez inne urządzenia lub sieci telekomunikacyjne.

2a. Niezależnie od przesłanek, o których mowa w ust. 1 lub 2, Prezes UKE może zmienić rezerwację częstotliwości w zakresie, o którym mowa w art. 115b, jeżeli z przyczyn technicznych nie jest możliwe dotrzymanie terminów, o których mowa w tym przepisie.

2b. Niezależnie od przesłanek, o których mowa w ust. 1–2a, Prezes UKE zmienia rezerwację częstotliwości w zakresie ograniczeń, o których mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5, jeżeli nie zachodzi konieczność utrzymywania tych ograniczeń, w szczególności gdy wynika to z przeglądu, o którym mowa w art. 192 ust. 4.

3. Zmiany warunków wykorzystania lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych Prezes UKE dokonuje w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. Odmowa udzielenia rezerwacji częstotliwości następuje w przypadku, gdy:

- 1) wnioskodawca nie jest w stanie wywiązać się z warunków związanych z wykorzystaniem częstotliwości lub zasobów orbitalnych;
- 2) zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 3;
- 3) powodowałoby to naruszenie umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną;
- 4) zachodzi konieczność przeprowadzenia przetargu, aukcji albo konkursu, a wniosek o rezerwację częstotliwości złożony został przed ogłoszeniem przetargu, aukcji albo konkursu;
- 5) w przetargu, aukcji albo konkursie podmiot nie został wyłoniony jako ten, dla którego zostanie dokonana rezerwacja częstotliwości.

7. W okresie ważności rezerwacji częstotliwości można odmówić wydania lub cofnąć pozwolenie radiowe na używanie urządzenia radiowego wykorzystującego częstotliwości objęte rezerwacją z tytułu wystąpienia jednej z następujących okoliczności:

- 1) zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 2) naruszenia umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną;
- 3) zakłócenia pracy urządzeń lub sieci telekomunikacyjnych;
- 4) niespełniania warunków, o których mowa w art. 114 ust. 3 pkt 2, chyba że uległ zmianie stan prawny lub faktyczny przyjęty za podstawę dokonania rezerwacji.

8. Odmowa udzielenia rezerwacji częstotliwości, jej zmiana lub cofnięcie w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, a także odmowa wydania pozwolenia radiowego lub jego cofnięcie z powodu tych okoliczności, następuje po zasięgnięciu opinii lub na wniosek Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw

wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Wywiadu, w zakresie ich właściwości.

9. Jeżeli uzasadnienie opinii lub wniosku organów, o których mowa w ust. 8, wskazujące na okoliczności prowadzące do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego zawiera informacje niejawne, zamiast uzasadnienia doręcza się zawiadomienie, że uzasadnienie takie zostało sporządzone.

10. Organy, o których mowa w ust. 8, zajmują stanowisko w terminie 21 dni od dnia wystąpienia o opinię lub dnia wystąpienia z wnioskiem, o których mowa w ust. 8.

11. Jeżeli organy, o których mowa w ust. 8, nie zajmą stanowiska w terminie, o którym mowa w ust. 10, uznaje się, że wymóg uzyskania stanowiska został spełniony.

12. Rezerwacja częstotliwości na rozpowszechnianie programów radiofonicznych lub telewizyjnych udzielona w celu wykonywania uprawnień wynikających z koncesji na rozpowszechnianie tych programów wygasa w przypadku cofnięcia przez Przewodniczącego KRRiT tej koncesji lub jej wygaśnięcia.

Art. 124. Podmiot, któremu cofnięto rezerwację częstotliwości z powodu niewywiązywania się z obowiązku, o którym mowa w art. 185, może wystąpić z wnioskiem o dokonanie rezerwacji na jego rzecz nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji o cofnięciu rezerwacji.

Art. 125. Do rezerwacji częstotliwości udzielonej na podstawie art. 114 ust. 7 stosuje się przepis art. 123 ust. 1 pkt 2.

Rozdział 2

Gospodarowanie numeracją

Art. 126. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, przydziela numerację, zgodnie z planami numeracji krajowej dla sieci publicznych, przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, jednostkom samorządu terytorialnego prowadzącym działalność w zakresie telekomunikacji niebędącym przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi i podmiotom, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4 i 8, na ich wniosek.

2. Przydział numeracji o ustalonym przeznaczeniu następuje w terminie nie dłuższym niż 3 tygodnie od dnia złożenia wniosku.

3. Prezes UKE przydziela numerację, o przydział której wpłynął więcej niż jeden wniosek:

- 1) po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego,
- 2) w drodze przetargu, jeżeli w postępowaniu konsultacyjnym stwierdzono konieczność przeprowadzenia takiego postępowania

– w terminie nie dłuższym niż 6 tygodni od dnia złożenia pierwszego wniosku.

4. Przetarg przeprowadza Prezes UKE. Ogłoszenie o przetargu publikuje w prasie codziennej o zasięgu ogólnokrajowym oraz na stronie podmiotowej BIP UKE.

5. Do przetargu stosuje się odpowiednio przepisy art. 118 ust. 1, 2 i 4, art. 118b, art. 118c ust. 1, art. 118d ust. 1–3 oraz art. 118e.

6. Decydującym kryterium oceny ofert jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez podmiot wnioskujący o dokonanie przydziału numeracji.

7. Przydział numeracji może określać warunki wykorzystywania lub udostępniania numeracji, w szczególności:

- 1) usługę telekomunikacyjną, dla której przydzielona numeracja ma być wykorzystywana, z podaniem wymogów związanych ze świadczeniem usługi oraz zasad taryfowych i cen maksymalnych;
- 2) zobowiązania przedsiębiorcy, któremu przydzielono numerację, przyjęte podczas procedury przetargowej, o której mowa w ust. 3 pkt 2;
- 3) obowiązek niedyskryminującego dostępu do usług telekomunikacyjnych z wykorzystaniem numeracji przydzielonej innym przedsiębiorcom.

8. Prezes UKE odmawia przydziału numeracji, jeżeli wnioskowane przeznaczenie numeracji nie jest zgodne z planem numeracji krajowej dla sieci publicznych.

9. Prezes UKE może odmówić przydziału nowego zakresu numeracji w przypadku wykorzystania mniej niż 75% wcześniej przydzielonych zakresów numeracji.

10. Prezes UKE może cofnąć przydział numeracji albo zmienić jego zakres, jeżeli:

- 1) nastąpiły zmiany we właściwym planie numeracji krajowej dla sieci publicznych;

- 2) podmiot, który uzyskał decyzję o przydziale numeracji, nie wykorzystuje przydzielonego zakresu numeracji w sposób efektywny pod względem ilościowym, a w przypadku numerów dostępu i podobnych pojedynczych numerów nie uruchomił usługi określonej takim numerem w terminie 12 miesięcy od otrzymania decyzji o przydziale numeracji;
- 3) podmiot, który uzyskał decyzję o przydziale numeracji, wykorzystuje przydzieloną numerację w sposób niezgodny z warunkami przydziału numeracji lub jej przeznaczeniem określonym we właściwym planie numeracji krajowej dla sieci publicznych;
- 4) podmiot, który uzyskał decyzję o przydziale numeracji, nie wnosi opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji.

11. Decyzja o cofnięciu przydziału numeracji albo o zmianie jego zakresu:

- 1) nie może powodować naruszenia ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych przez podmiot, któremu udzielono przydziału;
- 2) może być podjęta po bezskutecznym wezwaniu podmiotu do usunięcia przyczyny nieprawidłowości w przypadkach, o których mowa w ust. 10 pkt 2 i 3.

12. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, odrębnie dla każdej ze spraw:

- 1) plan numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, w których świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne, określając w szczególności zakres planu oraz formaty numerów,
- 2) szczegółowe wymagania dotyczące gospodarowania numeracją w publicznych sieciach telekomunikacyjnych

– uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, w tym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także postanowienia umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

13. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, plany numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych innych niż publiczne sieci telekomunikacyjne, w których świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne, a także szczegółowe wymagania dotyczące zasad adresowania dla właściwego kierowania połączeń, numeracji punktów

sygnalizacyjnych oraz tworzenia i udostępniania znaków identyfikujących abonenta, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także postanowienia umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

Art. 127. 1. Prezes UKE opracowuje zbiorcze zestawienia przydzielonych numeracji, w postaci Tablic Zagospodarowania Numeracji.

2. Prezes UKE udziela nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom informacji o dostępnej numeracji.

Art. 128. 1. Podmiot, który uzyskał w drodze decyzji przydział numeracji, udostępnia przydzieloną numerację podmiotom współpracującym z jego siecią telekomunikacyjną oraz podmiotom dostarczającym usługi telekomunikacyjne, na ich wniosek, na podstawie pisemnej umowy o udostępnieniu numeracji albo umowy, o której mowa w art. 31.

2. Umowa o udostępnieniu numeracji może ustalać warunki wykorzystywania udostępnionej numeracji.

3. Odmawia się zawarcia umowy o udostępnieniu numeracji w przypadku braku numeracji lub gdy udostępnienie numeracji mogłoby utrudnić albo ograniczyć wykonywanie działalności przez podmiot, który uzyskał przydział numeracji.

3a. Podmiot udostępniający przydzieloną numerację przekazuje Prezesowi UKE informacje o zakresach numeracji udostępnionych w trybie, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia udostępnienia.

4. Do umowy stosuje się odpowiednio przepisy art. 27–31.

Art. 129. 1. Ustala się numer „112” jako wspólny numer alarmowy dla wszystkich służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy.

2. Numery zaczynające się od 116 ustala się jako przeznaczone do świadczenia usług o walorze społecznym, a numer 116000 jako numer infolinii umożliwiającej zgłaszanie przypadków zaginięcia dzieci.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzi działania w zakresie zwiększania świadomości społecznej i wiedzy na temat numeru 116.

Art. 130. Do przydziału, odmowy przydziału lub cofania przydziału znaków identyfikujących abonenta oraz do ich udostępniania lub odmowy udostępnienia stosuje się odpowiednio przepisy art. 126 i art. 128.

Art. 131. 1. Podmiot, który uzyskał przydział numeracji, może dokonać niezbędnej zmiany numeracji dla określonych obszarów swojej sieci publicznej lub zmiany indywidualnych numerów abonentów tej sieci, w przypadku zmiany przydziału zakresu numeracji albo przebudowy lub rozbudowy eksploatowanej sieci publicznej.

2. Planowane zmiany numeracji, dla określonych obszarów sieci telekomunikacyjnej, powinny być podane przez podmiot, który uzyskał przydział numeracji, do publicznej wiadomości co najmniej na 90 dni przed terminem wprowadzenia zmiany.

3. Podmiot, który uzyskał przydział numeracji, jest obowiązany zawiadomić pisemnie abonentów, którzy udostępnili swoje dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a, o planowanej zmianie ich indywidualnych numerów oraz o ich nowych numerach, co najmniej na 90 dni przed terminem wprowadzenia zmiany. Skrócenie tego okresu wymaga zgody Prezesa UKE.

4. Podmiot, który uzyskał przydział numeracji, jest obowiązany do zapewnienia bezpłatnej, automatycznej informacji słownej, o wprowadzonych zmianach numeracji, o których mowa w ust. 1–3, dostępnej pod poprzednimi numerami, przez okres nie krótszy niż 12 miesięcy.

DZIAŁ IVA

Operator multipleksu i dostęp do multipleksu

Art. 131a. 1. Operator multipleksu jest obowiązany do:

- 1) umieszczania oraz rozpowszechniania lub rozprowadzania w multipleksie programów radiofonicznych i telewizyjnych nadawców posiadających koncesję na rozpowszechnianie programów w tym multipleksie;
- 2) zapewnienia dostępu do multipleksu nadawcy, który uzyskał koncesję na rozpowszechnianie programu radiofonicznego lub telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w tym multipleksie, na warunkach równych i niedyskryminujących;

- 3) zapewnienia nieprzerwanej cyfrowej transmisji sygnału multipleksu, chyba że przerwa nastąpiła z przyczyn technicznych lub nadawca zaprzestał udostępniania programu.

2. Warunki uznane zostają za dyskryminujące, jeżeli operator multipleksu oferuje nadawcy tę samą usługę dostępu na innych warunkach, niż uprzednio oferował ją innemu nadawcy, oraz gdy po stronie operatora multipleksu nie zachodzą żadne uzasadnione powody do zmiany oferty.

Art. 131b. 1. Operator multipleksu jest obowiązany prowadzić negocjacje o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu, na wniosek nadawcy, w celu zapewnienia nadawcy dostępu do multipleksu.

2. Informacje uzyskane w związku z negocjacjami mogą być wykorzystane wyłącznie zgodnie z ich przeznaczeniem i podlegają obowiązkowi zachowania poufności.

Art. 131c. 1. Operator multipleksu i nadawca ustalają warunki dostępu do multipleksu i związanej z tym współpracy w umowie o dostępie do multipleksu, zawartej na piśmie.

2. W umowie o dostępie do multipleksu operator multipleksu zobowiązuje się do zapewnienia nadawcy dostępu do multipleksu za wynagrodzeniem oraz poniesienia wydatków z tytułu świadczenia usługi transmisji sygnału multipleksu, a nadawca zobowiązuje się do współdziałania z operatorem multipleksu, w szczególności przez udostępnienie swojego programu telewizyjnego.

3. Umowa o dostępie do multipleksu powinna zawierać postanowienia dotyczące co najmniej:

- 1) warunków technicznych dostępu do multipleksu;
- 2) rozliczeń z tytułu zapewnienia dostępu do multipleksu;
- 3) postępowania w przypadku zmiany treści umowy;
- 4) warunków rozwiązania umowy;
- 5) okresu obowiązywania umowy;
- 6) sposobu i wysokości wynagrodzenia operatora multipleksu;
- 7) wykazu dokumentów, jakie strony umowy są obowiązane uzyskać lub dostarczyć w celu realizacji umowy, wraz z podaniem terminów, w jakich powinno to nastąpić.

Art. 131d. 1. Prezes UKE może na pisemny wniosek każdej ze stron negocjacji o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu, w drodze postanowienia, określić termin zakończenia tych negocjacji, nie dłuższy niż 90 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu.

2. W przypadku niepodjęcia negocjacji o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu, odmowy udzielenia dostępu do multipleksu lub niezawarcia umowy o dostępie do multipleksu w terminie, o którym mowa w ust. 1, lub niezawarcia umowy w terminie 90 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie takiej umowy, każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy.

3. Wniosek o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy powinien zawierać projekt umowy o dostępie do multipleksu, zawierający stanowiska stron w zakresie określonym w niniejszym dziale, z zaznaczeniem tych części umowy, co do których strony nie doszły do porozumienia.

4. Strony są obowiązane do przedłożenia Prezesowi UKE, na jego żądanie, w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania, swoich stanowisk wobec rozbieżności.

Art. 131e. 1. Prezes UKE podejmuje decyzję w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy, biorąc pod uwagę następujące kryteria:

- 1) charakter zaistniałych kwestii spornych oraz praktyczną możliwość wdrożenia rozwiązań dotyczących technicznych i ekonomicznych warunków dostępu do multipleksu;
- 2) obowiązki operatora multipleksu;
- 3) konieczność zapewnienia:
 - a) niedyskryminujących i równych warunków dostępu do multipleksu,
 - b) rozwoju konkurencyjnego rynku usług medialnych.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, w zakresie obowiązków i zadań dotyczących zawartości programowej, w tym transmisji obowiązkowej, wydawana jest w porozumieniu z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji, przy uwzględnieniu

pozaekonomicznych interesów narodowych dotyczących kultury, języka i pluralizmu mediów.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zastępuje umowę o dostępie do multipleksu w zakresie objętym tą decyzją.

4. W przypadku zawarcia przez zainteresowane strony umowy o dostępie do multipleksu decyzja, o której mowa w ust. 1, wygasa z mocy prawa w części objętej umową.

Art. 131f. 1. Prezes UKE, na wniosek strony, może, w drodze decyzji, zmienić treść umowy o dostępie do multipleksu lub zobowiązać strony umowy do jej zmiany, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia dostępu do multipleksu na warunkach równych i niedyskryminujących.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, w zakresie obowiązków i zadań dotyczących zawartości programowej, w tym transmisji obowiązkowej, wydawana jest w porozumieniu z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji, przy uwzględnieniu pozaekonomicznych interesów narodowych dotyczących kultury, języka i pluralizmu mediów.

Art. 131g. Przepisy niniejszego działu nie mają zastosowania, jeżeli operatorem multipleksu są nadawcy, którzy uzyskali rezerwację częstotliwości na podstawie art. 114 ust. 6.

DZIAŁ V

Cyfrowe transmisje radiofoniczne i telewizyjne

Art. 132. 1. Publiczne sieci telekomunikacyjne używane do cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych oraz odbiorniki cyfrowe i inne urządzenia używane do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych powinny zapewniać interoperacyjność usług cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych, w szczególności przez stosowanie otwartego interfejsu programu aplikacyjnego.

2. Publiczne sieci telekomunikacyjne używane do świadczenia usług telewizji cyfrowej powinny spełniać wymagania techniczne i eksploatacyjne umożliwiające świadczenie usług telewizji szerokoekranowej. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni, którzy odbierają programy i usługi w formacie szerokiego ekranu rozpowszechniają je bez zmiany formatu szerokoekranowego na inny.

2a. Odbiorniki cyfrowe i inne urządzenia używane do odbioru cyfrowych transmisji telewizyjnych powinny umożliwiać:

- 1) odbiór niekodowanych cyfrowych transmisji telewizyjnych;
- 2) dekodowanie za pomocą jednolitego algorytmu kodowania cyfrowych transmisji telewizyjnych kodowanych, określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 3.

2b. Przepisu ust. 2a pkt 1 nie stosuje się do odbiorników cyfrowych, które są przedmiotem najmu lub użyczenia, chyba że strony umowy postanowią inaczej.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników cyfrowych, mając na uwadze zapewnienie ich interoperacyjności oraz ułatwienie dostępu dla osób niepełnosprawnych.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla urządzeń konsumenckich służących do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych, mając na uwadze efektywne wykorzystanie częstotliwości oraz zapewnienie warunków do powszechnego odbioru programów radiofonicznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 133. 1. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni dostarczający systemy dostępu warunkowego powinni oferować nadawcom na równych i niedyskryminujących warunkach usługi techniczne umożliwiające odbiór cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych za pomocą dekodowników zainstalowanych w sieciach lub u abonentów.

2. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni dostarczający systemy dostępu warunkowego obowiązani są do prowadzenia oddzielnej rachunkowości dla tej działalności.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania techniczne i eksploatacyjne dla systemów dostępu warunkowego, mając na uwadze zapewnienie sprawowania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych pełnej kontroli nad cyfrowymi transmisjami radiofonicznymi i telewizyjnymi dokonywanymi z wykorzystaniem systemów

dostępu warunkowego oraz kierując się dążeniem do stworzenia warunków dla efektywnego świadczenia usług z wykorzystaniem takich systemów;

- 2) szczegółowy zakres usług technicznych oferowanych nadawcom na warunkach, o których mowa w ust. 1, przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych dostarczających systemy dostępu warunkowego w celu umożliwienia odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych za pomocą dekodery zainstalowanych w sieciach lub u abonentów.

Art. 134. Po przeprowadzeniu analizy rynku zgodnie z art. 21 Prezes UKE może, w drodze decyzji, znieść w stosunku do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego nieposiadającego znaczącej pozycji na rynku dostarczania systemów dostępu warunkowego obowiązek zapewnienia dostępu do tego udogodnienia na warunkach, o których mowa w art. 133 ust. 1, po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego i konsolidacyjnego.

Art. 135. 1. Posiadacze praw własności przemysłowej obejmujących systemy dostępu warunkowego oraz usługi świadczone za ich pomocą są obowiązani do zawierania umów licencyjnych z producentami urządzeń konsumenckich przeznaczonych do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych na równych i niedyskryminujących warunkach.

2. Postanowienia umów licencyjnych, o których mowa w ust. 1, nie powinny zabraniać, ograniczać lub zniechęcać do umieszczenia w urządzeniach, o których mowa w ust. 1:

- 1) wspólnego interfejsu pozwalającego na połączenie z innymi systemami dostępu warunkowego,
- 2) elementów właściwych dla innych systemów dostępu warunkowego, jeżeli licencjobiorca przestrzega warunków gwarantujących bezpieczeństwo transakcji dokonywanych przez operatorów systemów dostępu warunkowego

– z uwzględnieniem czynników technicznych i ekonomicznych.

3. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1 i 2 do umów licencyjnych stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410 oraz z 2015 r. poz. 1266, 1505 i 1615).

Art. 136. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązek zapewnienia dostępu do następujących udogodnień towarzyszących:

- 1) interfejsu programu aplikacyjnego,
 - 2) elektronicznego przewodnika po programach
- w celu zapewnienia użytkownikom końcowym dostępu do usług cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu konsultacyjnym i konsolidacyjnym.

3. Prezes UKE wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, kierując się zasadą równości i niedyskryminacji.

Art. 136a. 1. W sprawach spornych wynikających z umowy o transmisji sygnału multipleksu rozstrzyga Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek operatora multipleksu lub operatora sieci nadawczej.

2. Prezes UKE może wydać na wniosek jednej ze stron decyzję, w której określa warunki współpracy do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu.

DZIAŁ VI

Infrastruktura, urządzenia telekomunikacyjne i urządzenia radiowe

Rozdział 1

Infrastruktura telekomunikacyjna

Art. 137. 1. Operatorzy są obowiązani przekazywać Prezesowi UKE oraz udostępniać zainteresowanym podmiotom specyfikacje techniczne stosowanych zakończeń sieci, interfejsów radiowych i ich zmiany zanim usługi telekomunikacyjne, które mają być świadczone przez te zakończenia sieci lub interfejsy radiowe staną się dostępne dla użytkowników.

2. Specyfikacje techniczne, o których mowa w ust. 1, powinny być na tyle szczegółowe, aby umożliwiały zaprojektowanie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych zdolnych do wykorzystywania wszystkich usług świadczonych przez dane zakończenie sieci lub interfejs radiowy, i zawierać w szczególności informacje pozwalające producentom na przeprowadzanie odpowiednich testów umożliwiających stwierdzenie, czy telekomunikacyjne urządzenie końcowe spełnia odnoszące się do

niego zasadnicze wymagania, o których mowa w ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej.

Art. 138. 1. Prezes UKE zbiera i analizuje informacje o charakterystykach technicznych interfejsów międzysieciowych stosowanych w publicznych sieciach telekomunikacyjnych.

2. Jeżeli z analizy informacji, o których mowa w ust. 1, wynika, że zagrożona jest interoperacyjność usług telekomunikacyjnych, Prezes UKE przygotowuje propozycje rozwiązań technicznych, mających na celu usunięcie tych zagrożeń, z uwzględnieniem możliwości wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 32 pkt 2–4, i przedkłada je ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne dla interfejsów, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze potrzebę zapewnienia interoperacyjności usług telekomunikacyjnych oraz kierując się przepisami międzynarodowymi.

4. Do projektu rozporządzenia, o którym mowa w ust. 3, stosuje się przepisy o postępowaniu konsolidacyjnym.

Art. 139. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany umożliwić innym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, podmiotom, o których mowa w art. 4, oraz jednostkom samorządu terytorialnego wykonującym działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej i nieruchomości, w tym do budynku, polegający na:

- 1) współkorzystaniu z infrastruktury telekomunikacyjnej i nieruchomości, w tym zapewnianiu określonych elementów tej infrastruktury, kolokacji oraz umożliwianiu zakładania, eksploatacji i konserwacji urządzeń telekomunikacyjnych, przyłączy telekomunikacyjnych, instalacji telekomunikacyjnej budynku i innych elementów infrastruktury telekomunikacyjnej, a także nadzoru nad nimi, jeżeli:
 - a) wykonanie tych czynności bez uzyskania dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej i nieruchomości jest niemożliwe lub niecelowe z punktu widzenia planowania przestrzennego, zdrowia publicznego, ochrony środowiska lub bezpieczeństwa i porządku publicznego,

- b) przedsiębiorca telekomunikacyjny na podstawie przepisów prawa, wyroku sądu lub decyzji miał prawo umieszczenia tej infrastruktury telekomunikacyjnej na nieruchomości, nad nią lub pod nią;
- 2) współkorzystaniu z kabli telekomunikacyjnych w budynku aż do zlokalizowanego w budynku lub poza nim punktu ich połączenia z publiczną siecią telekomunikacyjną, w tym udostępnianiu całości lub części kabla, w szczególności włókna światłowodowego, jeżeli:
 - a) powielenie infrastruktury telekomunikacyjnej byłoby ekonomicznie nieopłacalne lub technicznie niemożliwe,
 - b) przedsiębiorca telekomunikacyjny jest właścicielem tej infrastruktury telekomunikacyjnej lub na podstawie przepisów prawa, wyroku sądu lub decyzji miał prawo jej umieszczenia na nieruchomości, nad nią lub pod nią;
- 3) możliwości korzystania z:
 - a) instalacji telekomunikacyjnej budynku, jeżeli powielenie infrastruktury telekomunikacyjnej byłoby ekonomicznie nieopłacalne lub technicznie niemożliwe,
 - b) punktu połączenia instalacji telekomunikacyjnej budynku z publiczną siecią telekomunikacyjną

– jeżeli wniosek o dostęp jest składany w celu realizacji szybkiej sieci telekomunikacyjnej w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

1a. Prezes UKE może wezwać przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do przedstawienia informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w ust. 1.

1b. Po przedstawieniu informacji, o której mowa w ust. 1a, Prezes UKE, kierując się potrzebą zapewnienia skutecznej konkurencji, może, w drodze decyzji, określić warunki zapewnienia dostępu, o którym mowa w ust. 1.

1c. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, dla którego została wydana decyzja w sprawie określenia warunków zapewnienia dostępu, jest obowiązany do zawierania umów, o których mowa w ust. 2, na warunkach nie gorszych niż określone w tej decyzji.

2. Warunki zapewnienia dostępu, w zakresie, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorcy telekomunikacyjni ustalają w umowie, która powinna być zawarta w terminie 30 dni od dnia wystąpienia o jej zawarcie.

3. (uchylony)

4. Do zapewnienia dostępu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 27–30, art. 31 ust. 1 oraz art. 33, z tym że:

- 1) każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji, jeżeli nie zawarto umowy o dostępie w terminie, o którym mowa w ust. 2;
- 2) Prezes UKE podejmuje decyzję o dostępie, o którym mowa w ust. 1, w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, biorąc pod uwagę niedyskryminacyjne i proporcjonalne kryteria;
- 3) Prezes UKE w decyzji określa szczegółowe warunki rozliczeń z tytułu zapewnienia tego dostępu, uwzględniające stopień występującego w danym przypadku ryzyka.

Art. 140. (uchylony)

Art. 141. (uchylony)

Art. 142. Organy administracji publicznej pełniące kontrolę nad operatorem lub posiadające pakiet kontrolny operatora zapewniają strukturalny rozdział funkcji związanych z wykonywaniem przez nie zadań i uprawnień właścicielskich wobec tego operatora.

Rozdział 2

Używanie i obsługa urządzeń radiowych

Art. 143. 1. Z zastrzeżeniem art. 144, art. 144a i art. 144b, używanie urządzenia radiowego wymaga posiadania pozwolenia radiowego, zwanego dalej „pozwoleniem”.

2. Pozwolenie wydaje Prezes UKE w drodze decyzji.

3. Postępowanie w sprawie wydania pozwolenia wszczyna się na wniosek zainteresowanego podmiotu.

4. Podmiot posiadający rezerwację częstotliwości lub podmiot przez niego upoważniony lub podmiot, któremu częstotliwości zostały wydierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 122¹, o ile nie została wydana decyzja,

o której mowa w ust. 5 tego artykułu, może żądać wydania pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją częstotliwości w okresie jej obowiązywania.

4a. W przypadku wygaśnięcia lub rozwiązania umowy o wypożyczenie częstotliwości lub umowy o przekazanie częstotliwości do użytkowania, o których mowa w art. 122¹, Prezes UKE stwierdza wygaśnięcie pozwolenia wydanego zgodnie z ust. 4.

5. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, wzór i tryb składania wniosku o wydanie pozwolenia oraz rodzaje dołączanych dokumentów niezbędnych do rozstrzygnięcia sprawy, uwzględniając specyfikę służb radiokomunikacyjnych, sieci telekomunikacyjnych lub usług telekomunikacyjnych, w których będą wykorzystywane urządzenia radiowe.

6. W przypadku częstotliwości radiowych, których przeznaczenie określono w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości lub ustalono w planie zagospodarowania częstotliwości, decyzja powinna być podjęta w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku.

7. Przepisu ust. 6 nie stosuje się w przypadkach wymagających uzgodnień międzynarodowych lub wynikających z umów międzynarodowych wiążących Rzeczpospolitą Polską dotyczących użytkowania częstotliwości radiowych lub pozycji orbitalnych.

Art. 144. 1. Nie wymaga pozwolenia używanie urządzeń radiowych przeznaczonych wyłącznie do odbioru.

2. Nie wymaga pozwolenia używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego:

- 1) używanego przez zagraniczny statek powietrzny, morski lub statek żeglugi śródlądowej, zgodnie z międzynarodowymi przepisami radiokomunikacyjnymi, jeżeli urządzenie zostało dopuszczone do używania przez właściwy organ;
- 2) używanego, zgodnie z przepisami międzynarodowymi, w służbie amatorskiej przez cudzoziemca oraz obywatela polskiego stale rezydującego za granicą podczas pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jednorazowo pobyt taki nie jest dłuższy niż 90 dni;
- 3) końcowego:

- a) dołączanego do zakończenia sieci telekomunikacyjnej, z wyłączeniem urządzeń stosowanych w służbie lotniczej, morskiej lub żeglugi śródlądowej,
 - b) służącego do utrzymywania łączności z przebywającym krótkookresowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub znajdującym się na nim w transzycie, zagranicznym pojazdem, statkiem powietrznym, morskim lub statkiem żeglugi śródlądowej, przytwierdzonego w sposób trwały do tego pojazdu lub statku, wykorzystującego międzynarodowo uzgodnione zakresy częstotliwości;
- 4) wykorzystującego zakresy częstotliwości zarezerwowane na rzecz podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością, o ile rezerwacja częstotliwości przewiduje zwolnienie z obowiązku uzyskania pozwolenia i określa warunki wykorzystywania częstotliwości;
- 5) będącego urządzeniem klasy 1, o którym mowa w art. 154 ust. 3.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, rozszerzyć zakres urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia, kierując się zasadą zwiększania liczby rodzajów takich urządzeń, przy uwzględnieniu potrzeby harmonijnego gospodarowania częstotliwościami, określając:

- 1) warunki używania urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia, w szczególności:
 - a) zakresy wykorzystywanych przez nie częstotliwości,
 - b) maksymalną moc promieniowaną lub maksymalne natężenie pola magnetycznego,
 - c) obszar używania tych urządzeń;
- 2) rodzaje służb radiokomunikacyjnych.

Art. 144a. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu, może dopuścić czasowe używanie urządzenia radiowego w celu zapewnienia okazjonalnego przekazu informacji na okres nieprzekraczający 30 dni.

2. Jeżeli częstotliwości są przeznaczone do użytkowania jako rządowe, Prezes UKE wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, po uzyskaniu zgody Ministra Obrony Narodowej. Minister Obrony Narodowej wyraża zgodę w formie postanowienia, na które stronie nie przysługuje zażalenie, w terminie nie dłuższym niż 7 dni roboczych

od dnia wpłynięcia wniosku do Ministra Obrony Narodowej. Niewydanie postanowienia w terminie, o którym mowa w zdaniu poprzednim, traktuje się jako brak zastrzeżeń do wydania decyzji.

3. Prezes UKE wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, kieruje się obiektywnymi, przejrzystymi, niedyskryminacyjnymi i proporcjonalnymi kryteriami.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony w formie elektronicznej.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się oryginał lub kopię:

- 1) odpisu z rejestru przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej lub innego właściwego rejestru prowadzonego w państwie pochodzenia, chyba że dany podmiot jest wpisany do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o której mowa w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.³⁾);
- 2) potwierdzenia spełnienia przez urządzenie wymagań, o których mowa w art. 153 ust. 1–1b;
- 3) pełnomocnictwa – jeżeli strona działa poprzez pełnomocnika;
- 4) dowodu uiszczenia opłaty za prawo do wykorzystywania częstotliwości.

6. Dokumenty, o których mowa w ust. 5, mogą być złożone w języku angielskim. Przepisu art. 33 § 2 i 3 oraz art. 76a § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

7. Obowiązek zapłaty opłaty, o której mowa w art. 185 ust. 3a, powstaje z chwilą złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1. Opłatę wpłaca się z chwilą powstania obowiązku jej zapłaty.

8. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE określa:

- 1) rodzaj, wyróżnik typu oraz nazwę producenta urządzenia radiowego, którego dotyczy decyzja;
- 2) uprawniony podmiot oraz jego siedzibę i adres;
- 3) warunki wykorzystania częstotliwości;
- 4) warunki używania urządzenia radiowego, w szczególności rodzaj służby, w której jest wykorzystywane urządzenie;
- 5) okres obowiązywania decyzji;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 875, 978, 1197, 1268, 1272, 1618, 1649, 1688, 1712, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65, 352, 615, 780, 868, 903, 960 i 1165.

6) termin rozpoczęcia wykorzystania częstotliwości.

9. Prezes UKE odmawia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, albo cofa tę decyzję, jeżeli wystąpi jedna z okoliczności, o których mowa w art. 123 ust. 7 pkt 1–3.

Art. 144b. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu, może zezwolić na czasowe używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów, związanych z wprowadzaniem nowych technologii, pod warunkiem przedstawienia celu oraz harmonogramu prowadzenia tych badań, testów lub eksperymentów.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, dotyczącą używania urządzeń radiowych służących do rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.

3. Stroną postępowania w sprawie o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, jest także podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości.

4. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia zezwolenia albo cofa zezwolenie, jeżeli wystąpi jedna z okoliczności, o których mowa w art. 123 ust. 7 pkt 1–3.

5. Zezwolenie nie może być wydane na okres dłuższy niż rok.

6. Zezwolenie może być na wniosek zainteresowanego podmiotu jednokrotnie przedłużone na okres nie dłuższy niż rok. Prezes UKE odmawia przedłużenia zezwolenia w przypadku nieprzedłożenia w terminie sprawozdania, o którym mowa w ust. 7.

7. Podmiot, który uzyskał zezwolenie, obowiązany jest do przedłożenia Prezesowi UKE sprawozdania z przeprowadzonych badań, testów lub eksperymentów, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia ich zakończenia.

8. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 7, z zastrzeżeniem przepisów o ochronie własności przemysłowej i intelektualnej, powinno zawierać w szczególności:

- 1) określenie urządzeń radiowych wykorzystanych w badaniach, testach lub eksperymentach, oraz ich parametry;
- 2) opis metodyki badań, testów lub eksperymentów i ich wyniki;
- 3) wnioski wynikające z przeprowadzonych badań, testów lub eksperymentów.

9. Przepis art. 144a ust. 4, 5, 7 i 8 stosuje się.

Art. 144c. 1. Używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, niewymagającego pozwolenia na podstawie art. 144 ust. 2 pkt 4, podlega wpisowi do rejestru urządzeń radiowych używanych bez pozwolenia, zwanego dalej „rejestrem urządzeń”.

2. Organem prowadzącym rejestr urządzeń jest Prezes UKE.

3. Prezes UKE dokonuje wpisu do rejestru urządzeń na podstawie złożonego przez podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością wniosku zawierającego następujące dane:

- 1) nazwę (firmę) podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością, jego siedzibę i adres;
- 2) oznaczenie formy prawnej podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością;
- 3) numer decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości;
- 4) imię, nazwisko, adres i numer telefonu osoby upoważnionej do kontaktowania się w imieniu podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością;
- 5) warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 146 ust. 1 pkt 1;
- 6) przewidywaną datę rozpoczęcia używania urządzenia.

4. Wraz z wnioskiem podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością składa oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru urządzeń są zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam wynikające z ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne warunki używania urządzenia radiowego, którego dotyczy wniosek;
- 3) urządzenie radiowe objęte wnioskiem spełnia odnoszące się do niego wymagania, o których mowa w art. 153 ust. 1–1b.”.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, powinno również zawierać:

- 1) nazwę (firmę) podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością, jego siedzibę i adres;
- 2) oznaczenie miejsca i daty złożenia oświadczenia;

- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

6. Prezes UKE dokonuje wpisu urządzenia do rejestru urządzeń w terminie do 7 dni od dnia otrzymania wniosku wraz z oświadczeniem, o którym mowa w ust. 4.

7. Jeżeli Prezes UKE nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 6, a od dnia otrzymania wniosku o wpis do rejestru urządzeń upłynęło 14 dni, podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością może rozpocząć jej wykorzystywanie za pomocą urządzenia, którego dotyczył wniosek, po uprzednim zawiadomieniu na piśmie Prezesa UKE. Nie dotyczy to przypadku, w którym Prezes UKE wezwał podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością do uzupełnienia wniosku przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 6.

8. Do wniosku o wpis do rejestru urządzeń stosuje się odpowiednio art. 64 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

9. Wniosek o wpis do rejestru urządzeń, załączniki dołączane do tego wniosku oraz wpis do rejestru urządzeń nie podlegają opłacie skarbowej.

10. Rejestr urządzeń obejmuje w szczególności:

- 1) kolejny numer wpisu;
- 2) datę otrzymania wniosku oraz datę dokonania wpisu;
- 3) dane, o których mowa w ust. 3.

11. Rejestr urządzeń jest prowadzony w systemie informatycznym.

12. Rejestr urządzeń jest jawny i jest publikowany na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 144d. 1. Wpis może zostać wykreślony z rejestru urządzeń, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 123 ust. 1 pkt 1–3.

2. Wpis do rejestru urządzeń wykreśla się w przypadku wygaśnięcia rezerwacji częstotliwości.

Art. 145. 1. Pozwolenie określa:

- 1) uprawniony podmiot oraz jego siedzibę i adres;
- 2) rodzaj, wyróżnik typu oraz nazwę producenta urządzeń radiowych, których dotyczy pozwolenie;
- 3) warunki wykorzystywania częstotliwości;

- 4) warunki używania urządzenia, w szczególności rodzaj służby radiokomunikacyjnej lub sieci telekomunikacyjnej, w której urządzenie może być wykorzystywane;
- 5) okres ważności;
- 6) termin rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości, jednak nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia wydania pozwolenia.
- 7) (uchylony)

2. W pozwoleniu można określić warunki używania urządzenia i obowiązki użytkownika w sytuacjach szczególnych zagrożeń.

3. Pozwolenie może zawierać przydział sygnałów identyfikacyjnych lub znaków wywoławczych.

4. Pozwolenie uprawnia do wykorzystywania objętych pozwoleniem częstotliwości, sygnałów identyfikacyjnych oraz znaków wywoławczych.

5. Prezes UKE może w pozwoleniu zobowiązać podmiot do informowania o przerwach w wykorzystywaniu częstotliwości trwających powyżej 14 dni.

6. Prezes UKE może cofnąć pozwolenie w przypadku niewywiązania się przez podmiot z obowiązku, o którym mowa w ust. 5.

7. Przepisu ust. 5 i 6 nie stosuje się do pozwoleń w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej.

Art. 146. 1. Warunki wykorzystywania częstotliwości powinny określać w szczególności:

- 1) dla urządzenia radiowego naziemnego lub rezerwacji częstotliwości w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą takich urządzeń:
 - a) częstotliwość lub częstotliwości graniczne kanałów lub zakresów częstotliwości albo numery kanałów,
 - b) lokalizację urządzenia albo obszar jego przemieszczania,
 - c) moc promieniowaną lub moc wyjściową,
 - d) polaryzację, wysokość zawieszenia i charakterystykę promieniowania anteny nadawczej,
 - e) rodzaj sygnału i parametry techniczne jego nadawania;
- 2) dla naziemnej stacji satelitarnej lub rezerwacji częstotliwości dla świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą nadawczo-odbiorczego urządzenia radiowego umieszczonego na sztucznym satelicie Ziemi:

- a) nazwę wykorzystywanego satelity i jego położenie,
- b) odpowiednio, lokalizację naziemnej stacji satelitarnej lub obszar jej przemieszczania,
- c) częstotliwość lub częstotliwości skrajne zakresów częstotliwości lub kanałów częstotliwości albo numery kanałów, wykorzystywane do transmisji sygnałów w kierunkach: kosmos – Ziemia i Ziemia – kosmos,
- d) rodzaj sygnału i parametry techniczne jego nadawania.

2. Warunki wykorzystywania częstotliwości mogą określać datę rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości.

Art. 147. 1. Do cofnięcia lub zmiany pozwolenia stosuje się odpowiednio art. 122 i art. 123.

2. Do odmowy wydania pozwolenia stosuje się odpowiednio art. 124.

3. Prezes UKE może także cofnąć pozwolenie lub zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości w przypadku:

- 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z pozwoleniem zakłóca pracę innych urządzeń lub sieci telekomunikacyjnych;
- 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych pozwoleniem;
- 3) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych pozwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia wydania pozwolenia lub dnia rozpoczęcia ich wykorzystywania wskazanego w pozwoleniu.

4. Prezes UKE może zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości również w przypadku, gdy:

- 1) częstotliwości objęte pozwoleniem są wykorzystywane w stopniu niewielkim lub w sposób nieefektywny;
- 2) praca urządzenia radiowego jest zakłócana przez inne urządzenia lub sieci telekomunikacyjne.

5. Pozwolenie wygasa z mocy prawa w przypadku wygaśnięcia rezerwacji częstotliwości.

Art. 148. 1. Z zastrzeżeniem ust. 4, pozwolenie wydaje się podmiotowi, który spełnia wymagania określone ustawą, oraz jeżeli:

- 1) nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 123 ust. 7 pkt 1–3;

- 2) częstotliwości objęte wnioskiem:
 - a) są dostępne,
 - b) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodne z wnioskiem,
 - c) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami, pozwoleniami lub decyzjami o prawie do wykorzystywania częstotliwości,
 - d) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonych w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub umowach, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej,
 - e) będą wykorzystywane w sposób efektywny;
- 3) urządzenie pracujące w oparciu o tę decyzję może być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami;
- 4) wnioskodawca przedłoży:
 - a) potwierdzenie spełniania przez urządzenie wymagań, o których mowa w art. 153 ust. 1–1b,
 - b) dokument potwierdzający uzyskanie zgody operatora satelity na wykorzystywanie transpondera w przypadku pozwolenia dla naziemnej stacji w służbie satelitarnej.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 lit. a, nie dotyczy urządzeń przeznaczonych do wyłącznego używania w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, niebędących przedmiotem oferty handlowej.

3. Pozwolenia radiowe dla służb radiokomunikacyjnych innych niż służba radiokomunikacyjna amatorska są wydawane na okres nieprzekraczający 10 lat.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej:

- 1) rodzaje pozwoleń,
- 2) wymagania, niezbędne do uzyskania pozwolenia,
- 3) okres ważności pozwoleń,

4) sposób identyfikacji stacji

– biorąc pod uwagę rodzaj posiadanego przez wnioskodawcę świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej.

Art. 148a. Prezes UKE publikuje na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o wydanych pozwoleniach, decyzjach o rezerwacji częstotliwości oraz decyzjach o zezwoleniu na czasowe używanie urządzeń radiowych, o których mowa w art. 144a oraz art. 144b, obejmujące:

- 1) nazwę (firmę) podmiotu uprawnionego;
- 2) zakres częstotliwości;
- 3) obszar, na którym częstotliwości mogą być wykorzystywane;
- 4) okres obowiązywania decyzji.

Art. 148b. 1. Używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego służącego do komunikacji w systemie naziemnym lub satelitarnym, przez misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymaga uzyskania zgody Prezesa UKE wydawanej w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych oraz dopuszczalne jest wyłącznie w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów, chyba że odpowiednie umowy międzynarodowe, których Rzeczpospolita Polska jest stroną stanowią inaczej lub wymaga tego zasada wzajemności.

2. Wniosek o wydanie zgody składany jest do Prezesa UKE, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych.

3. Wniosek o wydanie zgody powinien zawierać:

- 1) adres miejsca zainstalowania stacji radiowej;
- 2) znak identyfikacyjny lub znak wywoławczy stacji radiowej;
- 3) godziny i czas pracy stacji radiowej;
- 4) współrzędne geograficzne i nazwy miejscowości, z którymi będzie utrzymywana łączność radiowa;
- 5) moc wyjściową urządzenia nadawczego lub nadawczo-odbiorczego stacji radiowej;

- 6) częstotliwości nadawania i odbioru przez stację radiową;
- 7) rodzaj emisji;
- 8) dane techniczne anteny nadawczej i odbiorczej (zysk, polaryzacja, azymut maksymalnego promieniowania, kąt elewacji, charakterystyka promieniowania pionowa i pozioma, wysokość zawieszenia nad poziomem ziemi);
- 9) termin rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości.

4. Prezes UKE wydaje, w drodze decyzji, zgodę na używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, jeżeli urządzenie to będzie pracować bez zakłóceń oraz nie będzie powodować szkodliwych zakłóceń w pracy innych urządzeń. W decyzji określa się warunki wykorzystywania urządzenia radiowego. W przypadku stwierdzenia możliwości wystąpienia takich zakłóceń, Prezes UKE nie wydaje zgody oraz informuje wnioskodawcę o konieczności zmiany wniosku ze wskazaniem zakresu tych zmian.

5. Zmiana danych, o których mowa w ust. 3, wymaga uzyskania nowej zgody Prezesa UKE. Przepis ust. 2 stosuje się.

6. Prezes UKE wyznacza użytkownikowi urządzenia termin na dostosowanie warunków pracy urządzenia do warunków określonych w decyzji w przypadku stwierdzenia, że podmiot, o którym mowa w ust. 1, wykorzystuje urządzenie radiowe niezgodnie z warunkami określonymi w wydanej zgodzie.

7. Prezes UKE, w drodze decyzji, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, cofa zgodę w przypadku niedostosowania warunków pracy urządzenia w terminie przez niego wyznaczonym.

Art. 149. 1. Obsługiwanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, używanego w radiokomunikacji lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej oraz w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, wymaga posiadania świadectwa operatora urządzeń radiowych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do osób wykonujących obowiązki w zakresie zadań komórek organizacyjnych i jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych oraz podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 3.

Art. 150. 1. Prezes UKE wydaje świadectwo operatora urządzeń radiowych na podstawie pozytywnego wyniku egzaminu z wiadomości i umiejętności osoby

ubiegającej się o świadectwo operatora urządzeń radiowych oraz po udokumentowaniu przez nią wymaganej praktyki.

1a. Osoba posiadająca świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie morskiej może ubiegać się o ponowne jego wydanie (odnowienie). Osoba taka powinna:

- 1) złożyć wniosek o wydanie świadectwa;
- 2) wykazać się potwierdzoną pracą na morzu z wykonywaniem funkcji odpowiednich dla danego świadectwa, w ciągu co najmniej 12 miesięcy w okresie 5 lat przed dniem upływu ważności posiadanego świadectwa albo zdać egzamin w zakresie określonym w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 4, w przypadku braku potwierdzenia pracy na morzu.

2. Egzaminy osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych przeprowadza komisja powołana przez Prezesa UKE, a w służbie radiokomunikacji lotniczej przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego. Prezes UKE może powierzyć przeprowadzanie egzaminów:

- 1) w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej – organizacji zrzeszającej radioamatorów;
- 2) w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej – Centralnej Morskiej Komisji Egzaminacyjnej lub centralnej komisji egzaminacyjnej działającej przy dyrektorze urzędu żeglugi śródlądowej określonym przez ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.

3. Za przeprowadzenie egzaminu oraz za wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych pobiera się opłaty.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej i ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje i wzory świadectw operatora urządzeń radiowych, zakres wymogów egzaminacyjnych, zakres, tryb i okres niezbędnych szkoleń oraz praktyki,
- 2) termin złożenia wniosku o wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych albo jego odnowienie, tryb przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych, sposób powoływania komisji egzaminacyjnej, a także wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu i wydanie świadectwa, kierując się zasadą,

że nie powinny one stanowić bariery dla osób zainteresowanych obsługą urządzeń radiowych

– biorąc pod uwagę międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne oraz przepisy międzynarodowe.

Art. 151. Osoby posiadające odpowiednie świadectwo operatora urządzeń radiowych, wydane przez Prezesa UKE lub przez uprawniony do tego organ zagraniczny, mogą obsługiwać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej urządzenia radiowe nadawcze lub nadawczo-odbiorcze, wykorzystywane dla potrzeb radiokomunikacji lotniczej albo radiokomunikacji morskiej i żeglugi śródlądowej, zgodnie z międzynarodowymi przepisami radiokomunikacyjnymi.

Rozdział 3

Wymagania dla urządzeń radiowych

Art. 152. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542).

Art. 152a. Do wymagań dla aparatury, w tym telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych, przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 2006 r. o systemie oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. poz. 1700, z 2010 r. poz. 1228 oraz z 2011 r. poz. 528).

Art. 153. 1. Urządzenia radiowe wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku powinny spełniać wymagania w zakresie:

- 1) ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób i zwierząt domowych oraz ochrony mienia;
- 2) efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości lub zasobów orbitalnych w celu unikania szkodliwych zakłóceń;
- 3) kompatybilności elektromagnetycznej, określone w przepisach o kompatybilności elektromagnetycznej, w zakresie wynikającym z ich przeznaczenia.

1a. W zakres wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1, wchodzi w szczególności następujące wymagania:

- 1) na urządzeniu radiowym, a w przypadku braku takiej możliwości, w dołączonej dokumentacji, zamieszcza się podstawowe informacje, których znajomość i stosowanie są warunkiem, aby urządzenie radiowe było użytkowane bezpiecznie i zgodnie z jego przeznaczeniem;
- 2) urządzenie radiowe, łącznie z jego częściami składowymi, jest wykonane w sposób zapewniający jego bezpieczny oraz prawidłowy montaż i przyłączenie;
- 3) w celu ochrony przed zagrożeniami stwarzanymi przez urządzenie radiowe, stosuje się odpowiednie środki techniczne zapewniające:
 - a) ochronę osób oraz zwierząt domowych przed niebezpieczeństwem urazu fizycznego lub innej szkody, mogących powstać w wyniku bezpośredniego lub pośredniego kontaktu,
 - b) niedopuszczenie do wytworzenia temperatury, łuków lub promieniowania, które mogłyby spowodować niebezpieczeństwo,
 - c) ochronę osób, zwierząt domowych oraz mienia przed niebezpieczeństwem o charakterze nieelektrycznym, które, jak wynika z doświadczenia, może być spowodowane przez urządzenie radiowe,
 - d) odpowiednią do przewidywanych warunków izolację;
- 4) w celu ochrony przed zagrożeniami mogącymi powstać wskutek oddziaływania na urządzenie radiowe czynników zewnętrznych, stosuje się odpowiednie środki techniczne zapewniające, że to urządzenie radiowe nie naraża osób, zwierząt domowych oraz mienia na zagrożenia wynikające z:
 - a) jego właściwości mechanicznych,
 - b) wpływów niemechanicznych, w dających się przewidzieć warunkach otoczenia,
 - c) przeciążeń, w możliwych do przewidzenia okolicznościach;
- 5) urządzenie radiowe jest projektowane i wytwarzane w taki sposób, aby zapewniona była jego zgodność z zasadami ochrony przed zagrożeniami, o których mowa w pkt 3 i 4, w sytuacji gdy jest ono użytkowane w sposób zgodny z przeznaczeniem i utrzymywane we właściwym stanie technicznym.

1b. Urządzenia radiowe powinny spełniać również dodatkowe wymagania wynikające z przepisów Unii Europejskiej oraz z przepisów wykonawczych wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w przypadku przyjęcia przez Komisję Europejską aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE (Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 62), określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe wymagania dla poszczególnych kategorii lub klas urządzeń radiowych, które powinny być spełniane przez urządzenia radiowe objęte tymi kategoriami lub klasami oraz określić termin, do którego urządzenia niespełniające wymagań określonych w rozporządzeniu mogą zostać wprowadzone do obrotu lub oddane do użytku, mając na uwadze bezpieczeństwo używania urządzeń radiowych oraz konieczność zapewnienia ich efektywnego współdziałania z innymi urządzeniami.

3. Urządzenia radiowe podlegają obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w ust. 1–1b.

3a. Producent dokonuje oceny zgodności urządzenia radiowego z wymaganiami. Ocena zgodności obejmuje wszystkie przewidywane warunki eksploatacji, a w przypadku wymagań dotyczących zapewnienia ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób i zwierząt domowych oraz ochrony mienia również dające się racjonalnie przewidzieć warunki. Jeżeli urządzenie radiowe może występować w różnych konfiguracjach, ocena zgodności potwierdza, czy urządzenie to spełnia wymagania określone w ust. 1–1b we wszystkich możliwych konfiguracjach.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do:

- 1) urządzeń przeznaczonych do używania wyłącznie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, niebędących przedmiotem oferty handlowej, w tym:
 - a) zestawów części do montażu urządzeń,
 - b) urządzeń zmodyfikowanych przez radioamatorów dla własnych potrzeb w celu używania w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej,

- c) urządzeń zbudowanych samodzielnie przez radioamatorów, które służą celom eksperymentalnym i naukowym w ramach służby radiokomunikacyjnej amatorskiej;
- 2) (uchylony)
- 3) (uchylony)
- 4) urządzeń wyposażenia radiokomunikacyjnego objętych przepisami o wyposażeniu morskim;
- 4a) urządzeń przeznaczonych do zastosowania w lotnictwie cywilnym z wyjątkiem urządzeń przeznaczonych do zarządzania ruchem lotniczym;
- 4b) zestawów kontrolnych zbudowanych według indywidualnego projektu, przeznaczonych dla specjalistów i wykorzystywanych wyłącznie w ośrodkach badawczo-rozwojowych do celów badawczo-rozwojowych.
- 5) (uchylony)
- 6) (uchylony)
- 7) (uchylony)

5. Domniemywa się, że urządzenie radiowe jest zgodne z wymaganiami, o których mowa w ust. 1–1b, jeżeli jest zgodne z odpowiednimi obejmującymi je postanowieniami norm zharmonizowanych lub ich częściami.

6. Wymagania, o których mowa w ust. 1–1b, dotyczące oddawanych do użytku i wykorzystywanych urządzeń radiowych, odnoszą się do sytuacji, w których urządzenia te są odpowiednio zainstalowane i konserwowane oraz używane zgodnie z przeznaczeniem.

Art. 154. 1. Urządzenie radiowe, wobec którego państwo członkowskie stosuje ograniczenia w zakresie wprowadzania go do obrotu lub oddawania do użytku, lub wobec którego obowiązują wymagania dotyczące konieczności uzyskania pozwolenia na używanie urządzenia radiowego, stanowi urządzenie klasy 2 i przed wprowadzeniem do obrotu lub oddaniem do użytku producent lub jego upoważniony przedstawiciel oznakowuje je znakiem ostrzegawczym.

1a. W przypadku urządzenia klasy 2 informacje dostępne na opakowaniu oraz podane w instrukcjach towarzyszących urządzeniom radiowym umożliwiają określenie państwa członkowskiego lub obszaru geograficznego w obrębie danego państwa członkowskiego, w których istnieją ograniczenia we wprowadzaniu do obrotu

lub oddawaniu do użytku lub obowiązują wymagania dotyczące konieczności uzyskania pozwolenia na używanie urządzenia.

2. (uchylony)

3. Urządzenia radiowe, wobec których państwa członkowskie nie stosują ograniczeń w zakresie wprowadzania ich do obrotu lub oddawania do użytku, stanowią urządzenia klasy 1.

4. Prezes UKE umieszcza na stronach internetowych UKE przykładową listę urządzeń radiowych stanowiących urządzenia klasy 1.

5. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób i wzór oznakowania znakiem ostrzegawczym urządzeń radiowych stanowiących urządzenia klasy 2, mając na uwadze obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej⁴⁾.

6. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, sposób podawania informacji, o których mowa w ust. 1a, mając na uwadze wydane przez Komisję Europejską w tym zakresie przepisy, o których mowa w art. 10 ust. 10 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE, oraz uwzględniając konieczność zapewnienia przejrzystości tych informacji.

Art. 155. 1. Podmiot wprowadzający do obrotu lub oddający do użytku urządzenie radiowe jest obowiązany udzielić Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, wyjaśnień dotyczących tego urządzenia, jego przeznaczenia oraz właściwości technicznych i eksploatacyjnych, a także wskazać zakres jego zastosowania.

2. (uchylony)

3. (uchylony)

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do urządzeń radiowych przekazywanych do używania przez podmioty, o których mowa w art. 4.

⁴⁾ Dyrektywa 1999/5/WE z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiokomunikacyjnych i telekomunikacyjnych urządzeń końcowych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności (Dz. Urz. WE L 91 z 07.04.1999, str. 10 i n.).

Art. 156. 1. Dopuszcza się eksponowanie na targach, wystawach i pokazach urządzeń radiowych podlegających obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w art. 153 ust. 1–1b, bez deklaracji zgodności i oznakowania CE w celu ich prezentacji, pod warunkiem uwidocznienia informacji, że wystawione urządzenie nie może być wprowadzone do obrotu ani przekazane do używania do czasu zapewnienia zgodności urządzenia z wymaganiami.

2. Urządzenia radiowe można demonstrować jedynie, jeśli zapewniono odpowiednie środki w celu uniknięcia szkodliwych zakłóceń, szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych i zagrożenia dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób i zwierząt domowych oraz bezpieczeństwa mienia.

Art. 157. (uchylony)

Art. 158. 1. Producent jest obowiązany umieścić na urządzeniu radiowym lub – w przypadku gdy wielkość lub rodzaj urządzenia to uniemożliwiają – na opakowaniu lub w dokumencie załączonym do urządzenia radiowego:

- 1) nazwę typu, numer partii lub serii lub inną informację umożliwiającą identyfikację tego urządzenia;
- 2) swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy, o ile taki posiada, oraz pocztowy adres kontaktowy.

2. Poczty adres kontaktowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, podaje się w języku polskim.

3. Producent załącza do urządzenia radiowego, podlegającego obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w art. 153 ust. 1–1b, sporządzone w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim:

- 1) kopię deklaracji zgodności lub uproszczoną deklarację zgodności zawierającą adres internetowy, pod którym można uzyskać pełny tekst deklaracji zgodności;
- 2) instrukcje obsługi oraz informacje na temat bezpieczeństwa.

4. Instrukcje, o których mowa w ust. 3 pkt 2, obejmują informacje wymagane w celu wykorzystywania urządzenia radiowego zgodnie z przeznaczeniem. Informacje takie obejmują, w stosownych przypadkach, opis dodatkowych elementów i komponentów, w tym opis oprogramowania, które umożliwiają używanie urządzenia radiowego zgodnie z przeznaczeniem. W przypadku urządzeń radiowych celowo emitujących fale radiowe wymagane jest również podanie następujących informacji:

- 1) zakresu częstotliwości, w którym pracuje urządzenie radiowe;
- 2) maksymalnej mocy częstotliwości radiowej emitowanej w zakresie częstotliwości, w którym pracuje urządzenie radiowe.

5. Producent zapewnia, aby urządzenie radiowe było skonstruowane w taki sposób, aby można było go używać w co najmniej jednym państwie członkowskim bez naruszenia mających zastosowanie wymogów dotyczących wykorzystania częstotliwości.

6. Przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu lub oddaniem do użytku importer zapewnia, że producent przeprowadził procedurę oceny zgodności oraz, że urządzenie radiowe jest skonstruowane w taki sposób, aby można było go używać w co najmniej jednym państwie członkowskim bez naruszenia mających zastosowanie wymogów dotyczących wykorzystania częstotliwości, a także zapewnia, że do urządzenia radiowego dołączone są dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 1–4 oraz w art. 154 ust. 1a.

7. Importer ma obowiązek umieścić na urządzeniu radiowym swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy, o ile taki posiada, oraz pocztowy adres kontaktowy. Jeżeli nie jest możliwe umieszczenie tych danych na urządzeniu radiowym, w szczególności ze względu na jego wielkość lub konieczność otwarcia opakowania w celu podania danych importera, importer umieszcza je na opakowaniu lub w dołączonym do urządzenia radiowego dokumencie. Dane te powinny być podane w języku polskim.

8. Przed udostępnieniem urządzenia radiowego na rynku dystrybutor sprawdza czy producent spełnił wymagania, o których mowa w ust. 1–5 oraz w art. 154 ust. 1a, a importer wymagania, o których mowa w ust. 7.

<Art. 158a. 1. Producent, przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu, rejestruje typy urządzeń radiowych w centralnym systemie udostępnionym przez Komisję Europejską oraz umieszcza na urządzeniu radiowym numer ewidencyjny nadany przez Komisję Europejską.

Dodany art. 158a wejdzie w życie z dn. 12.06.2018 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 542).

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, określić:

- 1) urządzenia radiowe objęte wymogiem rejestracji, o którym mowa w ust. 1,**
- 2) dokumentację techniczną dołączaną w ramach rejestracji,**
- 3) sposób rejestracji,**

4) sposób umieszczania na urządzeniu radiowym numeru ewidencyjnego nadanego przez Komisję Europejską

– mając na uwadze wydane w tym zakresie akty delegowane Komisji Europejskiej, o których mowa w art. 5 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE, oraz kierując się potrzebą poprawienia wydajności i skuteczności nadzoru rynku i zapewnienia wysokiego poziomu zgodności urządzeń radiowych z wymaganiami.>

Art. 158b. 1. Przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu lub oddaniem go do użytku producent, po wystawieniu deklaracji zgodności, umieszcza na urządzeniu oznakowanie CE.

2. Po oznakowaniu CE podaje się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, jeżeli stosowana jest procedura oceny zgodności urządzeń radiowych z wymaganiami na podstawie systemu pełnego zapewnienia jakości, o którym mowa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 12 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej musi mieć taką samą wysokość jak oznakowanie CE i umieszczany jest przez jednostkę notyfikowaną lub producenta, według wskazówek jednostki notyfikowanej.

Art. 158c. 1. Dokumentacja techniczna sporządzana jest przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu lub oddaniem do użytku i jest systematycznie aktualizowana.

2. W przypadku gdy dokumentacja techniczna nie zawiera wystarczających informacji potwierdzających zgodność urządzenia radiowego z wymaganiami, Prezes UKE może wezwać producenta lub importera do zlecenia przeprowadzenia badania przez jednostkę notyfikowaną upoważnioną do oceny zgodności w odniesieniu do urządzeń radiowych na koszt producenta lub importera oraz do przedstawienia, w określonym terminie, dokumentacji technicznej, która potwierdzi zgodność urządzenia radiowego z wymaganiami, o których mowa w art. 153 ust. 1–1b.

DZIAŁ VII

Tajemnica telekomunikacyjna i ochrona danych użytkowników końcowych

Art. 159. 1. Tajemnica komunikowania się w sieciach telekomunikacyjnych, zwana dalej „tajemnicą telekomunikacyjną”, obejmuje:

- 1) dane dotyczące użytkownika;
- 2) treść indywidualnych komunikatów;
- 3) dane transmisyjne, które oznaczają dane przetwarzane dla celów przekazywania komunikatów w sieciach telekomunikacyjnych lub naliczania opłat za usługi telekomunikacyjne, w tym dane lokalizacyjne, które oznaczają wszelkie dane przetwarzane w sieci telekomunikacyjnej lub w ramach usług telekomunikacyjnych wskazujące położenie geograficzne urządzenia końcowego użytkownika publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 4) dane o lokalizacji, które oznaczają dane lokalizacyjne wykraczające poza dane niezbędne do transmisji komunikatu lub wystawienia rachunku;
- 5) dane o próbach uzyskania połączenia między zakończeniami sieci, w tym dane o nieudanych próbach połączeń, oznaczających połączenia między telekomunikacyjnymi urządzeniami końcowymi lub zakończeniami sieci, które zostały zestawione i nie zostały odebrane przez użytkownika końcowego lub nastąpiło przerwanie zestawianych połączeń.

2. Zakazane jest zapoznawanie się, utrwalanie, przechowywanie, przekazywanie lub inne wykorzystywanie treści lub danych objętych tajemnicą telekomunikacyjną przez osoby inne niż nadawca i odbiorca komunikatu, chyba że:

- 1) będzie to przedmiotem usługi lub będzie to niezbędne do jej wykonania;
- 2) nastąpi za zgodą nadawcy lub odbiorcy, których dane te dotyczą;
- 3) dokonanie tych czynności jest niezbędne w celu rejestrowania komunikatów i związanych z nimi danych transmisyjnych, stosowanego w zgodnej z prawem praktyce handlowej dla celów zapewnienia dowodów transakcji handlowej lub celów łączności w działalności handlowej;
- 4) będzie to konieczne z innych powodów przewidzianych ustawą lub przepisami odrębnymi.

3. Z wyjątkiem przypadków określonych ustawą, ujawnianie lub przetwarzanie treści albo danych objętych tajemnicą telekomunikacyjną narusza obowiązek zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej.

4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do komunikatów i danych ze swojej istoty jawnych, z przeznaczenia publicznych lub ujawnionych postanowieniem sądu wydanym w postępowaniu karnym, postanowieniem prokuratora lub na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 160. 1. Podmiot uczestniczący w wykonywaniu działalności telekomunikacyjnej w sieciach publicznych oraz podmioty z nim współpracujące są obowiązane do zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane do zachowania należytej staranności, w zakresie uzasadnionym względami technicznymi lub ekonomicznymi, przy zabezpieczaniu urządzeń telekomunikacyjnych, sieci telekomunikacyjnych oraz zbiorów danych przed ujawnieniem tajemnicy telekomunikacyjnej.

3. Osoba, która korzystając z urządzenia radiowego lub końcowego, zapoznała się z komunikatem dla niej nieprzeznaczonym, jest obowiązana do zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej. Przepisy art. 159 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

4. Nie stanowi naruszenia tajemnicy telekomunikacyjnej zarejestrowanie przez organ wykonujący kontrolę działalności telekomunikacyjnej komunikatu uzyskanego w sposób, o którym mowa w ust. 3, w celu udokumentowania faktu naruszenia przepisu niniejszej ustawy.

Art. 161. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2, treści lub dane objęte tajemnicą telekomunikacyjną mogą być zbierane, utrwalane, przechowywane, opracowywane, zmieniane, usuwane lub udostępniane tylko wówczas, gdy czynności te, zwane dalej „przetwarzaniem”, dotyczą usługi świadczonej użytkownikowi albo są niezbędne do jej wykonania. Przetwarzanie w innych celach jest dopuszczalne jedynie na podstawie przepisów ustawowych.

2. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest uprawniony do przetwarzania następujących danych dotyczących użytkownika będącego osobą fizyczną:

- 1) nazwisk i imion;
- 2) imion rodziców;

- 3) miejsca i daty urodzenia;
- 4) adresu miejsca zamieszkania i adresu korespondencyjnego jeżeli jest on inny niż adres miejsca zamieszkania;
- 5) numeru ewidencyjnego PESEL – w przypadku obywatela Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) nazwy, serii i numeru dokumentów potwierdzających tożsamość, a w przypadku cudzoziemca, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego albo Konfederacji Szwajcarskiej – numeru paszportu lub karty pobytu;
- 7) zawartych w dokumentach potwierdzających możliwość wykonania zobowiązania wobec dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wynikającego z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

3. Oprócz danych, o których mowa w ust. 2, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych może, za zgodą użytkownika będącego osobą fizyczną, przetwarzać inne dane tego użytkownika w związku ze świadczoną usługą, w szczególności numer konta bankowego lub karty płatniczej, a także adres poczty elektronicznej oraz numery telefonów kontaktowych.

Art. 162. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi odpowiedzialność za naruszenie tajemnicy telekomunikacyjnej przez podmioty działające w jego imieniu.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługę na rzecz użytkownika końcowego innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego ma prawo, w niezbędnym zakresie, otrzymywać, przekazywać i przetwarzać dane dotyczące tego użytkownika końcowego oraz dane o wykonanych na jego rzecz usługach telekomunikacyjnych.

Art. 163. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany do poinformowania abonenta, z którym zawiera umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, a także pozostałych użytkowników końcowych, o zakresie i celu przetwarzania danych transmisyjnych oraz innych danych ich dotyczących, a także o możliwościach wpływu na zakres tego przetwarzania.

Art. 164. Dane użytkowników końcowych mogą być przetwarzane w okresie obowiązywania umowy, a po jej zakończeniu w okresie dochodzenia roszczeń lub wykonywania innych zadań przewidzianych w ustawie lub przepisach odrębnych.

Art. 165. 1. (uchylony)

2. Przetwarzanie danych transmisyjnych, niezbędnych dla celów naliczania opłat abonenta i opłat z tytułu rozliczeń operatorskich, jest dozwolone:

- 1) po uprzednim poinformowaniu abonenta lub użytkownika końcowego o rodzaju danych transmisyjnych, które będą przetwarzane przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, oraz o okresie tego przetwarzania;
- 2) tylko do końca okresu, o którym mowa w art. 164.

3. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany poinformować abonenta lub użytkownika końcowego o rodzaju danych transmisyjnych, które będą przetwarzane, oraz o okresie tego przetwarzania dla celów marketingu usług telekomunikacyjnych lub świadczenia usług o wartości wzbogaconej.

4. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych może przetwarzać dane transmisyjne, o których mowa w ust. 3, w zakresie i przez czas niezbędny dla celów marketingu usług telekomunikacyjnych lub świadczenia usług o wartości wzbogaconej, jeżeli abonent lub użytkownik końcowy wyraził na to zgodę.

5. Do przetwarzania danych transmisyjnych, zgodnie z ust. 2–4, uprawnione są podmioty działające z upoważnienia operatorów publicznych sieci telekomunikacyjnych i dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, zajmujące się naliczaniem opłat, zarządzaniem ruchem w sieciach telekomunikacyjnych, obsługą klienta, systemem wykrywania nadużyć finansowych, marketingiem usług telekomunikacyjnych lub świadczeniem usług o wartości wzbogaconej. Podmioty te mogą przetwarzać dane transmisyjne wyłącznie dla celów niezbędnych przy wykonywaniu tych działań.

Art. 166. 1. W celu wykorzystania danych o lokalizacji dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany:

- 1) uzyskać zgodę abonenta lub użytkownika końcowego na przetwarzanie danych o lokalizacji jego dotyczących, która, z zastrzeżeniem art. 174, może być wycofana okresowo lub w związku z konkretnym połączeniem, lub
- 2) dokonać anonimizacji tych danych.

2. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany poinformować abonenta lub użytkownika końcowego przed uzyskaniem jego zgody o rodzaju danych o lokalizacji, które będą przetwarzane, o celach i okresie ich

przetwarzania oraz o tym, czy dane zostaną przekazane innemu podmiotowi dla celów świadczenia usługi tworzącej wartość wzbogaconą.

3. Do przetwarzania danych, o których mowa w ust. 1, uprawnione są podmioty:

- 1) działające z upoważnienia operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej;
- 2) działające z upoważnienia dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 3) świadczące usługę o wartości wzbogaconej.

4. Dane o lokalizacji mogą być przetwarzane wyłącznie dla celów niezbędnych do świadczenia usług o wartości wzbogaconej.

5. (uchylony)

Art. 167. Podmioty działające w imieniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego mogą włączyć się do trwającego połączenia, jeżeli jest to niezbędne do usunięcia awarii, zakłóceń lub w innym celu związanym z utrzymaniem sieci telekomunikacyjnej lub świadczeniem usługi telekomunikacyjnej, pod warunkiem sygnalizacji tego faktu osobom uczestniczącym w połączeniu.

Art. 168. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany do rejestracji danych o wykonanych usługach telekomunikacyjnych, w zakresie umożliwiającym ustalenie należności za wykonanie tych usług oraz rozpatrzenie reklamacji.

2. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych przechowuje dane, o których mowa w ust. 1, co najmniej przez okres 12 miesięcy, a w przypadku wniesienia reklamacji – przez okres niezbędny do rozstrzygnięcia sporu.

Art. 169. 1. Dane osobowe posiadane przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego zawarte w publicznie dostępnym spisie abonentów, zwanym dalej „spisem”, wydawanym w formie książkowej lub elektronicznej, a także udostępniane za pośrednictwem służb informacyjnych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego powinny być ograniczone do:

- 1) numeru abonenta lub znaku identyfikującego abonenta;
- 2) nazwiska i imion abonenta;
- 3) nazwy miejscowości oraz ulicy w miejscu zamieszkania, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione abonentowi – w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej albo nazwy miejscowości oraz ulicy

w miejscu zamieszkania – w przypadku ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej.

2. Abonenci, przed umieszczeniem ich danych w spisie, są informowani nieodpłatnie o celu spisu lub telefonicznej informacji o numerach, w których ich dane osobowe mogą się znajdować, a także o możliwości wykorzystywania spisu, za pomocą funkcji wyszukiwania dostępnych w jego elektronicznej formie.

3. Zamieszczenie w spisie danych identyfikujących abonenta będącego osobą fizyczną może nastąpić wyłącznie po uprzednim wyrażeniu przez niego zgody na dokonanie tych czynności.

4. Rozszerzenie zakresu danych, o których mowa w ust. 1, wymaga zgody abonenta.

5. (uchylony)

6. Udostępnianie w spisie lub za pośrednictwem służb informacyjnych danych identyfikujących abonentów innych niż wymienieni w ust. 3 nie może naruszać słuszných interesów tych podmiotów.

7. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany zabezpieczyć spisy wydawane w formie elektronicznej w sposób uniemożliwiający wykorzystanie zawartych w nich danych niezgodnie z przeznaczeniem.

8. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany informować abonenta o przekazaniu jego danych innym przedsiębiorcom, w celu publikacji spisu lub świadczenia usługi informacji o numerach telefonicznych.

Art. 170. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest uprawniony do udzielania informacji o numerach abonentów lub powierzenia tej czynności innemu podmiotowi z zachowaniem wszystkich warunków i ograniczeń przewidzianych w przepisach niniejszego rozdziału.

Art. 171. 1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne zapewnia użytkownikom końcowym możliwość prezentacji identyfikacji zakończenia sieci, z którego inicjowane jest połączenie, zwanej dalej „prezentacją identyfikacji linii wywołującej”, przed dokonaniem połączenia.

2. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej umożliwiającej prezentację identyfikacji linii wywołującej jest obowiązany zapewnić za pomocą prostych środków:

- 1) użytkownikowi wywołującemu – możliwość jednorazowego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia;
- 2) abonentowi wywołującemu – możliwość stałego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia, u operatora, do którego sieci jest przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usług;
- 3) abonentowi wywoływanemu – możliwość eliminacji dla połączeń przychodzących prezentacji identyfikacji linii wywołującej, a jeżeli taka prezentacja jest dostępna przed rozpoczęciem połączenia przychodzącego, także możliwość blokady połączeń przychodzących od abonenta lub użytkownika stosującego eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej.

3. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej zapewniającej prezentację identyfikacji zakończenia sieci, do której zostało przekierowane połączenie, zwaną dalej „prezentacją identyfikacji linii wywoływanej”, jest obowiązany zapewnić abonentowi wywoływanemu możliwość eliminacji, za pomocą prostych środków, prezentacji identyfikacji linii wywoływanej u użytkownika wywołującego.

4. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej zapewniającej automatyczne przekazywanie wywołań jest obowiązany zapewnić abonentowi możliwość zablokowania, za pomocą prostych środków, automatycznego przekazywania przez osobę trzecią wywołań do telekomunikacyjnego urządzenia końcowego tego abonenta.

5. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do poinformowania abonentów, że wykorzystywana przez niego sieć telekomunikacyjna zapewnia prezentację identyfikacji linii wywołującej lub wywoływanej, a także o możliwościach, o których mowa w ust. 2–4.

6. Z tytułu korzystania przez abonenta z możliwości eliminacji lub blokowania, o których mowa w ust. 2–4, nie pobiera się opłat.

7. Eliminacja prezentacji identyfikacji linii wywołującej może być anulowana:

- 1) na żądanie służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, a także uprawnionych podmiotów właściwych w sprawach obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, w zakresie i na warunkach określonych w odrębnych przepisach;
- 2) przez dostawcę usług zapewniającego przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne lub operatora, do którego sieci został przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne, na wniosek abonenta, jeżeli wnioskujący uprawdopodobni, że do jego telekomunikacyjnego urządzenia końcowego są kierowane połączenia uciążliwe lub zawierające groźby, w celu identyfikacji numerów użytkowników końcowych wywołujących tego abonenta.

8. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni są obowiązani do zapewnienia służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy dostępu do identyfikacji linii wywołującej oraz danych dotyczących lokalizacji, bez uprzedniej zgody zainteresowanych abonentów lub użytkowników, jeżeli jest to konieczne do umożliwienia tym służbom wykonywania ich zadań w możliwie najbardziej efektywny sposób.

9. Dane identyfikujące użytkowników wywołujących, w przypadkach, o których mowa w ust. 7, są rejestrowane przez operatora na żądanie:

- 1) służb i podmiotów, o których mowa w ust. 7 pkt 1;
- 2) abonenta, o którym mowa w ust. 7 pkt 2.

10. Dane, o których mowa w ust. 9, pozostają w dyspozycji przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Do ich udostępniania stosuje się art. 180d.

11. Użytkownik końcowy ponoszący koszty połączeń przychodzących nie może otrzymywać danych umożliwiających pełną identyfikację numeru wywołującego.

12. Prezes UKE na uzasadniony wniosek operatora może, w drodze decyzji, ustalić okres przejściowy na wprowadzenie usługi blokady połączeń przychodzących od abonenta lub użytkownika, stosującego eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej, o której mowa w ust. 2 pkt 3. O wprowadzeniu okresu przejściowego Prezes UKE powiadamia Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji

Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu i Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

Art. 172. 1. Zakazane jest używanie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i automatycznych systemów wywołujących dla celów marketingu bezpośredniego, chyba że abonent lub użytkownik końcowy uprzednio wyraził na to zgodę.

2. Przepis ust. 1 nie narusza zakazów i ograniczeń dotyczących przesyłania niezamówionej informacji handlowej wynikających z odrębnych ustaw.

3. Używanie środków, o których mowa w ust. 1, dla celów marketingu bezpośredniego nie może odbywać się na koszt konsumenta.

Art. 173. 1. Przechowywanie informacji lub uzyskiwanie dostępu do informacji już przechowywanej w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym abonenta lub użytkownika końcowego jest dozwolone, pod warunkiem że:

- 1) abonent lub użytkownik końcowy zostanie uprzednio bezpośrednio poinformowany w sposób jednoznaczny, łatwy i zrozumiały, o:
 - a) celu przechowywania i uzyskiwania dostępu do tej informacji,
 - b) możliwości określenia przez niego warunków przechowywania lub uzyskiwania dostępu do tej informacji za pomocą ustawień oprogramowania zainstalowanego w wykorzystywanym przez niego telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym lub konfiguracji usługi;
- 2) abonent lub użytkownik końcowy, po otrzymaniu informacji, o których mowa w pkt 1, wyrazi na to zgodę;
- 3) przechowywana informacja lub uzyskiwanie do niej dostępu nie powoduje zmian konfiguracyjnych w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym abonenta lub użytkownika końcowego i oprogramowaniu zainstalowanym w tym urządzeniu.

2. Abonent lub użytkownik końcowy może wyrazić zgodę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, za pomocą ustawień oprogramowania zainstalowanego w wykorzystywanym przez niego telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym lub konfiguracji usługi.

3. Warunków, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się, jeżeli przechowywanie lub uzyskanie dostępu do informacji, o której mowa w ust. 1, jest konieczne do:

- 1) wykonania transmisji komunikatu za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej;

- 2) dostarczania usługi telekomunikacyjnej lub usługi świadczonej drogą elektroniczną, żądanej przez abonenta lub użytkownika końcowego.

4. Podmioty świadczące usługi telekomunikacyjne lub usługi drogą elektroniczną mogą instalować oprogramowanie w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym abonenta lub użytkownika końcowego przeznaczonym do korzystania z tych usług lub korzystać z tego oprogramowania, pod warunkiem że abonent lub użytkownik końcowy:

- 1) przed instalacją oprogramowania zostanie poinformowany bezpośrednio, w sposób jednoznaczny, łatwy i zrozumiały, o celu, w jakim zostanie zainstalowane oprogramowanie, oraz sposobach korzystania przez podmiot świadczący usługi z tego oprogramowania;
- 2) zostanie poinformowany bezpośrednio, w sposób jednoznaczny, łatwy i zrozumiały, o sposobie usunięcia oprogramowania z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego użytkownika lub abonenta;
- 3) przed instalacją oprogramowania wyrazi zgodę na jego instalację i używanie.

Art. 174. Jeżeli przepisy ustawy wymagają wyrażenia zgody przez abonenta lub użytkownika końcowego, zgoda ta:

- 1) nie może być domniemana lub dorozumiana z oświadczenia woli o innej treści;
- 2) może być wyrażona drogą elektroniczną, pod warunkiem jej utrwalenia i potwierdzenia przez użytkownika;
- 3) może być wycofana w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat.

Art. 174a. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych zawiadamia Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych o naruszeniu danych osobowych niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni od stwierdzenia naruszenia.

2. Przez naruszenie danych osobowych rozumie się przypadkowe lub bezprawne zniszczenie, utratę, zmianę, nieuprawnione ujawnienie lub dostęp do danych osobowych przetwarzanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w związku ze świadczeniem publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.

3. W przypadku, gdy naruszenie danych osobowych może mieć niekorzystny wpływ na prawa abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych niezwłocznie, nie później

niż w terminie 3 dni od stwierdzenia naruszenia, zawiadamia o takim naruszeniu również abonenta lub użytkownika końcowego.

4. Przez naruszenie danych osobowych, które może wywrzeć niekorzystny wpływ na prawa abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną, rozumie się takie naruszenie, które w szczególności może skutkować nieuprawnionym posługiwaniem się danymi osobowymi, szkodą majątkową, naruszeniem dóbr osobistych, ujawnieniem tajemnicy bankowej lub innej ustawowo chronionej tajemnicy zawodowej.

5. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 3, nie jest wymagane, jeżeli dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wdrożył przewidziane przepisami o ochronie danych osobowych odpowiednie techniczne i organizacyjne środki ochrony, które uniemożliwiają odczytanie danych przez osoby nieuprawnione oraz zastosował je do danych, których ochrona została naruszona.

6. Jeżeli dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych nie zawiadomił abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o fakcie naruszenia danych osobowych, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych może nałożyć, w drodze decyzji, na dostawcę obowiązek przekazania abonentom lub użytkownikom końcowym, będącym osobami fizycznymi takiego zawiadomienia, biorąc pod uwagę możliwe niekorzystne skutki naruszenia.

7. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać w szczególności:

- 1) opis charakteru naruszenia danych osobowych oraz zakładane ryzyko związane z naruszeniem;
- 2) dane kontaktowe dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, umożliwiające uzyskanie informacji dotyczących naruszenia ochrony danych osobowych;
- 3) informacje o zalecanych środkach mających na celu złagodzenie ewentualnych niekorzystnych skutków naruszenia danych osobowych;
- 4) informacje o działaniach podjętych przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 5) informacje o fakcie poinformowania lub braku poinformowania abonenta lub użytkownika końcowego, będącego osobą fizyczną o wystąpieniu naruszenia danych osobowych;
- 6) opis skutków naruszenia danych osobowych;

7) opis proponowanych przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych środków naprawczych.

8. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 3, powinno zawierać:

- 1) opis charakteru naruszenia danych osobowych;
- 2) dane kontaktowe dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, umożliwiające uzyskanie informacji dotyczących naruszenia ochrony danych osobowych;
- 3) informacje o zalecanych środkach mających na celu złagodzenie ewentualnych niekorzystnych skutków naruszenia danych osobowych;
- 4) informacje o działaniach podjętych przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 5) opis skutków naruszenia danych osobowych;
- 6) opis proponowanych przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych środków naprawczych.

Art. 174b. Do sprawowanej przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych kontroli wykonywania przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych obowiązków, o których mowa w art. 174a oraz art. 174d, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922).

Art. 174c. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych kierując wystąpienie, o którym mowa w art. 19a ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, do dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych uwzględnia wytyczne Komisji Europejskiej dotyczące realizacji obowiązku powiadomienia abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o naruszeniu jego danych osobowych i wskazuje okoliczności, formę i sposób takiego powiadomienia. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych może publikować wystąpienia na swojej stronie podmiotowej BIP, o ile nie będą one zawierać informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.

Art. 174d. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych prowadzi rejestr naruszeń danych osobowych, w tym faktów towarzyszących naruszeniom, ich skutków i podjętych działań, o których mowa w art. 174a ust. 8 pkt 4 i 6, zawierający w szczególności:

- 1) opis charakteru naruszenia danych osobowych;
- 2) informacje o zaleconych przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych środkach mających na celu złagodzenie ewentualnych niekorzystnych skutków naruszenia danych osobowych;
- 3) informacje o działaniach podjętych przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 4) informacje o fakcie poinformowania lub braku poinformowania abonenta lub użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o wystąpieniu naruszenia danych osobowych;
- 5) opis skutków naruszenia danych osobowych;
- 6) opis zaproponowanych przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych środków naprawczych.

2. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych może powierzyć, w drodze umowy, innemu przedsiębiorcy prowadzenie rejestru, o którym mowa w ust. 1.

DZIAŁ VIIIA

Bezpieczeństwo i integralność sieci i usług telekomunikacyjnych

Art. 175. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, a jeżeli jest to konieczne – także operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, są obowiązani podjąć środki techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia bezpieczeństwa i integralności sieci, usług oraz przekazu komunikatów w związku ze świadczonymi usługami. Podjęte środki powinny zapewniać poziom bezpieczeństwa odpowiedni do stopnia ryzyka, przy uwzględnieniu najnowocześniejszych osiągnięć technicznych oraz kosztów wprowadzenia tych środków.

2. Dostawca usług jest obowiązany do informowania użytkowników o wystąpieniu szczególnego ryzyka naruszenia bezpieczeństwa sieci wymagającego podjęcia środków wykraczających poza środki techniczne i organizacyjne podjęte przez dostawcę usług, a także o istniejących możliwościach zapewnienia bezpieczeństwa i związanych z tym kosztach.

Art. 175a. 1. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni są obowiązani niezwłocznie informować Prezesa UKE o naruszeniu bezpieczeństwa lub integralności sieci lub usług, które miało istotny wpływ na funkcjonowanie sieci lub usług, o podjętych

działaniach zapobiegawczych i środkach naprawczych oraz podjętych przez przedsiębiorcę działaniach, o których mowa w art. 175 i art. 175c.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza do przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1, kierując się koniecznością zapewnienia Prezesowi UKE informacji niezbędnych do właściwego realizowania jego obowiązków.

Art. 175b. 1. Prezes UKE informuje o wystąpieniu naruszenia bezpieczeństwa lub integralności sieci lub usług organy regulacyjne innych państw członkowskich oraz Europejską Agencję do spraw Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA), jeżeli uzna charakter tego naruszenia za istotny.

2. Prezes UKE publikuje na stronie internetowej UKE informację, o której mowa w ust. 1, lub nakłada na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, w drodze decyzji, obowiązek jej podania do publicznej wiadomości, wskazując sposób jej publikacji, jeżeli uzna, że leży to w interesie publicznym.

3. Prezes UKE, w terminie do końca lutego każdego roku, przekazuje Komisji Europejskiej oraz Europejskiej Agencji do spraw Bezpieczeństwa Sieci i Informacji sprawozdanie za rok poprzedni zawierające informacje o naruszeniach i działaniach, o których mowa w ust. 1 i 2 oraz w art. 175a ust. 1.

4. Na podstawie informacji, o których mowa w art. 175a, uzyskanych od przedsiębiorców telekomunikacyjnych, Prezes UKE corocznie, w terminie do dnia 30 kwietnia opracowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji raport o zgłoszonych zagrożeniach i ewentualnych podjętych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych działaniach zapobiegawczych i środkach naprawczych.

Art. 175c. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, z uwzględnieniem art. 160 ust. 2, podejmuje proporcjonalne i uzasadnione środki mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa i integralności sieci, usług oraz przekazu komunikatów związanych ze świadczonymi usługami, w tym:

- 1) eliminację przekazu komunikatu, który zagraża bezpieczeństwu sieci lub usług;
- 2) przerwanie lub ograniczenie świadczenia usługi telekomunikacyjnej na zakończeniu sieci, z którego następuje wysyłanie komunikatów zagrażających bezpieczeństwu sieci lub usług.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny informuje Prezesa UKE niezwłocznie, o podjęciu środków, o których mowa w ust. 1, jednak nie później niż w ciągu 24 godzin od ich podjęcia. W informacji zamieszcza się dane niezbędne do identyfikacji zagrożeń bezpieczeństwa sieci lub usług oraz przekazu komunikatów związanych ze świadczonymi usługami, ze wskazaniem podjętych środków naprawczych.

3. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zakazać stosowania środków, o których mowa w ust. 1, jeżeli uzna, że nie są one proporcjonalne lub uzasadnione lub nie realizują celów, o których mowa w tym przepisie.

4. W przypadku podjęcia środków, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorca telekomunikacyjny nie odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usług telekomunikacyjnych w zakresie wynikającym z podjętych środków. Przepisu nie stosuje się w przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 3.

5. Przedsiębiorca telekomunikacyjny może informować innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych i podmioty zajmujące się bezpieczeństwem teleinformatycznym o zidentyfikowanych zagrożeniach, o których mowa w ust. 1. Informacja może zawierać dane niezbędne do identyfikacji oraz ograniczenia zagrożenia.

Art. 175d. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, minimalne środki techniczne i organizacyjne oraz metody zapobiegania zagrożeniom, o których mowa w art. 175a ust. 1 i art. 175c ust. 1, jakie przedsiębiorcy telekomunikacyjni są obowiązani stosować w celu zapewnienia bezpieczeństwa lub integralności sieci lub usług, biorąc pod uwagę wytyczne Komisji Europejskiej oraz Europejskiej Agencji do spraw Bezpieczeństwa Sieci i Informacji w tym zakresie.

Art. 175e. 1. Prezes UKE publikuje na stronie internetowej UKE aktualne informacje o:

- 1) potencjalnych zagrożeniach związanych z korzystaniem przez abonentów z usług telekomunikacyjnych;
- 2) rekomendowanych środkach ostrożności i najbardziej popularnych sposobach zabezpieczania telekomunikacyjnych urządzeń końcowych przed oprogramowaniem złośliwym lub szpiegującym;

3) przykładowych konsekwencjach braku lub nieodpowiedniego zabezpieczenia telekomunikacyjnych urządzeń końcowych.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, publikowane są przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych na ich stronach internetowych.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 2, może zostać zrealizowany przez umieszczenie na stronie internetowej odnośnika do miejsca na stronie internetowej UKE lub innego podmiotu zajmującego się bezpieczeństwem sieci, w którym zamieszczone są informacje wymagane zgodnie z ust. 1.

DZIAŁ VIII

Obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego

Art. 176. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do wykonywania zadań i obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego w zakresie i na warunkach określonych w niniejszej ustawie oraz w przepisach odrębnych.

Art. 176a. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, w celu zapewnienia ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych lub dostarczania sieci telekomunikacyjnej, jest obowiązany uwzględniać możliwość wystąpienia:

- 1) sytuacji kryzysowych,
 - 2) stanów nadzwyczajnych,
 - 3) bezpośrednich zagrożeń dla infrastruktury przedsiębiorcy
- zwanych dalej „sytuacjami szczególnych zagrożeń”.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, z zastrzeżeniem ust. 5 pkt 2, jest obowiązany posiadać aktualne i uzgodnione plany działań w sytuacjach szczególnych zagrożeń, zwane dalej „planami”, dotyczące w szczególności:

- 1) współpracy z innymi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi;
- 2) współpracy z zagranicznymi operatorami telekomunikacyjnymi, a w szczególności państw sąsiadujących;
- 3) współpracy z podmiotami i służbami wykonującymi zadania w zakresie ratownictwa, niesienia pomocy ludności, a także zadania na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz z podmiotami właściwymi w sprawach zarządzania kryzysowego, wskazanymi

w ramach uzgodnień planów, o których mowa w ust. 3, przez organy uzgadniające plany;

- 4) zabezpieczenia infrastruktury telekomunikacyjnej w sytuacjach szczególnych zagrożeń oraz przed nieuprawnionym dostępem;
- 5) utrzymania ciągłości, a w przypadku jej utraty, odtwarzania:
 - a) świadczenia usług telekomunikacyjnych,
 - b) dostarczania sieci telekomunikacyjnej– z uwzględnieniem pierwszeństwa dla podmiotów i służb, o których mowa w pkt 3;
- 6) technicznych i organizacyjnych przygotowań, w przypadku wprowadzenia ograniczeń w działalności telekomunikacyjnej przewidzianych ustawą;
- 7) sposobu udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych, o którym mowa w art. 177 ust. 3, przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych;
- 8) ewidencji i gromadzenia rezerw przedsiębiorcy lub współpracy z dostawcami sprzętu oraz usług serwisowych i naprawczych.

3. Z zastrzeżeniem ust. 5 pkt 1 lit. c, przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządzający plany dokonuje uzgodnienia ich zawartości z organami, o których mowa w ust. 5 pkt 1 lit. b.

4. Po stwierdzeniu wystąpienia sytuacji szczególnych zagrożeń lub po uzyskaniu informacji o ich wystąpieniu od podmiotów lub służb, o których mowa w ust. 2 pkt 3, przedsiębiorca telekomunikacyjny podejmuje niezwłocznie działania określone w planach.

5. Rada Ministrów, mając na uwadze zakres i rodzaj wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, wielkość przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i jego znaczenie dla gospodarki, obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, a także wymagania, o których mowa w ust. 2, w drodze rozporządzenia:

- 1) określi:
 - a) rodzaje planów, ich zawartość oraz tryb sporządzania i aktualizacji,
 - b) organy uzgadniające plany oraz zakres tych uzgodnień,
 - c) rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do uzgadniania zawartości planów;

- 2) może określić rodzaje działalności telekomunikacyjnej lub rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi sporządzania planu.

Art. 177. 1. (uchylony)

2. (uchylony)

3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny w sytuacjach szczególnych zagrożeń jest obowiązany do nieodpłatnego udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych niezbędnych do przeprowadzenia akcji ratowniczej innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, podmiotowi i służbie, o których mowa w art. 176a ust. 2 pkt 3, z zachowaniem zasady minimalizowania negatywnych skutków takiego udostępnienia tych urządzeń dla ciągłości wykonywania działalności telekomunikacyjnej przez przedsiębiorcę.

4. Podmioty, w tym niebędące przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, używające radiowych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych stosowanych w służbach radiokomunikacyjnych, w sytuacjach szczególnych zagrożeń są obowiązane do nieodpłatnego udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych niezbędnych do przeprowadzenia akcji ratowniczej podmiotom koordynującym działania ratownicze, podmiotom właściwym w sprawach zarządzania kryzysowego, służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy, a także innym podmiotom realizującym zadania na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

5. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio podczas przeprowadzania akcji ratowniczej o zasięgu międzynarodowym, co najmniej w zakresie ustalonym umowami międzynarodowymi, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb nieodpłatnego udostępniania radiowych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych stosowanych w służbach radiokomunikacyjnych przez podmioty niebędące przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, mając na uwadze konieczność zachowania zasady minimalizowania negatywnych skutków udostępniania tych urządzeń.

Art. 178. 1. W sytuacji wystąpienia szczególnego zagrożenia Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązki dotyczące:

- 1) utrzymania ciągłości lub odtwarzania:
 - a) dostarczania sieci telekomunikacyjnej,
 - b) świadczenia usług telekomunikacyjnych– z uwzględnieniem pierwszeństwa dla podmiotów i służb, o których mowa w ust. 2 pkt 1,
 - 2) ograniczenia niektórych, publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych,
 - 3) ograniczenia zakresu lub obszaru eksploatacji sieci telekomunikacyjnych i urządzeń telekomunikacyjnych, używania urządzeń radiowych, z wyłączeniem urządzeń używanych przez podmioty, o których mowa w art. 4,
 - 4) nakazu nieodpłatnego świadczenia, w określonym zakresie, publicznie dostępnych usług telefonicznych z aparatów publicznych
- kierując się rozmiarem zagrożenia i potrzebą ograniczenia jego skutków, z zachowaniem zasady minimalizowania negatywnych skutków nałożonych obowiązków dla ciągłości świadczenia usług i dla działalności gospodarczej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

2. Decyzja Prezesa UKE, o której mowa w ust. 1:

- 1) wydawana jest z urzędu lub na wniosek podmiotów koordynujących działania ratownicze, podmiotów właściwych w sprawach zarządzania kryzysowego, służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, a także innych podmiotów realizujących zadania na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 2) może być ogłoszona ustnie przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, bez uzasadnienia, w całości lub części, jeżeli wymagają tego względy obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

3. W przypadkach i na zasadach określonych w przepisach odrębnych Komendant Główny Policji, komendant wojewódzki Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, komendant Oddziału Straży Granicznej, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, komendant Oddziału Żandarmerii Wojskowej, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Szef Biura Ochrony Rządu mogą zarządzić o zastosowaniu urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze.

Art. 179. 1. (uchylony)

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do wykonywania zadań i obowiązków w zakresie przygotowania i utrzymywania wskazanych elementów sieci telekomunikacyjnych dla zapewnienia telekomunikacji na potrzeby systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym, w tym obroną państwa, realizowanych na zasadach określonych w planach, decyzjach lub umowach zawartych między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi a uprawnionymi podmiotami.

3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, z zastrzeżeniem ust. 12 pkt 2, jest obowiązany do:

- 1) zapewnienia warunków technicznych i organizacyjnych dostępu i utrwalania, zwanych dalej „warunkami dostępu i utrwalania”, umożliwiających jednoczesne i wzajemnie niezależne:
 - a) uzyskiwanie przez Policję, Straż Graniczną, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Żandarmerię Wojskową, Centralne Biuro Antykorupcyjne i Krajową Administrację Skarbową, zwane dalej „uprawnionymi podmiotami”, w sposób określony w ust. 4b, dostępu do:
 - przekazów telekomunikacyjnych, nadawanych lub odbieranych przez użytkownika końcowego lub telekomunikacyjne urządzenie końcowe,
 - posiadanych przez przedsiębiorcę danych związanych z przekazami telekomunikacyjnymi, o których mowa w ust. 9, art. 159 ust. 1 pkt 1 i pkt 3–5,
 - b) uzyskiwanie przez uprawnione podmioty danych związanych ze świadczoną usługą telekomunikacyjną i danych, o których mowa w art. 161,
 - c) utrwalanie przez uprawnione podmioty przekazów telekomunikacyjnych i danych, o których mowa w lit. a i b;
- 2) utrwalania na rzecz sądu i prokuratora przekazów telekomunikacyjnych i danych, o których mowa w pkt 1 lit. a i b.

3a. Przedsiębiorca telekomunikacyjny zapewnia, na własny koszt, warunki dostępu i utrwalania w zakresie wszystkich świadczonych usług telekomunikacyjnych, począwszy od dnia rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej, a w przypadku rozpoczęcia świadczenia nowej usługi telekomunikacyjnej od dnia jej uruchomienia.

3b. Przedsiębiorca telekomunikacyjny zapewnia, na własny koszt, utrwalanie na rzecz sądu lub prokuratora przekazów telekomunikacyjnych i danych, o których mowa w ust. 3 pkt 1 lit. a i b.

4. Przedsiębiorca telekomunikacyjny zapewnia warunki dostępu i utrwalania z zachowaniem wymagań określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 12.

4a. Warunki dostępu i utrwalania mogą być zapewniane za pomocą interfejsów zlokalizowanych w miejscach obejmowanych przez sieć przedsiębiorcy telekomunikacyjnego na zasadach określonych w umowach zawartych przez uprawnione podmioty z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. Umowa może określać współudział stron w kosztach zastosowania interfejsów. W przypadku braku uzgodnień w zakresie lokalizacji interfejsu uprawnione podmioty wskazują miejsce lokalizacji pozostające w obrębie sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, umożliwiające: techniczną realizację interfejsu, niezbędną ochronę tego miejsca wynikającą z przepisów odrębnych oraz minimalizację nakładów ponoszonych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego i podmioty uprawnione.

4b. Zapewnienie warunków dostępu i utrwalania powinno umożliwiać uprawnionym podmiotom dostęp do przekazów telekomunikacyjnych i danych bez udziału pracowników przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Za zgodą uprawnionego podmiotu warunki dostępu i utrwalania mogą być zapewnione przy niezbędnym współudziale upoważnionych pracowników przedsiębiorcy telekomunikacyjnego gwarantujących prawidłową realizację przedmiotowych czynności w zakresie określonym przez uprawniony podmiot.

4c. Dopuszcza się możliwość wspólnego zapewnienia warunków dostępu i utrwalania przez dwóch lub więcej przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w szczególności za pomocą tych samych interfejsów. Szczegółowe zasady współpracy przedsiębiorców telekomunikacyjnych w tym zakresie regulują umowy zawarte pomiędzy nimi. O zawarciu umowy przedsiębiorcy niezwłocznie informują Prezesa UKE. Zawarcie umowy nie zwalnia jej stron z indywidualnej odpowiedzialności za zapewnienie warunków dostępu i utrwalania.

4d. Zapewnienia warunków technicznych dostępu i utrwalania za pomocą interfejsów nie stosuje się do przedsiębiorców telekomunikacyjnych będących

mikroprzedsiębiorcami albo małymi przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 4c.

5. (uchylony)

6. Prezes UKE na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego uzasadniony obiektywnymi i niezależnymi od niego technicznymi lub organizacyjnymi przyczynami uniemożliwiającymi dalsze wykonywanie obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, po uzyskaniu, w terminie określonym w art. 106 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, zgody uprawnionych podmiotów, może w całości lub w części, w drodze decyzji, obowiązek ten zawiesić na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy. Wniosek składa się w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia wystąpienia zdarzenia, o którym mowa w zdaniu pierwszym. Do wniosku dołącza się harmonogram osiągnięcia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego pełnej zdolności do wykonywania obowiązku.

6a. Przepisu ust. 6 nie stosuje się do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego rozpoczynającego działalność telekomunikacyjną lub rozpoczynającego świadczenie nowej usługi telekomunikacyjnej.

6b. Złożenie wniosku lub zawieszenie obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania nie zwalnia przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, w zakresie posiadanych możliwości technicznych, organizacyjnych i finansowych.

7. Przedsiębiorca telekomunikacyjny może powierzyć, w drodze umowy, innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu wykonywanie obowiązków, o których mowa w ust. 3. Powierzenie to nie zwalnia powierzającego z odpowiedzialności za wykonywanie obowiązków, o których mowa w ust. 3.

8. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do wskazania Prezesowi UKE:

- 1) jednostki organizacyjnej lub osoby mającej siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uprawnionej do reprezentowania tego przedsiębiorcy w sprawach związanych z zapewnieniem warunków dostępu i utrwalania;
- 2) przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, który będzie w jego imieniu wykonywał obowiązki, o których mowa w ust. 3;

3) przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, wspólnie z którym będzie zapewniał warunki dostępu i utrwalania za pomocą tych samych interfejsów.

8a. W przypadku zmiany danych podmiotów, o których mowa w ust. 8, przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany poinformować Prezesa UKE o tych zmianach.

9. Przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne jest obowiązany prowadzić elektroniczny wykaz abonentów, użytkowników lub zakończeń sieci, uwzględniając w nim dane uzyskiwane przy zawarciu umowy.

9a. Prezes UKE udostępnia uprawnionym podmiotom informacje o przeniesionych numerach zawarte w bazie danych, o której mowa w art. 71 ust. 4, na zasadach i w trybie określonych w przepisach odrębnych. Przepis ust. 4b stosuje się odpowiednio.

10. Prezes UKE przekazuje niezwłocznie informacje, o których mowa w ust. 8 i 8a, Ministrowi Sprawiedliwości, Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szefowi Służby Kontrwywiadu Wojskowego, a także ministrowi, którego zakres zadań obejmuje koordynowanie działalności służb specjalnych – jeżeli został powołany.

11. (uchylony)

12. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania i sposób zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, o których mowa w ust. 3 i art. 180d, z wyłączeniem spraw uregulowanych w art. 242 Kodeksu postępowania karnego, kierując się zasadą osiągnięcia celu przy jak najniższych nakładach;
- 2) rodzaje działalności telekomunikacyjnej lub rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, o których mowa w ust. 3 i art. 180d, kierując się zakresem i rodzajem świadczonych usług telekomunikacyjnych lub wielkością sieci telekomunikacyjnych przedsiębiorców.

Art. 180. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do niezwłocznego blokowania połączeń telekomunikacyjnych lub przekazów informacji,

na żądanie uprawnionych podmiotów, jeżeli połączenia te mogą zagrażać obronności, bezpieczeństwu państwa oraz bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu, albo do umożliwienia dokonania takiej blokady przez te podmioty.

2. Operator ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do:

- 1) uniemożliwienia używania w jego sieci skradzionych telekomunikacyjnych urządzeń końcowych;
- 2) przekazywania informacji identyfikujących skradzione telekomunikacyjne urządzenia końcowe innym operatorom ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych w celu realizacji przez nich czynności, o których mowa w pkt 1.

3. Czynności, o których mowa w ust. 2, dokonywane są przez operatora w terminie 1 dnia roboczego od dnia przedstawienia przez abonenta poświadczenia zgłoszenia kradzieży telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, numeru identyfikacyjnego tego urządzenia i dowodu jego nabycia lub innych danych jednoznacznie identyfikujących właściciela tego urządzenia. W przypadku uzyskania informacji identyfikujących skradzione urządzenia od innego operatora, termin 1 dnia roboczego liczy się od tej daty.

Art. 180a. 1. Z zastrzeżeniem art. 180c ust. 2 pkt 2, operator publicznej sieci telekomunikacyjnej oraz dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych są obowiązani na własny koszt:

- 1) zatrzymywać i przechowywać dane, o których mowa w art. 180c, generowane w sieci telekomunikacyjnej lub przez nich przetwarzane, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia połączenia lub nieudanej próby połączenia, a z dniem upływu tego okresu dane te niszczyć, z wyjątkiem tych, które zostały zabezpieczone, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 2) udostępniać dane, o których mowa w pkt 1, uprawnionym podmiotom, a także sądowi i prokuratorowi, na zasadach i w trybie określonych w przepisach odrębnych;
- 3) chronić dane, o których mowa w pkt 1, przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, utratą lub zmianą, nieuprawnionym lub bezprawnym przechowywaniem, przetwarzaniem, dostępem lub ujawnieniem, zgodnie z przepisami art. 159–175a, art. 175c i art. 180e.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3, obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uważa się za wykonany, jeżeli operator publicznej sieci telekomunikacyjnej lub dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w przypadku zaprzestania działalności telekomunikacyjnej, przekaze dane do dalszego przechowywania, udostępniania oraz ochrony innemu operatorowi publicznej sieci telekomunikacyjnej lub dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.

3. Jeżeli ogłoszono upadłość operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej lub dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, upadły operator lub dostawca ma obowiązek przekazania danych, o których mowa w ust. 1, do dalszego przechowywania, udostępniania oraz ochrony Prezesowi UKE.

4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób przekazywania Prezesowi UKE danych w przypadku, o którym mowa w ust. 3, oraz sposób udostępniania przez Prezesa UKE tych danych podmiotom, o których mowa w ust. 1 pkt 2, w celu zapewnienia realizacji zadań przez te podmioty.

5. Obowiązkowi, o którym mowa w ust. 1, podlegają dane dotyczące połączeń zrealizowanych i nieudanych prób połączeń, o których mowa w art. 159 ust. 1 pkt 5.

6. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, powinien być realizowany w sposób, który nie powoduje ujawniania przekazu telekomunikacyjnego.

7. Udostępnianie danych, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może nastąpić za pomocą sieci telekomunikacyjnej, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

Art. 180b. 1. Obowiązek, o którym mowa w art. 180a ust. 1, może być wykonywany wspólnie przez dwóch lub więcej operatorów publicznej sieci telekomunikacyjnej lub dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.

2. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej lub dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych może powierzyć realizację obowiązku, o którym mowa w art. 180a ust. 1, w drodze umowy, innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu. Powierzenie to nie zwalnia powierzającego z odpowiedzialności za realizację tego obowiązku.

Art. 180c. 1. Obowiązkiem, o którym mowa w art. 180a ust. 1, objęte są dane niezbędne do:

- 1) ustalenia zakończenia sieci, telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, użytkownika końcowego:
 - a) inicjującego połączenie,
 - b) do którego kierowane jest połączenie;
- 2) określenia:
 - a) daty i godziny połączenia oraz czasu jego trwania,
 - b) rodzaju połączenia,
 - c) lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, mając na uwadze rodzaj wykonywanej działalności telekomunikacyjnej przez operatorów publicznej sieci telekomunikacyjnej lub dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, dane określone w ust. 1, koszty pozyskania i utrzymania danych oraz potrzebę unikania wielokrotnego zatrzymywania i przechowywania tych samych danych, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy wykaz danych, o których mowa w ust. 1;
- 2) rodzaje operatorów publicznej sieci telekomunikacyjnej lub dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych obowiązanych do zatrzymywania i przechowywania tych danych.

Art. 180d. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni są obowiązani do zapewnienia warunków dostępu i utrwalania oraz do udostępniania uprawnionym podmiotom, a także sądowni i prokuratorowi, na własny koszt, przetwarzanych przez siebie danych, o których mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 i 3–5, w art. 161 oraz w art. 179 ust. 9, związanych ze świadczoną usługą telekomunikacyjną, na zasadach i przy zachowaniu procedur określonych w przepisach odrębnych.

Art. 180e. W celu ochrony danych, o której mowa w art. 180a ust. 1 pkt 3, przedsiębiorca telekomunikacyjny stosuje właściwe środki techniczne i organizacyjne oraz zapewnia dostęp do tych danych jedynie upoważnionym pracownikom.

Art. 180f. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany dostarczać Prezesowi UKE dane dotyczące infrastruktury telekomunikacyjnej eksploatowanej lub używanej przez tego przedsiębiorcę, niezbędnej do przygotowania systemów

łączności na potrzeby obronne państwa, w tym systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym, i aktualizować niezwłocznie po każdej zmianie.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, są gromadzone w bazie danych utworzonej i zarządzanej przez Prezesa UKE. Bazę aktualizuje się niezwłocznie po każdej zmianie danych.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych, o których mowa w ust. 1, formę i tryb ich dostarczania oraz aktualizacji, mając na uwadze warunki i sposób przygotowania oraz wykorzystania systemów łączności na potrzeby obronne państwa, bezpieczeństwo przekazywanych danych oraz zapewnienie ich jednolitej postaci.

Art. 180g. (uchylony)

Art. 181. (uchylony)

Art. 182. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla interfejsów, o których mowa w art. 179 ust. 4a, umożliwiających wykonywanie zadań i obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, o których mowa w art. 179 ust. 3 i w art. 180d, kierując się zasadą minimalizacji nakładów przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i podmiotów uprawnionych.

DZIAŁ IX

Oplaty telekomunikacyjne

Art. 183. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny uiszcza roczną opłatę telekomunikacyjną związaną z realizacją zadań w zakresie telekomunikacji przez organy administracji, o których mowa w art. 189, w tym z:

- 1) prowadzeniem rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych;
- 2) wydawaniem decyzji administracyjnych, z wyłączeniem decyzji, za które odrębne przepisy przewidują pobieranie opłat;
- 3) badaniem, weryfikacją i kontrolą rynków właściwych wyrobów i usług telekomunikacyjnych;
- 4) rozstrzyganiem sporów między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi;
- 5) współpracą z instytucjami wspólnotowymi i międzynarodowymi w zakresie wynikającym z przepisów obowiązującego prawa krajowego i wspólnotowego

oraz zawartych umów międzynarodowych, a także pozostałymi zadaniami związanymi z funkcjonowaniem UKE i ministra właściwego do spraw informatyzacji, z wyłączeniem prowadzenia gospodarki zasobami numeracji i częstotliwości.

1a. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, stanowi iloczyn rocznych przychodów z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego obowiązującego do uiszczenia opłaty, uzyskanych w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna, i wskaźnika opłaty.

2. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 0,05% rocznych przychodów przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej, uzyskanych w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna.

3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny uiszcza opłatę, o której mowa w ust. 1, po upływie 2 lat od dnia rozpoczęcia prowadzenia tej działalności.

4. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego przychody z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej osiągnięte w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna, przekroczyły kwotę 4 milionów złotych.

5. Minister właściwy do spraw informatyzacji przekazuje Prezesowi UKE, w terminie 3 miesięcy od zakończenia roku budżetowego, zestawienie kosztów związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, poniesionych w roku poprzednim.

6. Prezes UKE publikuje corocznie na stronie podmiotowej BIP UKE, w terminie 5 miesięcy od zakończenia roku budżetowego, zestawienie kosztów związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, poniesionych w roku poprzednim oraz sumę wpływów z rocznej opłaty telekomunikacyjnej pobranej w roku poprzednim.

7. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wysokości wskaźnika opłaty oraz terminy i sposób uiszczania opłaty, o której mowa w ust. 1, kierując się wysokością wydatków Prezesa UKE i ministra właściwego do spraw informatyzacji, związanych z wykonywaniem ich zadań w zakresie telekomunikacji, o których mowa w ust. 1, przyjętych w ustawie

budżetowej na rok poprzedzający rok, za który opłata ta jest należna, wysokością przychodów przedsiębiorców telekomunikacyjnych z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej w roku poprzedzającym o 2 lata rok, za który opłata ta jest należna, oraz potrzebą wyrównania wysokości wpływów z tej opłaty w roku poprzednim i wysokości kosztów, o których mowa w ust. 6.

8. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” do 15 grudnia każdego roku komunikat o wysokości wskaźnika opłaty.

Art. 184. 1. Podmiot, który uzyskał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji w przydziale numeracji, uiszcza roczne opłaty za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, nie mogą być wyższe niż:

- 1) za numer abonencki – 0,35 złotego;
- 2) za wyróżnik AB sieci telekomunikacyjnej przyznany podmiotowi wykonującemu działalność telekomunikacyjną – 180 000 złotych;
- 3) za wyróżnik ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej (PLMN) – 1 800 000 złotych;
- 4) za numer dostępu do sieci (NDS) – 60 000 złotych;
- 5) za numer 118CDU – 60 000 złotych;
- 6) za numer dostępu do sieci teleinformatycznej (NDSI) – 550 złotych;
- 7) za numer strefowy abonenckich usług specjalnych za każdą strefę numeracyjną, w której przysługuje prawo do wykorzystywania numeru – 1600 zł; za numery alarmowe, z którymi połączenia są bezpłatne dla abonentów, opłata nie jest pobierana;
- 8) za krajowy numer sieci inteligentnej – 28 złotych;
- 9) za numer DNIC+PNIC w sieci transmisji danych z komutacją pakietów – 36 000 złotych;
- 10) za numer punktu sygnalizacyjnego – 12 000 złotych;
- 11) za numer zamkniętej grupy użytkowników (CUG) za każde osiem numerów CUG – 55 złotych;
- 12) za kod sieci ruchomej (MNC) – 1200 złotych;
- 13) za kod sieci ATM – 1200 złotych;
- 14) za numer rutingowy (NR) – 1000 złotych.

3. Obowiązek uiszczania opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji ustaje nie później niż z upływem 30 dni od daty złożenia wniosku o cofnięcie przydziału tej numeracji.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze kwoty określone w ust. 2, warunki wykorzystania zasobów numeracji, kierując się kosztami prowadzenia gospodarki zasobami numeracji, a także potrzebą zagwarantowania optymalnego wykorzystania zasobów numeracji.

Art. 185. 1. Podmiot, który uzyskał prawo do dysponowania częstotliwością w rezerwacji częstotliwości, uiszcza roczne opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością.

2. Obowiązek ponoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, nie dotyczy podmiotu któremu częstotliwości zostały wydierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 122¹ oraz podmiotu upoważnionego, o którym mowa w art. 143 ust. 4.

3. Podmiot nieposiadający rezerwacji częstotliwości, który uzyskał prawo do wykorzystywania częstotliwości w pozwoleniu, uiszcza roczną opłatę, o której mowa w ust. 1.

3a. Za wykorzystywanie częstotliwości na podstawie decyzji, o której mowa w art. 144a i art. 144b, uiszcza się roczną opłatę, o której mowa w ust. 1.

4. Podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości w drodze postępowania, o którym mowa w art. 116, uiszcza dodatkową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości w kwocie zadeklarowanej w tym postępowaniu, nie niższej niż opłata roczna za prawo do dysponowania częstotliwością, ustalonej zgodnie z warunkami podanymi w rezerwacji częstotliwości.

4a. Podmiot na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w drodze postępowania, o którym mowa w art. 116 ust. 8, uiszcza jednorazową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w kwocie stanowiącej iloczyn:

- 1) wartości częstotliwości o szerokości 1 MHz dla takiego samego obszaru i wykorzystywania częstotliwości, uzyskanej w wyniku przeprowadzenia ostatniego przetargu, aukcji albo konkursu na rezerwację częstotliwości z danego zakresu częstotliwości;

2) ilości MHz objętych rezerwacją częstotliwości na kolejny okres;

oraz

3) średniorocznych wskaźników cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem ogłaszanych przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, za okres od roku, w którym przeprowadzono ostatni przetarg, aukcję albo konkurs na rezerwację częstotliwości, o których mowa w pkt 1, do roku poprzedzającego rok, w którym złożono wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres.

4b. Jeżeli w wyniku przetargu, aukcji albo konkursu dokonano więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości, wartość częstotliwości o szerokości 1 MHz, o której mowa w ust. 4a pkt 1, zostaje uśredniona w stosunku do opłat jednorazowych za rezerwację częstotliwości, zadeklarowanych przez wyłonione podmioty.

4c. W przypadku dokonywania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres z zakresu, dla którego nie były wcześniej przeprowadzone przetarg, aukcja albo konkurs albo zostały przeprowadzone ale nie zostały rozstrzygnięte, kwotę opłaty ustala Prezes UKE na podstawie opinii powołanego przez siebie biegłego lub biegłych w przedmiocie wartości rynkowej tych częstotliwości. Koszt opinii biegłego lub biegłych ponosi podmiot, który złożył wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres.

4d. Podmiot, który uzyskał zmianę rezerwacji częstotliwości, zgodnie z art. 116a ust. 1, uiszcza opłatę za zmianę rezerwacji częstotliwości w wysokości różnicy, o jaką wzrosła wartość częstotliwości objętych rezerwacją w stosunku do wartości częstotliwości uprzednio posiadanych. Wysokość różnicy, o której mowa w zdaniu poprzednim, ustala Prezes UKE na podstawie opinii powołanego przez siebie biegłego lub biegłych. Koszt opinii biegłego lub biegłych ponosi podmiot, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

5. Opłaty, o których mowa w ust. 1, w poszczególnych służbach radiokomunikacyjnych nie mogą być wyższe niż:

- 1) w służbie stałej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 20 000 złotych;
- 2) w służbie satelitarnego badania ziemi za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 5000 złotych;
- 3) w służbie meteorologii satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 5000 złotych;

- 4) w służbie radionawigacji satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 5000 złotych;
- 5) w służbie operacji kosmicznych za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 5000 złotych;
- 6) w służbie badań kosmosu za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 5000 złotych;
- 7) w służbie radiodifuzji satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 40 000 złotych;
- 8) w służbie ruchomej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 80 000 złotych;
- 9) w służbie ruchomej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz wykorzystywanymi przez uzupełniające elementy naziemne systemów satelitarnej komunikacji ruchomej na obszarze jednej gminy lub mniejszym – 500 złotych;
- 10) w służbie radiolokalizacyjnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację radarową – 1000 zł;
- 11) w służbie lotniczej za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez jeden system lotniskowy – 100 złotych;
- 12) w służbie morskiej i żeglugi śródlądowej:
 - a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez jedną stację nadbrzeżną w relacji łączności brzeg – statek – 100 złotych,
 - b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez każdą stację lądową przewoźną lub przenośną w relacji łączności brzeg – statek – 100 złotych;
- 13) w służbie radiodifuzji naziemnej:
 - a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie poniżej 300 kHz – 0,5 złotych,
 - b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie od 300 kHz do 3000 kHz – 110 złotych,

- c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3 MHz do 30 MHz – 400 złotych,
 - d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 30 MHz do 174 MHz:
 - w przypadku gminy wiejskiej – 2,25 złotych,
 - w przypadku gminy miejsko-wiejskiej – 2,25 złotych,
 - w przypadku gminy miejskiej, z wyłączeniem miast na prawach powiatu – 6,5 złotych,
 - w przypadku miasta na prawach powiatu – 25 złotych,
 - e) za prawo do dysponowania jednym kanałem telewizyjnym przez jedną stację telewizyjną analogową w zakresie powyżej 174 MHz – 99 000 złotych,
 - f) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, wykorzystywanymi przez system cyfrowy na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 174 MHz do 862 MHz:
 - w przypadku gminy wiejskiej – 345 złotych,
 - w przypadku gminy miejsko-wiejskiej – 345 złotych,
 - w przypadku gminy miejskiej, z wyłączeniem miast na prawach powiatu – 990 złotych,
 - w przypadku miasta na prawach powiatu – 5000 złotych,
 - g) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, wykorzystywanymi przez system cyfrowy na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 862 MHz – 500 złotych;
- 14) w służbie stałej:
- a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz – 100 złotych,
 - b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz – 10 złotych,

- c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3400 MHz – 500 złotych,
 - d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz, w zakresie częstotliwości poniżej 30 MHz – 2000 złotych,
 - e) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz, w jednym prześle linii radiowej w zakresie od 30 MHz do 1 GHz – 5 złotych,
 - f) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, w jednym prześle linii radiowej, w zakresie powyżej 1 GHz do 11,7 GHz – 5000 złotych,
 - g) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, w jednym prześle linii radiowej, w zakresie powyżej 11,7 GHz – 2000 złotych;
- 15) w służbie ruchomej lądowej:
- a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości poniżej 200 kHz – 100 złotych,
 - b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz, wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości 200 kHz i większej – 400 złotych,
 - c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości poniżej 200 kHz – 10 złotych,
 - d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz, wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości 200 kHz i większej – 400 złotych,

- e) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3400 MHz – 500 złotych.

6. Limity opłat, o których mowa w ust. 5, obniża się do 50% w przypadku wykorzystywania częstotliwości wyłącznie do:

- 1) świadczenia doraźnej pomocy przy ratowaniu życia i zdrowia ludzkiego przez jednostki służby zdrowia oraz jednostki ratownictwa górskiego, wodnego i górniczego;
- 2) prowadzenia akcji przez jednostki organizacyjne, których statutowym obowiązkiem jest planowanie, prowadzenie i uczestnictwo w akcjach zapobiegania i łagodzenia skutków klęsk żywiołowych i katastrof;
- 3) systemów radiokomunikacji wykorzystywanych w służbie morskiej i w żegludze śródlądowej przez administrację morską i administrację śródlądową oraz Morską Służbę Poszukiwania i Ratownictwa w zakresie bezpieczeństwa żeglugi i ochrony brzegów;
- 4) wykonywania zadań z zakresu łączności kolejowej w ramach Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym (ERTMS);
- 5) rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych niezawierających przekazów handlowych.

7. Nie pobiera się opłat za prawo do dysponowania częstotliwością:

- 1) w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej:
 - a) w morskim paśmie VHF:
 - w kanale 16 (156,800 MHz),
 - w kanale 70 (156,525 MHz),
 - b) w morskim paśmie MF: 2174,5 kHz, 2182 kHz, 2187,5 kHz,
 - c) w zakresie 406,0–406,1 MHz,
 - d) przez jednostki pływające w relacji łączności statek – statek i statek – brzeg;
- 2) wykorzystywaną przez stacje nadawcze w służbie radionawigacyjnej i radiolokacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej;
- 3) w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej:
 - a) za częstotliwości używane w niebezpieczeństwie i dla zapewnienia bezpieczeństwa: 121,5 MHz, 123,1 MHz, 243 MHz,

- b) przez statki powietrzne, w relacji łączności statek powietrzny – Ziemia i statek powietrzny – statek powietrzny;
- 4) wykorzystywaną przez stacje nadawcze w służbie radionawigacyjnej i radiolokacyjnej lotniczej;
- 5) w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej w zakresach częstotliwości przydzielonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla służby amatorskiej.

8. Podmioty, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5, 7 i 8, wnoszą opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością. Opłata za prawo do dysponowania częstotliwością przez jednostki sił zbrojnych państw obcych, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie odrębnych przepisów, zawarta jest w opłacie ryczałtowej za prawo do dysponowania częstotliwością, wnoszonej przez Ministra Obrony Narodowej.

9. Z zastrzeżeniem ust. 8, obowiązek uiszczania opłat za prawo do dysponowania częstotliwością ustaje w dniu, w którym złożono wniosek o rezygnację z rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia.

9a. W przypadku, gdy we wniosku, o którym mowa w ust. 9, określono termin rezygnacji z rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia, obowiązek uiszczania opłat za prawo do dysponowania częstotliwością ustaje w dniu, w którym przypada ten termin.

10. W przypadku cofnięcia rezerwacji częstotliwości, pozwolenia lub decyzji, o której mowa w art. 144a lub art. 144b, uiszczone opłaty nie podlegają zwrotowi. W przypadku stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia lub decyzji, o której mowa w art. 144a lub art. 144b, opłaty pobierane za dysponowanie częstotliwością nie podlegają zwrotowi, jeżeli częstotliwości były wykorzystywane.

11. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, terminy i sposób ich uiszczania, mając na uwadze w szczególności:

- 1) warunki wykorzystywania częstotliwości oraz koszty prowadzenia gospodarki częstotliwościami;
- 2) potrzebę zagwarantowania optymalnego i efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości;
- 3) konieczność stymulowania rozwoju konkurencji na rynku;

- 4) potrzebę zapobiegania wykluczeniu informacyjnemu, w szczególności na obszarach wiejskich;
- 5) specyfikę przeznaczenia i wykorzystywania częstotliwości;
- 6) korzyści społeczne związane z wykorzystaniem danego zasobu częstotliwości.

12. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 8, z uwzględnieniem specyfiki wykorzystywania częstotliwości przez podmioty, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5, 7 i 8.

Art. 186. Opłaty, o których mowa w art. 183–185, są pobierane przez UKE i stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 187. Do opłat, o których mowa w art. 183–185, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Art. 188. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do opłat, o których mowa w art. 183–185, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziałów 5–9 działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.⁵⁾). Uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UKE.

DZIAŁ X

Organy właściwe w sprawach telekomunikacji i poczty i postępowanie przed Prezesem UKE

Rozdział 1

Organy właściwe w sprawach telekomunikacji i poczty

Art. 189. 1. Organami właściwymi w sprawach:

- 1) telekomunikacji są minister właściwy do spraw informatyzacji i Prezes UKE;
- 2) poczty są minister właściwy do spraw łączności i Prezes UKE.

2. Organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności:

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649, 1923, 1932 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 195, 615 i 846.

- 1) wspieranie konkurencji w zakresie dostarczania sieci telekomunikacyjnych, udogodnień towarzyszących lub świadczenia usług telekomunikacyjnych, w tym:
 - a) zapewnienie użytkownikom, także użytkownikom niepełnosprawnym, osiągania maksymalnych korzyści w zakresie cen oraz różnorodności i jakości usług,
 - b) zapobieganie zniekształcaniu lub ograniczaniu konkurencji (na rynku telekomunikacyjnym),
 - c) efektywne inwestowanie w dziedzinie infrastruktury oraz promocję technologii innowacyjnych,
 - d) wspieranie efektywnego wykorzystania oraz zarządzania częstotliwościami i numeracją,
 - e) zapewnienie przewidywalności regulacyjnej;
- 2) wspieranie rozwoju rynku wewnętrznego, w tym:
 - a) usuwanie istniejących barier rynkowych w zakresie działalności telekomunikacyjnej,
 - b) wspieranie tworzenia i rozwoju transeuropejskich sieci oraz interoperacyjności usług ogólnoeuropejskich,
 - c) zapewnienie równego traktowania (niedyskryminacji w traktowaniu) przedsiębiorców telekomunikacyjnych,
 - d) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich, BEREC i Komisją Europejską, w celu spójnego wdrażania i stosowania przepisów,
 - e) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich i Komisją Europejską w zakresie:
 - planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości w Unii Europejskiej, mając na celu optymalizację wykorzystania częstotliwości oraz unikanie szkodliwych zakłóceń oraz
 - promowania koordynacji polityki widma radiowego w Unii Europejskiej, a także zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania widma, koniecznego do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego usług telekomunikacyjnych;

- 3) promocję interesów obywateli Unii Europejskiej, w tym:
- a) zapewnienie wszystkim obywatelom dostępu do usługi powszechnej,
 - b) zapewnienie ochrony konsumenta w ich relacjach z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, w szczególności ustanawiając proste i niedroge procedury rozwiązywania sporów przed organem niezależnym od stron występujących w danym sporze,
 - c) przyczynianie się do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony danych osobowych,
 - d) udostępnianie informacji dotyczących ustanawiania cen i warunków użytkowania publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych,
 - e) identyfikację potrzeb określonych grup społecznych, w szczególności użytkowników niepełnosprawnych,
 - f) zapewnienie integralności i bezpieczeństwa publicznej sieci telekomunikacyjnej,
 - g) wspieranie procesu harmonizacji określonych numerów lub zakresów numeracyjnych w obrębie Unii Europejskiej oraz zapewnienie informacji o istnieniu europejskiego numeru alarmowego 112 i innych europejskich numerów zharmonizowanych, skierowanej do obywateli, w szczególności podróżujących między państwami członkowskimi,
 - h) wspieranie dostępu użytkowników do informacji oraz możliwości ich rozpowszechniania oraz korzystania z dowolnych aplikacji i usług;
- 4) realizację polityki w zakresie promowania różnorodności kulturowej i językowej, jak również pluralizmu mediów;
- 5) zagwarantowanie neutralności technologicznej przyjmowanych norm prawnych.

Art. 190. 1. Prezes UKE jest organem regulacyjnym w dziedzinie rynku usług telekomunikacyjnych i pocztowych.

2. Prezes UKE składa ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji oraz ministrowi właściwemu do spraw łączności, w celu zaopiniowania, coroczne sprawozdanie ze swojej działalności regulacyjnej oraz realizacji polityki rządu i wspólnotowej polityki telekomunikacyjnej, za rok poprzedni, w terminie do dnia 30 kwietnia.

2a. Minister właściwy do spraw łączności opiniuje sprawozdanie w zakresie działalności pocztowej i przekazuje opinię ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji w terminie 20 dni od przedstawienia sprawozdania przez Prezesa UKE.

2b. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w terminie miesiąca od dnia przedstawienia sprawozdania przez Prezesa UKE, przekazuje Prezesowi Rady Ministrów sprawozdanie wraz z opinią własną i ministra właściwego do spraw łączności.

2c. Prezes UKE przekazuje na żądanie ministra właściwego do spraw informatyzacji i ministra właściwego do spraw łączności informacje o swojej działalności.

3. Prezes UKE jest centralnym organem administracji rządowej.

4. Prezesa UKE powołuje i odwołuje Sejm za zgodą Senatu na wniosek Prezesa Rady Ministrów. Kadencja Prezesa UKE trwa 5 lat. Po upływie kadencji Prezes UKE pełni swoją funkcję do czasu powołania następcy.

4a. Prezes UKE może być odwołany przed upływem kadencji, na którą został powołany, wyłącznie w przypadku:

- 1) rażącego naruszenia prawa;
- 2) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za popełnione umyślnie przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 3) orzeczenia zakazu zajmowania kierowniczych stanowisk lub pełnienia funkcji związanych ze szczególną odpowiedzialnością w organach państwa;
- 4) choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie zadań;
- 5) złożenia rezygnacji.

4b. Informację o odwołaniu Prezesa UKE wskazującą powody jego odwołania podaje się do publicznej wiadomości przez ogłoszenie jej treści na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw informatyzacji i ministra właściwego do spraw łączności.

5. (uchylony)

6. (uchylony)

6a. (uchylony)

7. (uchylony)

8. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na wniosek Prezesa UKE, powołuje zastępców Prezesa UKE do spraw telekomunikacyjnych i, po zasięgnięciu

opinii ministra właściwego do spraw łączności, do spraw pocztowych, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Minister właściwy do spraw informatyzacji odwołuje zastępcę Prezesa UKE, na wniosek Prezesa UKE, wyłącznie w przypadkach, o których mowa w ust. 4a, lub w przypadku zaprzestania spełniania wymagań, o których mowa w ust. 8a.

8a. Stanowisko zastępcy Prezesa UKE może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa UKE.

8b. Informację o naborze na stanowisko zastępcy Prezesa UKE ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz na stronie podmiotowej BIP UKE i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

8c. Termin, o którym mowa w ust. 8b pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

8d. Nabór na stanowisko zastępcy Prezesa UKE przeprowadza zespół, powołany przez Prezesa UKE, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się

doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.

8e. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 8d, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

8f. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 8e, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.

8g. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji.

8h. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
- 6) skład zespołu.

8i. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
- 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.

8j. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.

9. Prezes UKE jest organem egzekucyjnym w zakresie administracyjnej egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym.

Art. 191. 1. Prezes UKE wydaje Dziennik Urzędowy Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

2. W dzienniku urzędowym, o którym mowa w ust. 1, ogłasza się w szczególności:

- 1) zarządzenia;
- 2) (uchylony)
- 3) przepisy międzynarodowe;
- 4) ogłoszenia, obwieszczenia i komunikaty.

Art. 192. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności:

- 1) wykonywanie, przewidzianych ustawą i przepisami wydanymi na jej podstawie, zadań z zakresu regulacji i kontroli rynków usług telekomunikacyjnych, gospodarki w zakresie zasobów częstotliwości, zasobów orbitalnych i zasobów numeracji oraz kontroli spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej;
- 2) wykonywanie zadań:
 - a) z zakresu regulacji działalności pocztowej, określonych w ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1113),
 - b) określonych w ustawie:
 - z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych,
 - z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 460, z późn. zm.⁶⁾),
 - z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778, 904 i 961),
 - z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami;
- 3) opracowywanie wskazanych przez ministra właściwego do spraw informatyzacji projektów aktów prawnych w zakresie telekomunikacji oraz wskazanych przez ministra właściwego do spraw łączności projektów aktów prawnych w zakresie poczty;
- 3a) wykonywanie zadań wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1211/2009 z dnia 25 listopada 2009 r.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 774, 870, 1336, 1830, 1890 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 770 i 903.

ustanawiającego Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Urząd (Dz. Urz. UE L 337 z 18.12.2009, str. 1);

- 4) analiza i ocena funkcjonowania rynków usług telekomunikacyjnych i pocztowych;
- 5) podejmowanie interwencji w sprawach dotyczących funkcjonowania rynku usług telekomunikacyjnych i pocztowych oraz rynku aparatury, w tym rynku urządzeń telekomunikacyjnych, z własnej inicjatywy lub wniesionych przez zainteresowane podmioty, w szczególności użytkowników i przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w tym podejmowanie decyzji w tych sprawach w zakresie określonym niniejszą ustawą;
- 5a) kontrolowanie realizacji obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 172 z 30.06.2012, str. 10);
- 5aa) realizacja obowiązków nałożonych na krajowy organ regulacyjny i kontrolowanie realizacji pozostałych obowiązków, wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 310 z 26.11.2015, s. 1);
- 5b) wykonywanie kontroli nad operatorami publicznej sieci telekomunikacyjnej i dostawcami publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w zakresie realizacji obowiązków, o których mowa w art. 180a ust. 1, z wyjątkiem realizacji obowiązków dotyczących danych osobowych chronionych zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych;
- 5c) prowadzenie baz danych, o których mowa w art. 71 ust. 4 oraz w art. 180f ust. 2;
- 6) rozstrzyganie sporów między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi w zakresie właściwości Prezesa UKE;
- 6a) rozstrzyganie sporów między operatorem multipleksu a nadawcą, o których mowa w art. 131a–131f, oraz sporów, o których mowa w art. 136a;

- 7) rozstrzyganie w sprawach uprawnień zawodowych w dziedzinie telekomunikacji, określonych w przepisach odrębnych;
- 8) tworzenie warunków dla rozwoju krajowych służb radiokomunikacyjnych przez zapewnianie Rzeczypospolitej Polskiej niezbędnych przydziałów częstotliwości oraz dostępu do zasobów orbitalnych;
- 9) wykonywanie obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego;
- 10) prowadzenie rejestrów w zakresie ujętym w ustawie;
- 11) koordynacja rezerwacji częstotliwości w zakresach częstotliwości przeznaczonych dla podmiotów, o których mowa w art. 4, w szczególności w zakresach częstotliwości przez nich zwalnianych lub dla nich nowo udostępnianych albo współwykorzystywanych z innymi użytkownikami;
- 12) (uchylony)
- 13) współpraca z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami telekomunikacyjnymi i pocztowymi oraz właściwymi organami innych państw, w zakresie jego właściwości;
- 14) współpraca z Prezesem UOKiK w sprawach dotyczących przestrzegania praw podmiotów korzystających z usług pocztowych i telekomunikacyjnych, przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz antykonkurencyjnym koncentracjom operatorów pocztowych, przedsiębiorców telekomunikacyjnych i ich związków;
- 15) współpraca z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji w zakresie określonym ustawą i przepisami odrębnymi;
- 16) wykonywanie zadań w sprawach międzynarodowej i wspólnotowej polityki telekomunikacyjnej z upoważnienia ministra właściwego do spraw informatyzacji;
- 17) współpraca z Komisją Europejską i instytucjami Unii Europejskiej, a także z BEREC oraz organami regulacyjnymi innych państw członkowskich;
- 18) przedstawianie Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich informacji z zakresu telekomunikacji, w tym wykonywanie obowiązków notyfikacyjnych, obejmujących przekazywanie treści rozstrzygnięć, o których mowa w art. 23 ust. 1, oraz informacje o przedsiębiorcach telekomunikacyjnych, którzy zostali uznani za posiadających

znaczącą pozycję rynkową, świadczących usługę powszechną i realizujących połączenia sieci telekomunikacyjnych oraz nałożonych na nich obowiązkach;

- 19) przeprowadzanie konsultacji środowiskowych z zainteresowanymi podmiotami, w szczególności z operatorami, dostawcami usług, użytkownikami, konsumentami oraz producentami, w sprawach związanych z zasięgiem, dostępnością oraz jakością usług telekomunikacyjnych;
- 20) przedstawianie Komisji Europejskiej informacji z zakresu poczty, w tym:
 - a) o nazwie i adresie operatora wyznaczonego świadczącego usługi powszechne,
 - b) o sposobie udostępniania korzystającym z usług powszechnych szczegółowych i aktualnych informacji dotyczących charakteru oferowanych usług, warunków dostępu, cen i minimalnych wymagań w zakresie czasu przebiegu przesyłek pocztowych,
 - c) o przyjętych dla obrotu krajowego minimalnych wymaganiach dotyczących czasu przebiegu przesyłek pocztowych i przyznanym odstępstwie w tym zakresie,
 - d) o przyznanym odstępstwie od częstotliwości opróżniania nadawczych skrzynek pocztowych i doręczania przesyłek z jednoczesnym przekazaniem tej informacji pocztowym organom regulacyjnym państw członkowskich Unii Europejskiej,
 - e) danych statystycznych o krajowym rynku pocztowym oraz, na żądanie Komisji Europejskiej, informacji o systemie rachunku kosztów stosowanym przez operatora wyznaczonego;
- 21) kontrola obowiązku umieszczania oddawczych skrzynek pocztowych zgodnie z obowiązkiem wynikającym z ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe.

1a. Prezes UKE, wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 21, ma prawo wstępu na teren nieruchomości, na których znajdują się oddawcze skrzynki pocztowe.

2. (uchylony)

3. Na podstawie informacji uzyskanych od przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz innych podmiotów dysponujących infrastrukturą telekomunikacyjną lub realizujących inwestycje w tym zakresie Prezes UKE,

w terminie do dnia 30 czerwca, ogłasza raport o stanie rynku telekomunikacyjnego za rok ubiegły, uwzględniający pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem stacjonarnych i ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz przedstawia prognozy inwestycyjne dotyczące rozwoju tych sieci. Raport publikuje się na stronie podmiotowej BIP UKE.

4. Prezes UKE dokonuje, nie rzadziej niż co dwa lata, regularnego przeglądu konieczności stosowania w decyzjach w sprawie rezerwacji częstotliwości ograniczeń, o których mowa w art. 115 ust. 2 pkt 5, oraz publikuje jego wyniki na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 192a. 1. Prezes UKE, co najmniej raz na 4 lata, przeprowadza badanie społeczne zapotrzebowania na usługi powszechne w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, obejmujące w szczególności badanie:

- 1) środowiska technologicznego, ekonomicznego i społecznego oraz związanych z tym potrzeb korzystających z usług powszechnych;
- 2) sposobu wypełniania przez operatora wyznaczonego obowiązku zapewnienia dostępności i jakości usług powszechnych.

2. Wyniki badania, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE niezwłocznie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw łączności oraz zamieszcza na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 193. 1. Prezes UKE wykonuje zadania przy pomocy UKE.

2. UKE prowadzi gospodarkę finansową na zasadach określonych dla jednostek budżetowych.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw łączności, w drodze zarządzenia, nadaje statut UKE, określając jego komórki organizacyjne.

4. Statut UKE może przewidywać utworzenie zamiejscowych jednostek organizacyjnych przez Prezesa UKE. Prezes UKE tworząc zamiejscową jednostkę organizacyjną określa jej siedzibę, właściwość rzeczową oraz miejscową, z uwzględnieniem zasadniczego podziału terytorialnego państwa.

Art. 194. (uchylony)

Art. 195. (uchylony)

Art. 196. (uchylony)

Art. 197. (uchylony)

Art. 198. (uchylony)

Rozdział 2

Kontrola i postępowanie pokontrolne

Art. 199. 1. Prezes UKE jest uprawniony do kontroli przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu telekomunikacji, gospodarki częstotliwościami lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej.

1a. Prezes UKE, jako organ wyspecjalizowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, jest uprawniony do kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w:

- 1) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1275/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla zużycia energii przez elektryczne i elektroniczne urządzenia gospodarstwa domowego i urządzenia biurowe w trybie czuwania i wyłączenia (Dz. Urz. UE L 339 z 18.12.2008, str. 45);
- 2) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 107/2009 z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla prostych set-top boksów (Dz. Urz. UE L 36 z 05.02.2009, str. 8);
- 3) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 278/2009 z dnia 6 kwietnia 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu w zakresie zużycia energii elektrycznej przez zasilacze zewnętrzne w stanie bez obciążenia oraz ich średniej sprawności podczas pracy (Dz. Urz. UE L 93 z 07.04.2009, str. 3);
- 4) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 642/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla telewizorów (Dz. Urz. UE L 191 z 23.07.2009, str. 42);
- 5) rozporządzeniu Komisji (UE) nr 617/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w

odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla komputerów i serwerów (Dz. Urz. UE L 175 z 27.06.2013, str. 13).

1b. Prezes UKE jako organ:

- 1) kontrolujący w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 września 2012 r. o informowaniu o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz o kontroli realizacji programu znakowania urządzeń biurowych (Dz. U. poz. 1203, z 2015 r. poz. 1069 oraz z 2016 r. poz. 266 i 542) jest uprawniony do kontroli wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku produktów wykorzystujących energię, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1062/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla telewizorów (Dz. Urz. UE L 314 z 30.11.2010, str. 64);
- 2) przeprowadzający kontrolę realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 września 2012 r. o informowaniu o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz o kontroli realizacji programu znakowania urządzeń biurowych jest uprawniony do kontroli realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych, o którym mowa w art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie unijnego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 1, z późn. zm.).

2. Prezes UKE jest uprawniony do kontroli znajdującej się w obrocie lub oddanej do użytku aparatury, w tym telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych.

2a. Kontrolę i postępowanie pokontrolne Prezes UKE wszczyna z urzędu.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej pracownika UKE, kierując się koniecznością określenia zakresu danych zamieszczonych w legitymacji oraz okresu jej ważności.

Art. 200. 1. Pracownikom UKE przysługuje, po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, prawo:

- 1) dostępu do materiałów, dokumentów oraz innych danych niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, a także sporządzania ich kopii;
- 2) wstępu do wszystkich obiektów i nieruchomości oraz pomieszczeń kontrolowanej jednostki;
- 3) prowadzenia oględzin kontrolowanych sieci telekomunikacyjnych i aparatury;
- 4) zabezpieczenia przed dalszym używaniem lub przyjęcia do depozytu urządzeń radiowych używanych bez wymaganego pozwolenia lub obsługiwanych przez nieuprawnioną osobę;
- 5) czasowego zajęcia aparatury w trybie, o którym mowa w art. 204, w celu przeprowadzenia badań prowadzących do ustalenia przyczyn szkodliwych zakłóceń;
- 6) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonej do obrotu lub oddanej do użytku aparatury, w tym telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych, w celu przeprowadzenia badań w zakresie spełniania przez tę aparaturę zasadniczych wymagań oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania;
- 6a) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w art. 199 ust. 1a, oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania;
- 6b) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku produktów, o których mowa w art. 199 ust. 1b, oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania;
- 7) wykonywania czynności kontrolno-pomiarowych, badań sieci telekomunikacyjnych, urządzeń telekomunikacyjnych oraz innej aparatury, a także kontroli jakości świadczonych usług telekomunikacyjnych.

1a. Czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 3, 5, 6, 6a i 7, dotyczą urządzeń w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej.

2. Kierownik kontrolowanej jednostki, osoba upoważniona lub inny pracownik kontrolowanej jednostki, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2016 r. poz. 380 i 585), jak również kontrolowana osoba fizyczna jest obowiązana udzielać pracownikom UKE, o których mowa w ust. 1, wszelkich potrzebnych informacji oraz zapewnić im:

- 1) warunki sprawnego przeprowadzenia kontroli;
- 2) dostęp do materiałów, dokumentów, danych urządzeń, aparatury i sieci, o których mowa w ust. 1;
- 3) wstęp do obiektów, nieruchomości i pomieszczeń, o których mowa w ust. 1;
- 4) nieodpłatne udostępnienie podlegających kontroli sieci telekomunikacyjnych, urządzeń telekomunikacyjnych oraz innej aparatury, w celu przeprowadzenia badań.

3. Do kontrolowanych osób fizycznych stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2 pkt 1 i 2.

4. Do pobierania i badania próbek aparatury w zakresie spełniania przez nią zasadniczych wymagań oraz do pobierania i badania próbek wyrobów, o których mowa w art. 199 ust. 1a, stosuje się odpowiednio przepisy art. 27–31 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1059).

4a. Do pobierania i badania próbek produktów, o których mowa w art. 199 ust. 1b, stosuje się odpowiednio przepisy art. 27–31 ustawy, o której mowa w ust. 4, oraz akty delegowane w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 199 ust. 1b.

5. Prezes UKE może prowadzić kontrolę we współpracy z innymi państwowymi organami kontrolnymi.

5a. W czynnościach kontrolnych mogą brać udział osoby posiadające wiedzę specjalistyczną, niebędące pracownikami UKE, po doręczeniu upoważnienia Prezesa UKE do wykonywania czynności kontrolnych.

6. Czynności kontrolne mogą być prowadzone w sposób zdalny. Wyniki pomiarów wykonywanych zdalnie powinny zawierać dane umożliwiające identyfikację urządzeń kontrolnych.

7. Z kontroli sporządza się protokół podpisany przez pracownika przeprowadzającego kontrolę.

8. Protokół, o którym mowa w ust. 7, podpisuje także kierownik kontrolowanej jednostki lub osoba przez niego upoważniona albo kontrolowana osoba fizyczna.

9. Do czynności kontrolnych oraz badań, o których mowa w ust. 1–5, stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych oraz o tajemnicy telekomunikacyjnej, a także o ochronie danych osobowych.

Art. 200a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 201. 1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 199, stwierdzono, że przedsiębiorca telekomunikacyjny, podmiot posiadający rezerwację częstotliwości lub przydział numeracji, podmiot wykorzystujący częstotliwości na podstawie pozwolenia, decyzji, o której mowa w art. 144a i art. 144b lub wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 144c ust. 1 albo jednostka samorządu terytorialnego wykonująca działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, zwany dalej „podmiotem kontrolowanym”, nie wypełnia odnoszących się do niego obowiązków wynikających z ustawy lub decyzji wydanej przez Prezesa UKE, Prezes UKE wydaje zalecenia pokontrolne, w których wzywa podmiot kontrolowany do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień. Usunięcie nieprawidłowości lub udzielenie wyjaśnień powinno nastąpić w terminie wskazanym przez Prezesa UKE, nie krótszym niż 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych podmiotowi kontrolowanemu.

2. W zaleceniach pokontrolnych, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może określić inny termin udzielenia wyjaśnień lub usunięcia nieprawidłowości. Termin określony w wezwaniu może być krótszy niż 30 dni jedynie w przypadku, gdy podmiot kontrolowany, do którego odnosi się wezwanie, wyraził na to zgodę lub naruszenia wskazane w zaleceniach pokontrolnych powtarzały się w przeszłości.

3. Jeżeli po upływie 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych lub po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, podmiot kontrolowany nie usunie wskazanych nieprawidłowości lub udzielone wyjaśnienia okażą się niewystarczające, Prezes UKE wydaje decyzję, w której nakazuje usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości oraz może:

- 1) wskazać środki, jakie powinien zastosować podmiot kontrolowany, w celu usunięcia nieprawidłowości;
- 2) określić termin, w którym ma nastąpić usunięcie nieprawidłowości;
- 3) nałożyć karę, o której mowa w art. 209.

3a. W przypadku przedsiębiorców telekomunikacyjnych, na których zostały nałożone obowiązki, o których mowa w art. 34, art. 36–40, art. 42 lub art. 44–45, Prezes UKE może, w drodze decyzji, nakazać zaprzestania lub opóźnienia

świadczenia usługi telekomunikacyjnej, której dalsze świadczenie mogłoby prowadzić do znaczącej szkody dla konkurencji, do czasu wypełnienia tych obowiązków.

4. Jeżeli nieprawidłowości, o których mowa w ust. 1, występowały w przeszłości lub mają poważny charakter, a podmiot kontrolowany nie zastosował się do decyzji, o której mowa w ust. 3 lub 3a, Prezes UKE może, w drodze decyzji, zakazać podmiotowi kontrolowanemu wykonywania działalności telekomunikacyjnej, zmienić lub cofnąć rezerwację częstotliwości, zasobów orbitalnych lub przydział numeracji. Jeżeli decyzja odnosi się do działalności polegającej na rozpowszechnianiu programów radiowych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje ją w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.

5. (uchylony)

6. W przypadku gdy przesłanką wydania decyzji, o której mowa w ust. 4, jest zagrożenie przez działalność telekomunikacyjną podmiotu kontrolowanego obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, Prezes UKE przed jej wydaniem zasięga opinii Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Wywiadu, w zakresie ich właściwości. Jeżeli uzasadnienie do opinii tych organów zawiera informacje niejawne, zamiast uzasadnienia doręcza się zawiadomienie, że uzasadnienie zostało sporządzone.

7. Organy, o których mowa w ust. 6, są obowiązane w terminie 30 dni zająć stanowisko w zakresie niezbędnym do ustalenia, że działalność podmiotu kontrolowanego może prowadzić do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego.

8. Jeżeli organy, o których mowa w ust. 6, nie zajmą stanowiska w terminie 30 dni, uznaje się, że wymóg uzyskania stanowiska został spełniony.

9. Decyzji, o której mowa w ust. 4, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Decyzja ta stanowi podstawę do wykreślenia podmiotu kontrolowanego z rejestru.

Art. 202. 1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 199, Prezes UKE stwierdzi, że podmiot kontrolowany narusza nałożone na niego obowiązki w ten sposób, że powoduje to:

- 1) bezpośrednio i poważne zagrożenie dla obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego lub życia i zdrowia ludzi,

- 2) zagrożenie wywołania poważnej szkody majątkowej lub poważnych utrudnień w funkcjonowaniu sieci telekomunikacyjnych lub usług telekomunikacyjnych dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych, użytkowników końcowych lub podmiotów posiadających prawo do korzystania z częstotliwości

– Prezes UKE podejmuje działania zmierzające do usunięcia zagrożeń.

2. Działania, o których mowa w ust. 1, mogą w szczególności obejmować wydanie decyzji nakazującej podmiotowi kontrolowanemu podjęcie działań zmierzających do usunięcia zagrożenia, w tym decyzji nakazującej wstrzymanie wykonywania działalności telekomunikacyjnej. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Prezes UKE podejmuje działania, o których mowa w ust. 1, po uprzednim wezwaniu podmiotu kontrolowanego do usunięcia naruszeń lub udzielenia wyjaśnień.

3. Podmiot kontrolowany, do którego odnoszą się działania, o których mowa w ust. 1, może w każdym czasie przedstawiać Prezesowi UKE swoje stanowisko oraz propozycje działań zmierzających do usunięcia naruszeń wynikających z niewykonania nałożonych na niego obowiązków, o których mowa w ust. 1. Podejmując działania zmierzające do usunięcia zagrożenia, Prezes UKE uwzględnia stanowisko i propozycje zgłoszone przez podmiot kontrolowany.

4. Działania, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może także podejmować na wniosek organów właściwych w sprawach obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego. Jeżeli uzasadnienia do wniosku tych organów zawierają informacje niejawne, zamiast uzasadnień doręcza się informację, że uzasadnienia takie zostały sporządzone.

4a. W przypadku wydania decyzji nakazującej podmiotowi kontrolowanemu wstrzymanie wykonywania działalności telekomunikacyjnej, Prezes UKE określa w niej termin jej obowiązywania, nie dłuższy niż 3 miesiące. W przypadku, gdy zagrożenia będące przyczyną wydania tej decyzji nie zostaną usunięte przez podmiot kontrolowany w wymaganym terminie, Prezes UKE może przedłużyć termin obowiązywania decyzji o kolejne 3 miesiące.

5. Niezależnie od podjęcia działań, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE wszczyna procedurę, o której mowa w art. 201.

Art. 203. 1. W przypadku stwierdzenia używania urządzenia radiowego bez wymaganego pozwolenia, decyzji, o której mowa w art. 144a i 144b lub wpisu do

rejestr, o którym mowa w art. 144c ust. 1, lub obsługiwanego tego urządzenia przez osobę nieuprawnioną, Prezes UKE wydaje użytkownikowi urządzenia decyzję zakazującą używania lub obsługiwanego urządzenia radiowego przez osobę nieuprawnioną. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może zawierać postanowienie o zabezpieczeniu urządzenia radiowego przed dalszym używaniem lub obsługą albo o przejęciu urządzenia do depozytu.

3. Prezes UKE uchyla postanowienie o zabezpieczeniu urządzenia radiowego wydane w związku z:

- 1) brakiem pozwolenia – z dniem wydania użytkownikowi pozwolenia, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia;
- 2) jego obsługą przez osobę nieuprawnioną – niezwłocznie po udokumentowaniu, że osoba obsługująca urządzenie radiowe posiada wymagane świadectwo operatora urządzeń radiowych;
- 3) brakiem decyzji, o której mowa w art. 144a i art. 144b – z dniem wydania użytkownikowi decyzji, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia;
- 4) brakiem wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 144c ust. 1 – z dniem wpisania urządzenia radiowego do rejestru.

4. Urządzenie radiowe przyjęte do depozytu z powodu:

- 1) braku pozwolenia – jest zwracane użytkownikowi po wydaniu mu pozwolenia, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia;
- 2) obsługi przez osobę nieuprawnioną – jest zwracane użytkownikowi niezwłocznie po udokumentowaniu, że osoba obsługująca urządzenie radiowe posiada wymagane świadectwo operatora urządzeń radiowych;
- 3) braku decyzji, o której mowa w art. 144a i art. 144b – jest zwracane użytkownikowi niezwłocznie po wydaniu decyzji, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia;
- 4) braku wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 144c ust. 1 – jest zwracane użytkownikowi niezwłocznie po dokonaniu wpisu urządzenia radiowego do rejestru.

5. W przypadku wydania wymaganego pozwolenia, decyzja, o której mowa w art. 203 ust. 1, wydana na skutek braku wymaganego pozwolenia wygasa.

Art. 204. 1. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, Prezes UKE może wydać decyzję o:

- 1) czasowym wstrzymaniu używania urządzenia wytwarzającego szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne;
- 2) zmianie sposobu używania urządzenia;
- 3) zastosowaniu środków technicznych prowadzących do eliminacji szkodliwego zakłócenia, na koszt podmiotu, któremu wydano decyzję;
- 4) czasowym zajęciu urządzenia w celu przeprowadzenia badań niezbędnych do ustalenia przyczyn wystąpienia szkodliwych zakłóceń.

Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

2. Prezes UKE może uzależnić wydanie czasowo zajętego urządzenia od zgody jego użytkownika na usunięcie, na koszt użytkownika, przyczyn powodujących niezgodność urządzenia z zasadniczymi wymaganiami, w szczególności przyczyn wystąpienia szkodliwych zakłóceń.

Art. 204a. 1. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne, może powodować w określonym miejscu szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, Prezes UKE może podjąć działania w celu wyjaśnienia okoliczności, w jakich takie zakłócenie może wystąpić i wydać zalecenia pokontrolne, których wykonanie pozwoli na wyeliminowanie możliwości wystąpienia takiego zakłócenia.

2. Prezes UKE informuje Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej o działaniach podjętych w przypadkach, o których mowa w art. 204 lub 204a.

Art. 205. 1. Przepisów art. 200–204 nie stosuje się do podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1–6 i 8, wykonujących we własnym zakresie zadania określone w przepisach odrębnych.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposoby postępowania w przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne, używane przez podmioty, o których mowa w art. 4 pkt 1–6 i 8, powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia, spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, uwzględniając charakter zadań realizowanych przez te podmioty oraz słuszny interes użytkownika urządzenia, którego praca jest zakłócana.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania postępowania kontrolnego i pokontrolnego przez Prezesa UKE wobec jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, uwzględniając charakter zadań realizowanych przez te jednostki oraz słuszny interes użytkowników urządzeń, których praca jest zakłócana albo może być zakłócana.

Rozdział 3

Postępowanie przed Prezesem UKE

Art. 206. 1. Postępowanie przed Prezesem UKE toczy się na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy oraz ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

1a. W sprawach, o których mowa w art. 139 oraz w art. 30 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, można wszcząć i prowadzić jedno postępowanie, jeżeli dotyczą one tych samych stron i związane są z realizacją tej samej inwestycji.

2. Od decyzji:

- 1) o ustaleniu znaczącej pozycji rynkowej,
- 2) w sprawie nałożenia, zniesienia, zmiany lub uchylecia obowiązków regulacyjnych,
- 3) w sprawie nałożenia kar,
- 4) o których mowa w art. 43a oraz w art. 201 ust. 3,

- 5) wydawanych w sprawach spornych, z wyjątkiem decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości po przeprowadzeniu przetargu, aukcji albo konkursu oraz od decyzji o uznaniu przetargu, aukcji albo konkursu za nierozstrzygnięte,
 - 6) o których mowa w art. 7 ust. 1, art. 13 ust. 2, art. 18 ust. 3, art. 20, art. 22 ust. 1, art. 25d ust. 1, art. 27 ust. 6 i 9, art. 30 ust. 5 i art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych
- przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

2a. (uchylony)

2aa. Decyzje, o których mowa w ust. 2, z wyjątkiem decyzji w sprawie nałożenia kar, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

2b. Na postanowienie, o którym mowa w art. 23, przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów.

3. Postępowania w sprawach odwołań i zażaleń, o których mowa w ust. 2 i 2b, toczą się według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji telekomunikacji i poczty.

4. Na postanowienie wydane w trybie art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego przez organ współdziałający z Prezesem UKE, zażalenie nie przysługuje.

Art. 207. 1. W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy Prezes UKE, w drodze postanowienia, może ograniczyć pozostałym stronom prawo wglądu do materiału dowodowego, jeżeli udostępnienie tego materiału grozi ujawnieniem tajemnicy przedsiębiorstwa lub innych tajemnic prawnie chronionych.

2. Strona wnioskująca o takie ograniczenie jest obowiązana przedłożyć wersję dokumentu niezawierającą informacji objętych ograniczeniem, która zostanie udostępniona stronom.

Art. 207a. 1. W postępowaniach prowadzonych w sprawach dotyczących pozwoleń radiowych, rezerwacji częstotliwości oraz czasowego używania urządzenia radiowego w celu zapewnienia okazjonalnego przekazu informacji, o którym mowa w art. 144a, Prezes UKE może zawiadamiać strony o decyzjach i innych czynnościach poprzez obwieszczenie na stronie podmiotowej BIP UKE, jeżeli strona wystąpiła albo wyraziła zgodę na takie jej zawiadamianie.

2. Doręczenie pisma uważa się za dokonane z dniem opublikowania na stronie podmiotowej BIP UKE obwieszczenia, o którym mowa w ust. 1.

DZIAŁ XI

Przepisy karne i kary pieniężne

Art. 208. 1. Kto bez wymaganego pozwolenia używa urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, podlega karze grzywny w wysokości do 1000 złotych.

2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa w sposób uporczywy, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

3. Sąd może orzec przepadek urządzeń przeznaczonych lub służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1 i 2, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.

4. Sąd orzeka przepadek urządzeń przeznaczonych lub służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1 i 2, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy, jeżeli ich używanie zagraża życiu lub zdrowiu człowieka. Przepis art. 195 Kodeksu karnego wykonawczego stosuje się niezależnie od wartości przedmiotów, których przepadek orzeczono.

5. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. 209. 1. Kto:

- 1) nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe,
- 2) wykonuje działalność telekomunikacyjną w zakresie nieobjętym wnioskiem o wpis do rejestru,
- 3) (uchylony)
- 4) narusza obowiązki informacyjne w stosunku do użytkowników końcowych,
- 5) nie wypełnia obowiązków lub wymagań dotyczących ofert określających ramowe warunki umów o dostępie,

- 6) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego oraz rozliczeń z tego tytułu, określonych w decyzji lub w umowie,
- 7) nie wykonuje obowiązku świadczenia usługi powszechnej,
- 8) (uchylony)
- 9) wykorzystuje częstotliwości, numerację lub zasoby orbitalne, nie posiadając do tego uprawnień lub niezgodnie z tymi uprawnieniami,
- 9a) używa urządzenia radiowego bez wymaganego wpisu do rejestru urządzeń, o którym mowa w art. 144c ust. 1 albo decyzji, o której mowa w art. 144a lub art. 144b,
- 9b) nie wykorzystuje, z przyczyn leżących po jego stronie, częstotliwości przyznanych w rezerwacji częstotliwości przez co najmniej 6 miesięcy,
- 10) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki lub zadania na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, w zakresie i na warunkach określonych w ustawie lub decyzjach wydanych na jej podstawie,
- 11) wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku urządzenie radiowe bez wymaganego oznakowania znakiem ostrzegawczym lub nie podaje informacji, o których mowa w art. 154 ust. 1a,
- 12) nie wypełnia obowiązków lub wymagań dotyczących zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 32,
- 12a) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia szczegółowe warunki regulacyjne zatwierdzone decyzją, o której mowa w art. 43a,
- 13) nie wypełnia obowiązków regulacyjnych nałożonych na rynkach detalicznych, o których mowa w art. 46–48,
- 13a) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki określone w art. 36, art. 56, art. 57 ust. 6, art. 59, art. 60, art. 60a ust. 1, 1b i 4–5 oraz art. 61 ust. 4–6 i 7,
- 13b) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki określone w art. 44b–44g,
- 14) nie wypełnia wymagań dotyczących ustalania cen, o których mowa w art. 61 ust. 2,
- 14a) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki określone w art. 64, art. 64a i art. 65,
- 14b) nie wykonuje w terminie obowiązku określonego w decyzji, o której mowa w art. 62a ust. 5,

- 15) uniemożliwia abonentom korzystanie z uprawnienia do zmiany przydzielonego numeru, o którym mowa w art. 69,
- 16) uniemożliwia korzystanie z uprawnień do przeniesienia przydzielonego numeru, o których mowa w art. 70 i art. 71,
- 17) uniemożliwia abonentom korzystanie z uprawnienia do wyboru dostawcy usług, o którym mowa w art. 72,
- 18) (uchylony)
- 18a) nie wypełnia obowiązku, o którym mowa w art. 78 ust. 1, 2 i 5,
- 19) wykorzystuje numerację niezgodnie z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 126,
- 19a) nie wypełnia nałożonych na niego obowiązków operatora multipleksu, o których mowa w art. 131a,
- 20) nie wykonuje obowiązków związanych z udostępnianiem lub prowadzeniem oddzielnej rachunkowości, o których mowa w art. 133,
- 21) nie realizuje obowiązku zapewnienia dostępu do interfejsu programu aplikacyjnego lub elektronicznego przewoźnika po programach, o którym mowa w art. 136,
- 22) nie wypełnia obowiązków lub nie stosuje warunków udostępnienia nieruchomości lub infrastruktury telekomunikacyjnej określonych w decyzji lub w umowie, o których mowa w art. 139,
- 22a) nie wypełnia warunków współkorzystania i dostępu do infrastruktury technicznej oraz rozliczeń z tego tytułu, określonych w decyzji lub w umowie, zgodnie z ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych,
- 22b) nie wypełnia warunków wynikających z decyzji wydawanych w trybie art. 30 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych,
- 23) (uchylony)
- 24) narusza obowiązek zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej, o którym mowa w art. 159,
- 25) nie wypełnia obowiązków uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego, o których mowa w art. 161, art. 166, art. 169 i art. 172–174,

- 25a) będąc przedsiębiorcą telekomunikacyjnym nie publikuje na swojej stronie internetowej informacji, o których mowa w art. 175e,
 - 26) przetwarza dane objęte tajemnicą telekomunikacyjną, dane abonentów lub dane użytkowników końcowych w zakresie niezgodnym z art. 165,
 - 27) niezgodnie z przepisami art. 173 przechowuje informacje w urządzeniach końcowych abonenta lub użytkownika końcowego lub korzysta z informacji zgromadzonych w tych urządzeniach,
 - 27a) nie stosuje się do zakazu określonego w decyzji, o której mowa w art. 175c ust. 3,
 - 28) (uchylony)
 - 29) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3–5 oraz art. 6a–6f, art. 7, art. 9, art. 11, art. 12, art. 14 oraz art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii,
 - 29a) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3, art. 4 i art. 5 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii,
 - 30) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki regulacyjne związane z prowadzeniem rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów,
 - 31) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki opracowania i przedłożenia do zatwierdzenia przez Prezesa UKE oraz stosowania oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym,
 - 32) utrudnia lub uniemożliwia wykonywanie czynności kontrolnych przez Prezesa UKE
- podlega karze pieniężnej.

1a. Kara, o której mowa w ust. 1, może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.

2. Niezależnie od kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE może nałożyć na kierującego przedsiębiorstwem telekomunikacyjnym, w szczególności osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub związku takich przedsiębiorców, karę pieniężną w wysokości do 300% jego miesięcznego wynagrodzenia, naliczanego jak dla celów ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy.

3. Kary pieniężne podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Art. 210. 1. Karę pieniężną, o której mowa w art. 209 ust. 1, nakłada Prezes UKE, w drodze decyzji, w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Decyzji o nałożeniu kary pieniężnej nie nadaje się rygoru natychmiastowej wykonalności.

2. Ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes UKE uwzględnia zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe.

3. Podmiot jest obowiązany do dostarczenia Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej. W przypadku niedostarczenia danych, lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, Prezes UKE może ustalić podstawę wymiaru kary pieniężnej w sposób szacunkowy, nie mniejszą jednak niż:

- 1) wysokość wynagrodzenia, o której mowa w *art. 196 ust. 5* – w przypadku kary, o której mowa w art. 209 ust. 2;
- 2) kwota 500 tysięcy złotych – w pozostałych przypadkach.

4. Jeżeli okres działania podmiotu jest krótszy niż rok kalendarzowy, za podstawę wymiaru kary przyjmuje się kwotę 500 000 złotych, a w przypadku czynów, o których mowa w art. 209 ust. 1 pkt 22a, jeżeli podmiot nie osiągnął w poprzednim roku kalendarzowym przychodu, za podstawę wymiaru kary przyjmuje się kwotę 10 000 złotych.

5. Kara stanowi dochód budżetu państwa.

DZIAŁ XII

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Rozdział 1

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 211–220. (pominięte)

Rozdział 2

Przepisy przejściowe

Art. 221. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, który przed dniem wejścia w życie ustawy był operatorem o znaczącej pozycji rynkowej lub w stosunku do którego wydano decyzję ustalającą znaczącą pozycję rynkową, po uprawomocnieniu się tej decyzji, w zakresie:

- 1) świadczenia usług telefonicznych świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych – jest obowiązany do wykonywania obowiązków, o których mowa w:
 - a) art. 33 – w zakresie połączenia sieci,
 - b) art. 34 ust. 2 pkt 2 – w zakresie dostępu do lokalnej pętli abonenckiej lub podpętli abonenckiej, w warunkach pełnego dostępu lub dostępu współdzielonego wraz z kolokacją, dostępem do połączeń kablowych i odpowiednich systemów informacyjnych,
 - c) art. 34 ust. 2 pkt 5 – w zakresie dostępu do budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej, przy czym opłaty z tytułu dostępu do budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej powinny być ustalane na podstawie przejrzystych i obiektywnych kryteriów zapewniających równe traktowanie użytkowników,
 - d) art. 34 ust. 2 pkt 10 – w zakresie spełniania wszystkich uzasadnionych żądań związanych z dostępem do jego sieci, włącznie z żądaniem zapewnienia dostępu do swojej sieci w każdym technicznie uzasadnionym jej punkcie niebędącym zakończeniem sieci, przy czym wniosek uważa się za uzasadniony, jeśli sieć przyłączana została wybudowana zgodnie z przepisami prawa,
 - e) art. 34 ust. 2 pkt 11,

- f) art. 36 – w zakresie połączenia sieci,
 - g) art. 37 ust. 1 – w zakresie udzielania przedsiębiorcom telekomunikacyjnym zamierzającym zawrzeć z nim umowę o połączeniu sieci informacji niezbędnych do przygotowania takiej umowy,
 - h) art. 38 – w zakresie połączenia sieci,
 - i) art. 39 – w zakresie połączenia sieci, a w przypadku braku możliwości ustalenia kosztów zgodnie z obowiązkiem nałożonym w art. 39 Prezes URTiP może w drodze decyzji nałożyć obowiązek odpowiedniego dostosowania opłat, uwzględniając wysokość opłat stosowanych na porównywalnych rynkach konkurencyjnych,
 - j) art. 42 ust. 1 – w zakresie połączeń sieci, usługi dzierżawy łączy, dostępu do budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej i dostępu do lokalnej pętli abonenckiej,
 - k) art. 43 ust. 6 – w zakresie połączeń sieci, usługi dzierżawy łączy, dostępu do budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej i dostępu do lokalnej pętli abonenckiej,
 - l) art. 46 ust. 3 pkt 3 i 4,
 - m) art. 72;
- 2) świadczenia usług telefonicznych świadczonych w ruchomych publicznych sieciach telefonicznych – jest obowiązany do wykonywania obowiązków, o których mowa w:
- a) art. 33 – w zakresie połączenia sieci,
 - b) art. 34 ust. 2 pkt 5 – w zakresie dostępu do budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej,
 - c) art. 34 ust. 2 pkt 10 – w zakresie spełniania wszystkich uzasadnionych żądań związanych z dostępem do jego sieci, włącznie z żądaniem zapewnienia dostępu do swojej sieci w każdym technicznie uzasadnionym jej punkcie niebędącym zakończeniem sieci, jeśli sieć przyłączana została wybudowana zgodnie z przepisami prawa, przy czym opłaty z tego tytułu powinny być ustalane na podstawie przejrzystych i obiektywnych kryteriów zapewniających równe traktowanie użytkowników,
 - d) art. 34 ust. 2 pkt 11,
 - e) art. 36 – w zakresie połączenia sieci,

- f) art. 37 ust. 1 – w zakresie udzielania przedsiębiorcom telekomunikacyjnym zamierzającym zawrzeć z nim umowę o połączeniu sieci informacji niezbędnych do przygotowania takiej umowy;
- 3) świadczenia usług dzierżawy łączy telekomunikacyjnych – jest obowiązany do wykonywania obowiązków, o których mowa w:
 - a) art. 33 – w zakresie połączenia sieci,
 - b) art. 34 ust. 2 pkt 5 – w zakresie dostępu do budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej,
 - c) art. 34 ust. 2 pkt 10 – w zakresie spełniania wszystkich uzasadnionych żądań związanych z dostępem do jego sieci, włącznie z żądaniem zapewnienia dostępu do swojej sieci w każdym technicznie uzasadnionym jej punkcie niebędącym zakończeniem sieci, przy czym wniosek uważa się za uzasadniony, jeśli sieć przyłączana została wybudowana zgodnie z przepisami prawa,
 - d) art. 34 ust. 2 pkt 11,
 - e) art. 36 – w zakresie połączenia sieci,
 - f) art. 37 ust. 1 – w zakresie udzielania przedsiębiorcom telekomunikacyjnym zamierzającym zawrzeć z nim umowę o połączeniu sieci informacji niezbędnych do przygotowania takiej umowy,
 - g) art. 38 – w zakresie połączenia sieci,
 - h) art. 39 – w zakresie połączenia sieci, a w przypadku braku możliwości ustalenia kosztów zgodnie z obowiązkiem nałożonym w art. 39 Prezes URTiP może w drodze decyzji nałożyć obowiązek odpowiedniego dostosowania opłat, uwzględniając wysokość opłat stosowanych na porównywalnych rynkach konkurencyjnych,
 - i) art. 42 ust. 1 – w zakresie połączeń sieci, dostępu do budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej i usługi dzierżawy łączy,
 - j) art. 43 ust. 6 – w zakresie połączeń sieci, dostępu do budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej i usługi dzierżawy łączy,
 - k) art. 46 ust. 3 pkt 3 i 4,
 - l) *art. 47;*

- 4) świadczenia usług na krajowym rynku połączeń międzyoperatorskich, w tym połączeń wewnątrzsieciowych – jest obowiązany do wykonywania obowiązków, o których mowa w:
- a) art. 33 – w zakresie połączenia sieci,
 - b) art. 34 ust. 2 pkt 5 – w zakresie dostępu do budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej,
 - c) art. 34 ust. 2 pkt 10 – w zakresie spełniania wszystkich uzasadnionych żądań związanych z dostępem do jego sieci, włącznie z żądaniem zapewnienia dostępu do swojej sieci w każdym technicznie uzasadnionym jej punkcie niebędącym zakończeniem sieci, przy czym wniosek uważa się za uzasadniony, jeśli sieć przyłączana została wybudowana zgodnie z przepisami prawa,
 - d) art. 34 ust. 2 pkt 11,
 - e) art. 36 – w zakresie połączenia sieci,
 - f) art. 37 ust. 1 – w zakresie udzielania przedsiębiorcom telekomunikacyjnym zamierzającym zawrzeć z nim umowę o połączeniu sieci informacji niezbędnych do przygotowania takiej umowy,
 - g) art. 38 – w zakresie połączenia sieci,
 - h) art. 39 – w zakresie połączenia sieci, a w przypadku braku możliwości ustalenia kosztów zgodnie z obowiązkiem nałożonym w art. 39 Prezes URTiP może w drodze decyzji nałożyć obowiązek odpowiedniego dostosowania opłat, uwzględniając wysokość opłat stosowanych na porównywalnych rynkach konkurencyjnych,
 - i) art. 46 ust. 3 pkt 3 i 4.

2. Nałożenie na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązków na podstawie ust. 1 traktuje się za równoważne nałożeniu tych obowiązków w drodze decyzji Prezesa URTiP w trybie określonym w ustawie.

3. Przepis ust. 1 stosuje się do dnia uprawomocnienia się odpowiednich decyzji, o których mowa w art. 25.

4. Do czasu wyłonienia przedsiębiorców telekomunikacyjnych wyznaczonych do świadczenia usługi powszechnej, obowiązek świadczenia tej usługi wykonuje przedsiębiorca, który na podstawie dotychczasowych przepisów został uznany za

operatora publicznego o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usług telefonicznych w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych.

5. W okresie stosowania ust. 1 lub w okresie, o którym mowa w ust. 4, przedsiębiorcy telekomunikacyjni wykonują obowiązki wymienione w tych przepisach, stosując akty wykonawcze wydane na podstawie ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. poz. 852, z późn. zm.⁷⁾).

Art. 222. 1. Z zastrzeżeniem art. 226, do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do spraw wszczętych na podstawie przepisów art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. – Prawo telekomunikacyjne i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy tej ustawy.

3. W zakresie spraw zakończonych w ramach postępowania administracyjnego, a niezakończonych w toku postępowania odwoławczego, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 223. (pominięty)

Art. 224. 1. Przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, który w dniu wejścia w życie ustawy posiada zezwolenie telekomunikacyjne lub zgłoszenie działalności telekomunikacyjnej, w rozumieniu przepisów dotychczasowych, Prezes URTiP wpisuje z urzędu do rejestru oraz wydaje zaświadczenie w terminie 8 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny wykonujący działalność telekomunikacyjną, która na podstawie dotychczasowych przepisów nie wymagała posiadania zezwolenia telekomunikacyjnego lub dokonania zgłoszenia działalności telekomunikacyjnej, zobowiązany jest w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie ustawy do złożenia wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 10 ust. 4.

3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, o którym mowa w ust. 1, może, na zasadach określonych w ustawie, wykonywać działalność telekomunikacyjną w zakresie określonym w posiadanym zezwoleniu telekomunikacyjnym lub wynikającym z dokonanego zgłoszenia działalności telekomunikacyjnej.

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. poz. 1321, 1800 i 1802, z 2002 r. poz. 253, 676 i 1360 oraz z 2003 r. poz. 424, 1070, 1188 i 1652.

4. Jeżeli informacje zawarte w zezwoleniu lub zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, nie zawierają wszystkich danych, o których mowa w art. 10 ust. 4, Prezes URTiP może wezwać przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do uzupełnienia wymaganych informacji w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania.

5. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, Prezes URTiP wydaje decyzję o wykreśleniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z rejestru.

6. Zezwolenia telekomunikacyjne oraz zgłoszenia działalności telekomunikacyjnej zachowują moc do dnia dokonania wpisu, o którym mowa w ust. 1.

7. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni, o których mowa w ust. 1, posiadający zobowiązania finansowe wobec Skarbu Państwa z tytułu opłat koncesyjnych, są obowiązani do ich wykonania na zasadach dotychczasowych.

8. Przepisy niniejszej ustawy nie naruszają przepisów ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o restrukturyzacji zobowiązań koncesyjnych operatorów stacjonarnych publicznych sieci telefonicznych (Dz. U. poz. 1956, z 2005 r. poz. 2258 oraz z 2015 r. poz. 238, 978 i 2281).

Art. 225. Przedsiębiorcy lub inne podmioty uprawnione do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, które przed dniem wejścia w życie ustawy eksploatowały sieć wewnętrzną lub świadczyły usługi w sieci wewnętrznej, w rozumieniu przepisów dotychczasowych, mogą prowadzić dotychczasową działalność pod warunkiem złożenia wniosku o wpis do rejestru przed upływem 8 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 226. Wnioski o wydanie zezwolenia telekomunikacyjnego, których rozpatrywanie nie zakończyło się wydaniem decyzji ostatecznej do dnia wejścia w życie ustawy oraz zgłoszenia działalności telekomunikacyjnej, od dnia złożenia których do dnia wejścia w życie ustawy nie upłynął termin uprawniający do podjęcia działalności nimi objętej, traktuje się jako wnioski o wpis do rejestru.

Art. 227. 1. Rezerwacje częstotliwości oraz przydziały numeracji, w tym zawarte w zezwoleniach telekomunikacyjnych, dokonane przed dniem wejścia w życie ustawy, stają się odpowiednio rezerwacjami częstotliwości albo przydziałami numeracji w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Pozwolenia radiowe oraz świadectwa operatora urządzeń radiowych, w rozumieniu przepisów dotychczasowych, stają się odpowiednio pozwoleniami radiowymi albo świadectwami operatora urządzeń radiowych w rozumieniu niniejszej ustawy.

3. Przepisy art. 122 ust. 1 pkt 1 i 3, ust. 2 i 3 oraz art. 123 stosuje się odpowiednio do rezerwacji częstotliwości oraz pozwoleń radiowych wydanych przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 228. 1. Prezes URTiP powołany na podstawie przepisów dotychczasowych pełni funkcje do końca kadencji.

2. Pracownicy URTiP stają się z dniem wejścia w życie ustawy pracownikami URTiP w rozumieniu przepisów tej ustawy.

3. Oddziały okręgowe wchodzące w skład URTiP przed dniem wejścia w życie ustawy stają się oddziałami okręgowymi w rozumieniu tej ustawy.

4. Członkowie Rady Telekomunikacji i Rady Usług Pocztowych, powołani na podstawie przepisów dotychczasowych, pełnią funkcję do końca kadencji.

Art. 229. (pominięty)

Art. 230. (pominięty)

Art. 231. (pominięty)

Art. 232. Wymagań, o których mowa w art. 148 ust. 1 pkt 3 *lit. a*, nie stosuje się do urządzeń radiowych używanych przed dniem wejścia w życie ustawy na podstawie pozwoleń.

Art. 233. Aparatura, w tym urządzenia radiowe i telekomunikacyjne urządzenia końcowe bez oznakowania znakiem zgodności, wprowadzone do obrotu lub używane na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy, mogą być nadal używane, jeżeli nie powodują zakłóceń w pracy innej aparatury.

Rozdział 3

Przepisy końcowe

Art. 234. Traci moc ustawa z dnia 21 lipca 2000 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. poz. 852, z późn. zm.⁸⁾), z wyjątkiem art. 25 ust. 5, art. 27 ust. 3, art. 30–33, art. 112 ust. 5 i 6, które tracą moc z dniem 31 grudnia 2004 r.

Art. 235. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia⁹⁾, z wyjątkiem art. 81 ust. 5, art. 100, art. 118 ust. 7, art. 150 ust. 3, art. 180 ust. 2 i art. 183–185, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. poz. 1321, 1800 i 1802, z 2002 r. poz. 253, 676 i 1360 oraz z 2003 r. poz. 424, 1070, 1188 i 1652.

⁹⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 3 sierpnia 2004 r.